

Susan
Andersen

BIT ČU
TVOJ

Susan Andersen

Bit ću tvoj

Naslov izvornika: Baby I'm Yours

PROLOG

Sam McKade trčao je niz veliku središnju dvoranu u zračnoj luci prema prostoru za ukrcaj i stigao upravo u trenutku kad se zrakoplov broj 437 kotrljajući udaljavao od vratnica. Klizeći, naglo se zaustavio.

-*U vražju mater!*- snažno zamahnuvši šakom kroz zrak zbog osjećaja neuspjeha naglo se okrenuo, potom podigao ruke, svih deset prstiju zagurao u kosu i zagledao se u daljinu. Nije ni vidio ljude koji su mu se sklanjali s puta pozorno ga zaobilazeći.

Poželio je udariti nešto, *Čovječe*, silno je želio udariti nešto!

Zlatna mogućnost upravo mu je bila pala u krilo... a potom mu bila istrgnuta prije no što ju je uspio ščepati.

Pokušavajući se smiriti govorio je samom sebi da na to treba gledati optimističnije. Dovraga, kao prvo, bilo je puka slučajnost da je ugledao Kaylee MacPherson. Vraćao se sa sastanka s bankarima iz Sjeverne Karoline koji su financirali ribarsku kućicu ko-ju je želio kupiti, i zadnja osoba koju je očekivao vidjeti u zračnoj luci bila je jamčeva klijentica. Pa ipak je to bila ona, i kad je kao ukopan stao zagledavši se u nju zapanjeno, ona je njišući bokovima odmicala niz dvoranu onim svojim zamamnim hodom, dok joj je kovčeg odskakivao od dobro oblikovanog lista.

Ne mogavši vjerovati svojim očima, nije se odmah uspio snaći. Ali bilo ju je nemoguće zamijeniti s nekim. Istog tog tje-dna u uredu je podizao ček dok je polagač jamčevine koji ga je zaposlio dogovarao kod optužbe na sudu položiti jamčevinu za Kaylee . Sto posto nisu postojale dvije žene u Miamiu s kosom takve boje ni s takvim tijelom. Sam je jako dobro znao da ona napuštanjem teritorija krši uvjete jamčevine.

Čovječe, zamisli, pomislio je, ipak ima Boga. Nagrada za njezino hvatanje omogućila bi mu uspješno pribavljanje zad-

njih sredstava potrebnih za kupnju ribarske kućice. Značilo bi to oprostiti se od društvenog dna i vlažnih kamenitih ulica i pozdraviti spokoj hladnih maglovitih jutara. I to se zove lako doći do nečega.

Upravo to trebalo je pokazati što se dogodi kad podcijeniš posao koji imaš pri ruci. To je dalo nezgodan prizvuk toj »slavnoj zadnjoj riječi«. Ni u kom pogledu nije trebao pretpostaviti da će uhićenje MacPhersonove biti mačji kašalj.

Premda je ona bila takva glupača da čak nije ni pokušala ublažiti ili promijeniti izgled, a da ne govorimo putovati pod lažnim imenom. Dovraga, gledajući je, mogli ste čuti samo provokativno bubnjanje izazvano njihanjem lijepo zaobljenih u spandex utegnutih bokova. Da ne spominjemo silno bogatstvo riđe kose koja je plamteći bljeskala. Mogao je postojati niz svjetlucavih neonskih strjelica iznad glave koje pokazuju smjer. On je nju mogao držati na oku samo prateći muške glave koje su se okretale za njom.

Baš mu je to mnogo pomoglo.

Nije predvidio novog zaposlenika koji ga je zadržao na kontrolnoj rampi, zbog čega je mogao kriviti samo samoga sebe. Sad više nije imao izbora nego kupiti kartu za Seattle i pokušati naći trag koji će se nedvojbeno posve izgubiti kad on stigne tamo. Bože, osjećao je potrebu za cigaretom. *Kakav prokleta glup trenutak za odluku o prestanku pušenja.*

Nazvao je ured da ih obavijesti kamo je krenuo, dogovori da mu dostave sve što se poduzima oko jamčevine bjegunke i dobije sve podatke o MacPhersonovoj koje je mogao prikupiti. Zatim je otišao do pulta za prodaju karata gdje je konačno imao sreće po principu dobre i loše vijesti. Dobra vijest bila je da je mogao stići na zrakoplov koji ga je mogao dovesti u Seattle za manje od sat vremena nakon MacPhersonove. Loša vijest bila je da mu je to totalno smanjilo budžet. Ali tu nije bilo pomoći.

Nekako će morati naći načina da uštedi pri povratku u Miami. Ta misao navela je Sama da se nasmije, lagano brekćući kroz nos, premda mu nije bilo do smijeha. To bi trebao biti najveći izazov, s obzirom na zahtjevnu ženu koju će vući za sobom.

1

Kad se začulo zvono na vratima, prvotni poriv Catherine MacPherson bio je oglušiti se. Nije se baš osjećala spremnom za društvo.

S druge strane, samosažaljcnjc je bilo tako neprivlačna karakteristika koja ju je ispunjavala krivnjom, unatoč obećanju koje lc dala sebi da će čitav dan posvetiti jadikovanju zbog toga što nije imala sreće. Zvono na vratima ponovno je odjeknulo, neumoljivo, uporno i na kraju su pobijedile sve one godine samodiscipline. Ustala je otvoriti na poziv.

Posljednja osoba koju je očekivala vidjeti na ulaznim stubama bila je njezina identična blizanka. - Kaylee - rekla je smeteno i ostala tako trenutak stajati zabezegnuto buljeći u svoju šeširu.

- *Iznenadenje!* – uskliknula je Kaylee prigušenim kontraaltom koji je usavršila dok su bile petnaestogodišnjakinje. Dok joj je remen torbice klizio niz ruku, kovčeg odskakao o dovratnik a grudi poskakivale, spotičući se ušla je u foaje. Spustivši prtljagu i ručnu torbicu bacila se na Catherine koja se našla u raskošnom i mirisnom zagrljaju.

Catherinine ruke mehanički su zagrlile sestru kojoj je uzvratila zagrljaj, ali nije mogla potisnuti onaj slabašan glasić u svijesti koji je šaptao: - *Ajoj-joj. Slutim veliku nevolju u River Cityju.* Lupkajući Kaylee po ramenu izvukla se iz njezina zagrljaja i koraknula unatrag.

Kaylee je pogledom obuhvatila foaje, provirila u dnevnu sobu, a zatim pogled vratila na Catherine te zajedljivo izvila obrvu. - Vidim, uvijek ista Besprijeekorna Čistunka - komentirala je lijeno se zabavljajući. - Mjesta za sve i sve na svom mjestu.

Bilo je to kao kad prstom nemarno bocnete modricu i Catherine je ukočeno odgovorila. - Zapravo, mnogo je urednije nego obično. Trebala sam sinoć otputovati u Europu, ali kad sam stigla u zračnu luku saznala sam da je moja putnička agencija bankrotirala i da je s njima nestao sav moj novac.

-Joj - Kayiee je suosjećala.

- Od pamtivijeka štedim za taj put, Kaylee. - Catherinina brada trenutak je podrhtavala, ali je skupila svu odvažnost i čvrsto zagrizla kutnjacima dok se nije ponovno obuzdala.

- Uh, baš nemaš sreće - rekla je Kaylee. Potom je slegnula ramenima i bezbrižno dodala: - Ali ti ćeš to već srediti, seko. Kao i obično. - Uzevši krhku figuricu sa stolića u foajeu trenutak ju je nezainteresirano proučavala, a zatim pogledala prema sestri. - Zapravo, Catherine - pozorno je figuricu vratila na mjesto - i ja sam u velikoj nevolji.

O, ma daj, golemog li iznenađenja. Catherine se to načas nametnulo premda je znala da ta zajedljivost ne govori najljepše o njezinu karakteru, ali jednostavno nije mogla osjetiti iskreno žaljenje. Nije slučajno živjela što je bilo moguće dalje od svoje sestre u vrlo bliskim državama Sjedinjenih Država.

Otkad zna za sebe, Catherine je zapalo voditi brigu o obiteljskim problemima. Nikada se nije mogla točno sjetiti kako je ta odgovornost dopala baš nju, ali najvjerojatnije se sve svodilo na temeljnu činjenicu. Prije nego se nešto obavi, netko to mora biti voljan učiniti, a u njezinoj obitelji nitko se nikada nije sam ponudio. Njezin otac obično je bio u potrazi za jednim od svojih na-brzinu-se-obogatiti poslova, puštajući da sam vrag, ili komu drago, obavi ostalo. Mama je bila gluha i trajno zaokupljena svojom konzervativnom protestantsko vjerskom skupinom iz koje bi se pojavljivala tek toliko da upozori Catherine i Kaylee na opasnosti izlaganja grješnih tijela. Takva upozorenja su tako redovito stizala da su već oguglale na njih, ali svakodnevni problemi nekako su bih zanemarivani. Bilo je Catherine ostavljeno na brigu voditi brigu o tome jesu li računi za komunalije plaćeni i je li jelo na stolu. Njezino je također bilo polagati

jamčevinu i izvlačiti Kaylee iz raznoraznih neprilika u koje je njezina blizanka upadala.

Catherine je mnogo toga željela u mladosti i doba puberteta, ali najčešća želja joj je bila da mama prestane toliko propovijedati o njihovim grješnim tijelima. Nju je to navelo da postane opterećena svojim, a Kaylee odvelo u drugu krajnost da razgolićeno pokaže najviše što je zakonom bilo dopušteno. Čini se da je moto njezine sestre bio *ako vam nešto brane, učinite to. A ako se dobro osjećate, onda to činite do besvijesti.*

Catherine je klonula od same pomisli na to. Nekad joj je ispravljanje Kayleenih ispada oduzimalo većinu energije jer se na njezinu sestru rijetko kad moglo osloniti da će razmisliti prije svojih postupaka. Catherine nije čak ni trebala sklopiti oči da vidi čitavu montažu događaja koji su ekranom njezine svijesti bljeskali vrtočlavom brzinom svjetlosti.

Catherine više nije imala strpljenja kao nekad, ali to nije ni-jekalo činjenicu da je, poput Pavlovljevih pasa, bila uvjetovana reagirati na određeni niz podražaja. U njezinom slučaju to je značilo početi tražiti rješenja istog trenutka kad bi joj dvojba bila predočena. Osjećajući tu staru mješavinu ljubavi, bijesa i nemoći, Catherine je potisnula uzdah i sagnula se podići sestrin kovčeg. - Uđi u kuhinju - pozvala ju je umorno - i sve mi ispričaj.

- Što si to slučajno čula? - samo nekoliko trenutaka poslije, ne vjerujući tome što čuje, zahtijevala je odgovor. Okrenuvši se, buljila je preko ramena u sestru.

- Dogovor za ubojstvo.

- O, moj Bože, Kaylee, i mislila sam da si to rekla. - Catherine se okrenula štednjaku pristaviti čajnik. Prsti su joj zbog šoka bili nespretni i čajnik je glasno zakloparao udarivši o element kad ga je stavljala na plamenik. Šalice koje je uzela prini-jeti stolu lagano su podrhtavajući zveckale na tanjurićima, a sunčeva svjetlost koja je pritjecala kroz mini rolete iznenada se doimala napadno i neumjesno. - Kad? Gdje? Čije?

Kaylee je tupo buljila u profinjen cvjetni uzorak na šalici koju je njezina sestra stavila pred nju, a zatim podigla pogled prema blijedom licu svoje blizanke. - Čaj? - upitala je ne vjerujući. - Kažem ti da sam čula kako planiraju ubojstvo a ti mi nudiš čaj. Isuse, Cat. Nemaš li mi ponuditi nešto jače? Recimo nekakav viski, bilo što?

Isuse, Cat. Catherine je čula očev glas, predočila njegov lik, vidjela uvijek spreman osmijeh i napadno crveno lice. Isuse, Caty-djevojko, moraš se naučiti biti malo opuštenija. Siguran sam da se možeš snaći i skrpiti nešto dobro za ručak. Sudeći po tvom ponašanju reklo bi se da sam potrošio sav novac za kupnju namirnica.

Suzdržala se da ne naglasi kako je prerano za pijančevanje, ali ipak je bez riječi ustala i prišla ormariću za posuđe u kojemu je držala politru viskija koji joj je ostao još od Božića. Pružila ga je sestri i promatrala kako Kaylee odvrće čep i dodaje malo zdrave tekućine u svoju šalicu s čajem. Potom je Catherine sjela sučelice svojoj blizanki.

Kaylee je potegnula dugačak gutljaj, progutala i obzirno se nakašljala. Pogledala je preko stola u Catherine. Kao da je prvi put vidi, cinično je nakrivila usnicu i odmahнула glavom. -Bože dragi, Cat, pa ti se odijevaš poput kakve opatice. Mama bi bila jako ponosna na tebe.

Catherine se pogledala. Istina, njezina bijela bluza bi laje ška-tuljasta, ali samo zato što su njezine vjerno ocrtane grudi privlačile previše neželjene pozornosti. Ali zato su joj biciklističke kratke hlačice bile od pripijene likre. Pogledala je u svoju sestru koja je nosila spandex od udubine među dojčkama do sredine bedara i salonkc s osam centimetara visokom šiljastom potpeticom i priznala da u usporedbi s Kaylee vjerojatno i izgleda posve pobožno. - Ti doista želiš razgovarati o mojoj odjeći?

- Ne, mislim da ne. Gdje smo ono stale? - Kaylee je u trenutku odbacila pitanje pucketajući vitkim prstima s vatreno na-lakiranim noktima. - Nema veze. Krenut ću ispočetka. Prije tri dana zaglavila sam u klubu bez prijevoza zbog tog skota koji...

no, to je druga priča i na kraju krajeva posve nevažna u usporedbi s nevoljom u kojoj se trenutačno nalazim.

Catherine je znala da je govorila o klubu koji se zvao Tropicana Lounge, u kojemu je Kaylee radila kao zabavljačica. Kako je Catherine pretpostavljala, to je značilo da Kaylee sinhronizirano po pozornici korača zajedno s ostalim zabavljačicama, noseći na sebi kostime koji su se sastojali od golema pokrivala za glavu i bili veoma oskudni u materijalu. Mama je uvijek govorila da je Kaylee plesačica jer je, čini se, osjećala da ta riječ ne sadrži toliko pokvarene konotacije. Prema njezinu shvaćanju "zabavljačica" bi jednako tako mogla biti i »striptizeta«. Ali takva je bila Mama.

-Trop je doista lijepo mjesto nastavila je Kaylee. -Ali garderoba zabavljačica samo je zidom odijeljena od muškog zahoda, i to vjeruj mi, Cat, veoma tankim. Bilo bi mi drago da neke tjelesne funkcije nikada nisam čula. - Slegnula je ramenima.- No u svakom slučaju, olakšavala sam se čekajući da Maria završi očijukanje s tim tipom u predvorju i poveze me kući, kad sam s druge strane zida čula vlasnika kluba, Hectora Sancheza.

Razglagoljao se pričajući s Chainsom o Alice Mayberry za koju svi znaju da je s njim u strastvenoj i burnoj ljubavnoj vezi. I dok tako stojim tamo i uživam prisluškujući u nadi da ću čuti kakav pikantan trač, Hector angažira profesionalnog ubojicu da je *likvidira*

-Likvidira- ponovila je za njom njezina blizanka jedva čujnim glasom.

- Ubojstvo, Catherine, smaknuće. Koje je naručio moj šef... i izvršio Jimmy 'Chains'¹ Slovak. On je glavni zaštitar u Tropu. I, hm - pročistila je grlo pozorno motreći svoju sestru - šef mom dečku Bobbyju LaBonu.

Catherine se zagušila gutljajem čaja kojeg je upravo popila i žurno spustila šalicu. - Tvoj *dečko*? Tvoj dečko radi za plaćenog ubojicu?

Chain - lanac; chains - lanci; nadimak koji je Jimmy dubio zbog mnoštva zlatnih lanaca koje nosi.

-Bobby je izbacivač, Cat. A ja pojma nisam imala da je Chains plaćeni ubojica. Kvrugu, i nije. Koliko znam, barem dosad nije bio.

Catherine nije slušala. Užasnuto je buljila u svoju sestru. - I ti si došla ovamo? Jesi li ti pri zdravoj pameti, Kaylee? Moraš znati da je ovo prvo mjesto na kojemu će te ti ljudi potražiti.

- Ma ne, neće. - Kaylee je zaškiljila. - A što misliš pod tim kad kažeš »ti ljudi«, Catherine? Zvučiš poput mame.

- Ne zvučim. Samo postajem malo napetija kad mi na vrata dovodiš profesionalne ubojice.

- Isuse, ženo, priberi se. Sanchez i Jimmy Chains nemaju pojma o tebi.

- Daa? A što je s tvojim dečkom, Kaylee? Rekla si da radi za toga Chainsa, tog - oprostit ćeš mi što se ponovno vraćam na to - plaćenog ubojicu, a on sigurno zna za mene.

- Nipošto. Ne zna.

Catherine je osjetila kako joj dio tereta pada s leđa.

- O! - Klimnula je dajući do znanja da shvaća. - Novi dečko, ha?

Kaylee je zatrepkala svojim velikim zelenim očima. - Ma ne, Cat, on mi je stara ljubav. Vidamo se već puna četiri mjeseca.

Puna četiri mjeseca. Zamisli ti to. Opreznim, ne napadačkim glasom, Catherine je rekla: - I da ti cijelo to vrijeme nisi nijednom osjetila potrebu spomenuti da imaš sestru blizanku.

Kaylee je slegnula ramenima. - Zapravo nisam. Ako znaš što mislim, razgovor nam nije tako jako bitan kad smo zajedno.

Je li znala, spoznaja o Kayleenovoj neizbirljivoj seksualnosti zauzdala je njezinu vlastitu, onih nekoliko puta kad je prijetila da je savlada. Što da je sebi dopustila da se pretvori u svoju sestru? Ta misao na smrt ju je prestrašila i ostala je, ako ne posve ne-dužna, barem oprezna.

Kaylee je prebiralala po torbici i iz nje izvukla puderijeru. Podigavši pogled nakon što je kritički promotrila svoj odraz u zrcalu, sigurno je prema izrazu Catherinina lica vidjela nešto zbog čega ju je požurila razuvjeriti: - Ma ne kažem da nikada nismo razgovarali. Razgovarali smo mi o mnogočemu. Recimo,

Znam da on ima nekoliko braće i on zna da ja imam sestru. Ali nikada nismo došli do toga da jedno drugome pričamo sitne pojedinosti o obiteljskom stablu. Ili da razmijenimo adresare. -Spokojno je lupkala po izbočenoj torbici u krilu. - Pazila sam da ga ponesem sa sobom kad sam polazila. - Očito je bila po-nosna na sebe zbog te dalekovidnosti.

Catherine se jedva suzdržala da ne zaškripi zubima. Prov-lačeći prste kroz kosu kako bi je uklonila s čela, podbočila se laktom na kuhinjski stol i buljila u svoju sestru. - Možda bi bilo bolje da se vratiš onome što si počela pričati - predložila je neutralnim glasom. - Pomalo sam zbunjena.

- U redu. Bobby me zapazio prve moje večeri u Tropicani i moglo bi se reći da je to bila trenutačna kemija između nas, shvaćaš što želim reći? O, voljela bi da ga vidiš, seko - oduševljeno je skrenula s teme. – Poput boga je, metar osamdeset i nešto visok, s najcrnjom kosom i ovako širokim ramenima, očima zbog kojih se gine, tako su...

-Kaylee! Ne zanimaju mene osobine dečka s kojim se zabavljaš. Reci ti meni sve o Alice Mayberry.

- dobro, naravno, gdje sam ono stala? - Pribrala se i vratila onome što je počela pričati, - O, da. Dakle, kad sam prvi puta čula kako Hector nudi Chainsu novac da ubije Alice, smatrala sam to crnim humorom, znaš ono? Mislila sam kako su Hector i Alice zaljubljeni golupčići, nešto poput onoga iz stihova »djevojke bez njih ne mogu živjeti, ne mogu ih ubiti...«

- Što je Sanchez točno rekao?

Rekao je da mu Alice stvara probleme i da će Chainsu dati deset tisuća dolara da je se riješi. Još mu je rekao gdje će zakopati tijelo kad to učini.

- I ti si pomislila kako je to *šala*?

Pa,... jesam. Ma tko bi mogao povjerovati da je to istina? Takve stvari se jednostavno ne događaju.

- I, što si učinila?

- Odvezla se kući.

Catherine je zastenjala i ustala isprati šalicu za čaj, ne zbog iznenadne želje za urednošću nego da se suzdrži da ne posegne

rukom preko stola i prodrma svoju bedastu sestru. Kako je Kaylee mogla takvo što čuti i samo tako otići? Bilo je teško povjerovati da su ona i njezina sestra nekada dijelile isto jajašce. Catherine je vjerovala da na cijelom svijetu ne bi našla dvije osobe koje se razlikuju više od njih.

- Catherine, vjeruješ li ti doista da bih ja tako mirno otišla kući da sam pomislila da govore ozbiljno?

Udahnuvši da se smiri, Catherine je spustila ispranu šalicu u cjedilo i okrenula se prema svojoj sestri, koja ju je gledala pogledom punim optuživanja. - Ne, jasno da ne vjerujem - rekla je, i osjetila se posramljeno jer je za trenutak baš u to povjerovala. Odgovornost nikada nije bila Kayleena jača strana. - A možda si ti i u pravu. Možda ubojstvo nikada nije ni izvršeno.

- Zacrnila se zbog svog jasnog izbora riječi i znala da je to samo njezina puka želja. Kaylee nije prevalila sav taj put bez razloga.

- Tome sam se i ja ponadala - rekla je Kaylee. - Ali sigurno sam je desetak puta nazvala, i nikada mi se nije javila. Alice je prestala dolaziti na posao, Cat. Znam da je to zato što je mrtva.

Catherine se naslonila natrag uz pult. Nastojala je razmisliti.

- Što bi Sancheza moglo navesti na to da je ubije? Sigurno postoji nekakav motiv jer u protivnom to nema smisla.

- Razmišljala sam i razmišljala o tome i imam odvratan osjećaj da je možda Alice prijetila otići do gospođe Sanchez i obznaniti njihovu vezu.

- Zašto bi to učinila? U najmanju ruku bi zbog toga izgubila posao, ne bi li?

- Bi, ali Alice je težila nečemu višem od šepirenja po pozornici.

- Plesanja - Catherine ju je automatski ispravila i Kaylee se nenadano srdačno nacerila svojoj sestri.

- Bože, kako ti je mama isprala mozak. - Kaylee gotovo nije imala vremena vidjeti kako joj se sestra u znak slaganja potišteno nacerila prije no što se ponovno otriježnila.

- Možda je Alice pomislila da je to način da prisili gospodina S. da nogira gospođu S. i oženi se njome.

Catherine se rukama snažno primila za pult iza leđa i zabušila u sestru. - Možda, ali to još uvijek nije dovoljan razlog da je ubije.

Gospođa Sanchez nadzire kućni budžet u toj obitelji, Cat.

- Uh, sranje.

- Slažem se, sestro.

- Dobro dakle imamo mogući motiv. Ali ako si ti bila u garderobi, Kaylee i od tih ljudi bila odijeljena zidom, zašto bi oni imali razloga pretpostaviti da si bilo što čula?

-Nakon toga sam vani u predvorju natrčala na Jimmyja Chainsa.

Catherinin pogled naveo ju je da kaže, braneći se: - Mislila sam da su otišli. Čula sam ih obojicu kako odlaze, ali čini se da je Chains zaboravio piškiti ili se vratio zbog nečeg drugog. To bi njemu bilo svojstveno, čitav mozak tog tipa mogao bi biti kokain visoke kvalitete iprodajom na malo ne bi ostalo dovoljno kešovine za kupiti ruž u supermarketu. No, u svakom slučaju kad sam izašla iz garderobe potražiti Mariju i pobjeći glavom bez obzira, on se vraćao niz hodnik.

- Ako nije baš posebno inteligentan, možda to neće dovesti u vezu. - Vjerojatno on sam i ne bi - složila se Kaylee. - Ali voli pričati, i na smrt sam prestrašena da će to usput spomenuti Hectoru. A ako se to dogodi, Catherine, ja sam mrtva kao i Alice.

-Podigla je pogled i zagledala se u sestru. - Ne pretjerujem.

Čula sam kad je Hector rekao Jimmyju Chainsu gdje će zapati tijelo. Bez tijela nema zločina. Uz tijelo i svjedočenje koje Hectora s tim povezuje vjerojatno bi godinama odležao u zatvoru. Ostavila sam sve te silne poruke na Alicenoj automatskoj sekretarici da me nazove. Ako ih je Hector preslušao, i ako posumnja da sam slučajno čula njegove planove, doslovno sam mrtva.

Catherine se odgurnula od pulta. - Moraš otići na policiju, Kaylee.

- Gledaj, hm, što se toga tiče, Caty-draga... - Njezina blizanka je nije mogla sasvim pogledati u oči.

- O, ne. - Catherine se uspravila. - Što je? Što si izostavila?

~ Prošli tjedan su me, kako da kažem, uhitili.

- Što su te?

- Uhitili. Nisam bila kriva, Cat.

- Naravno da nisi, ti nikad nisi kriva, nije li tako? Catherine je zaškripala zubima. Koliko je puta u životu čula

te iste riječi? To je bio glavni razlog zbog kojega je brzo prihvatila mjesto na školi Briarwood koje joj je prije četiri godine bilo ponuđeno. Seattle se činio divnim izborom, dovoljno daleko udaljen od Miamijsa. - Samo jedanput prije nego što ostarimo -rekla je ogorčeno - bilo bi doista lijepo od tebe da prihvatiš odgovornost za svoje postupke. - Bože. Dvadeset pet minuta u društvu svoje sestre, a činilo joj se kao da nikada nikamo nije ni otišla. Ne bi to trebalo biti tako. Nije uvijek bilo.

- Ma daj, prestani se toliko prenemagati, Catherine - odbrusila joj je Kaylee. - Bože, kad si se ti to pretvorila u jedno takvo staro kenjalo?

- A kad mi je to dana mogućnost da budem nešto drugo? -Spustivši se na stolac Catherine je preko stola začuđeno buljila u svoju sestru. - Jesem ti, uvijek sam bila zauzeta rješavanjem tvojih brljotina.

- Slažem se, u redu, možda i nisam bila uvijek tako - kak' ti to nazivaš - *odgovorna* u prošlosti. To je bilo nekad, ali ovaj put nije moja krivica, kažem ti. Uhićenje je bilo potpuno lažno. Gledaj, Bobby je morao otići iz grada i ostavio mi je svoj novi automobil, da ga vozim. Samo što se poslije ispostavilo da mi ga nije mogao posuditi jer nije bio njegov pa sam tako na kraju optužena za krađu automobila kako im je nedokazano tvrdila nekakva fifica koja je zapravo bila vlasnica i koja se ružno ponijela.

- Pa kako si onda...?

- O, položila sam jamčevinu. Ali u tome i jest problem, Cat. Ugovor me obvezuje da se ne smijem udaljavati s Floride, i onog trenutka kad sam shvatila da angažiranje profesionalnog ubojice za ubojstvo Alice na kraju krajeva nije bilo neslana šala, jasno je da sam ispraznila bankovni račun i odmah se uputila ovamo. - Pružila je ruku preko stola i stisnula sestrine prste.

- Daj Cat, molim te. Ovo je ozbiljno, i doista mi je potrebna tvoja pomoć.

Vani na ulici netko je zalupio vratima automobila i Catherine je bacila pogled kroz prozor. Negdje na pola puta između njezine i susjedove kuće bila je parkirana limuzina nad kojom je bio sagnut muškarac koji je zaključavao vrata na vozačevoj strani. Vjerojatno netko tko je došao pogledati susjednu kuću koja je bila na prodaju. Catherine se osvrnula i pogledala sestru. - Znaš da ću učiniti sve što je u mojoj moći da izgladim situaciju - složila se umorno. - Ali ti se svakako moraš prijaviti policiji.

Kaylee je popustila stisak i oslobodila Catherine prste. - K vragu, Catherine, upravo sam ti objasnila zašto je to nemoguće.

- Nisi, samo si mi objasnila kako su se stvari zakomplicirale. Ostaje činjenica da si slučajno čula nekoga da naručuje ubojstvo. *Ubojstvo*, Kaylee, koje je koliko ti je poznato već izvršeno. I prema tvojim vlastitim riječima ti si jedina koja zna gdje je tijelo zakopano. To baš i nije beznačajna brljotina u koju si se ovaj put uplela.

- Slušaj me dobro, Catherine. Kad sam napustila Floridu, izgubila sam jamčevinu. Ne mogu se vratiti.

- Moraš.

Kaylee se zacijelo nimalo nije svidjelo to što čuje jer se pokušala naglo odmaknuti od stola kad je Catherine pružila ruku i zgrabila je za zapešće, ne odustajući sve dok nije zadobila punu sestrinu pozornost. - Ako se ne predaš policiji, nećeš bježati samo od tog Chainsa ili od tvog Bobbyja LaBona, koga li sve ne, nego i od zakona. Vjeruj mi, ne želiš valjda da te svi progone. Trebaš imati nekoga na svojoj strani.

- Ma znam. Zato imam tebe.

- Za Boga miloga, Kaylee! Ja sam učiteljica gluhima! Što ja znam o tvom plaćenom ubojici ili o tome kakvi su tvoji pravni izgledi u tako složenoj situaciji? Ako želiš biti sigurna trebaju ti ljudi koji su obučeni za takve situacije. - Ponovno bacivši pogled kroz prozor, Catherine je zapazila da se muškarac uspravio i proučavao susjednu kuću. Privlačio je pažnju, tamnokos, tam-

nih obrva i čvrsto građena tijela, odjeven u hlače i svečanu bijelu košulju čiji su rukavi bili zavrnuti uz podlaktice. Brzo je dobila dojam snage i energije.

- Daj smisli nešto drugo - zahtijevala je Kaylee ponovno privlačeći Catherininu pozornost. - Ne mogu se vratiti.

- Nema drugog.

- Mora biti. Nitko mi neće povjerovati ako se vratim. Sanchez je uvaženi biznismen. Dobro poznat u zajednici. - Kaylee je trljala nabore među obrvama. - Prokletstvo, bila sam tako uzbuđena. Što sam jednom u životu našla angažman u doista otmjenu baru. Mislila sam da je to moja velika prilika. Sjeti se nečeg drugog, Cat. Znam da ti to možeš, zato sam i došla ovamo.

- Zaboga Kaylee, što si ti mislila da ja mogu učiniti, omogućiti ti da nestaneš u zraku? Zamahnuti svojim čarobnim štapićem i učiniti da se sve to izgubi?

- Ne treba mi tvoja zajedljivost, Cat, treba mi tvoja pomoć! Povratak je bezizlazna situacija.

- Žao mi je, ali to je jedino rješenje koje imaš. I sama si rekla da je ovo ozbiljno i da ga ne možeš samo tako pomesti pod tepih. - Ugledavši ratoborno nakrivljenu bradu svoje sestre blizanke i znajući da Kaylee ne želi čuti to što joj je morala reći, Catherine je ipak ponovila škripeći zubima: - Moraš-se-predati!

Kaylee je tvrdoglavo izbjegavala pogledati Catherine u oči i pogled joj je skliznuo pokraj sestre prema prozoru. Iznenada se odmaknula od stola i naglo ustala. - Moram u zahod. - Zgrabila je torbicu i kovčeg i nespretno uvrnutih koljena otkaskala niz hodnik.

Catherine je sakrila lice rukama. Možda bi trebale nazvati odvjetnika prije nego što pozovu policiju? Bi li trebalo nazvati mjesnu ili policiju iz Miamijsa? *Čekaj malo!* Zašto Kaylee treba kovčeg za odlazak u kupaonicu?

U trenu je Catherine pošla niz hodnik. Izjurila je kroz vrata upravo na vrijeme da ugleda sestru kako se s prozorskog okna spušta na ciglom popločan prilaz i naglo se nagnula kroz otvoren prozor. - Kaylee!

Nije baš zazvučalo kao neopoziva naredba da je zaustavi kako je namjeravala kad joj je dijafragma snažno dotaknula prozorsku dasku. Istodobno se začuo glasan prasak s prednje strane kuće i muški glas je zagrmio: - *NE MRDAJ!*

Sukobili su se i zadržali istovjetni zapanjeni pogledi zelenih očiju dok su obje sestre baš to učinile. Zatim je Kayleena oduzetost prestala i ona je dograbila adresar s prilaza po kojemu se na sve strane prosuo sadržaj njezine torbice. Zagurala je smotak novčanica koji je ispao iz adresara, osovila se na noge i ututkala ga pod ruku. Na prsima je stisnutom šakom načinila krug što je bio znak za *žao mi je*. Trenutak je oklijevala, a zatim samo ponovila, *žao mi je, Cat*. Potom se okrenula i potrčala, ostavljajući za sobom torbicu i kovčeg.

Ne! Začuo se tihi vrisak u Catherininoj glavi kad je ponovno uložila napor i pokušala se provući kroz prozor. Umalo joj je uspjelo, i žarko se nadala da bi mogla ublažiti pad nečim drugim a ne svojom glavom kad su se vrata kupaonice uz tresak odbila o unutrašnji zid.

- Ostani tu gdje jesi, sestro! - Jake ruke stegnule su je za bokove i uvukle natrag u sobu.

Catherine je otvorila usta želeći povikati i shvatila da ne može glasa pustiti. Stoga je, posluživši se savjetom s jednog jedinog sata samoobrane kojega je ikada pohađala, učinila sljedeće, najbolje što je mogla. Kao bičem ošinula je unatrag stopalom i osjetila nemilosrdnu provalu zadovoljstva kad je shvatila da je udarila od čvrstu kost uljezove cjevanice.

2

U vražju mater! - rekao je pogođeni Sam McKade. Ima li ovom jebenom danu kraja? Osjećao se kao da mu je ta žena načinila duboku modricu na cjevanici, do same kosti.

Sam se nagnuo preko bujne crvenokose koju je čvrsto ščepao i virio kroz prozor kroz koji ju je upravo uvukao. Škiljeći zbog sunca ugledao je kovčeg i torbicu na prilazu od opeke i shvatio to kao nepobitan dokaz da je MacPhersonova doista nastojala pobjeći. Ispravio se u sobi podigavši bradu s njezinih leđa, a zatim je zalupio prozor i zaključao ga. - Moram ti priznati, ženo, prava si muštra. - Gurnuo ju je preko stube, odgurnuo uza zid i ugurao stopalo među njezina, razdvojivši joj noge.

Ispustila je prigušen zvuk kao da se guši kad joj je rukama prešao preko ramena i spuštao ih niz tijelo. Ali kad joj je prstima sa strane ovlaš dotaknuo grudi ušutjela je i stajala veoma, veoma mirno, kao da je zamišljala da će je prestati dalje pipati bude li samo dovoljno tiha.

Sam baš nije bio posebno sućutan. Izmorila ga je danas i koštala ga velike love koju on nije mogao priuštiti. Rukama je prelazio sprijeda i provukao ih između njezinih grudi do ključnih kostiju, a potom ih bezlično brzo spustio niz jedre iz-bočene obline grudi. Samo trenutak poslije letimice je prstima kliznuo po rastezljivoj pasici njezinih biciklističkih hlačica i prepipao je od pasice do šava u međunožju, sprijeda i straga.

-Joj, nemojte - zastenjala je. - Molim vas.

- Opusti se, Crvena. Mene zanima samo skriveno oružje. -Čučnuo je da bi rukama prešao niz njezine bokove do mjesta gdje završavaju kratke hlačice i počinje gola koža, a zatim je okružio i načinio obratne pokrete pipajući s unutarnje strane nogu, koje su bile dugačke, čvrste, i tekle mnogo glađe od najbo-

Ijeg viskija. Čim se taj dojam stvorio brzo je odvojio ruke od njezina tijela i ustao. - Dobro je, nemaš skrivenog oružja. Ok-reni se.

Sporo se zavrtjela i okrenula licem prema njemu. Način na koji je čvrsto držala rasporske gumbice na bluzi, poput prestravljene tetke usidjelice, bio je ganutljiv, pomislio je Sam podrugljivo. Gotovo da je mogao povjerovati da ona nema pojma zašto je on tu.

- Čujte - rekla je bez daha, netremice ga promatrajući svojim krupnim zelenim očima -jako ste pogriješili.

Nasmijao se ozlovoljeno. - Koliko sam ja već dosad puta takvo što čuo. Hajde, sestro, pokupi svoje stvari. A onda to možeš reći sucu u Miamiju.

Sucu? Catherine je osjetila lagano olakšanje. O, hvala Bogu. Ako on nju vodi da se suoči s pravnim sustavom Floride, onda je sigurno policajac, a ne LaBon.

Ni u kom slučaju *ona* ne bi zamijenila velikog čovjekolikog majmuna za *boga*, ili nešto slično. Samo je, sjećajući se Kaylee-na opisa i s obzirom na visinu tog čovjeka i njegova ramena te ponoćno crnu kosu, nekako automatski pretpostavila...

Vukao ju je htjela-ne htjela niz hodnik do foajea, gdje je zatvorio i zaključao ulazna vrata, a zatim natrag niz hodnik i kroz kuhinju do stražnjih vrata. Za trenutak je poslušno kaskala za njim. Nije to bilo ni tako loše kako se bojala; bit će sve u redu. Naravno, nije bilo idealno; to bi bilo da je njezina sestra ostala i dragovoljno se predala. Ali barem je Catherine ostavila imati posla s pravom stranom zakona. To je doista bilo olakšanje.

- Čujte, pogriješili ste - ponovila je kad se zaustavio vani na prilazu. Zgrabio ju je za zapešće svojim čvrstim prstima i čučnuo drugom rukom pokupiti sadržaj Kayleene torbice kojeg je vraćao u njezinu ručnu torbu. - Uhvatili ste pogrešnu osobu. Zovem se Catherine MacPherson. Kayleena sam blizanka.

Za trenutak se umirio. Potom se sporo uspravio sve dok se nije ponovno nadvio nad njom. Imala je vremena zapaziti da su mu oči zlaćanosmeđe i prodornije od orlovih u lovu. Zatim je on ispružio onu slobodnu ruku, zaštitnički je ogrubjelim prsti-

ma potapšao po obrazu i suhoparno se složio: - Naravno da jesi.

- Poslušajte me! Više sam nego voljna surađivati s vama, ali zovem se Catherine MacPherson. Učiteljica sam u Briarwood školi za gluhe i ovo, pokretom je obuhvatila suncem okupano dvorište iza kuće, je moj dom.

- Izgledam li ja kao da sam jučer rođen? - nestrpljivo ju je prekinuo. - Najprije sam otišao u Briarwood školu za gluhe. I pogodi, Crvena. Tvoja sestra je jučer otputovala u Europu na put koji godinama planira.

- Opljačkali su me, što se tog putovanja tiče - rekla je Catherine ogorčeno. - I ne zovem se Crvena, nego Catherine MacPherson. Odnosno, za vas, gospođica MacPherson.

Rastvorivši novčanik koji je pokupio s opeke, Sam joj je onaj dio u kojemu se nalazila slika s osobne iskaznice unio u lice. -Tu piše da se zoveš Kaylee MacPherson. Naglo je zatvorio novčanik, ali joj je nastavio mahati njime ispred nosa. - A Kaylee MacPherson je zabavljačica u Tropicani, u Miamiju.

Catherine je rukom odgurnula novčanik ustranu. - Plesačica - ispravila je mehanički, a potom bi si bila jezik pregrizla. Mama je to sve do svoje smrti nijekala i svojim ponavljanjem tvrdoglavo inzistirala nazivajući tako Kayleen poziv pa je to za Catherine postalo posve prirodno. Sad kad je to izlanula u ovom kritičnom trenutku samo je zazvučalo kao da se brani. - Ali to ne piše na njezinoj vozačkoj dozvoli - dodala je, a zatim načinila grimasu. *Slabo, Catherine, slabo. Ti sve još više pokvariš.*

Pokušala je izvući zapešće, ali nije joj puštao ruku. Umjesto toga primaknuo joj se korak bliže, zbog čega je Catherine postala vrlo nervozna. - Gledajte - rekla je očajno - uđimo u kuću i pokazat ću vam svoju vozačku dozvolu. Pokazat ću vam čitavu hrpu. Što to radiš?

Iznenada se naglo spustio na opeku, prekrižio noge i povukao je za sobom, licem okrenutim dolje, i plegao preko svog krila. Čvrsto ju je držao na mjestu svojim snažnim širokim prstima dok je onu slobodnu ispružio do pasice njezinih biciklističkih kratkih hlača. Skinuo ih je jednim ekonomičnim pokre-

tom. - Prema mojem dosjeu, gospojice MacPherson, imaš te-tovažu veličine novčića od dvadeset pet centi na kojoj su male crvene usne koje mame na poljubac, odmah - jednim prstom skliznuo je ispod visokog čipkastog izreza na gaćicama - tu -naglim je trzajem nježne tkanine otkrio zaobljeni guz - iznad.

- Žuljevitim palcem protrljao je to mjesto.

Catherine se smrznula. Luđak. Zatim je planula i mahnitom kretnjom posegnula iza sebe, zagrebala mu ruku noktima, odgurnula je u stranu i koprcajući se osovala na noge. Dok je šeptrljivo nastojala navući gaćice i kratke hlače okrenula se, premda se bojala, crvenih obraza i guze, suočiti s njim. - Moj Bože - gušila se. - Kakav ste vi to čovjek? Kad samo pomislim da kroz čitav školski program svoju djecu učim da su policajci naši prijatelji! Ne mogu vjerovati da biste učinili nešto tako... moj Bože, tako krajnje... vulgarno...'

- O, dosta s tim, Crvena. Znaš ti dobro tko sam ja, a ja znam tko si ti, nemojmo sad od toga praviti cirkus. Evo, uzmi svoju torbicu. Već smo i ovako protratali dosta vremena. - Ugurao joj je torbicu u ruke i sagnuo se podići njezin kovčeg. Zatim ju je zgrabio za ruku i požurivao da krene iza bočne strane kuće. -Moram se držati plana.

Odgurnuvši grane vinove loze koja mu se našla na putu, Sam je zaobišao iza kuće i pojavio se u prednjem dvorištu, vukući za sobom svoju zatočenicu kojoj nije dao prići blizu. Kog vraga ona misli tko je on, pitao se zlovoljno, pravi kreten? Ta žena se očito nagledala previše sapunica.

Samova majka je nekad običavala gledati sapunice. Leonore McKade sjedila je u otrcanom stanu bez dizala na četvrtom katu, satima u nedogled prikovana za TV i gledanje programa na malom ekranu. Uz majku koja je mnogo više voljela dnevne maštarije nego bavljenje realnošću, Sam je sa starom pričom o zloj i anđeoskoj blizanki bio upoznat više nego što je želio. Nije on na to nasjeo ni dok je bio mali, a bogme neće ni sad.

Je li ta MacPhersonova mislila da je on s kruške pao? Kvra-gu. Nije on bio glup ako je ozbiljno mislila da može proći nepri-mijećeno samo ako skine šminku, raščešlja kosu da bude ravna

i sjajna, a ne natapirana i kitnjasta. Odat će joj priznanje što se potrudila ublažiti napadnost, premda je to bio samo snalažljiv položaj da se stopi sa susjedstvom srednje klase njezine sestre. Ali budimo ozbiljni. Njezina bezlična bluza bila je najbolji izbor, ali još nije kreirana takva konzervativna odjeća koja je učinkovito mogla zamaskirati zavodljivo tijelo poput njezina.

- Morate me poslušati - cendrala je pokušavajući izvući zapešće iz njegova stiska. - Kaylee je u velikoj nevolji. Slučajno je čula dogovor za ubojstvo žene koja se otada nije pojavila, i ako je tijelo pokopano tamo gdje je iz njihova razgovora čula da će biti, u poziciji je da privede pravdi obojicu, čovjeka koji je ubojstvo počinio, i onoga koji ga je naručio. Što znači da je u velikojopasnosti.

O, zaboga miloga. Sam ju je dovukao do automobila parkirana uz rubnik i naglo otvorio vrata na strani suputnika. - Pazi glavu - savjetovao je, stavljajući joj zaštitnički ruku na tjeme dok joj je pomagao da uđe u limuzinu. Osjećao je ispod prsta kako joj je kosa vatrena i skliska i pritisnuo je jače uz lubanju da bi se pokrenula. Htio je da ona uđe u automobil tako da može skinuti ruke s nje. Nisu mu se sviđali trnci koji su ga prolazili svaki put kad ju je dodirnuo.

Catherine se nije micala s mjesta. Odbijajući surađivati, okrenula se i pogledala u njega. - K vragu, gospodine, hoćete li vi mene poslušati?

- Ma čuo sam te, Crvena. Možeš ti to i sucu ispričati.

- Želim vidjeti nekakvu ispravu - zahtijevala je. - I to odmah. - U sebi je zadrhtala kad je ugledala mrzovoljan izraz punih McKadeovih usana i način na koji su se spojile crne obrve iznad sužena jantarnosmedeg pogleda. Tako ju je mrko pogledao kao da će je samim pogledom prepoloviti. Catherine je teško progutala. - Želim vidjeti vašu osobnu iskaznicu - ponovila je odlučno i pokušala ne obraćati pozornost na vrućinu koja je u valovima isijavala iz njegova krupna tijela.

Potiho je opsovao, ali ruka mu je skliznula s njezine glave i lupio je njome o krov auta, nju učinkovito ogradio između sebe, automobila i otvorenih vrata dok je onom slobodnom ru-

kom posegnuo u džep na boku. Nije se potrudio ustuknuti i Catherine je, čekajući, spustila pogled usredotočivši se na njegovu Adamovu jabučicu. Je li doista bilo nužno da stane tako blizu? Mogla je osjetiti miris sapuna s njegove pamučne košulje i nejasni skriveni nagovještaj čistog muškog znoja.

- Evo - gundajući joj je u lice gurnuo otvoreni novčanik.

Pročitala je podatke. Zatim je zatreptala i pročitala ponovno,

sve zaprepaštenija. - Utjerivač jamčevine? Poniženu, izdao ju je glas. Duboko je udahnula, izdahnula, i izvivši vratom zakrenu-la glavu i zapiljila se u McKadeove prodorne zlaćane oči.

- Što, ti uopće nisi policajac - rekla je optuživački. Sa svakom izgovorenom riječju glas joj je postajao sve glasniji. - Ti si obični šu-gavi lovac na nagrade!

Ponovno je opsovao. A zatim promrmljao: - Nemam ja za ovo vremena, ženo. - Glatkom kretnjom ju je odvuкао od otvorenih automobilskih vrata i čvrsto je zašuškao ispod svoje ruke. Zalupivši vrata na suputnikovoj strani, vukao ju je do vozačeve strane na kojoj je otvorio vrata i ugurao je unutra. On se progurao iza nje i, zatvarajući, zaključao sva vrata aktivirajući komande na naslonu za ruke. - Veži se - naredio je kad je gurnuo ključ u bravicu.

Catherine se uspaničarila na zvuk motora koji je bučno proradio. - Pusti me odavde, McKade.

Od pogleda koji joj je uputio stisnula se *natrag u* kut. - Rekao sam veži se, Crvena. Ili hoćeš da ja to učinim umjesto tebe?

Ni za živu glavu ne bi mu omogućila ispriku za stavljanje svojih ruku širokih dlanova i dugih prstiju na nju. Catherine se privezala. - Znaš, ne možeš dobro proći zbog ovoga.

McKade je prezirno otpuhnuo. Ubrzavajući dok se udaljavao od rubni ka iskopao je presavijeni papir iz džepa na košulji. Ras-tresao ga je i prinio joj da pročita. Bila je to ovjerena preslika Kayleenog obvezivanja na jamčevinu.

- Prema tradicionalnom običajnom pravu ovo je dovoljan dokaz da se nekoga uhiti - dokazivao je da se ne slaže s njezi nim mišljenjem.

- Možda, *da* sam Kaylee MacPherson - procijedila je Catherine kroz zube dok su se udaljavali od njezina susjedstva. - Ali ja se zovem Catherine.

- K vragu, Crvena, dosad sam već čuo sve što sam imao čuti o tome. Prestani s tim, ili ću te ušutkati. - Nije to namjeravao, naravno. Ali ako poznaje žene, samo prijetnja bi mogla biti dovoljna. Žene najviše mrze kad im uskratite moć govora.

Catherine se primirila. *Dobro. U redu.* Kroz nju je suklijao bijes, prožimajući svaku stanicu njezina tijela. *On će mene ušutkati? Mene će ušutkati? To je ona krajnja, zaključna granica. A on je upravo prešao preko crte.*

Cijeli svoj život igrala je prema pravilima. I to joj je nagrada: kreten koji nije oklijevao položiti svoje ručerine na nju ni iskoristiti snagu da nju zastraši. Još gore, bio je poput njezina oca, na svaki mogući način želio se domoći kojeg dolara... i jao si ga onome tko mu se nade na putu. E, pa dobro, više neće ni pokušavati uvjeriti gospodina Sama sveznajućeg McKadea da ona nije ta za koju on misli da jest. Umjesto toga, odsad će na sve moguće načine koji su u njezinoj moći nastojati spriječiti njihovo napredovanje prema Floridi. Možda su joj trenutno pojedinosti kojima će to postići malo nejasne, ali naći će ona već načina, kud puklo da puklo. No najprije...

Okrenula se i izravno ga pogledala. - Ti si svinja - rekla je, izgovorivši to sasvim jasno. Za trenutak je odvratio pogled s ceste prikovavši je na mjestu srditim pogledom očiju boje viskija. Mišići na vratu i ramenima postali su napetiji, zbog čega je izgledao još krupnije nego prije, ali Catherine se nije povukla. Jednakom mjerom uzvratila mu je pogledom potpuna prijezira.

- Golemu si pogrešku učinio, McKade, i nekako ću te, na neki način, navesti da platiš za to.

- Sam je nešto osorno progundao. - Ma daj, neću ni spavati brinući o tome kako sam pogrešnu ženu uhvatio. Prešao je u drugu traku a zatim se osvrnuo i pogledao je.

- A što se tiče onoga da ćeš mene navesti da platim, Crvena, mali su izgledi. Navali svom snagom. Kad dođe dan kad pogriješim u vezi nekoga poput tebe...

Catherine se nakostriješila. - Nekoga poput mene?

- Nekoga tko naokolo skakuće s velikim šešišrom na glavi i nekoliko šljokica i od toga živi.

- O, vjerojatno za razliku od uzorna građanina poput tebe. Šećeru, ne sviđa mi se što ti moram reći, ali ni ti meni nisi premija. Samo šljam, običan lovac na nagrade koji se voli pretvarati da je policajac.

To ga je dirnulo u živac. - Barem sam površno upoznat s istinom - rekao je usiljeno.

- No, krasno. Ti istinu ne bi prepoznao ni da te za vlastitu stražnjicu ugrize.

- Sam je osjećao kako mu se čeljust koči. - Kao što sam rekao, Crvena. Onoga dana kad pogriješim u vezi nekoga poput tebe pojest ću svoje gaće.

- Onda se pripremi za žvakanje, stari - odbrusila je Catherine . - Zato što ću ti ih vrlo brzo poslužiti na velikom starom srebrnom pladnju.

3

Samo nekoliko sati bilo je dovoljno za zaključiti kako ovaj slučaj sasvim jasno donosi nesreću. *Mama, kakva šteta što nisi više s nama*, pomislio je Sam turobno dajući sve od sebe da ne obraća pažnju na mrzovoljnu suputnicu izazovnih oblina, obraćajući pozornost na gust promet u centru grada. *Tebi bi se ovo vraški svidjelo.*

Ova situacija nije samo obuhvaćala elemente omiljenih serija koje je gledala Lenore McKade već se sasvim lijepo uklapala u njezinu omiljenu defetističku teoriju da nitko ne može izbjeći svoju sudbinu«.

Ne znači da je njemu ili nekome drugome zamjerala. Jednostavno nikada nije vjerovala u to da ljudi u životu mogu promijeniti sudbinu nabolje. Ona je marljivo radila, što ju je dovelo samo do toga da ostaje radeći dokasna i do male plaće te na kraju do obavijesti o otpuštanju bez ikakvih pogodnosti za mirovinu i dobivanje socijalne skrbi. Drugim riječima, na mjesto s kojega je i krenula. Stoga se posvetila glačanju, gledanju TV-a i upozoravala je Sama da se pomiri s činjenicom da će na kraju i sam završiti tamo gdje je započeo. Prema njezinoj teoriji mogli ste vi čuda planirati, ali prije ili poslije život će vas klepnuti po glavi, i opet ćete se naći na dnu.

Sam se s tim nije slagao. Otišao je u vojsku, postao vojni policajac i više od desetak godina dokazivao da su majčina predviđanja bila pogrešna. Imao je uspjeha u tom okruženju reda i poretka. A onda je njegov kolega Gary Proscelli zaradio metak koji je bio namijenjen Samu, zbog čega je ostao paraplegičar.

Tad se Sam zapitao nije li njegova majka na kraju krajeva ipak bila u pravu. Pogledaj samo što sad radi.

Ali proklet bio ako će sad odustati, podviti rep među noge i smiriti se. Odustao je od službe kad je saznao da ga čelništvo planira premjestiti u vojnu bazu Oakland. Kog su vruga oni mislili tko će brinuti za Garyja ako njega pošalju na drugu stranu kontinenta. Bile su tu hrpe papirologije koja je išla uz otpuštanje iz vojske, i još veće hrpe da ustanovi pomoć za invalidninu. Da ne spominje koliko je njegovom prijatelju bio potreban netko tko će mu olakšati prijelaz na novi način života.

Bože, zbog grižnje savjesti dok je gledao Garyja kako se bori prilagoditi se novom načinu života, Sam se živ pojeo; znao je da nešto mora učiniti. Kad je sredio da se jednom smjeste u stančić u prizemlju u Miamiju tražio je načina da ostvari njihov dugogodišnji san.

Uvijek su razgovarali o tome kako će odraditi svojih dvadeset pet godina, a zatim se povući u mirovinu i kupiti ribarsku kućicu. Iskreno govoreći, bila je to ambicija koja se činila jako udaljena, u nekoj dalekoj nejasno zamišljenoj budućnosti. Ali kad je taj plan srušen, istim onim metkom koji je paralizirao Garyja, Sam je morao naći brz način zarade novca.

Nije bilo mnogo izgleda za visokoobrazovanog pješaka u vi-jetnamskom ratu s premalo položenih ispita. Kriminal nije do-lazio u obzir, a provođenje zakona nije se dovoljno plaćalo ako se nadao ostvariti njihov cilj u ovom stoljeću. U jednu ruku je to bilo loše, jer je mislio da će mu se svidjeti biti policajac, za-cijelo mu se sviđalo biti vojni policajac. Ali nije se radilo o njemu. Radilo se o brizi za posao da Garyju može osigurati bu-dućnost. Biti lovac na nagrade činilo mu se najbržim načinom zarade. Činjenica da Sam nije imao želje postati utjerivač jamčevine i da je sve više mrzio taj posao štoje duže bio u njemu, bila je nevažna.

Bio je mrtav umoran od svakodnevnih kontakata sa životom najnižih slojeva Miamija. Ali nakon godine i pol, počelo mu se isplaćivati jer se prije samo nekoliko tjedana ribarska kućica iz njegovih i Garyjevih snova pojavila na tržištu. Bila je na mjestu u kojemu su se nekad najbolje provodili, odredište za odmor u sjevernoj Karolini na koje su se vraćali nekoliko godina zaredom. Bio je to komadićak raja na zemlji i nikada nisu očekivali da će na njoj ugledati znak da je za prodaju.

Sam im je to namjeravao kupiti. Polog je bio veći nego što je očekivao, ali imao je mjesec dana vremena da nabavi potreban novac prije nego istekne ponuda i kuću kupi netko drugi.

Bacio je pogled na svoju zatočenicu koja je zlovoljno promatrala promet kroz prozor sa strane. Za razliku od većine osoba koje je privodio, ova barem nije imala prošlost nasilnika. Bio je zapravo iznenađen visinom njezine jamčevine. Pretpostavio je da nije imala sreće kad je dobila suca koji je prema njoj bio nesmiljen i nije se šalio. Ali to nije bio njegov problem. Zapravo, s njegova gledišta, što veća jamčevina tim bolje, jer je njegov dio kod izručenja bio čistih deset posto.

Ali on najprije mora Crvenu dovesti natrag u Miami, bez dodatnih kikseva poput onog jutrošnjeg. Sam je posegnuo za mapom grada i rastresao je.

Catherine ga je čula kako gundā nešto za sebe i samo je preletjela pogledom. Svaki put kad su stali zbog crvenog, a činilo se da staju svake dvije minute, saginjao je glavu nad mapu na konzoli između njihovih sjedala i potiho mrmljao iznimno grube riječi. Zatekla se kako pilji u golemu ruku koju je raširio preko zapletena papira.

Imao je duge prste i ruka mu se doimala snažnom te je morala brzo odvratiti pozornost i pogledati natrag kroz prozor kad je osjetila divljačku navalu zadovoljstva pri pogledu na crvene posjekotine na drugoj strani. Bože dragi. Nikada nije mislila da će doći dan kad će se dobro osjećati nano-seći nekome takvu vrstu ozljede.

Zgrade koje su se nadvile s obje strane ulica kojima su prolazili unosile su nadnaravno sumornu atmosferu i prvi put je kroz prozor zapazila krajolik koji je pokraj njih promicao. Bila je odveć uzrujana da bi obratila pažnju gdje su izišli s autoceste, ali shvatila je da se nalaze u centru Seattlea.

Zbog čega? Zašto? Zračna luka SeaTac bila je dobrih dvadesetak kilometara južnije. Nakon nekoliko blokova njezin zarobitelj proizveo je u grlu potmuli zvuk dubokog zadovoljstva i skrenuo na parkiralište

agencije za iznajmljivanje automobila Thrifty. U čas je parkirao vozilo te su se on, Catherine, Kayleena prtljaga i njegova valjkasta putna vreća našli poredani kod pulta unutar minijaturne agencijske brvnare. Dok je s čovjekom za pultom razgovarao o vraćanju automobila, Catherine je diskretno pokušala izvući za-pešće iz njegova čvrsta stiska. Sam je istoga trenutka prestao razgovarati i prodorno je pogledao onim svojim zlaćanosme-đim očima, posluživši se pritom blagim zakretanjem krupnog ramena da je zakloni od pogleda čovjeka iza pulta.

- Možemo ovo učiniti samo na dva načina - potihom joj je dao do znanja. - Možemo to obaviti lijepo i prijateljski ili ti mogu staviti lisice i javno te vući, šutirati i ako je nužno čak i vikati na tebe. Iskreno, Crvena, boli me briga za tvoje dostojanstvo. Dakle, na tebi je da izabereš.

Catherinina ruka je olabavila u njegovoj. Bjesneći potihom, poslušno se vukla za njim kad je poslije nekoliko minuta izašao iz agencije za iznajmljivanje automobila i žustrim korakom uputio se uz ulicu. Zamjećujući način na koji se više oslanjao na lijevu nogu čestitala je sama sebi što ga je spriječila u laganom obavljanju posla. Međutim to što mu je pružila mlitavu, izgredanu ruku nije znatnije poboljšalo njezinu vlastitu situaciju. I dalje ju je vukao prema... kamo ju je to zapravo vukao?

Nakon bloka zgrada zaustavili su se ispred žućkastosmeđe zgrade od mramornih pločica na križanju Osme i Stewartove. Kad je otvorio vrata kroz koja će proći, Catherine je kao ukopana stala na mjestu buljeći u plavobijeli natpis iznad glave. - *Grey-hound?* - izgovorila je u nevjerici. - *Autobusom idemo u Miami?*

Catherine se začudila kad je Sama oblilo tamno rumenilo koje se polako proširilo uz vrat i snažnu čeljust sve do glatkih ravnih obraza. Mrko se zagledao negdje u neku udaljenu točku iza njezina lijevog uha, izbjegavajući je pogledati u oči. Njegova očita nelagoda povratila joj je nešto što nije imala sve od trenutka kad je naglo ušao u njezin život: trunčicu kontrole. Izvila je obrvu prema njemu. - O čemu je riječ, McKade? Zar vama velikim zločestim lovcima na nagrade ne daju za putne troškove?

Za trenutak je osjetila čvršći stisak njegovih prstiju oko zapešća, ali samo je srdito promrmljao: - Koji štos, baš me zabavljaš, Crvena - prije no što ju je odvuкао prema pultu za prodaju karata. Petnaest minuta nakon toga zagurao je njihove karte u džep bijele košulje i poveo je prema nizu oblikovanih plastičnih sjedala koja su bila vijcima pričvršćena za pod izvan prostorije za igru s automatima i fliperima. Zbacio je prtljagu. -Odmori malo noge.

-Ah. Kako mogu odbiti tako šarmantno upućen poziv? - Berala je najčišći stolac i sjela.

Nogom je pogurao prtljagu bliže njezinu sjedalu, a potom je i on naglo sjeo odmah do nje. Nagnuo se i laktovima podbočio na razmaknuta bedra, košulja mu je bila čvrsto priljubljena uz ramena i krupne ruke visjele su između koljena dok je netremice piljio u zrnaste crvene pločice među stopalima. Lijevom nogom zašao je u Catherinin prostor.

Ona se ukočeno uspravila, gležnjevi su joj bili poravnati a koljena čvrsto priljubljena i ukošeno odmaknuta od mišićave noge koja je zakoračila na njezin teritorij. Znala je da je vjerojatno izgledala do krajnosti osjetljiva, ali nije marila. Bilo je to sve što je u tom trenutku mogla učiniti da obuzda svoje uzburkane emocije. Osluškujući elektronske vibracije i zvučne signale koji su dolazili s video nadsvođena prolaza iza njezinih leđa, buljila je u prazno.

Sam ju je mršteći se pogledavao ispod oka. Bilo je nešto u njoj što ga je navodilo da se osjeća poput neotesanca. Zbog načina na koji je tamo sjedila poput kraljice među svjetinom bilo je teško zamisliti da zarađuje za život šepireći se oskudno odjevena. Kakva glumica. Dolazio je u iskušenje prisloniti lijevo bedro malo jače uz nju, samo da vidi kako će reagirati.

Ali to vjerojatno nije bila pametna zamisao. K vragu. Što je to bilo zavodljivo u njoj i navodilo ga da zaboravi na profesionalizam?

Sagnuo se, brzo zgrabio svoju valjkastu putnu torbu i podigao je na krilo. Otvorivši patentni zatvarač počeo je izvlačiti i na

brzinu pregledavati što ima u njoj, i raspoloženje mu se odmah popravilo. Nije bilo tako loše kao što se bojao.

- Što to zaboga radiš?

Podigao je pogled i vidio da se okrenula licem prema njemu. Piljila je u hrpu traperica, majica kratkih rukava i donjeg rublja na njegovu krilu te u pribor za brijanje koji je bio na vrhu.

- Provjeravam što imam.

- Zašto, je li ti to supruga spakirala?

Sam se kratko kroz nos nasmijao, premda mu nije bilo smiješno. -Ženo, izgledam li ti ja kao proizvod bračnog blagoslova?

Njezine krupne zelene oči bile su u razini njegovih kad su im se pogledi sreli. - Nadam se da ne želiš doista znati kako izgledaš, McKade. Međutim, čini se da baš i nisi inteligentan kad se ne možeš sjetiti što si sinoć ili jutros ubacio u torbu.

Iz nekog razloga osmjehnuo se na uvredu. Morao joj je priznati, nije bila okolišava cmizdravica. - Ta torba mi je u autu već... ne mogu se ni sjetiti koliko dugo - rekao je. Uvijek ju je držao tamo i to gaje spriječilo daje pregleda. - Ostavio sam automobilu preko noći na parkiralištu i jutros sam prije polijetanja imao tek toliko vremena da je ponovno uzmem. Srećom po mene jer bih morao kupiti sebi odjeću po cijenama u suvenir-nici i kad se tebe riješim u MIA.

- MIA?² Vidi molim te, što je to, lovac na nagrade govori o nestalima u akciji?

Naravno. Kao da ne znaš. - Dobro, igrat ću igru - rekao je pre-tvarajući se da ima strpljenja. - Međunarodna zračna luka u Miamiju. Odakle smo oboje jutros krenuli. - Kvragu. Toliko o njegovu dobrom raspoloženju. Mogao je proći cijeli dan da se ne sjeti koliko ga već dosad koštaju avionske i autobusne karte za nju.

Mali svjetlokosi dječak popeo se na stolac uz Catherine. -Bok! - rekao je. Držeći se jednom debeljuškastom rukom za naslon oblikovanog plastičnog stolca nadvio se prema njoj dok

2 MIA - Miami International Airport / missing in action

mu se u onoj slobodnoj ruci sok od grožđa opasno naginjao do ruba šalice.

- Tommy! Pusti gospođu na miru. - Iscrpljena plavuša u iznošenoj odjeći kupljenoj na sniženju sjela je s druge strane do svog sina.

Sam se iznenadio kad se Catherine osmjehnula majci i djetetu. - Sve je u redu - uvjerila je ženu, a zatim je, usredotočivši se na dječaka, nježno dodala: - Zdravo, Tommy.

- Znaš? - gnjavio je dječak. - Ja ću sljedećeg tjedna imat' četir godine. - Nacerio se, a zatim je dodatno obavijestio: - Mamica i ja idemo u Pote'land. - Načinio je širok pokret rukom u kojoj je držao sok. - Živ ćemo s mojom bakom. A ti? Kam' ti ideš? - Kod zadnjeg pitanja sok od grožđa pljusnuo je iz šalice, opisao luk kroz zrak i prolio se po prednjem dijelu Catherinine bluze, njezinim golim koljenima i podu. Zapanjeno usisavši zrak skočila je na noge i odvojila mokri pamuk od prsa.

- O, Tommy, pogledaj što si učinio! - zajaukala je majka. - Žao mi je gospođice, tako mi je žao. - Ustala je i papirnatom salvetom neučinkovito tupkala po Catherininom umrljanoj bluzi. Prenijela je svoju sve veću tjeskobu na dječaka i njegovo iznenađeno tiho cmizdrenje pretvorilo se u gromoglasan plač.

- Sve je u redu. Doista. To je stara bluz. - Catherine je uzela vlažnu salvetu iz ženine ruke i njome obrisala sok s nogu. Sama je iznenadila njezina suzdržanost. On bi je definirao kao ženu koja bi zbog slične stvari planula. Ustao je. - Dođi - rekao je podižući torbe. - Možeš se obrisati u zahodu.

Udaljavajući se od žene koja se blebećući ispričavala i dječaka koji je jecao, Sam je uzeo Catherine za lakat i ispratio je uz kosinu na ulazu u ženski zahod. Odgurnuvši ih, otvorio je vrata i zavirio provjeriti nema li slučajno izlaza kroz koji bi mu mogla šmugnuti. Žena koja je za umivaonikom brisala ruke bijesno je uzdahnula, ali on nije obratio pozornost na nju nego je Catherine pružio kovčeg. - Idi i obriši se.

Catherine se poslužila vodom iz slavine i uzela pregršt papirnatih ručnika da s kože obriše ljepljive tragove soka od grožđa. Odlijepivši je od tijela skinula je bluzu i nakon što ju je sa žalje-

njem pregledala, bacila je u kantu za smeće. Mrlje se nisu mogle ukloniti. Cučnuvši, otvorila je Kayleen kovčeg i podignula poklopac.

Za ženu koja je cijeli život odrasle osobe provela prezirući svoje odveć raskošne obline, izbor odjeće pred njom bacao ju je U očaj. Isprobavala je majice, jednu za drugom, i za svaku joj se učinilo da otkriva više od prethodne. Konačno se odlučila za jednu smaragdnozelenu majicu kratkih rukava, ali kad je u zrcalu ugledala svoj odraz bojažljivo je povukla oskudnu tkaninu pokušavajući rub majice navući do pasice svojih kratkih hlača. O, Bože, da joj se barem toliko ne ističu grudi! Uzalud je posljednji put pretraživala sadržaj kovčega. Nije li Kaylee među svojom odjećom imala nešto što nije blještalo, sjalo ili izgledalo kao posprejano?

Trgnulo ju je snažno lupanje po zahodskim vratima. - Otvaraj, Crvena - začuo se McKadeov glas. - Već si dugo unutra.

Uputila se do vrata i naglo ih otvorila. - Natrag! Nisam ti ja pudlica za izložbu; izići ću čim završim.

Pogled mu se poput toplotom navođenih projektila usmjerio na njezine grudi. Potom ju je odmjerio od glave do pete i vidjela je kako mu se Adamova jabučica sporo klizeći penje i spušta niz snažan vrat. - Hm, dobro. Naravno. U redu - neodređeno se složio. Sporo je vratio pogled na njezino lice i, kad se pribran, tamne obrve bile su mu spojene iznad snažnog nosa. -Imaš dvije minute, MacPhersonova.

Zalupila mu je vrata pred nosom. - Učini to, Crvena, to nemoj — ogorčeno ga je oponašala. Samo mi u životu treba nekakav priprosti lovac na nagrade koji će me vući od nemila do nedraga i naređivati mi što ću činiti. Ponovno je spakirala Kayleen kovčeg, a zatim ustala i osvrnula se oko sebe.

O čemu ona to dođavola razmišlja, gubi vrijeme brinući o tome kako joj ne pristaje sestrina odjeća, a preostala joj je još samo minuta da smisli kako se izvući iz neprimlike. Kvrugu. Samu sebe bi mogla šutnuti. Ima li tu unutra kakav prozor? Osvrnuli se oko sebe. Nema, nije bilo prozora. Dobro, razmišljaj on- '

da. Što drugo? Ruž! Napisat će SOS na zrcalo. Možda netko pročita i pozove u pomoć FBI ili nekog drugog.

Nespretno je prekopavala po torbi tražeći Kayleenu veliku kozmetičku torbicu. Iskopala je s dna tubu kreme Woodrose, odvrnula poklopac i naglo se okrenula. Oslanjajući se jednom rukom o umivaonik nagnula se prema zrcalu.

Iza nje su se naglo otvorila vrata.

- U čemu je problem? - upitala je obraćajući se Samovu odrazu. Gledajući u njega nanijela je ruž na usne i razmazala kremastu boju. - Je li muški zahod izvan uporabe, što li? - Promatrala je kako je gleda dok je papirnatom maramicom brisala usnice i vidjela kako mu se pogled spušta do njezine izbočene stražnjice. Potom ponovno naglo vraća do njezina odraza u zrcalu. Napućila je usnice i malo se izmaknula kritički se promotrivši u zrcalu. Žustro je spustila ruž u torbu, okrenula se i pokazala prema pregratku. - Evo, sad je tvoj.

U trenu je prešao prostoriju i svojim krupnim dlanovima lupio sa strane njezinih bokova, stisnuvši je uz umivaonik. - Ne tjeraj me na to, Crvena.

Nakrivila je bradu. - Nego što, vući ćeš me preko cijele države i strpati u zatvor?

Mišić m uje poskočio na čeljusti. Potom je koraknuvši ustuknuo, a njegove oči ponovno su ostale hladne kao iznenada zapretana vatra. - Dođi. Uskoro će stići autobus.

Catherine se posve uspaničarila. Kad se primaknuo trenutak polaska sve joj se odjednom iznenada učinilo previše stvarno i njezina kratka pobuna nije završila lupom nego cviljenjem. Ne! Ne može dopustiti da se to dogodi! Ona je tu sebi izgradila život, siguran život netaknut krajnjim brljotinama na koje je čini se njezina sestra uvijek nailazila. I sad će ona tu zbog Kaylee biti...

- Ne! - otrgnula se i pošla prema vratima, što je bio uzaludan i glup pokušaj, čega je postala svjesna prije no što je se Sam dočepao objuivši je jednom rukom oko struka i naglo podignuo u zrak. Ali u tom trenutku nije bila sposobna trezveno razmišljati. Nagonski je reagirala, i divlje zamahnuvši udarala ru-

kama i nogama u svaki dio njegova tijela do kojega je mogla dohvatiti, sve dok je nije obujmio objema rukama i povukao ih nekoliko koraka udesno. Sljedeće čega se sjeća bilo je da ju je čvrsto pritisnuo između pregradnog zida i svojeg nepopustljiva mišićava tijela da je spriječi u nanošenju daljnjih ozljeda.

- Smiri se - naredio je, a glas mu je dolazio izravno iz grudi do njezina uha, tonom koji začudo nije bio agresivan. - Priberi se, Crvena. - Namjestio se tako da je oslobodio jednu ruku, a da joj pritom nije dopustio ni da se za centimetar pomakne. Položio ju je na tjeme njezine glave i time je zadržao nepokretnu, čelo joj je bilo pritisnuto uz njegova prsa, a toplina njegova široka dlana i dugačkih prstiju širila joj se kroz kosu, sve do tjemena. Zatim ju je pogladio po cijeloj dužini kose. - Stani i razmisli malo - poučio ju je istim oštrim glasom. - To te neće nikamo dovesti. - Vrućina njegova tijela počela joj je prodirati u zakočene mišiće.

Sam je osjećao njezinu pomalo iznenađenu kretnju. Pitao se što bi pomislila da joj kaže da je svakako očekivao nešto slično. Uvijek nastupi trenutak kad zatočenici shvate da ih zaista, kako priliči, vraćaju u zatvor da se suoče sa suđenjem za koje su pomislili da mogu izbjeći. Reakcija na tu spoznaju bila je univerzalna, svi su oni pokušali pobjeći. Muškarce je jednostavno pokoravao grubom silom i uporabom pištolja, ako je bilo potrebno. S većinom žena pokušao je biti malo nježniji, ako one nisu prve agresivno nasrnule na njega. Međutim, Crvena je bila pr-vi zatočenik, među muškarcima i ženama, kojemu nije stavio lisice.

Nije ona bila ni po čemu posebna, nije to bilo zbog nje. Dalek je put bio pred njima i zbog svoje male zarade nije mogao priuštiti platiti zrakoplovnu kartu da što prije stignu. Ni za trenutak nije povjerovao u njezinu bezglavu priču o ubojstvu kolu je slučajno čula, zakopanim tijelima i plaćenim ubojicama. Ali bio je oprezan, i u slučaju, makar nevjerojatnom, da je u toj ženi bilo zrnice poštenja, želio ih je što neupadljivije prevesti preko granice. Samo jedan pogled na Crvenu bio je dovoljan da shvati da su njezini izgledi za bijeg bili prilično slabi, i stisnuta

odjeća koju je upravo obukla nije ih poboljšavala. Da svemu tome pridoda još lisice mogao je odmah ostati na mjestu i čekati da se pojavi jedan od onih fantomskih loših momaka i odnese mu je iz ruku.

Izraz lica mu je otvrdnuo. To se neće dogoditi, ne dok on obavlja taj posao. I ne dok mora pokupiti nagradu i Garyju kupiti ribarsku kućicu.

Odvojio se od nje i ustuknuo. Malo se zanjihala i on joj je stavio ruke na ramena nastojeći joj vratiti ravnotežu naslanjajući je uz pregradni zid. - Dođi - rekao je grubo.

- Vrijeme je za pokret.

Zatreptala je. - Što?

Sam je stisnuo usnice kad je pogledom obuhvatio te velike, progonjene oči. Čovječe. Zbilja je promašila poziv. Mogla je ostvariti veliku zaradu u Hollywoodu, nije čak ni morala izložiti devedeset pet posto tijela da to postigne.

Nije znao zašto mu je pomisao na to ostala kao kost u grlu.

Iza njih su se otvorila vrata. Sam je brzo okrenuo glavu kad je iznenada shvatio da se doveo u položaj iz kojeg nije mogao brzo izvući pištolj. Kroz vrata je ušla žena, ali je zastala kad ga je ugledala. Škiljeći pogledom je prelazila od Catherine do njega.

- Idite se vas dvoje ljubakati na neko drugo mjesto - odbrusila je. - Ima nas koje želimo znati da ćemo kad uđemo u ženski zahod u njemu zateći samo žene.

- Dođi, Crvena. - Pokupio je njezin kovčeg i prebacio joj ruku preko ramena, prateći je dok su prolazili pokraj žene koja je negodovala. Vodio ju je niz kosinu do vrata za polazak. - Autobus stiže za nekoliko minuta. - Bacio je pogled na sat. Bilo je 5:40. To ga je podsjetilo da je vrijeme za jelo i da će do sljedeće stanice satima biti u autobusu.

- Želiš nešto pojesti?

Odmahnula je glavom.

- Vjerojatno imamo toliko vremena da ti donesem Whopper. - Pokazao je glavom prema Burger Kingu u kojega se ulazilo iz autobusne postaje. Lagano je zadrhtala i pogledala ustranu.

- Dobro, dakle nećeš burger. Premda mislim da ću nam kupiti nešto za ponijeti. Možda se tijekom puta predomisliš. - Povukao ju je prema skupini automata za prodaju, nešto izabrao i ubacio u torbu. Zatim ju je izveo tamo gdje su ostali putnici stajali i pušili ili se jednostavno vrzmali naokolo dok su čekali autobus. Sam se potapšao po džepu na prsima tražeći cigarete prije nego se sjetio da se riješio te proklete navike.

Trenutak kasnije autobus je bučno stigao na parkiralište. Kad se zaustavio, vrata su se hripavo otvorila. Sam je svoju zatočenicu uveo u autobus i ubrzo su njihove torbe bile pospremljene na policu iznad glava i Catherine se smjestila na mjesto do prozora. On je sjeo do nje.

Nije progovarala. Nije davala do znanja da ga primjećuje. Zakrenute glave netremice je buljila kroz prozor kad je autobus krenuo s postaje. Što se nje tiče, kao da nije ni postojao.

Njemu je to posve odgovaralo. Što su manje razgovarali, tim bolje. Nije umirao od želje da je upozna. Svjetla grada pozlatila su joj profil dok se autobus upućivao prema autocesti, i Sam se namrštitio. Za njega je ona bila samo roba, unatoč onom smiješnom stezanju koje je osjetio u utrobi kad ju je ugledao kako nanosi ruž. K vragu, ionako je to bilo sigurno zbog gladi, ali kad već ona neće hamburger, on bi jednoga mogao pojesti. *Roba*, ponovio je tiho. *Ona je roba*.

Paket kojega je trebao isporučiti prije no što postigne svoj cilj.

Kaylee je stajala ispred ormara u sestrijoj spavaćoj sobi. Ni-je li Catherine posjedovala barem jedan komad odjeće s mrvicom sjaja? Bučno je drmala vješalicama. Zelena boja kadulje, boja starog zlata, *smeđa*, za Boga miloga. I ni jednog kroja kojega bi žensko poželjelo obući uz najviše potpetice i šepiriti se u njemu. Kako je Cat mogla nositi to sranje? Strpljivo uzda-hnuvši, Kaylee je zamijenila svoju svjetlucavu ljubičastu usku majicu za dosadnu bluzicu boje bronce. Dobro, boja je odgovarala njezinoj puti. AH sasvim sigurno nije najbolje isticala njezine lijepe grudi ni uzak struk.

Pa ipak. Ako je susjedi načas opaze bilo je potrebno uvjeriti ih da vide Catherine. Kaylee je trebala mjesto za predahnuti dok je smišljala što potom učiniti.

Uočila je ona lovca na nagrade onoga dana kad je dogovorila svoju jamčevinu. Nije joj se uopće obratio u jamčevu uredu tog popodneva, ali ona uvijek zapazi seksi muškarca i poznato je da ti krupni mrzovoljni tipovi imaju seksipila na pretek.

Danas se sakrila u susjedovu natkrivenu garažu dok je odvodio Catherine. Zatim se privukla do sestrine kuće i pretražila sva uobičajena Catherinina skrivena mjesta dok nije pronašla rezervni ključ od kuće. Kad je ušla kroz stražnja vrata nakratko je osjetila krivnju zbog situacije u koju je dovela svoju sestru. Ali Catherine će se snaći. Ona se uvijek snađe. Kaylee je bila ta kojoj je uvijek trebalo malo nečije pomoći.

Ali dok je stajala u Catherininoj spavaćoj sobi počela je sumnjati u ispravnost svojih postupaka. Uvjeravala je sebe da će S njezinom sestrom biti sve u redu. Za samo dan-dva Catherine će se vratiti svom uobičajenu životu. Kvragu, besplatno će otputovati u Miami gdje će im bez kolebanja objasniti svoj pravi identitet.

Ali od same pomisli na Cat negdje u blizini Miamijsa, Kaylee je postala nervozna. O, Bože, o čemu je to razmišljala? Sanchez je imao utjecaj, veze; poznao je ljude iz svih slojeva i različite utjecajne moći. Nedvojbeno će izmisliti neku priču i razglasiti da traga za njom, i recimo da netko u sudnici uoči njezinu blizanku i to mu dojaviti, neće se zaustaviti upitati Catherine za ime.

Smatrat će da ga već zna i poduzet će sve korake da Catherine više ne dođe do daha. Ajoj, čovječe. Ovaj put je doista zabrljala.

Zadnja stvar koju je Kaylee očekivala dok je zadnjih nekoliko sati nervozno koračala po kući bilo je da će pogledati kroz prozor i ugledati Bobbyja LaBona kako parkira uz rubnik.

Našao me! Za Boga miloga, kako me samo našao? Prvi poriv koji je osjetila bio je pobjeći. Ali svladala se. *Razmisli.* Morala je postupiti onako kako bi postupila Cat. Morala je biti Catherine.

Kaylee se obuzdala. To je to. Morala je biti Catherine. Brzo je otrčala u kupaonicu i malim ručnikom skinula šminku. Naglo je provukla četku kroz kosu koju je nemarno pričvrstila na vrh glave u konjski rep. A zatim se, nakon što je uz vrat zakopčala Catherinenu bluzu, žurno zaputila prema ulaznim vratima. Duboko udahnuvši, otvorila je vrata prije no što je Bobby imao priliku pokucati na njih ili ih odgurnuti nogom, što li je već imao na umu, i posegnula za papirom kojeg je nešto prije tog čula da je pao na predvrata. Uspravila se i lecnula. - O! Dobar dan. Mogu vam pomoći?

Pogled mu je ispitivački klizio po njoj. - Došao sam te povesti natrag, lutko.

- *Oprostite?* - Kaylee je sama sebi čestitala na boji glasa. Bila je to Catina boja glasa, ona zbog koje su ona i tata znali reći, *Bože, Caty-draga, ne budi tako ozbiljna.*

Bobby se namrštio. - Kaylee?

- Nisam Kaylee. Ja sam Catherine, njezina sestra. A tko ste vi? Hej! - usprotivila se kad ju je odgurnuo i pokraj nje prošao na predvorje. O, Bože, što bi Catherine učinila u ovakvoj situaciji? Kaylee se zaputila ravno prema telefonu i podignula sluša-

licu. Uspjela je utipkati 91 prije no što je on sa svoja dva prsta pritisnuo tipku za prekid veze.

- Pokaži mi neki dokaz da si ta za koju tvrdiš da jesi - zahtijevao je.

Nije čak ni razmislila dvaput. Znala je kako bi Catherine reagirala na to. Podignula je bradu, baš onako kako bi to učinila njezina sestra. - Da ne bi - rekla je hladno. - Ovo je moj dom, ne moram ja nikome dokazivati svoj identitet. - Zapovjednički je ispružila ruku pokazujući prema vratima. - Van iz moje kuće.

Izvukao je pištolj. Nije ga uperio u nju, ali prijetnja je bila neizravna. - Pokaži mi nekakav dokaz.

U drugu ruku, njezina sestra nikada nije bila glupo nepopustljiva. Brade visoko podignute Kaylee je pošla u dnevni boravak gdje mu je pružila dvije uokvirene fotografije koje je uzela s police za knjige. Na jednoj je bila glamurozna snimka nje same, na kojoj je izgledala prokleta dobro, nije da se hvali. - Kaylee - izgovorila je.. Druga uokvirena fotografija prikazivala je njezinu sestru na oceanu. Lice je bilo sablasno slično onome na glamuroznom snimku, ali razlika je također bila uočljiva. - A ovo sam ja. - Prinijela ju je licu, a zatim uzela Catherinenu torbicu i iz novčanika u njoj izvadila vozačku dozvolu. Pružila m uje, a potom mahnula rukom pokazujući na svoju odjeću, za koju je Bobby s razlogom mogao znati da bi je u drugim okolnostima samo mrtva navukla na sebe. - Ovo sam također ja.

Ponovno ju je sporo odmjerio i zadržao pogled na glatkim dugačkim nogama. - Lijepo.

Uh, ti podli šugavi prevarantski pasji skote. Kaylee nije preostalo ništa drugo nego ostati mirna i uzvratiti mu spokojnim pogledom. *Da nisam toliko prestrašena da ćeš mi nauditi, srce bih ti iščupala zbog toga.*

- Gdje je Kaylee? - zahtijevao je.

- Otkud bih ja to znala. Tko ste vi?

- Bobby LaBon. - Načinio je stanku. - Njezin dečko.

- O, čula sam za tebe. - Kaylee se povukla. - Ali zašto si došao ovamo? - S obzirom na pištolj, mogao je postojati samo jedan razlog. *O, Bobby.* - Jeste li se vas dvoje možda posvađali?

- Slušaj, nemoj se praviti glupa preda mnom. Pratim je cijeli dan i znam da je tu. A sad te posljednji put pitam gdje je. -Zaškiljio je i pogledao je. - Ne tjeraj me da ponovno izvučem pištolj.

- Ne znam gdje je - rekla je Kaylee, ali čim ju je on škiljeći pogledao znala je da je negdje pogriješila. Mozgajući, vrtjela je film unatrag. *Uh, sranje*. Bilo je to zbog glasa. Ponovno je progovorila istim onim grlenim glasom kojega se godinama trudila učiniti prirodnim.

Nadvio se nad nju. - Dobro, Kaylee, o čemu se radi? Prepoznao bih taj glas bilo gdje.

Onaj dio nje koji nije bio ukočen od straha bio je zahvalan zbog spoznaje da ju je uspio razlikovati od njezine sestre blizanke. Međutim, ništa mu neće priznati. - Catherine - hladno ga je ispravila. - Zovem se Catherine.

- Vraga se zoveš. Na trenutak si me uspjela prevariti, ali sad znam tko si. - Progovorio je blažim glasom. - Gledaj lutko, ne predstavljam ja Sancheza, Chainsa ni bilo koga drugoga. Nisam ti došao nauditi. Došao sam sam od sebe čim sam primio tvoju poruku, jer sam brinuo za tebe.

U sebi je rasterećeno odahnula, ali naizgled je zadržala pri-sebnost. - Naravno, znam da ješ. Zato si i povukao pištolj na mene.

- Što, zar ovo? - Bobby je pogledao u pištolj, a zatim ga spremio. - Samo sam htio privući tvoju pozornost kad sam od tebe pomislio da je tvoja sestra. Vraga, kupio sam ga tek kad sam se vratio u Miami i pročitao tvoju poruku. Nabavio sam ga da te zaštitim, lutko, a ne da ti naudim.

- Gospodine LaBonn, uvjeren sam da bi to zvučalo veoma uvjerljivo da sam ja moja sestra. Ali nisam. Zadnji put kažem da se zovem Catherine.

- Daa? - U sljedećem trenutku našla se u njegovu zagrljaju kad ju je obgrlivši joj nadlaktice privukao uz prsa. - Dobro, probajmo onda izvesti mali pokus - predložio je. Spustio je glavu i poljubio je.

Poljubio još jednom. 1 nastavio ljubiti.

Skoro nasmrt.

Kaylee ga je iz sve snage udarila, ali bila je žutokljunac za snažna muškarca, a zapravo nikada nije mogla odoljeti Bobbyjevim poljupcima. Kad je podigao glavu, ona je već bila posve mlitava. Da je nije pridržavao bila je uvjerenjena da bi skliznula niz njegovo tijelo i prosula se po podu poput jedne od onih erotskih igračkaka.

Otežanih kapaka Bobby je buljio u nju. - Hej, lutko - obratio joj se promuklo i oblizao donju usnicu. - Nedostajala s' mi.

To ju je naglo vratilo u stvarnost i žudila je za osvetom. Od-gurnuvši se unatrag stisnula je prste i zamahnula prema njegovoj glavi, kao da se radilo o lopti koju je namjeravala odbaciti na tribine.

Bobby je izmaknuo udarcu i njezina poput toljage snažna šaka okrznula mu je glavu. Da je imao samo malo sporije reflekse srušio bi se na pod od udarca. - Isuse, Kaylee. - Protrljao je sljepoočnicu. - Mogla si me ubiti.

- Uhitili su me! Rekao si mi da je to tvoj auto, i uhitili su me!

- Ma znam, i žao mi je zbog toga. Ne znam što se dogodilo.

- Znam ja, ukrao si taj prokleti auto, a ja sam dobila po nosu.

- Hej, nisam ga ukrao. Bio je tamo, lutko, zavodnički me mamio, a znao sam da Babette nije u gradu pa sam ga na neki način... na kratko posudio i, to je sve. Mislio sam ga vratiti, ali onda kad je iskrsnuo taj put pomislio sam kako bi bilo zgodno da se ti malo provozaš u njemu, i nekako sam potpuno smetnuo s uma da zapravo nije moj. Bila je to čestita pogreška, Kaylee.

- Figa čestita pogreška. A tko je tebi zapravo ta mala fifica Babette? Kad je došla u postaju nakon što su me priveli, imala sam odnekud dojam da te poznaje.

- Ma da, znaš - Bobby ju je oprezno motrio. - Na neki način i poznaje. Recimo da mi je, hm, bivša ljubav.

- Bivša ljubav? - Kaylee je bila bijesna. - Bivša ljubav. Ne vjerujem ti, Bobby! Bože dragi, ne vjerujem sama sebi, ne vjerujem da sam spavala s tipom koji je izlazio s nekom koja se zove Babette.

- Bilo je to jako davno, lutko.

- Ma da je bilo i u prošlom stoljeću, ukus ti je nikakav. No, u čemu je njezin problem?

- Zavist, mala. Činjenica što smo prekinuli uopće je nije dirnula. Ali kad je vidjela s kakvom sam je divnom ženom zamijenio, nije to mogla podnijeti. Vjerojatno te samo jednom pogledala što joj je bilo dovoljno da shvati kako se s tobom ni po stilu ni po izgledu ne može uspoređivati, i pozelenjela je od bijesa.

- Ma, nosi se, Bobby. U velikoj sam nevolji zbog tebe. Meni sad treba pomoć, a ne laskanje.

- Sve ćemo mi to riješiti, mala.

- A kako misliš da će nam to uspjeti? Nisi li pročitao poruku koju sam ti ostavila? Čula sam kako Sanchez i Chains raspravljaj u o ubojstvu! Ne mogu se vratiti u Floridu, a ni ti baš nisi prvi gospodin Ugledan Građanin. - Iznenada joj je nešto palo na pamet i škiljeći ga je radoznalo i zainteresirano promatrala. -Dakle, tu si samo zato što želiš da ti oprostim, ha? To je jedini razlog, želiš se poljubiti i pomiriti?

- Više od bilo čega na svijetu. - Bobby je krenuo prema njoj, Cučnuo malo kako bi im lica bila u istoj razini, i opkolio Kaylee svojom vatrenošću i mirisom, milujući je duž nadlaktica.

Osjećala je kako joj počinju klecati koljena i potrudila se to spriječiti. - Dobro, razmislit ću o tome - glatko se složila. -Čim mi pomogneš spasiti Catherine.

Hobby se ispravio, a ruke mu pale uz tijelo. - Od čega spasiti Catherine?

Ukratko mu je objasnila. - Nisam mu trebala dopustiti da je odvede, Bobby, ali mislila sam samo na to kako mu ne smijem dopustiti da me se dočepa. A sad je moramo vratiti.

-Jesi li luda?

Podignula je obrvu. - Dakle, toliko o poljupcima i pomirenju?

Bobby je gurnuo prste kroz kosu. - Ne vidim kakve to veze ima jedno s drugim!

- Ne moraš ni vidjeti, ali to su moji uvjeti. Cat je rekla kako bi barem jednom u životu voljela vidjeti da preuzmem odgo-

vornost za svoju vlastitu brljotinu. Čuj, Bobby, u ovu sam upala zbog tebe, pa ti sad odluči. Ili ćeš mi pomoći ili nećeš. Razmisli za što si.

- Svašta, pa znaš da ću ti pomoći. Kako se zove taj lovac na nagrade?

- Otkud bih ja to znala?

- Kak' to misliš ne znaš? Kako očekuješ od mene, ma, nema veze. Pusti da malo razmislim. - Nekoliko trenutaka nisu progovarali. Bobby je odsutno počeo pucketati zglobovima, našto je Kaylee zadrhtala.

- Bobby, daj molim te!

-Tiho! Pokušavam razmišljati.

Zakolotala je očima, ali ništa nije rekla.

Prošao je trenutak prije no što joj je uputio pogled.

- Dobro, reci mi onda kako se zove polagač jamčevine? Odgovorila mu je, nakon čega ju je upitao: - Gdje je telefon?

-Jedan je u kuhinji. Zašto? Što ćeš učiniti?

- Nazvat ću Scotta Bella u Miamiu. Tip je pravi čarobnjak za kompjutore. Kad zna kako se zove polagač jamčevine, saznat će i tko je tvoj lovac na nagrade. A kad to dozna, može ukucati podatke o letovima i saznati u kojem su zrakoplovu taj tip i tvoja sestra.

- O, pametno razmišljanje. - Kaylee je uzela Catherininu torbicu i prebiralala po novčaniku. Bila je zadovoljna kad je u njemu našla jedan od njezinih najomiljenijih predmeta na cijelom svijetu, zlatnu karticu. - Ti se time pozabavi, a ja se odmah vraćam.

Na putu prema kuhinji Bobby se na mjestu zaustavio. Okrenuo se i zapiljio u nju. - Kamo ideš, dođavola?

- U kupnju. Pogledaj me, Bobby. - Raširila je ruke i s gnušanjem piljila u malu brončanu bluzu na sebi. - Moram uzeti neku pristojnu odjeću.

Catherine se probudila i shvatila da je negdje usred noći gravitirala prema Samu. Djelomično je bila sklupčana uz njega i obraz joj je počivao na njegovom čvrstom, zaobljenom mišiću nadlaktice. Tada je spustio ruku i ispružio je preko raz-djeljivača između sjedala, a vrhunac je bio kad ju je svojom krupnom šakom čvrsto uhvatio za bedro. Dugački žuljeviti prsti isijavali su vrućinu lagano joj se svijajući preko unutarnje strane koljena. Palcem je, shvatila je to kad se posve razbudila, lijeno trljao amo-tamo po njezinoj goljoj koži.

Brzo je otvorila oči i zatekla se kako mu pilji u lice. Bilo je grubo, s tamnom kratkom neobrijanom bradom i napadno erotičnom obješenom punom donjom usnicom. Otvarajući usta da ga upita što on dovraga smatra tko je, shvatila je da su mu oči jedva otvorene i da su pospano usredotočene na njegov požutjeli palac koji je sporim i odmjerenim pokretima prelazio po njezinoj blijedoj koži. Sasvim očito nije bio pri punoj svijesti.

Točno je znala kad je postao svjestan. Palac se umirio, a ruka pod njezinim obrazom postala napeta. Osjećala je kako spušta bradu da pogleda u nju, a zatim žurno sklopila oči pretvarajući se da spava. Učinila je to posve nagonski, te kad smo već kod toga, posve djetinjasto, ali kad je jednom donijela odluku, morala je ostati pri njoj. Ako ju je to što se pretvarala da spava moglo spasiti nekoliko trenutaka neugode, posve joj je odgovaralo.

Oslobodio je ruku i izvukao je ispod njezine glave. Potom je ustao i izvukao svoju putnu valjkastu torbu iz prtljažnika ponad glava. A zatim nestao, vjerojatno otišao u zahod u stražnjem dijelu autobusa.

Catherine je otvorila oči i uspravila se na sjedalu. Ukočena i omamljena protegnula se na mjestu pokušavajući pronaći rješe-

nje za najgori problem. Protegnula se sjedeći, koliko je to bilo moguće, i rukama podupirući križa, zbacila ramena i izvila leđa da istegne kralježnicu, najprije podižući bradu a zatim je zakrećući ulijevo. Kad je glavu zakrenula u desno zatekla se kako izravno promatra muškarca koji je sjedio sučelice njoj, na drugoj strani prolaza. A on joj je staklena pogleda buljio u grudi.

Najprije je poželjela pogrbiti ramena i tako na najbolji mogući način zamaskirati njihovu punoću. Ali trunak nečega, što je to bilo, ljutnja, prkos, spriječilo ju je da to učini. Odmah je zauzela svoje prijašnje provokativno držanje, ali nije bilo izgleda nadati se da će moći nešto prikriti u uz tijelo priljubljenoj majici svoje sestre. Stoga je učinila najbolje što je mogla. Nastavila je jednako tako promatrati ne skidajući pogled s tog muškarca, sve dok on nije odlijepio pogled s njezinih grudi. Kad je vidio kako ga promatra mrkim pogledom i podignute obrve, jako se zacrvenio i brzo odvratio pogled u stranu.

To joj je omogućilo slab nalet prevlasti.

Odvratila je pogled i zablujala se kroz prozor, premda gotovo nije ni primjećivala krajolik koji je brzo promicao. Nestalo je sinoćnje obamrlosti prouzrokovane panikom i morala je donositi odluke. Jedna mogućnost bila je dopustiti daju vuku po bespuću poput poslušnog vojničica. Mogla je ostati nepovrijeđena u zidinama svojeg mukom stečena lijepog ponašanja, igrati prema McKadeovim pravilima i sve riješiti tek kad stignu u Miami. To je ono što bi još jučer bila najvjerojatnije učinila.

Ali danas joj se ta mogućnost nije sviđala.

McKade joj je život okrenuo naopačke, i to sve zbog šugavog dolara pa nije vidjela nikakvog razloga da mu olakša posao. Njemu je očito gorjelo pod petama daju što prije dovede u Miami i pokupi svoju nagradu, premda joj ni za živu glavu nije bilo jasno kako se Greyhound uklapao u sve to. Ali njihovo prijevozno sredstvo bila je gotova stvar i morala se usredotočiti na bitno. A bitno je bilo da bi, ukoliko je McKade u tako jako velikoj žurbi, njezin cilj očito trebao biti pokušati sve što je u njezinoj moći da to putovanje uspori. Znala je samo jedan način na koji to može postići.

Pomisao na to da bi se trebala ponašati onako kako je znala da bi se u istoj situaciji ponašala Kavlee navela je Catherine da se šćućuri od straha. Čitav svoj život odrasle osobe posvetila je stvarajući za sebe doličan kutak koji je svjetovima bio udaljen od egzibicionističke sredine koja je pripadala njezinoj blizanki.

Pa ipak, katkad se nije isplatilo biti ljubazna i pristojna žena. Pogledaj samo gdje ju je to sad dovelo. McKade je bio tako prokleta samodopadan, tako svemoćno potpuno siguran da zna koga ima u rukama. S obzirom na to, doista ne bi trebala razočarati čovjeka, bi li? Uporno je ustrajao na tome da je ona Kaylee, pa će Kaylee i dobiti. U golemim količinama.

Sam se pozorno probijao vraćajući se niz prolaz. *Nisi tu da diraš robu*, po tko zna koji put upozoravao je samoga sebe otkad je ostavio usnulu Crvenu i pobjegao u zahod. *Je li ti jasno, McKade? Moraš obaviti posao, i ne smiješ zajebati*. Lagano je prezirno otpuhnuo. Prava riječ, s obzirom na krajnje vatreni poriv kojega je dodir njezine kože pobudio u njemu i iskušenje da slijedi taj poriv do njegova prirodnog zaključka.

Ali nije ga slijedio i neće dopustiti da to dođe do točke u kojoj bi se njegovi porivi mogli pretvoriti u problem, pobrinut će se on već za to. K vragu, napola je spavao, to je zbog toga, a ona je bila tamo. Samo nagona reakcija da se probudio držeći ruku na ženskoj dugačkoj čvrstoj nozi nevjerojatno meke kože; isto tako bilo bi s bilo kojom drugom ženom. Dugo je već bez seksa i sasvim sigurno će on to popraviti kad obavi ovaj posao. Zasad mu samo može biti drago što je Crvena to prespavala. Smiriti je i biti diskretan, to je prava stvar.

Ugledao je svoju zatočenicu kad je zakoračila na prolaz i posegnula za prtljagom na polici iznad glava izlažući svoje prekrasno tijelo od prstiju na rukama pa sve do vrška prstiju na nogama na kojima je održavala ravnotežu dok se protezala dohvatiti torbu. Trojica muškaraca su se spotala da bi bili prvi u redu ponuditi joj pomoć.

Nije ih čak ni pogledala, što je Sama iznenadilo. Ali to nije ublažilo gnjev koji je provalio iz njega, i u nekoliko krupnih ko-

raka stigao je do zbijene skupine putnika koji su blokirali prolaz. Dvojicu je laktom odgurnuo s puta i trećemu iznad glave pružio ruku kako bi dohvatio Catherininu torbu. - Evo je - srdito je promrmljao u lice ustrajnom muškarcu, i to takvim tonom da se mali pomagač Crvene konačno opametio i povukao.

Kut za podizanje bio je nespretan i Sam je osjetio oštar bol u leđima dok je spuštao kovčeg. - Što to dovraga imaš u njemu? - znatiželjno je zahtijevao odgovor spuštajući ga na njezino sjedalo. Kladio bi se u ribarsku kućicu da nije imala knjige.

Možeš se kladiti da imam mnogo zanimljivijih stvari od jadne hrpice koju ti nosiš u svojoj torbi. Otkvačila ga je i otvorila podižući poklopac.

Sam je klonuo. Samo je načas bacio pogled, ali sve je unutra blještalo, sjalo ili bilo veličine njegova novčanika. Uistinu ga je zabrinjavalo ovo potonje jer je značilo da će biti potrebno ozbiljno rastezanje da se pokriju te njezine zamamne obline i mogli biste se kladiti da će joj tako tijesno prijanjati, kao da je po-sprejana bojom. Sagnula se nespretno pretražujući kroz kovčeg, a on je ogorčeno zagundao kad je spazio muškarca s druge strane prolaza i momka iza njega kako izvijaju vratom da bi što bolje vidjeli njezinu slatku, punu stražnjicu naopačke okrenuta sr-colika oblika. Pomaknuo se da im zakloni pogled.

- Ah - promrmljala je zadovoljno i Sam ju je promatrao dok je mučeći se izvlačila jednu torbicu iz druge. Otvorila je patentni zatvarač i shvatio je da je najvjerojatnije to bio razlog onakve težine. Sasvim sigurno to nije bila njezina odjeća. Vjerojatno u njemu nije imala nijedan komad odjeće koji je težio više od deset dekagrama. Bilo je to nekoliko pari cipela s vrtoglavo visokim potpeticama ili torba s kozmetikom i higijenskim potrepštinama. Dok ju je promatrao, pokupila je mali ručnik, jednu od onih tajanstvenih boca ženskog losiona u kojega su žene duboko vjerovala, četkicu i pastu za zube. Nekoliko trenutaka je žonglirala s plijenom, a zatim odustala i sve bacila natrag u kozmetičku torbicu. Podižući je, ispravila se, okrenula glavu i pogledala u njega.

- Zahod je otraga, je li?

Progundao je.

Promatrajući je dok je odlazila niz prolaz namrštio se kad je vidio nekoliko muškaraca koji su pohlepnim pogledom piljili u nju dok im se približavala, a zatim se okrenuli promotriti je s leđa kad je prošla pokraj njih. *Jesem ti, predivna*. Mogao se pozdraviti s diskrecijom.

Barem se poslužila samo dijelom od onih pet kilograma kozmetike iz torbice, zamijetio je s olakšanjem kad se vratila. Nanijela je ruž i maskaru, ali to je čini se bilo sve. I hvala Bogu, nije ponovno natapirala i raščupala kosu kao jučer u zračnoj luci. Ali Sam je znao da se hvata za slamku. Počešljala je kosu i smotala je u staromodnu malu punđu na vrh glave. K vragu, treba-la je biti čedna. Ali već se nakrivila na jednu stranu i svijetli pramenovi skliznuli su niz zaobljenu šiju duž dugačkog vrata, zbog čega je izgledala kao da se upravo izvukla iz kreveta nekog tipa.

Njegova posljednja tvrdoglava nada da će ostati neupadljivi jenjavajući se izgubila.

Barem je bila prilično poslušna. Mogao je smatrati da ima sreće u nesreći i biti zahvalan zbog toga. Sam se pomaknuo u stranu propustiti je dok se provlačila na svoje mjesto.

Okrenula se prema njemu i pogledala ga. - Koliko treba do Floride?

- Tri i pol dana.

Učinilo mu se da je negdje duboko u njezinim očima ugledao bljesak panike, ali ako je to i bilo točno, potpuno se svladala i samo klimnula. Jedino je rekla: - Gladna sam.

- Za desetak minuta zaustavit ćemo se zbog doručka. Možeš li izdržati dotad ili trebaš nešto što će ti pomoći da to prebrodiš?

- Čekat ću. - Catherine je bilo drago što mora čekati jer je to bilo nekoliko minuta predaha prije onoga što je namjeravala učiniti. U želucu joj je krulilo, ali glad zapravo nije bila problem. Problem su bili živci, i djelomično je uspjela u pokušaju da sporim dubokim udisajima ublaži nervozu.

Nakon deset minuta autobus je stigao u Boise, i pet minuta nakon toga zaustavio se na parkiralištu. - Pauza za doručak, na-

rode - najavio je vozač i otvorio vrata. - Imate četrdeset pet minuta i savjetujem vam da ne tratite vrijeme. Ja se čvrsto držim voznog reda.

U gornjem dijelu prolaza sitna sjedokosa starica s mukom je nastojala zagurati nezgrapno oblikovan paket na policu za prtljagu ponad glava. Ljudi su je gurali kad su nahrupili oko nje i nestrpljivo gundali. Catherine se začudila kad se Sam zaustavio pokraj žene.

- Stanite, gospođo, dopustite da vam pomognem - ponudio se i podigao paket iz njezinih ruku koji je lagano kliznuo na policu. Kad je mukli udarac označio da je posao završen, nije obratio pozornost na njezino zahvaljivanje, već se blago samoironično osmjehnuo i rukom joj dao znak da pođe ispred njih.

Catherine ga je proučavala ispod trepavica dok su ulazili u kafić i smještali se za stolić pokraj pulta. Doimao se krupan i zločest, s onim crnim čekinjama, prkosnim ustima i prodornim zlaćanim očima, i sam Bog zna da ono što je doživjela s njim nije nimalo odagnalo taj dojam. Tko je mogao i pomisliti da se može tako čarobno osmjehnuti? Za nekih tridesetak sekundi zbog toga se doimao nekako sramežljivim i dragim. Odmahnula je glavom i od konobarice uzela ponuđeni jelovnik. Sigurno je bila nervoznija nego što joj se činilo kad je pomišljala na takvu glupost.

Catherine je pozorno proučavala jelovnik tražeći najskuplje jelo. Nagrada joj je bila Samov bolan izraz lica kad je naručila. *Navikni se na to, McKade*, potiho ga je savjetovala. *Pogodit ću te tamo gdje si najosjetljiviji, u tvoj dragocjeni raspored i svemogući novčanik.* Od pomisli na to što namjerava učiniti počela je brže i pliće disati i prisilila je samu sebe da udahne dublje i duže zadrži dah, sve dok joj srce nije počelo malo sporije kucati. Pravovremeno-nost je bila najhitnija, i koliko god da je željela sve to okončati, neće zabrljati žurbom. Ni u kom slučaju neće ostaviti Samu dovoljno vremena da riješi problem prije no što dođe vrijeme za polazak autobusa. Bacila je pogled po krcatom kafiću.

Bio je do posljednjeg mjesta ispunjen putnicima iz autobusa. Preopterećene konobarice užurbano su se kretale naokolo pri-

majući narudžbe i točeći kavu u šalice. Ona koja je posluživala za njihovim stolom zaustavila se tek da do vrha natoči Samovu šalicu i odloži dva kompleta jedaćeg pribora zamotana u papirnate salвете. Catherine je svoj odmotala i stavila salvetu na krilo.

Nakon petnaest minuta konobarica se vratila, spuštajući ono što su naručili na stol ispred njih. - Budite oprezni, ljudi, tanjuri su vrući. Dobar tek.

Catherine je malo pojela. Gurkajući hranu po tanjuru priko-vala je pogled za vozača koji je sjedio dva stola dalje od njih.

- K vragu, hoćeš li ti to jesti ili ćeš se igrati s tim? - upitao je Sam razdražljivo zahtijevajući odgovor. Odgovorila je skrenuvši pogled prema njemu.

- Nisam toliko gladna koliko sam mislila - uspjela mu je odgovoriti uvjerljivo hladno.

- Daj to onda ovamo. Možda si odrasla u okrilju raskoši, Crvena, ali tamo otkuda ja potječem, hrana se ne baca.

Catherine je ne vjerujući piljila u njega. - Nitko pri zdravoj pameti ne bi susjedstvo u kojemu sam odrasla nazvao okriljem raskoši. - Čuvši svoje riječi blagim prezrivi glasom je dodala: - Ali zaboravljam da govorimo o tebi.

- Da, moji standardi su ponešto priprosti, u redu. - Namjerno se pretvarao da nije shvatio uvredu kad je posegnuo za njezinim tanjurom. - K vragu, da znaš otkud će ti hrana stizati sedam dana u tjednu rekao bih da je prilično udobno. Prebacio je samo mali dio njezina doručka na svoj tanjur i pružio joj ga natrag. - Uzmi. Pojedi to.

- Rekla sam ti, nisam...

- Rekao sam jedi. Nisi sinoć večerala i proklet bio ako ću ti dopustiti da mi se razboliš.

- O, ne, zacijelo ne smijemo biti smetnja neustrašivom lovcu na nagrade - odbrusila je i na vilicu nabila dinstani krumpir. Bijes joj je umanjio nervozu u želucu i počistila je tanjur. A zatim pogledala preko stola. - Vрати mi malo tog odreska.

Odrezao je preostali komad na pola i pružio joj.

Ubrzo su završili s jelom, ponovno su im dotočili šalice s kavom i Catherinin osobni sat otkucao je odlučnim trenutkom. Bio je vrijeme za akciju. Osovila se na noge. - Moram u zahod.

- Čekaj. - Sam je posegnuo preko stola uzeti joj torbicu. -Predaj mi ruž.
- Molim?

- Ne pravi se glupa, Crvena. Daj mi ruž.

Catherine je duboko uzdahnula i učinila što je od nje zahtijevao, iskopala ruž i pružila mu.

- Sve ruževe, Crvena.

Napipala je još tri i predala mu ih. -Zadovoljan?

- Bit ću zadovoljan kad pokupim svoju nagradu u Miamiu. Zatim ju je otpratio do zahoda gdje je otvorio vrata i zavirio unutra, provjeravajući nema li još jednog izlaza.

Nije ga bilo. Bila je to prostorija veličine ormara, bez prozora, s WC školjkom, umivaonikom i policom punom potrepština. Catherine mu je pred nosom zalupila vrata, zaključala ih iza sebe, prišla umivaoniku i jednom rukom se oslonila na hladni porculan. Pustila je da joj glava ostane spuštена dok je duboko i kontrolirano udisala. Zatim ju je izdišući podigla i susrela se izravno sa svojim pogledom u zrcalu upljuvanom od muha.

Dobro, to može učiniti, jer na kraju krajeva, može li to biti teško? jednostavno mora izvesti jednu sićušnu scenu, dići galamu zbog koje vozač autobusa neće htjeti gubiti vrijeme čekajući da se problem izgladi. Mogla je to učiniti, i učinit će to, ako to znači osujetiti Samov dragocjeni raspored.

Ne razmišljaj o tome kako ćeš se zbog toga glupo osjećati. Ponovno je duboko uzdahnula, ispravila ramena i okrenula se prema vratima. Upravo kad ih je krenula otključati netko je snažno iz hodnika zalupao po njima. Odskočivši korak unatrag naglo je povukla ruku.

- Otvaraj, Crvena. Vrijeme je za polazak.

Buljeći u ključanicu Catherine je ustuknula. *O moj Bože, sad ili nikad.* Nije uopće morala napraviti scenu vani u kafiću. Kako joj to prije nije sinulo? Mogla je to baš tu učiniti.

-Crvena! Otvaraj!

- Neću. - Progovorila je to slabašnim, blagim glasom te pročistila grlo i pokušala ponovno. - Neću.

Trenutak je vladala tišina, a potoni se začulo tiho, prijeteće: -Što si to rekla?

- Rekla sam neću. Ne izlazim.

Šakom je snažno udario po vratima. - Izlazi odatle ili ću razbiti ta prokleta vrata!

- Hej, tamo - začuo se upitan gnjevan ženski glas. - Što se to tamo događa?

- To se vas gospođo ne tiče - srdito je promrmljao Sam.

-Ja sam vlasnica kafića, gospodine, i te kako me se tiče. Posebice kad čujem mušteriju koja prijete da će mi uništiti imovinu.

- Slušajte, ne razumijete...

- Gos'đo? - zazvala je Catherine iza zatvorenih vrata. - Udaljite ga, molim vas. Napravio mi je dijete - izmišljala je. - Rekao da će brinuti o meni. Mislila sam da to znači da će me ženiti, znate? Ali on me vodi u kliniku i očekuje da ću... - Namjerno je ostala bez glasa. - Tvrdi čak da mali Sammy nije njegov, premda zna da nisam bila ni s kim drugim...

- To je prokleta laž! - Sam nije mogao vjerovati. Rulja se skupljala, vlasnica kafića zaprepašteno je gledala u njega kao da je najgnjusnije stvorenje na kugli zemaljskoj, a vozač autobusa pogledavao je na sat. - Nikad nisam ruku stavio na nju.

Negdje u gomili koja se sve više povećavala jedan muškarac je ne vjerujući prezirno otpuhnuo, našto se Sam naglo okrenuo i mrko ga pogledao. - Što hoćete? - zahtijevao je odgovor suočen sa strančevim očevitim skepticizmom.

- Svi smo je vidjeli, stari - rekao je taj čovjek. - Vidjeli smo i to kako se vrzmaš nad njom. Još očekuješ od nas da ti povje-rujemo kako je nisi ni pipnuo?

- Ne dajem ja ni pišljiva boba u što ti vjeruješ, Pero. To je istina. Ako se i vrzمام, to je zato što sam utjerivač jamčevine, a ona moja zatočenica.

Drugi muškarac ispustio je ciničan zvuk očito se zabavljajući. Sam je u njemu prepoznao klauna s druge strane prolaza, istog

onog koji je bio zaljubljen u stražnjicu Crvene. - Lijep posao, ako ga možeš dobiti - suhoparno je komentirao.

- Ti i tvoja zatočenica zacijelo se prilično sklopčate jedno uz drugo dok spavate... ali pretpostavljam da je to sastavni dio posla, hm? Ne želiš da ti pobjegne, što li? - Pogledao je preko Sama u zatvorena vrata zahoda i pohotno se osmjehnuo. - Ne mogu reć' da te krivim. Ne bi' ni ja imao ništa protiv s takvom izigravati »lovca na nagrade«.

-Još tri minute, narode - izvikivao je vozač autobusa. Sam se naglo okrenuo i ponovno zalupao po vratima. - U redu, Crvena, pretjerala si. Sad izlazi ili ću nogom razbiti vrata.

- Samo razbij, ali bolje odmah budi spreman platiti za njih -rekla je vlasnica.

- Isuse. - Očajnički je želio udariti u nešto, ali se obuzdao. -Imate li onda odvijač? Mogao bih skinuti šarke.

- Nemam.

Nije bilo ni najmanjeg izgleda da to obavi u tri minute. Sam je čelom udarao po vratima i nanizao nekoliko kreativno povezanih psovki.

- Vrijeme za ukrcaj, narode.

- Sammy? - Catherinin glas dopirao je kroz velika vrata. -Nemoj se ljutiti na mene. Molim te. Ako me ne želiš oženiti, pusti da se vratim kući, svojoj mami. To je tvoje *dijete*, Sam. Ne mogu ga se samo tako riješiti.

Sam je osjećao kako se raspoloženje gomile mijenja te od zabavnog pretvara u mnogo mračnije i znao je da je Crvena ovaj put pobijedila. Okrenuo se vozaču. - Pustite da izvadim torbe iz autobusa.

- Ne mogu otvarati prtljažnik - bespomoćno ga je izvijestio vozač. - Takva su nam pravila.

- Time nećete prekršiti svoja pravila. Gore su nam na polici iznad glava.

- Onda može. Pozivam posljednji put, narode. Autobus kreće.

Sam je zgrabio vozača za ruku dok su se putnici ukrcavali u autobus. - A što je s našim kartama?

- Obratite se Darcy. - Vozač je pokazao prema vlasnici kafića. - Ona ima lokalnu koncesiju. Izdat će vam karte za sljedeći autobus.

- Kad taj stiže?

- Izgledam li ja vama poput hodajućeg voznog reda? Obratite se Darcy. - Nestrpljiv da krene vozač je stresao Samovu ruku i popeo se u autobus. - Hajd' - odbrusio je kad Sam nije mehanički pošao za njim. - Imate trideset sekundi da uzmete torbe. Ja se moram držati voznog reda.

Sam je sišao za dvadeset i vrata su se u trenu uz škripu zatvorila za njim. Trenutak kasnije autobus je bučno krenuo s parkirališta i u oblaku dima nestao iza zavoja.

Prvo što je ugledao kad je ponovno ramenom otvorio vrata kafića bila je Crvena. Sjedila je za pultom i pijuckala nešto što se pušilo iz šalice dok je Darcy skakala oko nje. Tri konobarice sjedile su podignutih nogu u separeu u kutu, lijeno ispijale kavu i pušile. Pitao se kakvi su izgledi da užica cigaretu. Vjerojatno prilično mršavi. Spustivši torbe uz mukli udarac bijesnim korakom prišao je vlasnici kafića, pazeći da ne pogleda svoju podmuklu zatočenicu iz straha da će izgubiti nadzor i zavrnuti joj slatkim bijelim vratom. -Vozač mi je rekao da ćete nam izdati nove karte.

- Hmmm - Darcy ga je pogledala negodujući. Ali prestala je lupkati Catherine po leđima i otišla do kraja pulta na kojemu je bio smješten kompjutor. Postavila je nekoliko pitanja i ukucala tipke koje su pokrenule funkcije za izdavanje karata. Njezino poslovno ponašanje trajalo je koliko i transakcija. Potom se vra-lila i ponašala prema njemu kao da je upravo ispod kamena ispuzao.

- Poigrao si se s tom mladom ženom - prijezirno je odbrusila pružajući mu karte. - Vrijeme je sad da budeš muško i prihvatiš svoju odgovornost.

Između uličnih grubijana u svom starom susjedstvu i njegovih instruktora u vojsci, Sam je bio šikaniran od najboljih i i obično je mogao podnijeti sve što mu se serviralo, stoički se ne odazivljući na izazov. Nikad ne dopusti šupcima da znaju da to

djeluje na tebe, glasio je njegov moto. Ali nešto se u njemu pobunilo kad je čuo taj podcjenjivački ton od potpuna stranca. -Da vidimo jesam li vas dobro shvatio - srdito je promrmljao naginjući se prema vlasnici kafića. - Uopće me ne poznajete, ali smatrate da bih trebao oženiti Crvenu i podizati njezino dijete.

- Ona tvrdi da je to i vaše dijete, gospodine.

Nasmijao se, premda mu nije bilo do smijeha. - U redu. Moje dijete. Ono koje sam joj napravio poigravajući se s njom. -No krasno. Rukama i nogama se držao svog profesionalizma, a zbog čega? Dakle, proslavio se, a da se u igri nije ni okušao.

Dovraga s tim. Crvena je napravila veliku pogrešku kad je izabrala baš taj način borbe jer dvoje ljudi može tome pristupiti iz različitog kuta. Uspio se smiriti i napola osmjehnuo. -Dakle, gospođo Darcy, što vam mogu reći? Kad ste u pravu, u pravu ste. - Zaguravši karte u džep košulje okrenuo se na peti i zaputio ravno prema crvenokosoj za pultom.

Catherine ga je oprezno motrila i naglo se okrenula prema njemu kad je ugledala kako korača prema njoj. Osjećala se uzbuđenom zbog svoje pobjede, ali nesigurno, i pripremila se jer nije znala što je čeka. Morao je biti i deset puta bješnji a još ništa nije čuo kad polazi sljedeći autobus. Nije znala treba li likovati zbog uspjeha ili strahovati za život kad on doista čuje vijesti. Na njegovom licu nije mogla pročitati ništa osim odlučnosti, ali to nije nužno značilo da krv neće poteći.

Posljednje što je očekivala bilo je da će prebaciti nogu preko njezinih bedara i opkoračiti je na mjestu na kojemu je sjedila, zavući joj obje svoje krupne ruke u kosu i ne dopustiti da se pomakne te pritisnuti svoje prkosne usne na njezine.

Neobjašnjiv, do bjelila užaren osjećaj prostrujao je njome poput lasera. Za njim je uslijedio snažan šok. Neodređeno svjesna uzdaha konobarica Catherine je pružila ruke i zgrabila ga za zapešće nastojeći ga odgurnuti od sebe, ali bilo je to kao pokušati premjestiti kamen, a on je i bez toga već podigao glavu. Međutim sporo je odvajao usne od njezinih. Ostale su priljubljene do zadnjeg trenutka, upornom žestinom sisale njezine usnice. Očajna što mu ne može odgovoriti načinom na koji se ni-

je smjela osjećati, jače ga je povukla za zapešća, ali njegovi dlanovi ostali su joj obavijeni oko šije, palčevi su mu bili čvrsto priljubljeni uz njezine obraze, a prsti ukoso prislonjeni uz njezin potiljak. Onoga trenutka kad je usnice odvojio od njezinih usana odgurnula ga je u prsa i upitala: - Što misliš da možeš, Mc...

-Ja sam svinja - mrmljao je i prignuo glavu kako bi prislonio usnice uz osjetljivo udubljenje iza njezina uha. Rukama joj je visoko pridržavao glavu dok je usnicama polako prelazio preko donje polovine vrata. - Bila si jučer u pravu zbog novca kad si ono rekla. - Razdvojio je usnice i gricnuo joj komadić vrata. Pustivši je, palcem je protrljao preko mjesta na kojemu se Catherine bojala da će ostati crvenica, i zagledao se u nju onim svojim vatrenozlaćaiim pogledom. - Oprosti, dušo. Brinut ću o tebi i djetetu. Obecavam ti. Samo mi reci što želiš, sve ću učiniti.

Catherine se suzdržala. Uh, kakav gad. Neprincipijelni, besramni gad. Uzeo je njezinu priču i iskoristio je protiv nje. Čvrsto je stisnula bedra. A na trenutak je, na svoju vječnu sramotu...

Iznenada je ustuknuo i odigao je od stolca vrteći je u naručju. Leđima mu je bila prislonjena uz prsa i njegova se snažna ruka protegnula preko njezina trbuha i abdomena i privukla je uzavrelim bedrima. Osjetila je uporan pritisak čvrste izbočine uz donji dio leđa.

O, čovječe, nije li tu iznenada postalo užasno vruće? Pogledavši Darcy Catherine je zaključila kako se, čini se, ne samo ona već i postarija žena također borila protiv iznenadnog porasta temperature. Piljila je u njih razjapljenih usta dok je maramicom tapkala po vratu.

- Kad ide sljedeći autobus, gospodična Darcy? - Potmula tutnjava Samova glasa titrala je između Catherininih lopatičnih kostiju.

Darcy je morala dvaput pročistiti grlo. - Hm, u devet. Sutra ujutro.

Catherine je osjetila napetost u svakom mišiću Samova tijela.

- Sutra? — Glas mu je bio opasno tih.
- Odavde nema autobusa do sutra u devet?
- Ne prema istoku.

Catherine je osjetila neugodno snažan stisak i potihom se tjeskobno usprotivila. Stisak ruku odmah je popustio, ali mišići koji su je okruživali ostali su nepopustljivi poput kamena. - Ima li u blizini kakvo prenoćište? Nešto jeftinije?

Konobarice su se spoticale koja će mu prije dati podatke. Nekoliko trenutaka kasnije jednom je rukom nosio obje torbe, a drugom čvrsto držao Catherine za zapešće. - Čujte, doista mi je žao što vas ne mogu sve pozvati na vjenčanje, ali ako se ikada zateknete na Floridi, potražite nas. Sam i Kaylee McK...

- Catherine - prekinula ga je. Dojmljivo je pogledala ženu. - Zovem se Catherine. Čini se da mu je jako teško razlikovati me od moje sestre.

- Bezbožan osmijeh preletio mu je licem. - Samo u mraku, ljubavi - rekao je i izvukao je kroz vrata. Bilo je posve jasno da je uživao u tome što će njegova riječ biti posljednja, da ne spominjemo zaprepašten izraz očaranosti koji je njegov komentar izazvao na licima konobarica.

Međutim osmijeh je iščeznuo dok je koračao preko parkirališta vukući na razdaljini za sobom Catherine koja je nabadala u svojim visokim potpeticama. Imala je loš osjećaj da je njegov bijes bio samo tik ispod površine, i ako je pokušavao lako zaslužiti nagradu, činilo se da mu plan baš neće zajamčiti uspjeh. Ta činjenica postala je jasno predočena kad se iznenada zaustavio i okrenuo prema njoj. Torbe su udarile o tlo podižući oblak prašine.

- Mali Sammy? - Zgrabio ju je za ramena i nadvio se nad nju. - Otkud si to dovraga izvukla? - Zaškiljio je zbog iznenadne sumnje i promuklo upitao: - Uh, sranje, Crvena. Nemoj mi samo reći da si stvarno trudna.

Catherine je podignula bradu. - Naravno da nisam. Nemoj pokušavati ispadati još smješniji nego što si, McKade.

- Hej, meni to nije smiješno, gospođice, meni je to zastrašujuće. I bez toga je sve već dovoljno loše. Sasvim sigurno mi ne treba za petama nekakav mladić koji od tebe želi učiniti časnu ženu. - Zatim je zazvučao grubo. - Premda bi to bio izazov. Platilo bih *da* to mogu vidjeti.

- U redu. Kao da bi Škrtac iz Sjeverne Amerike ikada prestao škrtariti dovoljno dugo da se uistinu rastane s kojim svojim novčićem.

Sam ju je odigao od zemlje. - K vragu, pa ti si stvarno duhovita!

- Trudim se. - Hineći dosadu, Catherine je bezbrižno izvadila dlačicu iz košulje.

- Reci mi, kako ti je palo na pamet to s djetetom. Pakosno ga je pogledala. - Najprije sam planirala vozaču reći

da si trgovac bijelim robljem koji me vodi preko granice zbog pohotnih namjera. Ideja o trudnoći pala mi je na pamet kad si zalupao na vrata onako kako ti obično znaš, i odlučila sam promijeniti priču. Bio je izgleda da bi svojim glupim papirima mogao opovrgnuti moju prvu zamisao, ali moju drugu priču bilo je mnogo teže poreći, nije li? - Mrko ju je pogledao, a ona slegnula ramenima. - U tom trenutku mi se to učinilo svrsishodnim. - Iznenada se sjetivši da ju je nazvao prevaranticom uzrujano je izvila ramenima kako bi se oslobodila njegovih ruku. -Pusti me.

Našto je on samo pojačao stisak. Osjećala je kako sa svakim bijesnim udahom prsima ovlaš dodiruje njezine grudi. - Isuse, rekao je, ti si najveća lažljivica koju sam sreo u životu.

Catherine je slegnula ramenima. - Po čemu to zaključuješ?

- Po tome što smatram da si derište. Priprosto, skupocjeno malo derište.

Catherine mu je zijevnula u lice. - Ma daj - promrmljala je. - Kako ću ja odsad mirno spavati kad ti imaš tako loše mišljenje o meni?

Piljeći u nju, Sam se, očito nemoćan, okomio na nju: - Ženo, zbilja me počinješ živcirati!

Catherine je osjetila toplinu i ugodu. Kad se muškarac počne ponavljati, znaš da ga imaš u šaci. Ponovno je slegnula ramenima, najbolje što je mogla, s obzirom na to da ju je čvrsto stiskao za nadlakticu. - Dakle?

- Navedi mi samo jedan pravi razlog zbog kojega ti ne bih trebao staviti lisice i ostatak puta začepiti usta. Ako si tako pametna, Crvena, dat ćeš mi ga bez razmišljanja, jer sam na rubu strpljenja.

To je na nju ostavilo snažan dojam i ubrzo joj nije bilo do zabave. Kakvog strpljenja? Za Boga miloga, dosta je njoj već tih njegovih arogantnih prijetnji. Podignula je isturenu bradu i u tih pet sekundi u kojima je s njim stajala oči u oči na prašnjavom parkiralištu dok se jutarnja vrućina u zamjetnim valovima počinjala ljeskajući podizati s asfalta, borila se protiv nerazborite kušnje da mu se otvoreno suprotstavi. Dobila je ovu rundu, što on nije mogao podnijeti, ništa drugo, pa se pravio važan. Piljeći u njegove zaškiljene oči, njezina instinktivna reakcija bila je reći mu: - Samo daj, grubijane. Donesi onda lisice i začepi mi usta ako si se tako odlučno zapalio za to.

Na svu sreću taj poriv ju je prošao. Još nije izgubila privid razuma pa je ipak razmotrila to pitanje. Konačno je zamišljeno i sporo progovorila. - Vjerujem da je to zato što bi na taj način bili previše upadljivi, i morao bi odgovarati na brojna pitanja.

Osjetila je čvršći stisak kad ju je podigao na noge. Potom ju je iznenada pustio i ustuknuo, a s lica mu se nije dalo ništa pročitati. Zgrabio ju je za ruku, dohvatio i podigao torbe, i po-

novno nastavio koračati. - Dobro - čula je kako gundā. - Kao da ti već sama po sebi nisi dovoljno upadljiva.

- Hu! Navela je na popuštanje velikog zločestog lovca na nagrade.

Ta misao ju je iznenada zaustavila i trzaj ruke naveo ju je da ponovno kaska za njim. Zaboga, što je to u nju ušlo iznenada? Nije li to ona zapravo uživala nadmudrivati se s kojotom? Bože, Bože, Bože. I tko kaže da ga je navela da u bilo čemu popusti? Koliko je njoj bilo poznato, on se samo pritajio kako bi razmotrio svoje mogućnosti. Nije to bilo pametno s njezine strane. Možda se trebala malo primiriti i dopustiti mu da se ohladi.

Sam je bio bijesan dok ju je vukao niz cestu do najbližeg jeftinog prenoćišta, prijavio ih, i uveo u sobu. Bacio je torbe na udubljeni madrac koji je bio najbliže vratima i promatrao Crvenu koja je odmah premjestila svoj kovčeg na drugi krevet, otvorila ga i počela prebirati po njemu.

Odlučio je ostati na odstojanju i povratiti profesionalizam. Ali nakon što ju je nekoliko dugih trenutaka promatrao, uhvatila ga je prava znatiželja. - Što to dodavola radiš?

Jedva da ga je i pogledala. - Istuširat ću se i obući čistu odjeću.

Sliku pjene koja se slijeva niz gole obline odmah je nemilosrdno potisnuo. Okrećući joj leđa bijesno je prišao prozoru, povlačeći odmaknuo zastor i zaškiljio zbog odbljeska automobila parkiranih na prašnjavu dvorištu. Kroz glavu mu je naglo prošla upozoravajuća misao kad je čuo kako izlazi iz prostorije te je spustio zastor i okrenuo se prema njoj pogledavši je. - Tu stani, Crvena. - Kad je nastavila hodati, otresito je rekao: - K vragu, rekao sam ti da malo pričekaj.

Kad se zaustavila, bila mu je okrenuta leđima, ali Sam je za-pazio kako su joj ramena uzdrhtala od siline nestrpljivog uzdaha. - Što sad? - zahtijevala je odgovor. Nikada nije shvatio da dvije kratke riječi mogu biti prožete strpljivom patnjom.

Ne trudeći se odgovoriti joj, prošao je pokraj nje i otvorio vrata kupaonice provirujući unutra provjeriti veličinu i položaj

prozora. Zatim je koraknuo unatrag i pridržao joj otvorena vrata. - U redu. Tvoja je.

- Ma daj - rekla je, spuštajući mu. - Unutra je prozor. Ne bojiš se da ću iskočiti kroz njega?

Dobro ju je odmjerio. - Ne s takvim bokovima, srce.

Catherine mu je uputila pravi ženski ogorčeni pogled. - A što to ne valja s mojim bokovima?

Ama baš sve je u redu. Ali to joj nije želio reći. Samo je izvio obrvu pogledavši je.

- Misliš da su *debeli*?

- Idi i istuširaj se, Kaylee.

- Zovem se Catherine, ti pasji skote!

Što mu je to trebalo započinjati? Prošao je prstima kroz kosu. - Dodavola Crvena, idi i istuširaj se.

- Dobro, idem. - Čvrsto je zgrabila svoje stvarčice, stisnula ih uz grudi i naglo se okrenula. - Neću zadržavati dah čekajući da za tebe ostane tople vode, McKade. - Zalupila je za sobom vrata gundajući: - Debela, malo sutra.

Sam je skinuo hlače, obukao traperice, bacio se natrag na krevet i ruke stavio pod glavu. Slušao je zvuk tuša u drugoj prostoriji i mrkog pogleda buljio u strop.

Poljubiti je u kafiću bila je velika, velika pogreška. K vragu, još samo prije manje od pola sata učio je samoga sebe pameti ponavljajući kako treba držati ruke podalje od robe, dajući sebi pametan i dobar savjet. Alije li bio dovoljno priseban poslušati ga? K vragu, braco, nije, vidio je samo priliku da je porazi u njezinoj vlastitoj igri i mislio kako je strašno pametan što će je iskoristiti. Sad je bio svjestan svega. Bio je to najgluplji potez koji je u zadnje vrijeme povukao u životu.

Sam Bog zna da je i on tome doprinjeo.

Sad mu je bio poznat njezin okus; opojna, glatka, poput najbolje mješavine viskija, onoga koji se niz muško grlo slijeva sporo i lagano te snažno žari gdje god dotakne. Sasvim sigurno bi bio sretniji bez te spoznaje, ali jednostavno je morao odraditi. Morao je obaviti posao.

Jedanput je iznevjerio Garyja. Proklet bio ako će ga ponovno ostaviti na cjedilu. Unatoč nastojanjima njegova prijatelja da će iskrsnuti druga prilika ako propadne pogodba u vezi ribarske kućice u Sjevernoj Karolini, Sam je znao čijom pogreškom ta eventualna mogućnost može nastati. Nema te neobuzdane navale hormona koja će ga odvratiti od cilja.

Ali sasvim sigurno bi pomoglo da ona ima neku komotnu odjeću. Nije mu se svidio taj nagovještaj očaja kojom je bila prožeta ta misao kad ju je deset minuta nakon toga ugledao kako izlazi iz kupaonice. Ali činjenica je da on možda ne bi bio toliko smućen da joj odjeća nije tako vjerno ocrtavala stas.

Imala je na sebi odrezane traperice koje su pogledu izlagale čvrstu žućkastobijelu kožu. Kosa joj je bila mokra, zalizana od lica i s krajeva je kapala voda na jasno zelenu uz tijelo pripijenu laganu majicu na naramenice. Je li ispod nje nosila grudnjak? K vragu, nije vidio gdje bi moglo biti mjesta za nj.

- Eto, pogriješio si kao i obično - hladno ga je izvijestila kratko podižući pogled nakon napadnog pretraživanja po kozmetičkoj torbici. - Moja ramena ne bi mogla kroz prozor. Bokovi su mi kliznuli kao podmazani. - Zadovoljno se kratko pljesnu-la po punoj oblini o kojoj je govorila.

Zapanjen, provalu smijeha pretvorio je u kašalj. Dovraga. Trebao je znati da će se ona pokušati provući kroz prozor. Ta žena je dokazala da je od akcije od trenutka kad ju je prvi put ugledao. Učinio je tu opasku ponajprije zato što je znao da će je to razljutiti. Bio je to jedan od onih jeftinih otrcanih štosova, trajavo vraćanje milo za drago zato što ga je nadjačala. Trebao je shvatiti da će ona to smatrati osobnim izazovom. Sva sreća da su njegove sposobnosti procjene prostora bile savršenije od njezinih jer bi ona dosad bila već kilometrima poodmakla niz cestu.

Promatrao ju je škiljeći kad je sjela na pohabanu čupavu prostirku prebačenu preko drugog kreveta i iz kozmetičke torbice počela izvlačiti bočicu za bočicom laka za nokte. Redala ih je na jeftinom noćnom ormariću od svijetlog laminata uz krevet, okrećući ih i premještajući poput malih limenih vojnika sve dok

ih nije estetski posložila samo njoj razumljivim redosljedom. Zatim je desni gležanj dignula i poduprla lijevom koljenom te počela gurati male smotuljke vate među nožne prste. Nakon što je pomno promotrila svoju zbirku lakova, pogledala je u njega. -Što misliš, McKade, da nalakiram sa Satin Mauve? - Podigla je bočicu prema njemu i protresla je. - Ili s Renegade Red?

U redu, igrat će igru. - Renegade Red. - To mu se učinilo odgovarajućim.
- Dakle, Satin Mauve - složila se.

Glupan, trebao je znati. Promrsio je nešto i iz futrole izvukao pištolj.

Catherine je podigla ruke uvis, kao da se predaje. - Sto-o-j! Mislim da mi se Mauve bolje slaže s bojom kože, ali ako se to tebi baš nikako ne sviđa, Samuel, trebaš mi to samo reći.

- Veoma duhovito, Crvena. Ne mogu ti reći koliko se zabavljam. - Posegnuo je za svojom valjkastom putnom torbom i prebirao po njoj. Ugledao je pribor za čišćenje pištolja i nije obraćao pozornost na nju dok je marljivo rastavljao revolver i slagao komadićke na komad novina. Unatoč tome bio je i te kako svjestan svakog zvuka starih opruga koje su zaškrípale svaki put kad se promeškotala na drugom krevetu. Kad je potihom lagano opsovala, odustao je od borbe i pogledao prema njoj.

I odmah požalio.

Sjedila je tako da je petu privukla posve blizu stražnjici, dugačko bijelo čvrsto bedro podupiralo joj je težinu gornjeg dijela tijela dok se saginjala pažljivo obrisati lak razmazan po kožici oko nokta. Samu su se usta osušila od provokativne poze koju je načinila.

Izresani rub odrezanih traperica ovlaš je dodirivao njezina čvrsta bedra i dojka joj bila priljubljena uz tijelo, pritisnuta nogom koju je obujmila rukama. Blijedožučkasto nabreknuto tijelo izbujalo je iznad otvora na majici, i dok je promatrao, kapljica vode pala je s kraja kose i otkotrljala se preko ključne kosti duž nabreknutih izloženih grudi i nestala u udubljenju među dojčkama. Za kapljicom je ostao nježan trag naježene kože, a bradavica, koja se mogla vidjeti iza visoko podignute noge, uk-

rutila se i nadigla usko pripijenu tkaninu koja ju je pokrivala. Zadrhtala je, ali je svejedno uspjela precizno nanijeti sloj laka.

Sam je iznenada skočio s kreveta, našto je Catherine iznenađeno trgnula ruku i proliveni lak je načinio nazupčanu kosu crtu preko njezina nožnog prsta.

- Hej! - Mršteći se podigla je glavu s nakanom da ga pošalje dodavola, ali uspjela je samo otvoriti usta. Brzo ih je zatvorila i hladno progutala kad je ugledala kako bulji u nju dok je u tri nestrpljiva poteza sa sebe skidao košulju. Kog vraga on to smjera? O., moj... *Booože.*

Srce joj je tupo udaralo kad je shvatila da kao okamenjena pilji u njegov ogoljeli torzo, ne mogavši odvratiti pogleda. Bio je... pravi. Krupan. Mišićav, ali ne nabildan. Koža mu je bila mnogo tamnija od njezine, boje prepečenca, a iste crne dlake kakve su virile ispod pazuha prekrivale su mu prsa, šireći se u lepezi od ključne kosti do dna prsnih mišića. Potom se smanjivala u crtu koja je odjeljivala njegovu čvrstu mišićavu dijafragmu i abdomen prije nego se gubila u pasici njegovih nisko spuštenih traperica.

Osjećala je kako joj oči postaju razrogačenije sa svakim njegovim korakom dok joj se s nekom namjerom približavao. Bilo je nečeg prodornog i uznemirujućeg u njegovim jantarnim očima. Kad je iznenada ispružio ruke prema njoj, lecnula se i ustuknula. Ali njegova bijela košulja samo se naglo raširila i poput jedra za trenutak uzbivala preko njezine glave prije no što joj se lelujući našla na ramenima. Odlučnim pokretom privukao je košulju oko nje. - Izgledala si kao da se smrzavaš - promrmljao je dok je tkanina skliznula s njegovih krupnih ruku. Okrenuo se izvući iz torbe majicu kratkih rukava i Catherine je promatrala kako mu se napinju mišići na leđima dok ju je navlačio preko glave.

-Ja, hm, malo mi je bilo hladno. Ti sigurno čitaš misli.

Glas joj je bio promukao od nelagode i bojažljivo je pročistila grlo. - Hvala ti.

Pozorno je vratila zatvarač s kistom i zatvorila bočicu laka za nokte, odložila je u stranu i provukla ruke kroz rukave košulje. Polako je zarolala orukavlje.

Pamučna tkanina zadržala je toplinu njegova užarena tijela i mirisala na njega. Osjećajući se prvi put pristojno odjevena otkad se morala odreći svoje bluze na stajalištu Greyhonda, Catherine je mokru kosu izvukla ispod ovratnika košulje i krado-mice pomirisala rukav na desnoj ruci dok je gledala kako Sam sjeda na drugi krevet. Košulja je mirisala na sapun za pranje rublja i na muškarca. Njezin vlasnik, zapazila je, nije ni pogleda bacio prema njoj dok je kupio brunirano čelične dijelove pištolja ponovno se prihvaćajući započetog čišćenja oružja. Posegnula je za pamučnom vatom na štapiću i bočicom odstranji-vača laka za nokte želeći s nožnog prsta obrisati mrlju od raz-mazanog laka.

Bože, smiluj se. Ona uopće nije shvaćala tog tipa. U jednom dahu joj je pripremio da će je ušutkati i staviti joj lisice, a već u sljedećem joj skinuo košulju sa sebe samo zato što je pomislio da bi joj moglo biti hladno.

Mogla je to nazvati poremećajem podvojene osobe, ali što bi to govorilo o njoj samoj?

Uopće nije bila svoja otkad joj je banuo u život. Buntovnost je bila Kayleena specijalnost, nešto što je Catherine općenito izbjegavala jer bi samo upadala u nevolju. A sad se ponašala isto onako, lakoumno se prepuštajući zanosu, baš kao one večeri kad su ona i njezina sestra završile s istom tetovažom na stražnjici. Ako to nije bio savršen primjer loše procjene, onda ne zna što jest.

Čak i bez stalnog podsjetnika, bila je to noć koju Catherine nikada neće zaboraviti, ako ni zbog čega drugog ono zbog rijetke savršene solidarnosti koju je nakratko podijelila sa svojom sestrom. Buneći se protiv mamina uobičajena držanja prodika i pripite uslijed previše popijena jeftina vina koje je Kaylee otuđila tati ispred nosa, Catherine je bila ta koja je došla s idejom o neprežaljenoj poljubi-me-u-guzu tetovaži. Kao prešutno neprihvatanje neprestanih maminih upozorenja, male napućene usnice u to su vrijeme izgledale jako smiješno i pristalo.

To je bio samo pokazatelj onoga što se događa kad se nesputano prepusti porivima. Nije se smijala kad se sljedećeg jutra

probudila sa strašnom glavoboljom i veoma bolnim trajnim ožiljkom na pozadini.

Nepokolebljivo se podsjetila da će se, ne pripazi li na svaki svoj korak, uvaliti u nešto jednako tako neugodno.

Pa ipak...

Jednom dijelu nje sviđala se ta tetovaža. Umorila se već od toga da se uvijek ponaša kako dolikuje, posebice ako joj je to bilo nagrada. Osim toga, dok je sjedne strane oduvijek smatrala Kayleeno apatično odbijanje prihvaćanja odgovornosti iritirajućim, s druge se potajno duboko divila njezinu nepoštivanju zabrana. Ona sama često se osjećala bojažljivo. Sigurno je bilo veoma oslobađajuće sve izbaciti iz sebe i reći tko šljivi sve one koji to ne odobravaju. Najbliže tomu bila je kad je u tren oka improvizirajući odlučila izvući svoju sestru iz nevolje. Ali to je bila igra uloga, pretvaranje, nije to isto kao kad si sam izložen.

Nije to bilo isto.

Eto, ona možda nikada neće spoznati taj osjećaj oslobođenja, ali k vragu ako ne izvuče nešto iz ovog kraha. Zaklela se da će na sve moguće načine spriječiti Samovo napredovanje prema Mi-amiju, i još uvijek je ostajala pri istoj nakani. Ali to je trebao biti njezin odmor, i odlučila je dok se tuširala da će iz te situacije iscijediti svaki mogući užitak. Odatle novi ružičasti lak na njezinim nožnim prstima.

Takva vrsta dotjerivanja više je bila u Kayleenoj domeni, ali kog vraga ne, imala je pred sobom vremena na pretek, da ne spominje sve kozmetičke sastojke koje je imala na raspolaganju za potpunu preobrazbu. Bilo je zabavno, i sitnica, pa zašto to onda sebi ne bi priuštila? Catherine je spustila pogled na nanovo pedikirane nožne prste, zakrenula nogom najprije lijevo, a zatim desno, kako bi ih sa svih strana pogledala. Izgledali su jako lijepo, nije da se hvali.

A što se tiče prepiranja sa Samom, hm, trebalo ga je držati na oprezu. Catherine je bacila pogled prema njemu promatrajući goleme usukane snažne mišiće na preplanulim rukama dok je ponovno sastavljao pištolj. Bio je nekako previše arogantan. Nije ona uživala ulaziti u okršaje s njim, za Boga miloga, samo je smatrala da nije pametno dopustiti mu da postane previše sa-

modopadan. Učinila je što je morala učiniti kako bi ga spriječila da s njom ne postupa surovo.

Doista.

Ponovno svrativši pogled na njegove ruke, krupne i preplanule, s ožiljcima od njezinih nokata, tako muške sa svim onim čvrstim tetivama i stalnim venama, osjećala je neobjašnjivo stiskanje u želucu, stezanje koje je osjećala sve do duboko među nogama. Brzo je odvratila pogled.

Samo je morala izabrati pravi trenutak, i to je sve, uvjerala je samu sebe. Dok ga ne nađe, sigurno nije bilo sramota priuštiti si dotjerivanje koristeći se Kayleenim sredstvima za uljepšavanje. To će joj ispuniti minute i sate čekanja dok joj se ne ukaže pravi trenutak u kojemu će njegoa budnost konačno popustiti i u kojemu će ona moći zbrisati odatle.

- Šefe, Kaylee se danas ponovno nije pojavila na probi.

Hector Sanchez je stavio manikirani vrh prsta na fakturu za žestoko piće označivši mjesto i podigao pogled, obrativši pozornost na čovjeka koji je to izgovorio. Jimmy Chains je stajao u dovratku, blistajući u po mjeri šivenom ljetnom odijelu, košulji raskopčanoj do pola prsa i s mnoštvom zlatnih lanaca različite težine po kojima je i dobio nadimak. Hector je pružio ruku dohvatiti cigaru koja je tinjala u pepeljari i prinio je usnama, zadovoljno uvukavši dim. - Ako ne dođe na večerašnju izvedbu, bit će to tri večeri zaredom. Mogli bismo razglasiti da umjesto jedne trebamo dvije nove zabavljačice jer je Kaylee očito pobjegla iz grada. Angel mi je ispričao da su je uhitali.

- Aha - složio se Chains. - I ja sam to čuo. A nisam je ni vidio otkad sam u srijedu uvečer natrčao na nju ispred ženske svlačionice.

Hector je sporo spustio cigaru. - Što otkad si?

- Nisam li vam rek'o, šefe? Mislio sam da jesam.

- Nisi - procijedio je Hector kroz stisnute zube. - Nisi mi rekao.

- Eto, ja bi' se mog'o zakleti da jesam. U svakom slučaju, sjećam se zbog našeg susreta u srijedu uvečer. Kvragu, nije

moglo proć' više od pet minuta nakon tog kad smo se ona i ja doslovno sudar'li. Ni sad mi nije jasno kako smo to izbjegli kad je ona onako izjurila iz svlačionice, k'o metak. Sigurno je nekamo vraški žurila.

U prenoćištu nisu imali telefonsku vezu u sobama pa se Sam našao u telefonskoj govornici ispred ureda i nazivao kući, pokušavajući zaboraviti izgled Catherinina lica kad joj je stavio lisice i iz sigurnosnih razloga privezao je za okvir kreveta.

Na drugoj strani netko je podigao slušalicu. - Alo -javio se Gary svojim prepoznatljivim hrapavim glasom.

- Hej, ja sam.

- Sambo! Gdje si ti dođavola, čovječe?

- U Idahou. Privezao sam tu zabavljačicu liscicama za krevet u sobi u prenoćištu čiji...

- Onda je sve u redu, Sam! Pretpostavljam da, na kraju krajeva, konačno mogu prestati brinuti o tebi. Nisam ni znao da se upuštaš u vezivanje i ponižavanje partnera, ali ako to tebi odgovara, odgovara i meni. Je li plavuša? Kladim se da je plavuša.

- Nije, crvenokosa je, nego slušaj...

- Nije zajeb? Još bolje nego da je plavuša. Volim crvenokose. Ona s pjegicama po cijelom tijelu?

- Nije, ima tako bijelu kožu da na mjestima možeš vene vidjeti kroz nju. - *Pasji skot!* Sam se mrštio zbog bljeskanja neonskog natpisa s nazivom prenoćišta. Razgovor uopće nije išao u željenom smjeru. Namjera mu je bila njime odagnati misli od tijela Crvene, a ne isticati pojedinosti da bi zabavljao Garyja. Pitao se ima li u uredu prenoćišta aparat s cigaretama, baš bi mogao i zapaliti, da smiri živce.

- Ona je teret, Gare - glatko i ustrajno je odbio primjedbu. -Roba koju moram dopremiti natrag u Miami. Njezina jamčevina bit će nam ulaznica za ribarsku kućicu.

Nastupilo je kratko zatišje. Zatim se začulo: - K vragu, dečko, moramo ti omogućiti život.

- Hej, pa ja imam život!

- Nemaš, ti imaš posao - usprotivio se Gary. - Radiš kao pas, brineš o meni i, to je sve. Kad si zadnji put izašao s nekom? Ja imam zabavniji društveni život od tebe. Kladim se da je i moj seksualni život zabavniji.

- A čuj, možda ću i ja, čim nam nabavim ribarsku kućicu, naći sebi dobru ženu koja peče kolače i voli djecu. Događaju se i čudnije stvari.

Ponovno zatišje u vezi. A zatim: - Samo malo. Da vidim jesam li ja to dobro shvatio? - Garyjev hrapavi glas izražavao je nevjericu. - Imaš crvenokosu zabavljačicu koja po definiciji ima sise kao torpeda i noge do struka zavezane za svoj krevet. Ali ti misliš da ćeš, budeš li doista imao sreće, negdje na kraju puta ipak sresti *Betty*

*Crocker*³? Ma da, jasno mi je, vidim čemu se daje prednost. Gary je otpuhnuo poput parnog stroja. - Jesi ti skrenuo sa svog jebenog uma? Navali ti na zabavljačicu! - Trenutak poslije mirno je dodao: - Ili je ta jedna od onih nasilnih? Bavi se nečim stvarno ružnim?

- Ma ne. Samo je na silu prisvojila automobil.

- Onda ne vidim u čemu je problem. Čovječe, prvo što bi ovaj mali učinio bilo bi dati joj do znanja da mi se još uvijek diže i da se mogu mjeriti s najboljima, ako zanemari kolica, osim ako joj se nije problem popeti. Kad malo bolje razmislim, samo ti pokušaj s Betty. A meni kući dovedi crvenokosu.

Sam je nevoljko izrazio neslaganje, našto se, čega se uvijek gnušao, Gary odmah nadovezao.

- A, tako znači? Volio bih upoznati tu ženu. Kažem ja tebi, navali na zabavljačicu, Sambo. Pokušaj jednom u životu. Ne kažem ti da je trebaš ženiti. Premda je, bit ću ti iskren stari, tvoj kriterij onoga što smatraš dobrom prilikom za izlazak, ako mene pitaš, donekle izopačen. Domaći kolači su precijenjeni, čovječe, meni vjeruj. Pristojnu pekarnicu možeš naći na svakom koraku.

Bobby je obzirno vratio telefonsku slušalicu na mjesto i dao se u potragu za Kaylee. Našao ju je u Catherininoj spavaćoj sobi kako depilira predio bikinija. Dok je trepćući gledao kako se traka voska odljepljuje od bolnog područja rekao je: - Nećeš vjerovati što sam upravo saznao, lutka.

- A što to? - Otrgnula je još jednu traku s drugoga bedra.

- Kako to možeš činiti? - želio je znati. Oči su mu zasuzile samo promatrajući je, i zatekao se kako stišće bedra malo se pogr-bivši. - Dođavola, Kaylee, ne boli li te to?

- Zapravo ne. To ti je kao čupanje obrva, nekoliko prvih puta boli, ali onda odmah očvrsneš. - Bacila je iskorištene trake

voska u košaru za otpatke pokraj kreveta i posegnula za losio-nom da malo smiri upravo ogoljelo područje. Potom je podignula pogled prema njemu. - Što to neću vjerovati?

- Uh? - Prisilio se odvratiti pogled s njezinih raširenih glatkih bijelih bedara i slatkog svilom pokrivenog trokuta u vrhu. Kad je konačno podigao pogled na razinu njezinih očiju ugledao je u njima nikako ne-pomišljaj-na-to-prijatelju izraz. Čoveče, mogla se suzdržati. - O, nazvao je Scott, onaj moj kompjutoraš. Nećeš vjerovati čime se McKade i tvoja sestra vraćaju Miami.

- Našao ih je? - Kaylee je skočila s kreveta. - Gdje su?

- U Idahou.

- Idahou? - Kaylee je spojila obrve iznad tankog, bijelog nosa. - Što dođavola rade u Idahou?

Putuju, ovo će ti se svidjeti, Greyhound autobusom. Kaylee je ispružila ruku i dlanom ga udarila po prsima, od-gurnuvši ga tako da je ustuknuo korak. - Dovraga, Bobby, ne-moj se šaliti sa mnom! Zabrinuta sam za nju.

- Ne šalim se, lutko. U Greyhound autobusu su. To im je zapravo drugi autobus jer se dogodilo nešto zbog čega su propustili prvi ili su ih izbacili iz njega.

- Catherine! - Zaboravljajući na trenutak da je potpuno završila s muškarcima općenito, a s Bobbyjem posebno, Kaylee je ispružila ruku i stisnula mu podlakticu. Nasmijala se, duboko grlenim i strašno dragim i tepajućim glasom od kojega se Bobbyju uvijek dizao tlak. - Usporava ga. Cat je doista pametna i brzo nešto smisli na licu mjesta. Bila bi prava umjetnica prevarantica samo da nije donijela odluku živjeti Brady Bunch⁴ životom. - Kaylee je odmahнула glavom žaleći za sestrinim izgubljenim prilikama. - Kad smo bile djeca, uvijek je izmišljala nešto posebno da nas, priznajem, uglavnom mene, izvuče iz nevolje. - Nacerila se kad se tog sjetila. - Kladam se da je ljuta kao ris na to kako je sve to ispalo, a kad se Cat razbjesni, čuvaj se. - Povrativši se, Kaylee je pustila da joj ruka spuzne s Bobbyjeve, načinila krupan korak unatrag, i pogledala ga. - Što nam je činiti?

- Uхватiti lokalac u tri sata na Boeing Fieldu, unajmiti automobil u Pocatellou i poći za njima.

Hector Sanchez je spustio slušalicu i trenutak zamišljeno sjedio buljeći u telefon. Zatim je izvukao cigaru iz posude, otkinuo je s jedne strane i pripalio. Prigušen smijeh dopirao je kroz zid ureda dok je ovtjedna glavna izvođačica stručno zabavljala publiku.

Utjerivač jamčevine po imenu McKade držao je Kaylee zatočenu i vodio ju je natrag u Miami da nazoči suđenju na temelju optužbe za krađu automobila. Sanchezu je to imalo smisla, premda mu nikako nije bilo drago čuti. Ali Greyhound? Zašto bi je taj jebeni lovac na nagrade vraćao autobusom?

Bilo je to pitanje na koje možda nikada neće saznati odgovor i Hector je pretpostavljao da to zapravo nije ni važno jer će u konačnici nedvojbeno ići njemu u prilog. Da je McKade postu-

Idilična obitelj s puno djece, oličenje časnog života

pio uobičajeno i vratio je zrakoplovom, dosad bi već najvjerojatnije bili stigli, što znači da bi Kaylee već bila u okružnom zatvoru. A onog trenutka kad je zatvore, njegovi izgledi da dođe do nje bit će znatno umanjeni. To nije mogao prihvatiti. Kaylee MacPherson bila je upitnik kojega je trebalo izbrisati. On je ovdje vodio izvrstan život i proklet bio ako će dopustiti da mu nekakva fifica zabavljačica sve to uprska. Sam Bog zna koju će pjesmu ta bezvrijedna kučka pjevati okružnom sucu bude li smatrala da na taj način može spasiti svoje trajavo dupe.

Nije ni vrijedilo razmatrati taj scenario, da i ne govorimo trošiti obilje energije i brinuti o onome što se jednostavno neće dogoditi. Autobusom su je prevozili po bespuću i to je otvaralo čitav niz mogućnosti da se jednom zauvijek ukloni sva prijetnja koju je predstavljala.

Premda bi radije poslao nekog drugog umjesto Chainsa. Jimmy Chains Slovak bio je glup kao stup. To nije bilo od posebne važnosti za glavnog zaštitara u Tropicani, zapravo, imalo je čak određenu prednost. Bio je odan i moglo se s njim lako manipulirati. Samo mu reci što treba učiniti i Chains je to obavljao bez pogovora. Međutim, kad je trebalo svojom glavom razmisliti, taj čovjek bio je posve izgubljen. Hector je zadrhtao pri pomisli na ono što bi se moglo dogoditi kad Chains zapovijed;).

Ali s koje god strane to razmotrio, Sanchez je znao da baš nema velikog izbora. Nije tu mogao potegnuti veze s mafijom niti samo prelistati oglasnik pogledati pod *Plaćeni ubojice* i naći nekoga tko će obaviti posao za njega. Jimmy je to stručno izveo kad se radilo o slučaju Alice Mayberry. Hector će jednostavno morati povjerovati da će jednako tako dobro postupiti i u slučaju Kaylee MacPherson.

Ali ovaj put Chains će biti daleko, izvan mogućnosti Hecto-rova nadzora, isključivo ovisan o svojim intelektualnim sposobnostima. Bilo je to dovoljno da se usere od straha svatko tko je znao razmišljati.

- Te nosiš? - Sam je užasnut očarano gledao Catherine koja je stajala najprije na jednoj, a zatim na drugoj nozi, navlačeći cipele s vrtoglavim, devet centimetara visokim potpeticama. Isuse, nije li već samo po sebi bilo dovoljno loše kad je izišla iz kupaonice u onoj spandex minijaturnoj haljini boje zelenog nefrita; još im je da budu posve neupadljivi trebao samo par svjetlucavih zlatnih jebozovnih cipela. Kad ga se nije udostojala ni pogledati, približio joj se, i odmah zažalio. Divno je mirisala. - Kako to da ne nosiš svoje Kedsice?

Catherine je pogledala kroz njega i okrnula ga prolazeći do kovčega na krevetu. Prekapajući po njemu, izvukla je golemu torbicu s toaletnim potrepštinama.

Sam je pratio svaki njezin pokret. - A, sad mi je jasno. Tiha misa, ha?

Okrznula ga je ponovno kad je prolazila do kupaonice. Budući da se nije potrudila zatvoriti vrata, pošao je za njom i ramenom se podbočio uz dovratnik dok ju je promatrao kako se naginje nad sudoper. Tijesno pripijena haljina zadigla joj se uz bedra dok nije bila samo za dlaku s ove, zakonite strane dopuštenog i nije se uopće morao truditi predočiti malu crvenu tetovažu na njezinoj guzi. Odlučno je treptanjem odagnao prikaz dok je ona protresla bočicu temeljne podloge i naginjući je ispraznila sadržaj na spužvicu.

Sam je uz sve veću strepnju promatrao dodavanje ratničkih boja. Kad je naglo prebacila kosu naopačke i počela nešto raditi s njom, što je na kraju kad se uspravila postalo poveća upravo-su-mc-poševili-frizura u francuskom stilu, s pramenčićima koji su na sve strane slobodno ispadali, više nije mogao držati jezik za zubima.

- To je zato što sam te lisicama privezao za krevet, jesam u pravu?

Uspravio se i odvojio od dovratnika. - Čuj, žao mi je što sam to morao učiniti, ali bilo je nužno. K vragu, znaš da sam te oslobodio Čim sam se vratio.

Ponovno je projurila pokraj njega i on je očajan žestoko zalupio vratima, a zatim otriesao prste i opsovao. Sišući bolan

zglob mrko ju je pogledao. Dovraga, što se to događalo s njim? Nije joj se imao zbog čega ispričavati. Obavljao je svoj posao i, ako se gospodični MacPherson nije svidao način na koji ga on obavlja, nikako nije valjalo. Bila je njegova zatočenica, a ne gost u njegovoj kući.

- Pakiraj kovčeg - oštro je naredio iskoračivši natrag u glavnu prostoriju i počeo prtljati oko zatvarača na svojoj torbi koju je odnio do vrata prenoćišne prostorije dok je nestrpljivo dočekao da mu se pokori.

Nakon sat i pol stigli su u Darcyn kafić. Odjekivao je bučnim razgovorom i zveketom posuđa pa je Catherine zatreptala zbog iznenadne navale buke i pokušavala se stiskanjem ramena izvući iz posjedničkog stiska Samove ruke. Čudno kako se čovjek brzo navikne na mirno okruženje.

Još uvijek nije progovarala ni riječi više no što je bilo potrebno, i kafić u koji ju je odveo na doručak bio je, što se razine buke tiče, svjetovima udaljen od Darcynog. Jeli su bez riječi; usredotočili se na tanjure ili gledali kroz debelo pločasto staklo izloga. Činilo se da je tišina koju je ona očito poticala Samu savršeno odgovala.

Ali od trenutka kad su se približili Darcynom kafiću, tamo gdje su trebali čekati autobus, ponašao se kao skorašnji-budući-suprug u što je jučer uvjerio osoblje kafića. Privijao ju je uz sebe i pridržavao nemarno je dodirujući svojom krupnom rukom preko boka. Diskretno ga je odgurnula laktom sa strane pokušavajući sebi načiniti malo prostora.

Upozoravajući, pojačao je stisak. Prestala ga je gurati pokušavajući se vrpoljenjem osloboditi, ali je ležerno zamahnula jednom od svojih šiljastih potpetica preko svoda njegova stopala i snažno ga nagazila.

Spustio je glavu i s puno ljubavi nosom joj dotaknuo uho, usnama obuhvatio ušnu resicu koju je lagano povukao zubima. -Ne izvučeš li tu prokletu stvarčicu iz mog stopala, Crvena -progundao je - morat ću postati zločest.

Catherine mu je pokušala prignječiti čeljust privlačeći rame uhu. Na njezino zadovoljstvo, odmaknuo je usne, ali tek nakon

što ju je zapuhnuo njegov topao dah i on joj brzim pokretom jezika liznuo ušnu resicu.

- To bi trebalo značiti nešto novo? - zahtijevala je odgovor. Oklijevajući je pomaknula šiljastu potpeticu sa svoda njegova stopala, proklinjući činjenicu da je bila i te kako svjesna njegove prisutnosti. Po svim pravilima trebao ju je ostaviti posve ravnodušnom. Ali osim obilja trnaca koji su joj prošli desnom stranom tijela kao odgovor na njegov dah koji se neopazice zavukao niz osjetljive spirale njezina uha, uopće nije bila ravnodušna. Ponovno se nervozno pokušala odmaknuti, ali on je pojačao stisak, sve dok od ramena do nožnog lista nije bila nepokretno zagipsana uz nepopustljive mišiće i kosti koji su žarko isijavali.

Nakrivio je bradu da bi je pogledao, u svoju slobodnu ruku uzeo njezine, i očito očaran kontrastom promatrao svoj tamnopusi palac kojim joj je amo-tamo prelazio po svijetloj koži. - Srce, sve dosad bio sam dobričina. Nemoj me ni pokušavati naljutiti.

Catherine je uspjela zadržati ravnodušan izraz lica. Željela ga je povrijediti. Teško povrijediti. Žudila je za tim da mu noktima zagrebe niz arogantno lice, da ga grize, udara nogom i vrišti sve dok je ne zamoli za milost. Sav taj nemoćan bijes skupljao se zatomljen u njoj i lagano je ludjela zbog toga.

- Shvaćaš da je ovo rat, zar ne McKade? -Jučer je to na nekoliko sati umalo zaboravila. Iznenada je postala svjesna istine, kao kolac koji probija srce vampira, kad je mirno izvadio lisice, ostavio je okovanu njima uz okvir kreveta i izišao telefonirati.

Sam joj je prislonio palac uz donju usnicu. - Nisam to mogao ni na koji drugi način shvatiti, MacPhersonova. O, oprosti, hoću reći gospodična MacPherson. - Njegov glas bio je grubo mrmljanje i Catherine je jedino mogla škripati zubima i zagristi sve do zubnog mesa. Znala je da nekome tko gleda sa strane to izgleda kao da joj on na uho šapće slatke besmislice.

Nikada u životu nije se osjećala tako bespomoćno kao sinoć dok je bila privezana za taj krevet. Nije bila naviknuta na to da se ne može braniti, na ovaj ili onaj način uvijek se uspjela pobrinuti za svoje, kao i za tuđe probleme, i znala je za sebe da je spo-

sobna i umješna žena. Ali s jednim škljocajem kromiranih lisica postala je potpuno ranjiva.

To mu neće oprostiti.

Stavila je na sebe Kayleenu pogledaj-me odjeću, očito prkoseći tog jutra. Cipele su je jako tiskale nakon pješaćenja gore-dolje po autocesti te se najblaže rečeno neugodno osjećala zbog šminke i s natapiranoni kosom, ali morala se pomiriti s tim jer je znala da će tako biti još uočljivija, ističući se kao prostitutka na baptističkom vjenčanju, što je Sama zauzvrat izluđivalo. A samo to postalo joj je nagrada.

Stoga umjesto da je odgovorila na Samovu drskost, samo je trgnula glavom i izmaknula se prstima koji su je milovali, prekrižila ruke ispod grudi i okrenula se od njega onoliko koliko joj je to njegov stisak omogućavao. Otvoreno ga ignorirajući, promatrala je gomilu.

Tad je ugledala ženu koja se koristila znakovima za govor gluhih.

Zapravo, radilo se o dvije žene, ali uz nogu samo jedne od njih bio je kovčeg, što je Catherine navelo da povjeruje kako možda čeka isti autobus kojega su čekali i oni. Čitajući im razgovor s usana ubrzo je shvatila da je imala pravo. Sa sve većom nadom, Catherine je pokušala smisliti kako izvući korist od ženinog poznavanja jezika znakova.

Prema pokretima ruku iz njihova razgovora nije mogla zaključiti koja je žena gluha. Nadala se da će ona koja će putovati s njima znati govoriti: komunikacija između gluhe osobe i one koja čuje bez izgovorene riječi bila je otežana.

-Još pet minuta, narode - oglasio se iznenada vozač autobusa.

Catherine se ponovno pokušala izvući iz Samova stiska. -Moram u zahod.

Sam je prezirno dobacio: - Zaboravi. Strpi se dok ne uđemo u autobus. Nizašto neću prolaziti kroz jučerašnji pakao.

- O, uhvati se s tim u koštac, McKade. Sam si jučer pokvario taj plan kad si javno spremno izjavio da ćeš me oženiti i da će mali Sammy nositi tvoje prezime, tako da bi bilo potpuno ne-

uvjerljivo ponoviti to s istim ljudima, ne bi li? Misliš ti da sam ja toliko glupa?

Nije joj odgovorio iza cinično podignutih crnih obrva, i Catherine je stisnula usnice. Ali prokleta bila ako mu dopusti da je svede na dječje durenje. Jednostavno će morati naći načina da stvari okrene u svoju korist.

Doista je bilo kobno daje jedino što joj je moglo pasti na pamet u tako kratkom vremenu bilo napadno isticati tijelo, ali žensko mora znati raditi s oruđem koje joj je dano. U trenutku kad ju je Sam oslobodio i sagnuo se dohvatiti torbe, ona je preko bokova zagladila haljinu, ramena zabacila unatrag, isprсила se i pogledavala naokolo sve dok joj pogled nije pao na mladog vojnika koji je staklena pogleda piljio u njezina bedra i bokove. Dobacila mu je ohrabrujući osmijeh, za koji je proketo dobro znala da ga nije ni vidio, jer je istodobno lagano zanjihala bokovima zbog čega mladić više sigurno nije ni dizao pogleda. Važno je bilo to što se Sam ispravio na vrijeme da to uoči, i bilo joj je zadovoljstvo čuti ga kako potihlo šapće nešto doista prosto.

Okrenuvši se vidjeti kome se to ona osmjehuje uhvatio ju je za ruku i privukao bliže. Njemu svojstveno mrgodno je nakrivio usne i spojio crne obrve mrko gledajući vojnika sve dok to mladić nije zapazio. Pošteno se zacrvenjevši, bilo mu je nelagodno pa se okrenuo.

Catherine se osjećala znatno bolje. Ništa djevojku ne može razvedriti više nego kad uništi mušku samodopadnost. I barem se nakratko nije ni najmanje osjećala bojažljivo. Zapravo je osjetila kratak bljesak ženske moći na koju nije bila naviknuta.

-Vrijeme za ukrcaj, ljudi.

Catherine i Sam prošli su pokraj žena koje je vidjela kako razgovaraju koristeći se znakovima. Catherine je ugledala kako se grle, a zatim promatrala kako je ona koja nije putovala zgrabila onu drugu za ramena i držala je podalje od sebe. - Nedos-tajat ćeš mi, Mary - čula ju je kako govori onom blago atonal-nom intonacijom gluhih koja je imala neobičan naglasak.

Mary, žena koja je putovala, ispružila je ruku i prstima ovlaš prešla preko prijateljičina obraza. - I ti ćeš meni nedostajati.

Nećemo dopustiti da prođe tako mnogo vremena do našeg sljedećeg viđenja. Obećavam ti.

Na Catherininim usnama zaigrao je tek zamjetan osmijeh. Savršeno.

Nekakvo malo komešanje nastalo je na vratima autobusa. Postarija žena mahnilo je uvjeravala vozača da je imala kartu kad je sišla na doručak. Stvorio se Čep dok su ostali putnici usporavali nastojeći uhvatiti vozačev pogled, brzo pokazivali svoje karte, a zatim s različitom dozom strpljenja zaobilazili ženu.

Sam se zaustavio pokraj nje. Bila je uplakana i izbezumljena dok je pretraživala torbicu i on ju je nježno primio za lakat i poveo s ulaza. - Gospođo, duboko udahnite - savjetovao ju je kad ga je uspaničareno pogledala. Nakon što ga je poslušala, rekao je: - A sad polako. Karta vam je sigurno tu negdje. Gdje je obično držite?

- U novčaniku, ali nema ga! - ponovno je počela ubrzano disati.

- Smirite se, sve je u redu. Hoće li vam smetati ako moja prijateljica baci pogled u vašu torbu? Katkad netko drugi lakše nađe zagubljeno.

Drhtavom rukom žena je pružila torbicu i Catherine ju je obzirno uzela iz ženinih ruku. Otvorila je patentni zatvarač sa strane i provjerila što ima u njemu.

- Provjerite u džepovima, gos'đo - savjetovao je Sam dok je Catherine sustavno pretraživala ručnu torbicu i žena se donekle smirila kad je dobila konstruktivan zadatak. Nervozno je blebetala dok je prepipavala džepove svoje pamučne jakne. - Uvijek je držim u novčaniku tako da uvijek znam gdje je tražim, ali kad sam je ovaj put htjela naći, nije je bilo... ah. O, moj Bože!
- U trenutku se nasmijala s olakšanjem, premda joj je bilo neugodno, kad je kartu izvukla iz džepa. - Evo je! O, dragi moj Bože, sad se sjećam, išla sam je staviti u torbicu kad mi je onaj dragi mladi vojnik ponudio ruku da siđem niz stepenice na autobusu pa sam je zagurala u džep da ga mogu uhvatiti za ruku. O, hvala vam, mladiću! Puno vam hvala. - Primila je torbicu koju joj je Catherine pružila natrag. - I vama gospođice.

Catherine se za ženom popela u autobus. - Nemoj misliti -nakrivivši usne na jednu stranu promrmljala je Samu - da ću samo zato što si učinio jednu lijepu gestu povjerovati da si pristojan tip. *K vragu, više volim kad su mi negativci jednodimenzional-ni.* Zacijelo je više voljela da nemaju tu zbunjajući bolnu točku za sićušne starice u nevolji.

- Ni u snu - složio se. - Ali mislim da bih mogao nogom udariti sljedeću bakicu koju ugledam.

- To već mnogo više odgovara tipu s kojim imam posla. -Duboko je udahnula, potom izdahnula, i ispravila ramena. -Pretpostavljam da je i Hitler imao takve trenutke.

- A, tu smo. Znao sam da ćeš naći načina da to uskladiš s tvojim osobnim viđenjem mene ako o tome samo budeš dovoljno razmišljala.

Autobus se zanjihao u brzini kad su došli do svojih sjedala i Catherine je na svojim vrtoglavo visokim potpeticama izgubila ravnotežu. Zalamatala je rukama i stropoštala se na leđa.

Zgrabivši se jednom rukom za prtljažnik nad glavom, Sam je poput zmije izvukao slobodnu ruku i obujmio je oko struka, naglo je povukavši uz trzaj. Catherine je žestoko udarila u njega. Našli su se u opasnom položaju, ona je bila od struka povijena prema natrag i čvrsto se držala za Sama koji se nadvio nad njom. Prikovanih pogleda i srca koja su ubrzano zakucala u jednom uzbudljivom trenutku neizvjesnosti, nijedno se nije pokrenulo.

Zatim su se uspravili i naglo razdvojili. Catherine je blizu začelja autobusa zapazila ženu koja je poznavala govor znakova, i nije odmah skliznula na sjedalo kad je Sam ukočeno zakoračio ustranu pokazujući joj da uđe. Bojažljivo je popravila haljinu. - Moram u zahod - rekla je, i užasnuta svojim glasom jer joj je ponestalo daha, pročistila je grlo i ogorčeno dodala - kad si mi to onako grubo zabranio u kafiću. - Lijepo i kicoški, sestro. Samo mi predaj torbicu.

Dobacila mu je: - Stvarno ćemo morati i tebi jednu nabaviti, McKade - i udaljila se niz prolaz, svjesna prodorna pogleda zlaćanosmeđih očiju kojim ju je prostrijelio kroz leđa.

Koračala je kao po ledu zbog izdajničke visine sestrih potpetica, ali konačno su poslužile njoj u korist. Red za redom podizale su se glave i okretale za njom dok je neprirodno sitnim koracima njišući bokovima promicala kroz prolaz. Sve to konačno je privuklo pažnju žene čiju je pozornost Catherine jedino željela privući.

Onog trenutka kad je žena podigla pogled, Catherine je diskretno stavila desnu šaku na lijevi dlan i zajedno podigla obje ruke. Zatim je desnim kažiprstom pokazala sebe. *Pomozite mi.*

Žena je razrogačila oči, ali je spojila stražnje dijelove prsta, vrhovima prstiju pokazala na svoja prsa i okretala ih sve dok nisu gledali u Catherine, dlanovi su bili podignuti, a mali prsti priljubljeni. *Kako?*

Zovem se Catherine MacPherson. Na sljedećem stajalištu zovite policiju. Muškarac s kojim sam drži me protiv moje volje. Molim vas. Pomozite.

Žena je klimnula pokazujući stisnutu šaku. *Hoću.*

S dubokom zahvalnošću Catherine je prstima desne ruke dodirnula bradu, a zatim naglo spustila ruku. *Hvala vam.*

Catherine se provukla u mali zahod i naslonila na vrata dok joj se lupanje srca nije smirilo. Uhvativši svoj odraz u zrcalu, prignula se bliže i načinila grimasu. Bože, ta šminka. Bilo je puno, previše, i prije će joj štetiti nego pomoći ako se popodne bude odvijalo prema njezinim očekivanjima. Napumpala je vodu u minijaturan umivaonik i posluživši se sapunom iz dozatora i papirnatim ručnicima uspjela je saprati većinu šminke. Zatim je izula Kayleene cipele s visokim potpeticama i odahnula od olakšanja. Noseći ih u ruci, izišla je iz zahoda.

Kad se vratila do njihovih sjedala, bacila je cipele Samu u krilo. - Hoću svoje Kedsice.

Sam je zakolutao očima i pogledao prema stropu. - Hvala ti Bože - rekao je gorljivo i naglo ustao izvući njezin kovčeg s po-lice za prtljagu ponad glava. Kad je ponovno sjeo, pružio joj je cipele i rekao: - Hej, pa ti si oprala sve ratničke boje. - Zaški-Ijio je. - A ja se moram zapitati zašto. Kog vraga si to sad naumila. Crvena?

Ignorirajući ga, Catherine je izvukla ukosnice iz kose i nagnula se iščerkati sve što je bilo natapirano. Ponovno ju je skupila, ali ovaj put u zaglađeniju i staromodniju punđu u francuskom stilu.

Sam ju je bocnuo svojim dugačkim prstom. - Što to kuhaš u toj svojoj vrijednoj glavici, ženo?

Zatreptavši prema njemu i hineći nedužnost zabola je ukosnice u kosu s namjerom da učvrsti punđu.

- Crvena? - bio je ustrajan.

Catherine je okrenula glavu i zapiljila se kroz prozor.

- Ponovno tiha misa, ha? - Sam je slegnuo ramenima i zavalio se natrag u sjedalo. - Dobro. Mogu ja to podnijeti. Zapravo je na taj način i mirnije. Jedino tad mogu biti donekle siguran da ne govoriš laži kroz te svoje biserno bijele zube.

Autobus se zbog ručka zaustavio u Pocatellou. Nastavljajući put nakon četrdeset pet minuta stigao je samo do spuštene rampe na autocesti kad se začulo zavijanje sirena. Putnici koji su sjedili na lijevoj strani autobusa izvijali su vratovima ne bi li ugledali ophodno vozilo na autocesti koje je žurno promicalo dok su se plava svjetla vrtjela a sirena prodorno zavijala. Potom je sirena iznenada zastenjala i utihnula, a glas koji je dopirao s vrha vozila naredio je da se autobus zaustavi uz rubnik.

Ubrzo su se pneumatska vrata uz šištanje otvorila i policajac u ophodnji na autocesti popeo se u autobus. Obratio se vozaču koji je potom izvukao ručni mikrofonski mikrofon zakvačen na ploči s instrumentima. Doimalo se da je njegov snažan glas zagrmio u tišini koja je iznenada nastala. - Molim Mary Sanders da dođe naprijed.

Catherinena konspirativna veza pošla je u prednji dio autobusa i nešto vijećala s državnim policajcem pozornikom. Oboje se u jednom trenutku okrenulo pogledati putnike, a zatim su se okrenuli natrag i žena je nešto rekla tihim urgirajućim glasom. On joj je opširno odgovorio. Zatim su se zaputili niz prolaz, Mary je išla naprijed, a policajac ju je slijedio nemarno držeći ruku na kundaku.

Niti ne pogledavši ih, Mary je prošla pokraj dijela gdje su sjedili Catherine i Sam. Ali zato se policajac zaustavio ispred njihovih sjedala.

- Hoćete li poći sa mnom, gospodine, gos'đo?

Samu se stisnula utroba. U vražju mater. Što li je sad Crve-na učinila? I kako je to uostalom izvela. Opirući se porivu da je na brzinu pogleda, upitao je: - O čemu se radi, gospodine policajče? - Oprezno je progovorio neutralnom bojom glasa i

nagnuvši se naprijed posegnuo za džepom na boku izvući osobnu iskaznicu.

Još nije bio ni izvadio novčanik iz džepa kad se zatekao kako pilji u cijev pištolja.

- Držite ruke tako da ih mogu vidjeti, gospodine! – Policajac u ophodnji na autocesti ustuknuo je i stao izvan Samova dosega. Bio je mlad i vidno napet. - Idemo, polako se izvucite iz sjedala.

Sam je poslušao.

- Okrenite se i stavite ruke na vrh prtljažnika ponad glava. - Policajac je prepipavao niz Samovo tijelo i, kad ga je napipao, zagurao je Samovo oružje u pasicu svojih hlača. Nestalo je nešto napetosti u njegovu držanju.

Taj položaj omogućio je Samu da se suoči s Catherine. Nije se obazirao na ostale putnike koji su blenuli zbog drame koja se odigravala jer je pozornost usmjerio isključivo na nju. Ako doista ima Boga na nebu, Crvena će se na mjestu srušiti mrtva.

Ali ona je bila živa i zdrava i na njegov pogled uzvratila je sporim treptanjem svojih velikih zelenih očiju. Nastavljajući je prodorno motriti bijesnim pogledom tražio je odgovor kad su mu jednu po jednu ruku stavili iza leđa i privezali lisicama. Očekivao je da će ugledati barem tračak trijumfa. Ali njezino lice bilo je bezizražajno, sve do trenutka kad je osjetio da policajac svraća pozornost s njega na nju.

- Sve u redu, gos'đo?

Sam je promatrao kako joj izraz lica postaje bespomoćan, poput tek prohodala djeteta na križanju prometne ulice, kad je podignula pogled i zagledala se u mladoga policajca. -Jest - rekla je jedva čujno. - Tako mi je drago što ste tu.

Ubit će je.

Duboko udahnuvši, Sam je osorno kratko izdahnuo i okrenuo se prema pripadniku prometne policije. Ovo očito nije bio dobar trenutak da dopusti da bijes zavlada njegovim postupcima. - Gledajte - rekao je razumno - griješite. Pokazat ću vam svoje isprave; ja sam...

Cijelu tu tužnu priču ispričat ćeš mi dolje u postaji, kom-pa. - Policajac je uzeo Sama za lakat i povukao ga da prođe Catherine. - Gos'đo - rekao je ljubazno. - Poslije vas.

- Možemo li barem uzeti torbe? - zahtijevao je Sam i u čudu promatrao Catherine koja je izvodila predstavu i oklijevajući sporo prolazila pokraj njega. Odmah se okrenula policajcu i dok je pokazivala na prtljagu ponašala se poput preživjele osobe koja je već izgubila svaku nadu u junaka koji će je osvetiti.

Sam je zagundao kad je ručka njegove valjkaste putne torbe iznenada prebačena preko njegovih ruku u lisičinama. Catheri-nin kovčeg, zamijetio je ogorčeno dok ga je drot gonio niz prolaz, skrbno je nosio pripadnik prometne policije.

U policijskom vozilu još jednom je pokušao objasniti i još jednom dobio odgovor da šuti. Umuknuo je i zapiljio se kroz prozor.

Dok su stigli u nastambu policijske ophodnje na autocesti obuzdavao je svoju zapaljivu narav. Kad ih je pripadnik prometne policije uveo u veliku prostoriju krcatu stolovima i naredio im da sjednu, sjeo je kao što mu je i naređeno, ali je tad zahtijevao da razgovara s nadređenim. Napola je očekivao da će mladić odbiti, ali nakon kraćeg oklijevanja, policajac se okrenuo na peti i udaljio.

Sam se odmah okrenuo Catherini koja ga je nagradila malim usiljenim osmijehom od kojega mu je tlak skočio na dvjesto. -Ne znam kako ti je to uspjelo izvesti, sestro, ali prije ili poslije će nas pustiti odavde. A kad nas puste...

- Nema priče! - zarežao je službenik za obližnjim stolom i Sam se povukao natrag na stolac. Njegove ruke u liscama udarile su u plastičan zaobljen naslon stolca. Dok se meškoljio tražeći udobniji položaj, duboko je udahnuo kroz nos pokušavajući svladati emocije. Isuse. Oduvijek je sebe smatrao posve ležernim tipom. Ali sad bi joj tako rado nanio tjelesnu ozljedu.

U svoju obranu uzimao je to što nikad nije sreo nikoga ni približno nalik toj ženi.

Mogla je i kvekerica navesti na nasilno ponašanje, a čini se da je imala nekakvu nagonšku spoznaju kako baš njemu dići živac.

Kad se mladi policajac vratio na mjesto na kojemu su ga čekali, stigao je u pratnji muškarca s čeličnosivom vojničkom frizurom, uspravna držanja. Očito nadređeni, poslovna držanja i nepokolebljiva pogleda. - Ja sam načelnik Baskin - rekao je odrješito. - Dajte da vidimo u čemu je problem, slažete se?

- O, načelniče - uzviknula je Catherine prije no što je Sam uopće uspio otvoriti usta. - Ne mogu vam reći koliko mi je od-lanulo što sam ovdje. - Ovaj čovjek - glas joj je dao naslutiti da bi životinja bila mnogo prikladnija riječ - oteo me iz mog doma u Seattleu...

- Nisam gospodine - prekinuo ju je Sam. - Po zakonu sam je odveo...

- I ne prestaje me napastovati...

Sam se okrenuo i zapiljio u nju. - Što?

- Skinuo je s mene kratke hlačice i gaćice, dotaknuo moju голу stražnjicu i iznuđivao pažnju javno mi se namećući i govoreći ljudima da ćemo se vjenčati....

- Kvragu, čekaj malo! Ona je izvr...

- I da, moj Bože, još nešto načelniče. - Catherine je nastavila ne obazirući se na njegovo prosvjedovanje. - Najgore od svega, sinoć mi je stavio lisice i u prenoćištu me zavezao za okvir kreveta. Bila sam potpuno, ma krajnje bespomoćna spriječiti ga... Joj, Bože dragi, spriječiti ga da ne... - Gušila se, kao da je bila strahom svladana da bi nastavila.

Crven od bijesa Sam je naglo skočio sa stolca. - Kažeš da sam te silovao? - Isuse, te njezine usnice izgledale su tako nedužno, ali svaki put kad ih je otvorila iz njih su izlazile laži i laži, sve više jebelih laži. Obnevidio od bijesa nasrnuo je naprijed. Ušutkat će on nju pa makar to bilo zadnje što će...

Snažne ruke gurnule su ga natrag na sjedalo. Lisice na njegovu zapešću lupile su o čvrstu plastiku i žarile mu se u ručni zglob, a zbog iznenadne boli koju je pritom trgnuvši se osjetio, naglo se urazumio.

Prsa su mu se nadimala, a on se tresao od bijesa koji ga je izjedao i trepćući je izoštrio načelnikovo lice kad se ovaj nagnuo nad njega.

- Napasti bespomoćnu ženu nije najbolji način za razlaganje činjenica, sinko - izvijestio ga je mirno državni službenik. Trojica policajaca koji su priskočili ponuditi pomoć ponovno su vratili pištolje u futrole, svi osim mladog pripadnika prometne policije koji ih je uveo. On je i dalje držao pištolj uperen u Sa-movu glavu.

- *Bespomoćnu?* - Oštar smijeh prolomio se iz Samova grla. -O, sranje, baš lijepo. Mogli biste je ubaciti u spremnik pun morskih pasa i kladim se da bi se povukli i načinili joj mjesta iz profesionalne učtivosti! Ona je bespomoćna koliko i mama barakuda. - Otežano dišući, iznenada je usmjerio pozornost od načelnika na mladog policajca koji je još uvijek držao u njega uperen pištolj, i Samov bijes usmjerio se na novi cilj. - Dovra-ga, miči mi to s lica - zarežao je. - Isuse, dečko, da si mi samo još tamo u autobusu dopustio da kažem nekoliko riječi, sve smo to mogli izbjeći.

- Da budemo posve jasni gos'đo - načelnik se žustro obratio Catherine uporno ne skidajući pogleda sa Sama. - Optužujete li vi ovoga čovjeka da vas je seksualno napastovao? - Okrenuo se i pogledao je.

- Ne, jasno da ne - odgovorila je Catherine, kao da se čudila kako su uopće mogli doći do takvog zaključka. - Samo sam rekla da me lisicama privezao za krevet i da sam bila bespomoćna spriječiti ga u tome. - Tužno se obratila načelniku. - Ali sigurno vidite da je veoma promjenjiva raspoloženja, načelniče. Razbjesni se čim mu nešto kažete.

- Vidim - složio se hladno načelnik. Ali siguran sam da se to ne može pripisati dodacima koji ste dali svojoj privezana-lisica-ma-za-krevet-priči.

- To nije priča, gospodine, to je istina! Bože, radilo se o najsrमतnijem trenutku u mom životu. - Gledala je nadređenog policajca ne spuštajući pogleda. -Jedini koji su bili još sramotniji također se mogu pripisati ovome čovjeku.

Načelnik Baskin baš i nije znao što misliti o njoj. Godinama radeći s ljudima razvio je izvrsne instinkte, i baš oni su ga naveli da prepozna manipulaciju kad se s njom susretao. Ona je

vješto igrala na emocije njezina navodnog otmičara. Čovjek je došao točno do onoga zaključka do kojega ga je ona i namjeravala dovesti. Istodobno, bilo je prizvuka istine u njezinu glasu kad je govorila o sramoti koju je doživjela od McKadea. Bila je to zanimljiva zagonetka.

Sam je progutao sav svoj bijes i nezadovoljstvo, naglo duboko udahnuo, i potom izdahnuo. Ne obazirući se na ostale usmjerio je pozornost isključivo na načelnika.

- Molim vas - rekao je mirno, teško se svladavši. - Samo pokušavam obaviti posao. U desnom džepu hlača imam novčanik. U njemu ćete naći moje isprave i dozvolu za držanjem skrivenog oružja. U pretincu za novac naći ćete nalog za privođenje za ovu »sirotu, osramoćenu« ženu.

- Hoćete reći da ste utjerivač jamčevine? - ruke su posegnule izvući novčanik iz njegova džepa.

- Baš to, gospodine.

Načelnik Baskin ga je jedan trenutak netremice promatrao, a zatim spustio pogled na novčanik u svojoj ruci. Naglo ga otvorivši, prebirao je po sadržaju sve dok nije naišao na dokaz Sa-movoj tvrdnji. Izvadiвши tri papira okrenuo se i pružio ih mladom policajcu.

-Je li ti zatočenik to pokušavao reći kad si ga uhitio? - zahtijevao je odgovor.

Policajac je s izrazom laganog osjećaja mučnine podigao pogled s papira koje je držao u ruci. Samovo poštovanje prema njemu eskaliralo je kad je mladić sreo izravan i uporan pogled svog nadređenog i bez isprike odgovorio: - Točno, gospodine. Nisam mu dopustio da progovori.

Načelnik je zamahnuo rukom kroz zrak prema Samu. - Skinite mu lisice - naredio je. - Odmah. - Potom je podređenog prostrijelio zlovoljnim pogledom. - Zanimalo bi me zašto, Johnstone.

Sam je vjerovao da krivnju treba svaliti na onoga tko je s pravom zaslužuje. - Vjerojatno zato što je gospodična MacPherson vraška gumica, a osim toga i patološka lažljivica - rekao je glatko prije nego se mladi policajac uopće mogao pokušati obrani-

ti. - Ne vjerujem daje od rođenja prevalila jednu časnu riječ preko usana. Jedno znam sigurno, ne otkad sam je uhitio u Seattleu.

- To je posve netočno - usprotivila se Catherine. - Da ne kažem klevetnički.

- O da, odat ću ti priznanje, Crvena, prokleta si dobra. - Sam nije mogao sam sebi povjerovati da je pogledao u nju dok je činio ustupak.

Oprezno je zakretao naprijed ramenima kad su mu oslobodili zapešća i kad je konačno mogao micati rukama. Trljajući zapešća, pogledao je u načelnika. - Toliko je uvjerljiva da je ovo već drugi autobus s kojeg joj je uspjelo da nas izbace. - Potom se okrenuo na stolcu da bi pogledao Catherine. Bijes mu je još uvijek prožimao dubinu utrobe, ali barem ju je mogao pogledati u lice bez straha da će je zgrabiti za tanak bijeli vrat i protresti kao terijer štakora. - Znatiželjan sam, kako ti je dovraga uspjelo pozvati muriju?

Uzvratila mu je pogled, ali nije odgovorila. Na to pitanje odgovor mu je dao načelnik Baskin.

- Primili smo poziv od izvjesne gospođe Mary Sanders. Dojavila nam je da joj je žena koja se koristi jezikom znakova rekla da je protiv svoje volje zadržana u autobusu Greyhound broj 1175.

- Sve je savršeno točno - dodala je mirno Catherine.

Sam je osjetio kruljenje u truhu. -*Znakova?* Znala je jezik znakova? - Kad se to dogodilo? - zahtijevao je odgovor piljeći u nju, želeći da mu barem jednom kaže istinu. - Kad si se koristila zahodom u autobusu?

Ponovno ga je ignorirala i izravno se obratila nadređenom službeniku. - Zovem se Catherine MacPherson - rekla je i počela sa svojom učiteljica-gluhih, sestra-blizanka-Kaylee-Mac-Pherson pričom.

Sam je zakolutao očima i rekao: - O ne, opet počinjemo.

Ali uistinu, prvi put otkad ju je priveo nije bio sto posto siguran da vodi pravu ženu. Nikada u životu ne bi očekivao da revijska plesačica zna jezik znakova.

- Gdje ste učili jezik znakova, gospodična MacPherson? - ispitivao je načelnik. - Na fakultetu?

Prvi put otkad je policajac ušao u autobus Catherenino samopouzdanje bilo je pokolebano i ona je oklijevajući bacila upitan pogled prema Samu.

Ispravio se sjedeći, od neobjašnjiva uzbuđenja srce mu je snažno udaralo u prsima. Što je? Što je mislila da bi on mogao znati, nešto što bi nju spriječilo da ne slaže? Zašto bi uostalom mislila da on to zna?

Njezino oklijevanje potrajalo je još jedan otkucaj srca prije no što je priznala: - Ne, gospodine. Već sam se prije fakulteta znala služiti znakovima. Naučila sam to od majke koja je bila gluha.

To! Nestalo je onog osjećaja mučnine u njegovoj utrobi. K vragu, nikada nije trebao sumnjati u sebe, uvijek je bio izvrstan u procjeni karaktera. - Gospođica MacPherson doista ima sestru blizanku koja poučava gluhe, načelniče. Ali kad sam bio u školi u kojoj je zaposlena rekli su mi da je Catherine MacPherson u Europi.

Catherine je zaustila reći kako ju je, što se tog putovanja tiče, putnička agencija opljačkala, ali ponovno je zašutjela i riječi su ostale neizgovorene. Kao da bi oni u ovom trenutku povjerovali u nešto što bi ona izustila, posebno sad kad je Sam na onaj svoj način iznošenja istine govorio kako ju je otkrio da pokušava pobjeći kroz prozor kupaonice i kako je na prilazu našao razasute stvari iz Kayleena kovčega i torbice, po kojima ju je identificirao kao njezinu sestru.

Jako je pogriješila kad se upustila u njihovu igru nadmudrivanja. Trebala je odmah reći tko je, umjesto što je Samu dala priliku da stvori dojam kako je ona rođena lažljivica.

Potrajalo je dodatna dva sata i petnaest minuta, ali prometna policija na autocesti konačno je uspjela ishodovati da im zamijene autobusne karte. Dvadeset minuta poslije, mladi policajac koji ih je priveo, strogo poslovan prema Catherine, ostavio ih je ovaj put ispred prenoćišta s pristojnim cijenama.

Dok ju je Sam požurivao do ureda prenoćišta Catherine je sinulo da je jako pogriješila što policiji nije spomenula otkazani put u Europu. Tu je bila na mjestu krcatom izvorima koji takve podatke mogu potvrditi, a ona je dopustila da je trenutačna obeshrabrenost spriječi da se time okoristi. Morat će ona učiniti bolje od toga kad bude trebalo razmisliti na licu mjesta.

Sam je pred sobom ugurao Catherine u sobu i bacio njihove torbe na najbliži krevet. Bio je bijesan i uzrujan i znao je da bi je trebao, ako ima imalo pameti, privezati liscama za okvir kreveta i otići se prošetati dok se malo ne ohladi. Umjesto toga, nije čak ni pokušao obuzdati zločesti cerek i zvjerski joj se nake-sio. Nije odolio iskušenju da je malo bocne. - Mislila si da u svom dosjeu imam podatke o tvojoj gluhoj majci, nisi li, Crvena? Čovječe, ma ipak ima slatke pravde. - Koraknuo je bliže i zaštitnički je kvrcnuo ispod brade. - Znaš što, draga moja - to je bio jedini podatak kojega ovdje nemam. - Spustio je glavu, sve dok im lica nisu bila na samo nekoliko centimetara razdaljine. Složio je ozbiljan izraz lica i lažno suosjećajući rekao: - Zar li nije mrsko kad ti se vlastite laži urote protiv tebe i ugrizu te za tu lijepu guzu?

Baš u tom trenutku njihov prvi autobus se prema redu vožnje zaustavio zbog ručka.

S druge strane parkirališta sjedila je Kaylee, nagnuta naprijed na prednjem sjedalu unajmljenog automobila. - Hajd', hajd', hajd' - požurivala je šaptom kad se ispostavilo da nijedan putnik koji je izlazio iz autobusa nije bila Catherine. Piljeći kroz prednje staklo potihom je željela da se pojavi njezina sestra, i potrajalo je nekoliko trenutaka prije no što joj je postalo jasno da više nitko neće sići s autobusa.

- Nije u njemu? - Nevjerojatno, okrenula se Bobbyju, pojačavala je glas i optuživačkim pogledom mahnjito zahtijevala odgovor: - Gdje je ona Bobby? O, Isuse Bože, gdje li je došla? Nema je u autobusu.

- Ne znam, lutka. - Bobby je bio jednako tako smućen. Scott je rekao da bi ona i lovac na nagrade trebali biti u ovome. -

Pružio je ruku i pomilovao Kaylee po zarumenjenom obrazu, ali kao i obično kad ju je pokušao dodirnuti ovih dana, pljusnula ga je po ruci. Odmaknuo se i sjeo za upravljač. - Kog vruga ja tu radim? - upitao je razdražljivo.

Prostrijelila ga je pogledom. - Meni si prodao foru o ljubljenju i mirenju, prijatelju.

- Daa? Ovdje sasvim sigurno nema nikakvog ljubljenja, tako da mi se čini kako ja tu samo griješim. - Nije mu trebalo to sranje. Uopće mu nije trebalo. Nije, nije. Bilo je još uvijek drugih žena tamo odakle je ova stigla. K vragu, bilo ih je, u izobilju, že ne su ga voljele.

Ali Kaylee očito nije, barem nije više. Njezin pogled prodirao je kroz njega. - Nitko te nije silio da pođeš - rekla mu je hladno. - Ako je to tebi veliki teret, samo reci, dovoljna je, samo riječ i odvest ću te natrag u zračnu luku u Pocattelou.

- Samo ti mene tjeraj na to pa ću to i reći, Kaylee. - To je i trebao učiniti. Da ima pameti, odmah bi se izvukao iz škripca dok još može, i ostavio za sobom ovu mušičavu crvenokosu i njezin glupi jalovi pothvat traganja za njezinom sestrom.

K vragu, ponajprije je samo zbog ponosa trčao za njom. Pa dobro, bilo je i zabrinutosti zbog nevolje u kojoj se zatekla, ali uglavnom zbog ponosa. Vidio ju je kako mu bježi što je predstavljalo prijatnju savršenom rekordu, i to je teško podnosio.

Imao je šarma na pretek, što mu je omogućavalo da iz svake veze u kojoj je bio iziđe kao prijatelj sa ženom s kojom je bio u vezi. Nakon zajeba s posuđenim autom Kaylee je bila krajnji izazov, i to je bilo sve, samo je zbog ponosa smišljao način na koji će je navesti da mu oprost. To je bilo jedino objašnjenje koje je imalo nekakvog smisla zbog toga što se osjećao prisiljen pratiti je po cijeloj državi.

Doduše, možda bi se trebao odreći nastojanja da je privoli na vječno prijateljstvo i što prije krenuti na put i autocestom se vratiti stvarnom životu.

Kaylee ga je lupila po ruci. - Zašto i dalje samo sjediš? - Pitala je. - Što ćemo sad?

- Eno tamo telefonske govornice. - Idem ponovno nazvati Scotta.

Poslije pet minuta ušao je natrag u auto, oklijevajući s njom podijeliti najnovije vijesti, što zapravo uopće i nisu bile vijesti.

Naravno, Kaylee je na uobičajen način ispoljavala strpljenje. - Dakle? - zahtijevala je odgovor. - Kakva je priča?

- Scotta nema doma.

Bobby!

Okomio se na nju i lupio dlanom o upravljač. - Što to dođa-vola očekuješ od mene Kaylee? Nema ga doma, pa nemam ja moć nad tim.

Nastavila je trenutak u čudu buljiti u njega, a potom je njezina bijesa iznenada nestalo. Pružila je ruku i prstima pomirljivo prešla niz njegovu podlakticu. - Znam da nemaš. Oprosti. Samo sam zabrinuta zbog Cat i nemoćna jer sam još jednom sve uprskala i ne znam što učiniti da ispravim tu brljotinu.

Bobby nije ni sam znao što sa smiješnim dvostrukim stiskanjem u želucu. - Smislit ćemo nešto - čuo je samoga sebe kako joj obećava i čvrsto zagrizao stražnjim zubima. *Prekini, La-Bon.* Pružio je ruku, vrhovima prstiju ponovno joj prešao niz obraz i osjetio se neobjašnjivo zahvalan kad mu je to ovaj put dopustila. - Si gladna, lutko?

Malodušno je odmahнула glavom.

- Nisi baš imala odmora - bilo je sljedeće što je zapazio i pitao se pomalo mahnito kad se to on dođavola pretvorio u nekakvu Majku Tereziju. - Hajdemo se mi domoći sobe u prenoćištu dok ne odlučimo što nam je sljedeće.

- Kako hoćeš - Kaylee je ravnodušno slegnula ramenima.

- Čuj - Bobby je čuo samog sebe kako govori - sama si mi rekla da je Catherine nadasve oprezna.

Kaylee se okrenula prema njemu i podignula koljeno na sjedalo. - To je ono na što kod nje uvijek možeš računati - iskreno se složila. - O, da, domišljata je, to sigurno - požurila je dodati kao da se usprotivio njezinoj procjeni. - Ali činjenica je da je iznad svega, garantirano Al u životu moje sestre, to da je ona uvijek, ama baš uvijek, veoma, veoma oprezna. - Nesigurno

mu se osmjehnula i Bobby se morao suzdržati da ne sklizne iza upravljača i posegne za njom.

- Dakle, sve će biti u redu s njom.

- Hoće, sve će biti u redu - složila se. Kratko se zamislila i stresla što je izazvalo trnce, od njezinih bijelih zaobljenih ramena pa sve niz ruke do oblih spandexom pokrivenih grudi. -Hajdemo uzeti tu sobu -predložila je povrativši samopouzdanje. - Mogla bih se istuširati, a nedvojbeno moram popraviti šminku. U pravu si. S Catherine će biti sve u redu. Na kraju krajeva, drugo ime te djevojke jest mudrost.

9

Zagledana u Samove posprdne oči samo nekoliko centimetara udaljene od njezinih Catherine je znala da je mudro ostaviti mu vremena da ponovno povrati nadzor nad svojim ponašanjem. Nije trebalo biti genijalac pa zaključiti kako je razlog tog kočoperno arogantnog hoda još uvijek bio bijes.

Dan se odužio, ova soba u prenoćištu bila je odveć depresivna i otrcana pa je osjetila uznemirenost, bezobzirnost... da i ne spominje koliko joj je njegovo likovanje počinjalo dobrano ići na živce.

Snažno udarivši objema rukama o čvrsti zid njegovih prsa, Catherine gaje odgurnula od sebe. Odlanulo joj je kad je ustuknuo korak i kad je s udaljavanjem nestalo njegove žestine i mirisa te je prvi put smireno udahнула i zaobišla ga s namjerom da dođe do svog kovčega. Bacivši ga na pohabani prekrivač na krevetu otvorila ga je i izvukla košulju koju joj je on jučer posudio, a koju je ona prisvojila. Provukla je ruke kroz rukave i pogledala ga. - Muka mi je i umorna sam od toga da me nazivaš lažljivi-vicom - dala mu je do znanja s više žara nego je namjeravala. Sa svakim gumbom koji je zakopčavala raslo je i njezino pouzdanje. Ponovno se ugodno osjećala u nečemu što nije prijanjalo do posljednje molekule njezina tijela. - Znaš, McKade, nakon što su se cijelo popodne prema tebi ponašali kao prema urođenom lažljivcu, više se nećeš tako slobodno razmetati tim riječima.

Zatitrao mu je čeljusni mišić. - Ovdje je razlika u tome, sestro, što *ti jesi* lažljivica. S druge strane, mene su nepravedno optužena privedi samo zahvaljujući tvojoj sposobnosti da na brzinu izmisliš priču.

- Za krepati! - Catherine je stisnula šake na bokovima. - Izazivam te da kažeš jednu jedinu riječ koju sam jutros izgovorila, a koja nije bila potpuno istinita.

Trenutak kasnije među njima je bio sasvim pristojan prostor koji ih je razdvajao, a potom se Sam nadvio nad nju i odgurao je od kreveta bliže zidu. Ponovno se zatekla kako stoji nosom doslovno pritisnutim uz njegovu ključnu kost.

- Za početak to da se zoveš Catherine MacPherson – srdito joj je gundao iznad glave.

Naglo se ispravila i izbacila bradu, nastojeći postići pravedniju razliku u visini među njima. -Ja *jesam* Catherine MacPherson - hladno mu je dala do znanja. Širio je nosnice, a oči boje jantara sijevale su od bijesa dok je piljio u nju, našto je ona iznenada osjetila nepromišljen poriv da ga navede na to da se razbjesni do kraja. Svidjelo joj se kad ga je tako bijesna vidjela maloprije u policijskoj postaji. Ne, *naslađivala* se time. Tako je malo nadzora imala nad svojim vlastitim životom otkad joj je ovaj čovjek upao u nj da je za promjenu bilo iznimno zadovoljstvo vidjeti ga ubačena u svijet košmara. Doista je bilo lijepo vidjeti njegovu nemoć kad mu je vlast uzeta iz ruku ... pa makar i privremeno. -Jesam li slagala kad sam im rekla da si mi skinuo gaćice i dodirivao me tamo gdje me nisi smio dodirnuti? - zahtijevala je odgovor. -Ja mislim da nisam.

- Znaš ti prokleta dobro da je to bilo isključivo zato da potvrdim da imaš tetovažu na svojoj poput snijega bijeloj guzi!

- To ti kažeš. Ali oboje znamo da si to mogao provjeriti i da me ne dodiruješ. Samo da te posjetim, ti si taj koji neprestano spominje boju moje stražnjice. Pitam se zašto. Mislim da te na neki način perverzno uzbuđuje šlatati bespomoćne žene.

- Gluposti! - Osjetila je zapuh Samova daha na usnama, nosu i obrazima kad joj se veoma agresivno unio u lice.

- Lupetaš. Mislim da smo prilično točno ustanovili da baš i nisi bespomoćna otkad si se rodila, Crvena, pa zašto onda ne prestaneš s takvim ponašanjem? U to ti ni'ko tko je s tobom u društvu proveo više od sat vremena ionako neće povjerovati.

Crne su mu se trepavice iznenada suzile nad očima. - Znaš li što ja mislim, ženo? Mislim da voliš promatrati koliko muškaraca možeš razbjesniti.

Gnjev joj je zakolao venama. - Uh, pun si govana. Samo zato što se ti ne možeš obuzdati niti izbiti sebi iz glave najniže društvene slojeve ne znači da i mi ostali dijelimo tvoju prizemnu zaokupljenost seksom!

- O, mislim da ti dijeliš. Možda si jedna od onih koje ne daju na kraju, ali zacijelo voliš koketirati. Gledaj samo kakvim se poslom baviš u životu.

- Poučavam gluhu djecu?

- Nosiš tanga gaćice i perje. Ja mislim da se tebi doista sviđa u svačije lice gurati raskoš svoje petice dubokih košarica...

- Trojke dubljih košarica!

.. .vrtjeti guzom u onim uskim gaćicama malog broja koje tako rado nosiš i promatrati koliko muškaraca možeš navesti da zasline.

- Znaš što, McKade? Počinješ mi zvučati poput moje mame. Tako je i ona brundala o pokazivanju naših grješnih tijela.

Sama je strašno uvrijedilo što ga je usporedila s gundavom majkom, ali je stisnuo zube i prilično blago odgovorio: - Daa? Pa, možda si i trebala mamu poslušati.

- Pa i jesam - uvjeravala ga je Catherine. - To je jedan od glavnih razloga zbog kojega sam se odlučila za posao koji obavljam.

- Kad smo već ponovno kod toga, možda se tebi sviđa gledati kako rajcaš sve te tipove. Ali oni nikako ne podnose kad ih zapjeniš, a onda im to uskratiš. Zapravo, imaju i naziv za takve poput tebe...

- O, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne - Catherine je gurnula nos ispod Samova. - Uh, uh, gade, nema načina da će ti to proći. Nećeš ti tu meni izvrtati smisao samo zato što si nekakav isko-mpleksirani nadobudni murjak koji ne može podnijeti pogled na zdravo žensko tijelo!

- A tvoje je nedvojbeno zdravo, draga moja. - Odmaknuo se da bi je drskim pogledom sporo odmjerio. - Reklo bi se, dobro uhranjeno. - Lijepo zaobljeno, lijepo popunjeno. *Lijepo.*

~ Uh! Ma, baš si pravi kojot! Nemam viška kilograma i ne pomišljaj stoga da me možeš navesti da se osjećam poput junice.

- Nisam ni...

- Ma vraga nisi! A zločesto je od tebe jer čisto sumnjam da ti se sviđaju anoreksične mršavice. Kladim se da maštaš o tanga gaćicama i perju svaki put kad se podrugljivo zagledaš u plesačice koje ih nose. Samo zato što si ti kalvinistički čistunac koji to zatamljuje...

Crna mu je obrva naglo poskočila. - Vidim, logična kao i uvijek. Odluči se, Crvena... jesam li čistunac koji zatamljuje ili pokvareni seksualni manijak?

Kako se samo usuđuje zabavljati na njezin račun? Usredotočena na tu podrugljivu obrvu Catherine je propustila uočiti znakove ljutnje koji su mu se skupljali u pogledu i napete mišiće duž vilice. Užarena lica dok joj je srce snažno udaralo, neobuzdano je rekla: - Oboje! Ti si zatamljeni seksom zalučeni hipokrit koji ne bi ni znao što bi sa ženom koja to želi, naravno, pod pretpostavkom da je najprije nađeš.

Zgrabivši je za nadlaktice krupnim ju je rukama odigao od zemlje. Ratobornost mu je bila ispisana po cijelom licu kad se ponovno unio u njezino. - Slučajno se ženama prilično sviđam

— procijedio je kroz stisnute zube.

Slegnula je ramenima i zbog tog pokreta grudi su joj nakratko ovlaš došle u dodir s njegovim prsima. Pogled joj je brzo pao na njegova mrzovoljna usta prije no što ga je podigla i susrela se s bijesom u njegovim očima. Srce joj je tako brzo i tako glasno bubnjalo da je pravo čudo kako ljudi iz susjedne prostorije nisu zalupali u zid zahtijevajući da se obuzdaju.

- To ti kažeš - uspjela je odgovoriti lažnom mirnoćom unatoč otkucajima u grlu. Nedvojbeno je to bio trenutak za uzmi canje i smirivanje situacije, ali na neki način su sve riječi za koje je znala da bi ih trebala potisnuti jednostavno provalile iz nje.

- Ali nismo tomu vidjeli nikakav dokaz, jesmo li, McKade? Kladim se da je istina da vrijeme provodiš u otrcanim lokalčićima sa striptizetama gdje svi sjedite poput budala za šankom i slini-

te nad plesačicama dok kreposno omalovažavate moral tih žena koje skidaju sa sebe odjeću da bi zarađivale za ži...

Sam je naglo prislonio usne uz njezine da bi je ušutkao, barem je to tako sebi objasnio u tom kratkom trenutku lucidnosti. Jedan trenutak stajao je tako čvrsto je držeći za ruke dok mu je u glavi bubnjalo, bubnjalo i bubnjalo, od bijesa, od uzbuđenja koje je uvijek bilo tu negdje prisutno ispod površine kad je ona bila u pitanju, od tjelesne znatiželje, tako snažne da je pomislio kako bi ga mogla osakatiti, a sljedeće čega se sjeća bilo je da ju je pritisnuo uza zid, da su njegove usne bile na njezinima, i da ju je ljubio. Moj Bože, ljubio poput izgladnjela čovjeka pred iznenadnom gozdom.

I ona mu je poljupce uzvraćala.

Osjećao je kako otvara usta tražeći ga i zastenjao je. Već sljedećeg trenutka bio je u njoj, osjećao njezin strašan i opojan okus i, Bože, poželio još. Uvlačio je jezik dublje i privijao se bliže, sviđala mu se težina njezinih bujnih grudi spljoštenih ispod njegovih prsa i stisak glatkih, bijelih ruku dok ga je grlila i vješala mu se oko vrata.

Zagurao joj je ruke u kosu i vadio joj ukosnice. Skliski pramenovi mrsili su mu se oko prstiju, a miris šampona svjež i zavodljiv ispunio zrak. Duboko udahnuvši kroz nosnice čvrsto joj je rukama stegnuo glavu. Potom je tek neznatno podigao pogled, trenutak se zapiljio u njezine snene oči i zarumenjene usne i promijenivši smjer poljupca prišao joj iz drugog kuta kako bi još bolje prislonio usne uz njezine. Njezine mekane usnice prilijepile su se uz njegove i prstima ga je čvrsto uhvatila za glavu, kao da se bojala da će se odmaknuti ako ga ne zadrži na mjestu. Jezici su im se isprepleli, a duboko iz njegova grla začulo se stenjanje.

Možda za nekoliko trenutaka, a možda i za nekoliko sati izvukao je ruke iz njezine kose i klizeći prelazio niz tijelo, sve dok vrhovima prstiju nije okrznuo porub suknje. Gužvajući rukama tkaninu i gnječeći je prstima povukao je rastezljivi materijal uz bedra i preko bokova. Suknja joj se skupila oko struka ispod kraja košulje koju je prisvojila dok su mu prsti migoljili ispod

njezinih tankih gaćica. Iznenada je u svakoj ruci držao slatku, toplu, pohotnu, zaobljenu polutku. Podizao ju je dok joj noge nisu bile obavijene oko njegovih bokova, i ono strasno vlažno žensko mjesto pri vrhu bedara nudilo se njegovu spolovilu, prihvaćajući ga dok se nježno trljao uz nju u suludu grozničavu uzbuđenju.

Catherine je tiho zastenjala i čvršće stisnula Sama za kosu. Njegove usne na njezinima bile su zahtjevne, jezik agresivan, i gotovo drsko je postupao prema njoj, kao da je imao Bogom dano pravo vladati joj nad tijelom. To joj se nije trebalo svidjeti, ali naprotiv, oslobodilo je u njoj nekakvog podzemnog demona za kojega nikada nije ni sanjala da je sastavni dio nje. Osjećala je kao da je svaki pokret koji je u ovih nekoliko zadnjih dana učinila, svaka izgovorena riječ i način na koji se poigravala s ovim muškarcem vodio upravo k ovom strastvenom trenutku. Sve sama osjećanja, kao da je ubačena u tešku kušnju neumoljive žestine koja prijete da će je živu spaliti. Njegove usne, njegove krupne ruke na njezinoj goljoj koži, tijelo koje ju je pritis-kalo uza zid, sve je to raspirivalo vatru. Erekcija mu je bila čvrsto stisnuta među njezinim nogama i on je samo pomicao, pomicao i pomicao bokove sporim, čvrstim, tečnim oscilacijama koje su dopirale do vrška svakog živca, za koje nije ni znala da posjeduje. Nerazumljivi zvukovi, uznemirujući u njihovoj potrebi, odjekivali su joj u grlu dok se privijala uz njega, gurajući zdjelicu k njegovoj, najbolje što je mogla, s obzirom na usku granicu između njegova tijela i zida.

Bez upozorenja, Sam je naglo odvojio usne. Catherine je kratko zacvilila usprotivivši se i pokušala ga vratiti, ali on ju je ljubio od obraza do uha. - Bože - prošaptao je hrapavim glasom. - Tako si dobra. - Poljubio joj je ušnu resicu i lagano je gricnuo, osjećala je toplinu njegova isprekidana daha na zarobljenoj resici od čega su je prošli trnci kroz osjetljive zavijutke uha.

Cijelo to vrijeme pokretao je bokove i dovodio je sve bliže i bliže vrhuncu.

- Same? - Catherine ga je čvršće uhvatila za glavu pokušavajući ga navesti da ponovno prisloni svoje usne uz njezine. Poslušno joj je dao brz i kratak nenadan poljubac u usta prije no što se odvojio i odlučno je nastavio ljubiti niz vrat. Sve čvršće joj je stiskao stražnjicu i lagano ju podignuo dok je usnama pohotno prelazio duž vanjskog ruba ovratnika bijele pamučne košulje.

- Skini mi košulju, Kaylee - rekao je promuklo. - O, Bože, ljubavi, skini je. Želim...

Kaylee? Catherine je zatreptala i zbunjeno ga pogledala. Budući da su joj spoznajne funkcije bile pomućene zbog uzbuđenja sporo je shvatila skriveno značenje i jednostavno ga je željela prečuti. O, Bože, još samo ovaj put, i više nikada neće ništa tražiti. Lebdjela je na rubu orgazma i nije imala želje sve pokvariti i od svega sad odustati.

Privila mu se još bliže, ali je shvatila da, čak ni uz obećanje zadovoljstva na pomolu za kakvo nije ni znala da postoji, ne može prešutjeti. - Catherine - prošaptala je promuklo. - Zovem se Catherine. *-Izgovori to Sam. Molim te, samo ga jednom izgovori.*

Trenutak joj nije odgovorio. Usnama je nastavljao igru po njezinu vratu, a bokovi su mu se nastavili njihati prislonjeni uz njezine. A onda se iznenada umirio. Podigavši glavu, za trenutak joj se zagledao u lice. Zatim je uz zvučan tup udarac čelom udario o zid uz koji je bila prislonjena.

- Ne čini to. - Glas mu je bio napet poput njezina dok je naprijed-natrag trljao čelo uz grubo ožbukani zid. - Prokleta bila, Kaylee - rekao je promuklo - možeš li dopustiti da barem ovo bude lišeno tvojih laži?

Hladna realnost ugasila je sve strastvene osjećaje koji su grurali i pulsirali u svakom djeliću njezina tijela. Vjerojatno ju je to trebalo navesti da prošapće zahvalu što se za dlaku spasila. Ali ona trenutno nije ni pomišljala na zahvalu. Još uvijek zapanje-na činjenicom da je ponajprije uopće mogla osjetiti takve uzburkane osjećaje, i strahujući da su samo privremeno zapretani, samo je naslonila glavu uza zid i usredotočila se na duboko udisanje kako bi se smirila. Morala se pribitati.

Sam je podigao glavu i zagledao se u nju. Usnice su joj bile natečene i doimale se modrima od njegovih divljačkih poljubaca. Zelenilo šarenice oka gotovo su progutale njezine proširene zjenice. Ali kad joj se pogled sukobio s njegovim, nije bio pokajnički, i on je prokleta dobro znao da se ona neće odreći svoje tvrdnje. Nikad još u životu nije sreo nekoga tako tvrdoglavog.

To ga je razbjesnilo. - Mogu te navesti da ga poželiš - rekao je škripavo promuklo i duboko u sebi znao da je to točno. Izgledala je poput žene na samom vrhuncu. Ne bi trebalo mnogo da je dovede do toga, a on se baš nije osjećao posebno dobrotvoran. - Mogu te navesti da moliš za to, Crvena, a tad će biti svejedno kojim te imenom zovem. - Bijesan, u agoniji uzbuđenja zgrabio ju je za guzu i pokrenuo bokove, jedanput, dvaput, neumoljivo i zadovoljno promatrajući kako joj se muti pogled i polako počinju sklapati očni kapci. Boja joj je navirala u obraze, a duboko iz grla dopiralo jedva čujno nužno stenjanje. Pomaknula je naprijed zdjelicu.

A zatim ju ponovno naglim trzajem vratila, ruke joj pale uz tijelo, a stopala skliznula na pod. Sporo je podigla trepavice. Još uvijek raskolačena pogleda, još uvijek otežanih kapaka i pospana od seksualne želje, ipak je na njegov pogled tvrdoglavom odlučnošću promuklo rekla: - Zovem se Catherine. Oblizala je usnice. - Izgovori to. - Djelomice je to bila naredba, a djelomice zamolba. - Molim te! Samo me jedanput nazovi Catherine, Same. Samo jednom, i dat ću ti sve, sve ću učiniti, što god želiš.

Kroz glavu su mu prošle živopisne slike, i došao je u iskušenje... Bože, došao je u iskušenje. Osjećao je kroz slojeve tkanine kako mu se njezine bradavice zabijaju u prsa, bio svjestan toga kako ju je naveo da se ovlaži jer mu se sa svakim kruženjem bokova sve više vlage prenosilo s njezinih gaćica na raspatak traperica. K vragu, čemu oklijevati? Trebao je samo otvoriti usta i izgovoriti ime njezine sestre. Izgovoriti ga samo jednom, a onda bi je mogao skinuti do gole kože i zadovoljiti ama baš svaki poriv koji je potiskivao sve od trenutka kad ju je prvi put ugledao.

Ništa mu neće biti ako ona na taj način želi voditi igru, sve dok on svoje dobije.

I dok su mu prsti još čvršće tonuli u njezinu elastičnu stražnjicu, duboko je udahnuo dok je saginjao glavu odlučivši se predati.

Zatim je žestoko opsovao i ustuknuo. - Navuci suknju - naredio je. Provukavši prste kroz kosu okrenuo se potihom proklinjući nezgodan trenutak za svoj staromodni sustav vrijednosti.

10

Osjećajući napetost i nelagodu zbog goleme vjetrovite iznimno pustinjačke zemlje koja se protezala sve dokle pogled seže, Jimmy Chains je zlovoljno piljio kroz prozor telefonske govornice čekajući da ga spoje. - *Hej, šefe, ja sam* - rekao je ne baš oduševljeno kad je Hector Sanchez konačno podigao slušalicu. - Evo me u Armpitu, U Wyomingu, baš k'o što si mi rek'o.

-Arabesquei - ispravio ga je Hector.

Chains je slegnuo ramenima ne pomišljajući da ga Sanchez nikako ne može vidjeti kroz telefonsku slušalicu. - Dobro si me nasamario. Ovo je jedno od najusranijih mjesta koje sam ikada vidio u životu. 'Sem možda oceana, koji je barem plav nikad nisam bijo na ovakvom mjestu gdje možeš stajati na mjestu i oko sebe gledati sve isto u nedogled. - Nevoljko su ga prošli trnci. - Podilazi me jeza, šefe, nema tu ničeg 'sem pelin-grma. Nedostaje mi susjedstvo.

Sanchez se nije osvrnuo na žalopjku. -Jesi li već stupio u kontakt s Kaylee?

- Uh, uh. Dosad je doš'o samo jedan autobus, a u njem' nije bila. Ugledavši svoj odraz na prozoru telefonske govornice prtljajući je izvadio iz džepa papirnatu maramicu i ulaštio lance na sebi. Osjećao se barem malo bolje kad su zabljesnuli. - Bože, kako je tu prašnjavo - rogoborio je. - Čini se k'o da vjetar nikad ne prestaje.

- Pokušaj ostati na tragu - naređivao mu je u uho Hectorov nestrpljiv glas. Jesi li već provjerio teren tako da možeš vladati situacijom kad Kaylee doista stigne?

- Aha. Iza prenoćišta je hangar hladnjača u koju mogu strpati lovca na nagrade dok nju izvedeni iz grada. Kad to obavim, mogu birati između biljuna jutara zemlje gdje ću sakriti njezi-

no tijelo. - Namrštio se svom nejasnom odrazu u staklu. - Si siguran da je trebam ubit', šefe? Ne bi li je mog'o samo pre-strašit'? Uvijek mi se nekako sviđala...

- To sam ti već dosad nekoliko puta objasnio - prekinuo ga je Hector hladnim odrješitim glasom koji je značio da gubi strpljenje, i Chains se pametno povukao. - Ponovno ću ti reći, ali želim da me sad dobro čuješ, jer ću ti to samo još jednom ponoviti. Slušaš li?

Chains je klimnuo i usredotočio se na potrebu da upije svaku riječ.

-Jimmy? Slušaš li?

- Slušam, šefe.

Izgovarajući sporo i sažeto, Hector je rekao: - Kaylee zna da sam ti platio da se pobrineš za Alice, što znači da smo u velikom sranju, Jimmy, pravom pravcatom sranju. Jedino što će nas iz toga izvući jest da se Kaylee ne pojavi to posvjedočiti.

- K vragu, a možda se ne bi ni pojav'la.

-Jesi li ti spreman u to staviti svoj život na kocku?

Jimmyju Chainsu trebalo je nekoliko trenutaka da razmisli o tome. Konačno je rekao: - A ne, mislim da nisam - jer je šef obično bio u pravu. Bio je doista pametan tip.

- Nisam to ni mislio. Smatrao sam te prepametnim za to.

Chains je duboko u duši bio ponosan i šepirio se, ali sljedeće

šefove riječi potpuno su uništile njegovo privremeno veoma dobro raspoloženje.

- Jesi li zamijenio svoja svilena odijela zapadnjačkom odjećom, kako sam ti predložio?

Chains je s gađenjem pogledao svoju pamučnu košulju s kockastim uzorkom i krute, još neizbljedjele levisice. Sranje, košulja čak nije bila ni propisno izglačana, na kratkim rukavima još uvijek su se vidjeli nabori od pakiranja. Podigao je prst i istražujući dodirnuo jedino što mu se sviđalo od te garderobe, svjetlucave srebrne i tirkizne vezice od kojih je bio načinjen povez oko njegovog novog Stetson šešira čvrstoga oboda. - Aha, jesam - rekao je mrzovoljno. - Jebemti, izgledam baš poput do-

maćeg čovjeka. Još nisam vidijo nijednog da se zna iole pristo-jno obući.

- Nužno je, Chains. Moraš se stopiti s krajolikom.

- Biće da j' tako. - Zamjećujući prašinu koja je nagrđivala nožni prst na mokasinki od krokodilske kože, podigao je jednu nogu i obrisao je o list druge. Trenutak se divio novodobive-nom sjaju i profinjenom uzorku na svojim svilenkastim čarapama. Ponovno mu se vratio osjećaj za modu i ponovno je podigao glavu.

Zatekao se kako bulji u samo nekoliko centimetara udaljeni par blagih smeđih očiju s druge strane prašnjavog stakla na telefonskoj govornici.

- Koje sranje! - Leđima je udario o vrata telefonske govornice dok je nesvjesno pokušavao ostaviti što više prostora između sebe i stvorenja koje je piljio kroz prozor.

- Chains? - Hectorov glas kriještao je iz slušalice koja se odbila od metalnu policu. Telefonska slušalica plesala je i njihala se na jednom kraju žice. - Chains! Što se to dođavola događa?

- Hej! - Jimmy Chains je duboko otpuhnuo dok se polako uspravljao. Namotavao je spuštenu slušalicu. - Konj.

Oprezno je promatrao životinju. Na Jimmyjev nenadan pokret i buku koja je potom uslijedila, konj je plaho zabacio glavu sa smeđim pjegama, ali sad je ponovno izdizao vrat gurajući je što bliže staklu. - Isuse, koja mrcina. - Na silu nastojeći umjereno razvući usne u nešto nalik osmijehu, blago je progovorio: - Lijepa pjega. Dobri konj. Idi kući. - Potom je ugledao uzde omotane oko stupa pokraj govornice. Čovječe, ne'ko ga je zavezao odmah kraj mene!

- Hoćeš li ti na trenutak zaboraviti na tog prokletog konja?

-Jedino što me razdvaja od te mrcine posve je tanki komad

stakla, šefe. Nije ga baš tako lako zaboraviti. - Chains je naglo odvratio pogled od mišićave smeđkastobijele životinje prema nepreglednoj panorami iza nje. -Bože, ne samo što nemaju stabla palmi, jedva da uopće imaju bilo kakvih stabala. Sve je tako *smeđe*. Ako u cijeloj toj jebenoj državi ima zgrada veća od dva

kata, pojest ću svoj novi novcati seljasti šešir. Ovo mjesto je depresivno.

- Znaš što ću ti reći - obratio mu se Hector odrješito i Chains se pitao u čemu je dođavola problem, ta nije njegov šef zaglavio tu Bogu iza leđa. - Ti samo obavi posao zbog kojega si tu

- naredio je Hector - i čim to obaviš, odmah ćemo te prebaciti kući.

- Natrag u raj - složio se Chains sanjarski. - Tamo gdje ponovno mogu nositi pristojnu odjeću i gdje su jedini konji koje moram gledati s druge strane prečke u Hialeahu.

- Tako je. Ti se samo moraš pobrinuti riješiti Kayleen problem. A onda se već sljedećim letom možeš vratiti natrag u susjedstvo.

Jimmy Chains se nasmiješio u sebi zamišljajući to. *Dom*. Intenzivno plavo nebo i palme koje su po danu bile zelene a po noći crne siluete koje su se isticale u odnosu na krvavocrvene zalaske sunca u Miamiu. Neonska svjetla i pastelne građevine. Tipove koji se znaju elegantno obući i mlade Kubanke s bijelim, bijelim, bijelim zubima koje se šepire u laganim ljetnim haljinama. Ideja o povratku u susjedstvo preplavila ga je obnovljenim povjerenjem. - Mačji kašalj, šefe - uvjerio je Hectora.

- Možeš odma' rezervirati taj let jer pos'o samo što nije obavljen.

Hector Sanchez je oprezno odložio telefonsku slušalicu i zavalio se u stolac. Protrljao je bolne sljepoočnice. - Samo što nije - promrmljao je za sebe.

Pomisao na razularenog Jimmyja Chainsa bez nekoga da ga usmjerava, i što je još gore, tako im Bog svima pomogao, samouvjerenog Jimmyja Chainsa odmah mu je odapela hladnu strelicu prave strave ravno u utrobu. Samo što nije. Riječi su ružno odjekivale u njegovoj glavi.

Doista, samo što nije. Iz Jimmyjevih usta u Božje uši.

Ili će se obojica naći u velikom sranju.

Treći put u manje od pola sata Bobby je pritisnuo gas do daske i prošao pokraj još jednog motoriste u Rocky Mountains. Samo jednom odrješitom riječju koju je procijedio ukratko je izrazio svoje mišljenje.

Okrećući glavu od prozora, nakon nezainteresiranog pomnog promatranja krajolika koji je naglo promicao pokraj njih, Kaylee se zavalila natrag u sjedalo njihova unajmljena automobila, i proučavala ga. - Znaš, prije no što sam s tobom krenula na ovaj kratki put - komentirala je blago - nikada nisam ni sanjala da u Americi ima toliko vozača po imenu Dick.

Bobby ju je nakratko pogledao prije no što je pozornost ponovno usmjerio na cestu. Bio je zlovoljan, ali uglavnom se nije kajao zbog toga što se razbjescio, a što se iz nekog razloga sve češće događalo što je duže bio u njezinu društvu. - Kvrugu, lutko, otkud svim tim luđacima vozačka dozvola, iz Škole seljaka Browna ili Vuče traktora. Ne vozi se sto kilometara na sat na međudržavnoj. Na taj način ljudi ginu.

Kaylee je izvila obrvu i pogledala ga. - U odnosu na što? Smrt od moždanog ili srčanog udara? Ako misliš da je to bolji način nestanka nego u ovom Seljak Brown zastoju nagomilanih vozila, kako to čini se ti zamišljaš u svojoj glavi, ja ću ti reći... mrtav je mrtav.

- Kaylee, dušo, o udaru možeš brinuti kad *nemaš* ispušni ventil za frustracije. Ono što ja *ovdje* činim smanjivanje je rizika da bih ostao razborit.

- Daj, molim te, ne misliš valjda da ćeš mi prodati tu priču, misliš li? Malo sutra ćeš ti ostati razborit. Brzo ćeš ti njima jednom rukom pokazivati sve ružne pokrete i meni govoriti kako je to način kontrole krvnog tlaka kojega odobrava Američko medicinsko udruženje.

Nacerio joj se i Kayleeno srce je zaštekalo. Proučavajući ga kroz stisnute trepavice pokušala je ne obzirati se na onaj dio nje koji je vrištao, o Bože, tako je zgodan! Kakve divne ruke! Koji divan osmijeh! jer zbog svega toga bilo je proketo teško držati se pravila *Nema Seksa Dok Ne Nađemo Catherine*, koje im je ona nametnula. Zašto joj je to onda ponovno dobro za-

zvučalo? Doduše, kakav god razlog bio, čini se da se sjećala da je tad imao mnogo smisla. Moj Bože, držala se ona toga barem što se ticalo toga da nešto sama pokrene. Morala je. Postupi li suprotno ne samo da bi prekršila razloge koje je za to ponajprije imala, nego bi mogla izgledati poput prokletog idiota, slabića kojega treba šutnuti nogom.

Očito je bilo pametno navesti njega da prekrši pravilo. Bilo bi to sad najbolje rješenje jer bi u tom slučaju mogla uživati u blagodatima bez čitave one neugodne odgovornosti. Hej, bi li to ipak moglo biti teško? Opće je poznato da muškarci razmišljaju onom stvari, a Bobby zacijelo nije bio iznimka. Tijekom godina razvila je nekakvu strategiju koja je garantirala da će odrasla muškarca navesti da moli, i možda, ako se s jednim ili dva takva poteza prišulja Bobbyjevu slijepom kutu, bit će mu dosta frustracije pa će je baciti na najbliži krevet ili neku drugu relativno vodoravnu površinu i raditi joj najstrašnije stvari.

Zagrijala se od same pomisli na to. Bobbyjevo najstrašnije zapravo je bilo ono pravo.

Naravno, loša strana toga bila je da joj se nikad nisu pretjerano sviđale žene koje su koketirale kako bi postigle to što žele. A i Bobby je imao tu veliku crtu kavalirštine kad se radilo o ženama te je sama pomisao na njega, svedena na korištenje najmanjeg dijela sile da se nešto dogodi među njima, bila toliko nevjerojatna da se s priličnom sigurnošću mogla nedvojbeno smatrati zagarantiranom.

Bobbyjev stil više je bilo zavodjenje. Otkad ga zna uvijek ga je vidjela pouzdano obzirnog i šarmantnog prema svakoj ženi s kojom je ikada stupio u kontakt i, budimo iskreni, uključivalo je to i jednu dvije doista odvratne koje je morao udaljiti iz kluba. Nikad još nije vidjela da ga je njegov šarm iznevjerio.

Doduše, osim s njom. Okrećući se naglo kako bi bila što bolje okrenuta prema njemu, pitala se zašto je to tako. Odsutno buljeći u njegov privlačan profil zamišljeno je pokušavala naći rješenje.

- *Što?* - zarežao je iznenada i Kaylee se pomalo iznenađeno trgnula. Lupila se rukom po prsima da zadrži uzlupalo srce.

- Isuse, Bobby, na smrt si me prestrašio. Što misliš time *što*?

- Zašto tako piljiš u mene?

- Jesam li piljila? Uh, pojma nemam. Nisam ni bila svjesna. Čekao je nekoliko tihih otkucaja srca i kad mu je postalo jasno da mu neće objasniti, oštro je upitao: - Dakle?

- Kaylee je zatrepkala. - Što dakle?

- Zašto si buljila?

- Rekla sam ti da nisam bila ni svjesna. Samo sam razmišljala o tebi i o Ženama.

Iznenada ju je oprezno pogledao. - O meni i ženama - ponovio je, pazeći da mu se ne osjeti nikakva modulacija u glasu. - Hm, jesi li imala na umu neku posebnu?

- Ne, zapravo nisam. Razmišljala sam samo o tvom ponašanju prema svima nama.

- A to je...

Kaylee mu se nježno osmjehnula jer je on sasvim očito očekivao zamku. - Otkud mu samo sve te sumnje? - Šarmantan - rekla je obzirno. - Ležeran. Mirne naravi. - Glas joj se izgubio dok je začuđeno buljila u njega razjapljenih usta. - Joj, Bobby LaBon, pa ti si se zacrvenio!

- Kao paprika. Vraga jesam! - Od boje koja mu je navirala u obraze oči su mu postale još plavlje nego obično kad je odvratio pogled s prometa i umirujuće je pogledao.

Odlučila je, ruku na srce sasvim velikodušno, malo popustiti. - Dobro, ako baš inzistiráš, onda naravno nisi. - Trenutak je grickala zanokticu, a potom naglo spustila ruku u krilo. - Čuj, sjećaš se one žene koju si prošle zime morao izbaciti iz kluba Tropicana? One koja se uporno pokušavala priključiti nama, revijskim plesačicama na pozornici?

- Dovraga, kako se ne bih sjećao. Oderala mi je pola lica prije no što sam je konačno uspio izbaciti kroz vrata.

- Uvijek sam se pitala zašto je nisi lupio šakom nakon što te prvi put klepnula.

Naglo je okrenuo glavu i istinski šok, bez pretvaranja, do srži, ogledao se u njegovu pogledu i ostao je piljiti u nju. - Bila je žena!

- Bobby, bila je pijana i pokvarena, a tebi je lice više od tjedan dana bilo inficirano zbog njezinih prljavih nokata. Da je bila muško, ti bi je za tren udario šakom.

- Dođavola, lutka, što želiš reći time? Naravno da ne bih nekom tipu dopustio da prođe samo tako kad bi učinio takvo sranje. U neku ruku je zabavno malo razigrati stvari, smiriti svu onu agresivnost. - Ponovno je obratio pozornost na cestu, ali uhvatio je vremena da joj dobaci prijekoran pogled. - Ali muškarac sasvim sigurno ne ide naokolo i ne udara žene, bez obzira zaslužile one to ili ne.

- A u mene si uperio pištolj.

- Ali nisam se njime poslužio! To je bilo samo da te pridobijem za suradnju dok sam još od tebe mislio da je tvoja sestra.

- Kad smo već kod toga - rekla je Kaylee, zaškiljivši iznenada - moram s tobom srediti nekakve stare račune. Kakvo je bilo ono baljezganje o Catherininim, odnosno *mojim* nogama?

-Uh?

- Nemoj se preda mnom praviti glup, Bobby. Kad sam ti pokušala dokazati da sam Cat dobro si odmjerio ono za što oboje prokleta dobro znamo da si u tom trenutku mislio da su njezine noge. I rekao si *lijepo*. Izgovorila je tu riječ s istom onom dubokom seksi modulacijom glasa, onako kako ju je i on izgovorio.

- Što, ljubomorna si zbog malo komplime...

- Nisam ja ni zbog čega ljubomorna!

- Uh, uh, uh - nacerio se Bobby. - Pa lijepe su. Bacio je pogled kojim je posve obuhvatio dugačke glatke noge izložene u kratkoj suknji i vrtoglavo visokim potpeticama, i pogled mu se zamračio trenutak prije no što je ponovno svratio pozornost na cestu. - Veoma lijepe. Dakle rekao sam joj, *tebi*, istinu.

- Očijukao si s njom!

- Ako sam s nekim očijukao, lutka, a to ne priznajem, onda si to bila ti.

- Ma da, samo se pokušavaš lijepo izvući Bobby, ali ti tad nisi znao da sam to ja. Mislio si da me nema kod kuće, nisi ni

čekao da se prašina slegne, a već si počeo očijukati s mojom sestrom.

- Nisam očijukao! Samo sam se divio njezinim, ma kvragu, tvojim! nogama- Skinuo je ruku s upravljača i protrljao čelo. - Tvojim, njezinim, njezinim, tvojim, o Bože, glava će me zaboljeti. Bile su mi lijepe pa sam to i rekao. Ubij me sad. Žene vole čuti takve stvari.

Kaylee je prezirno dobacila: - Očito o ženskom rodu ne znaš onoliko koliko misliš da znaš. Naravno, neke to vole čuti. Možda većina. Ali da sam doista bila Cat, na licu mjesta bih te bila oderala.

- Zašto, što ona ne voli komplimente?

- Ne bi joj se svidjelo da joj stranac upadne u kuću i još se čeznutljivo divi njezinim nogama, u to sam vraški sigurna.

- Daa? A što bi to ona po tvom mišljenju učinila? Fizički me napala? To mi zvuči da ti nalikuje mnogo više nego što si me navela da ti povjerujem.

- Proklet bio, ti još i sad sanjariš o tome da se uhvatiš u koštac s mojom sestrom! Naravno, u tvojim snovima, frajerčina. Oderala bi te svojom jezičinom na komadiće. Zamrzla te kao veliku staru lizaljku. Dovala te do toga da zamuckuješ kao idiot.

Bobbyjeve obrve biie su izvijene kad se okrenuo suočiti s njezinim pogledom. - Dakle, izgleda da je prava sreća što sam u toj kući umjesto Catherine zatekao tebe, ha? Između vatrene i hladne blizanke mene je zapala vatrena. - Iznenada se namrštio, a obrve mu se spojile. - Barem mi se tako učinilo dok nisi odlučila ne dati mi. Sad su mi samo jaja tvrda kao kamen od seksualne frustracije.

- O, siročče. Hoćeš da ih poljubim pa da prođe?

- Hoću - progundao je.

Iznenada je u autu nastala usijana i napeta atmosfera, i nekoliko trenutaka oboje su šutjeli. Potom je Kaylee duboko uzdahnula, popustila i posegnula za autokartom. - Reci mi još jednom kako se ono zvao gradić u kojemu je Scott rekao da bismo ih mogli stići?

- Arabesque.

- Da mi je znati mogu li se tamo izmanikirati? Sve moje dobre stvari su u Cat, i moji nokti Žude za njegom. Katastrofa su. -Jednim je prešla po karti. Namrštila se kad se zaustavio na gradiću o kojemu su razgovarali. -Joj, pa to je tek sićušna točkica.

- Da, pretpostavljam da njima treba samo kafić gdje će se zaustaviti zbog ručka.

- Bože, vidi ovo - inzistirala je buljeći u autokatru raširenu na krilu. - U ovoj državi ima samo jedan, dva, tri, četiri nešto veća grada. Pitam se gdje se ljudi ovdje zabavljaju.

Neko vrijeme vozili su se u tišini. Konačno ju je Bobby pogledao. -Jesi li pomislila na to što ćemo raditi kad doista stignemo tvoju sestru, lutko?

Kaylee ga je bezizražajno pogledala. - Naravno. Spasit ćemo je.

- Dobro. Kako?

Trepnula je.

- Nije nju baš jednostavno naći, Kaylee. Nju u Miami prati lovac na nagrade i sasvim sigurno nam je neće prepustiti bez borbe.

- Imaš pištolj.

- Imam, ali on je vjerojatno spreman zbilja upotrijebiti svoj. Kaylee se zamislila i promeškola ramenima. -A onda ćemo ga iznenaditi.

- Dobro, da se sad ne prepiremo, recimo da je tako i to učinimo. Ako te pogleda, možda čak i shvati da ima pogrešnu blizanku. - Skinuo je ruku s upravljača i pružio je uhvatiti je za bedro, odmah iznad koljena. Odvratio je pogled s ceste, dovoljno dugo da je snažnim intenzitetom prikuje na mjestu. - Ali što te navodi na to da pomisliš da će tip samo tako odustati? Taj čovjek na taj način zarađuje za život i možemo biti posve sigurni da će krenuti na nas svim raspoloživim sredstvima.

- A onda ćemo ga svezati i pobjeći što možemo dalje prije nego se uspije odriješiti. - Ne znam, Bobby! - zacvilila je nemoćno. - Cat je pametna...

Pojačao je stisak prstiju na njezinoj nozi. - Jesem ti, hoćeš li ti to već prestati činiti sama sebi? - zaurao je.

- Što to? Što prestati? - Objema rukama ga je udarila po podlaktici, a potom mu pokušala silom odmaknuti ruku. - Bobby, boli me to!

- Prestati davati naznake da si tobože glupa - vikao je. Ali popustio je stisak njezine noge, vratio ruku na upravljač i čvrsto ga stisnuo rukama na kojima su prošlijezdjeli zglobovi. Odvratio je pogled s prometa dovoljno dugo da je na mjestu prikuje svojim oštrim pogledom. - Samo zato što nisi išla na taj usrani fakultet ne znači da nisi u svemu bistra poput tvoje sestre.

- Ali nisam. - Zagledao se u nju, a ona pružila ruku pomirljivo mu dodirnuti bedro. -To je istina, Bobby. Kad to kažem ne mislim pritom reći da sam glupa, jer nisam. Nisam. Ali Catherine je dosjetljiva. Kao da je morala biti. Uglavnom uopće ne brinem zbog toga, osim možda kad se uvalim u nekakvu glupu gužvu i kad ne mogu naći izlaza prije no što najprije nju nazovem. Uvijek sam bila društvena. Sklapam prijateljstva brže od nje. K vragu, znam da sam i zabavnija od nje. Ali Cat je pametnija, ili barem brža u razmišljanju na licu mjesta. To je životna činjenica, poput moje crvene kose ili posebno lijepih grudi. -Promatrala je kako joj prsti tkaju apstraktne uzorke duž njezovog snažnog mišićavog bedra.

Bobby je skrenuo pogled s posebno lijepih grudi. - Možda je to više zbog toga što ne koristiš pamet koja ti je urođena. -Uh?

- Čuj, ja ti to zamišljam poput nekog mišića; ako ne vježbaš, ne razvijaš se. Nikada nisi morala koristiti svoje sposobnosti za rješavanje problema jer *si* uvijek *imah sestru* koja je razmišljala umjesto tebe. Ali ako namjeravamo to obaviti, lutka, onda nam je bolje razmisliti i isplanirati što ćemo učiniti kad sustig-nemo Catherine i lovca na nagrade.

- Zar joj ne možemo jednostavno dati do znanja da sam u blizini, spremna i voljna pomoći, a njoj pustiti da smisli način kako?

- Ne. Možemo jedino odmah odustati i spasiti vlastitu guzicu, za što ja glasam, ili možemo donijeti odluku i obaviti to kako dolikuje.

Ovisi o njezinoj inteligenciji? Sama ta pomisao na smrt ju je prestrašila. Ugrizla se za donju usnicu u kušnji da se složi s onim za Što Bobby glasa, i odustane. Ali duboko je udahnula, sporo izdahnula, i rekla: - U redu. Učinit ćemo to kako valja.
- Dovraga. - Lupio je rukom po upravljaču. - Točno sam se bojao da ćeš to reći.

Bilo je tek osam sati ujutro a već je bilo toliko vruće da se nije moglo disati. Poput fatamorgane počeli su se priviđati valovi kako bljeskaju iznad crne asfaltne površine autoceste kojom su se Sam i Catherine vukli.

Catherine je doručak loše pao na želudac i proklinjala je hir koji ju je naveo da jutros obuče jedne od Kayleenih cipela sa šiljastim potpeticama. Morala je odustati od tih dječjih poriva da prkosi Samu, redovito su joj se osvećivali. Poskakujući kako bi sustizala njegov dugonogi korak povlačila je vlažnu, pripijenu likru dalje od uznojenih prsa i sanjarila o komotnoj odjeći koja je omogućavala zraku cirkuliranje do kože. Divne pamučne tunike i kratke hlače vrećastih nogavica. Dugačke haljine koje su joj se letimice doticale tijela i koje se nisu pripijale za svaki njegov pedalj. Ako se ikada više vrati u normalan svijet, uvući će se u svoju najprostraniju odjeću i više nikada neće izlaziti iz nje.

A zašto to ona uopće pokušava održati korak s njim? Catherine je u trenu usporila. Nije joj išlo u prilog stići do autobus-ne postaje na vrijeme.

Sam je načinio još tri koraka niz rubnik ceste prije no što je shvatio da ga više ne prati. Nestrpljivo se okrenuo. - Čemu zasto, Crvena?

- Osim činjenice da mi je vruće, da me bole noge i da za tobom u stopu kaskam poput izložbena psića? Ama baš ništa pod milim Bogom, McKade.

Načinivši prema njoj divovski korak, mrkim pogledom odmjerio je njezine dugačke, gole noge. - Hej, nemoj mene kriviti što te bole noge. Da si obula svoje Kedsice umjesto tih glupih potpetica kao što sam ti predložio... - Ali to nije bio pravi put. Prizvalo mu je u sjećanje okrutno jasnu sliku nje kako jut-

ros afektira hodajući sitnim koracima po sobi u prenoćištu u tim prokleta visokim potpeticama i prevelikoj bijeloj pamučnoj košulji zakopčanoj do grla, obučenju preko ružičaste haljinice koju je sad imala na sebi. Potpuno je skrivala priljubljenu odjeću, što mu je trebalo biti olakšanje. Ali naprotiv, izgledalo je zbog toga kao da je ispod gola pa je između te pomisli i sjećanja na one glatke bijele noge obavljene oko njegova struka koje su mu se neprestano javljale u svijesti, gotovo zaječao.

- Predložio, malo sutra frajerčino, zahtijevao si.

Dobro, priznao je, premda samo sebi; vjerojatno je tu pogriješio. Ona je odmah digla nosić i ubacila ga u još jednu od njezinih vraški tihih misa.

Seksi potpetice ostale su joj i dalje na nogama.

- Osim toga - napala ga je podižući ruku kako bi obrisala znoj s čela - da nisi takva strastvena škrtica možda bismo se katkad mogli i povesti do autobusne postaje umjesto što uvijek moramo pješaćiti niz autocestu.

- Ti boga, da ti ne jedeš kao kamiondžija, možda bih to i mogao priuštiti!

Ljuti to je pošla prema njemu. - Da se nisi *ni* usudio ponovno započeti onu istu priču o »debljini«.

- Dovraga, Crvena! - Nemoć ga je navela da načini golemi korak naprijed, pa se dobrano nadvio nad njom, a ona se morala unatrag izviti iz struka da bi mu mogla vidjeti lice. - Nikada nisam rekao da si debela, nijednom! Rekao sam kako bi se moglo reći da si dobro uhranjena. Vjeruj mi, dušo, jesi. Kao tip koji ti plaća jela mogu to sasvim sigurno posvjedočiti. - Ustuknuo je izmaknuvši se korak i promatrao kako se sporo uspravlja dok je iznova uzimao njihove torbe. - A sad, mrdni guzicom - procijedio je kroz stisnute zube. - Moramo uhvatiti autobus. Okrenuo se i ponovno uputio niz rubnik.

Catherine ga je nesigurnim hodom slijedila puževim korakom.

Pokraj njih je prošao auto i podigao prašinu. Kašljući, Catherine se zaustavila uz cestu pričeka da se turobni oblak razide,

razdražljivo rukom rastjerujući zrnca koja su joj se kovitlala oko glave.

Sam se okrenuo, ugledao je kako tamo stoji i izgovorio nešto tako prosto da je Catherine za korak ustuknula. U nekoliko dugačkih koraka vratio se natrag do nje, prebacujući u hodu obje torbe u jednu ruku. Bez zastajkivanja se naglo prignuo, ramenom dohvatio srednji dio njezina tijela i ispravio se prebacivši je preko ramena poput vatrogasca. Svojom krupnom rukom lupio ju je po stražnjem dijelu butine kako bi je zadržao na mjestu, okrenuo se i krupnim korakom nastavio niz autocestu.

- Sam, vraški je vruće za ovo. - Udarala ga je šakom u križa i osjećala kako im tijela zbog znoja prijanjaju na svim mjestima koja su se dodirivala. - Spuštaj me. - Protutnjao je još jedan automobil i oduševljeno zatrubio. Podrugljiva dreka, po svemu sudeći muških tinejdžerskih glasova vraćala se nošena strujom kroz usijani zrak. - K vragu, Sam, spuštaj me! Vjerojatno mi mogu vidjeti kroz suknju sve do krajnika.

- Misliš ti kako ja vjerujem da bi to smetalo egzibicionistici poput tebe?

- Sam!

- Hoćeš li poput male dobre djevojčice obuti svoje Kedsice i prestati me ljutiti?

Trbuh joj je odskakivao od njegovo čvrsto rame sa svakim dugonogim korakom i doručak koji je maloprije pojela prijetio je povraćanjem. Izražavanje mu je bilo dovoljno da presudi u korist stisnutih zuba te nije pokazala kivnost nego je odgovorila: - Hoću. A sad me spusti.

Nagnuo se i spustio je na noge. Potom je spustio njezinu torbu na cestu i čučnuo ispred nje. Trenutak poslije pružao joj je tenisice.

- Daj ovamo te štikle.

Pružila mu ih je i sagnula se zavezati obuću. Podigavši pogled trenutak kasnije ugledala ga je kako u svojoj krupnoj ruci važe ružičaste cipele visokih potpetica na remenčice, pomno buljeći u grmlje iza rubnika ceste. - Ne pomišljaj na to, prijate-

Iju - savjetovala ga je. -Jedino ako si se spreman lišiti malo dragocjene kešovine i kupiti mi zamjenski par.

Promrmljao je, ali joj je cipele stavio u kovčeg i zatvorio ga. Naglo se osovivši na noge zgrabio ju je za ruku i povukao niz autocestu. - Dođi. Ovaj autobus ne propuštamo.

Kad su stigli do klimatizirane postaje, Catherine je bila prez-nojena i mušičava. Zgrabila je prednji dio Samove košulje koju je nosio preko traperica da prekrije pištolj kojeg je držao na križima, i podigla je da njome obriše znoj koji joj se cijedio niz vrat. Nato se on zateturio, a čvrst trbuh provirio do prvoga rebra. To ga je dovelo na nekoliko centimetara udaljenosti od nje, i prije no što je postao svjestan toga što će ona učiniti, ona je ruku u kojoj je čvrsto držala košulju naglo spustila niz otvoreni izrez rastezljive minice. Kad se ponovno pojavio, rub njegove košulje bio je vlažan, izgužvan i nije ni na što sličio. Izbirljivo ga je držala između vrha palca i kažiprsta odmaknuto od tijela, i ispustila kao slinavu maramicu. Odlepršao je na mjesto i prilegao mu uz rasporak traperica.

- Dosta mi je cijeli cjelcati dan buljiti u taj krajolik - rekla je mrzovoljno. Zgrabivši rub haljine povukla ga je naniže dok se diskretno vrpeljila na mjestu kako bi joj haljina propisno pristala uz tijelo. - Htjela bih nešto čitati.

Sam je podigao pogled sa zgužvanog ruba košulje nad kojim se bio odsutno zamislio. - Sumnjam da imaju Sadržaj saponica, Crvena.

- O, jako zgodno. Dođi. - Zgrabila ga je za koščato zapešće i povukla do police s knjigama i časopisima.

Sam je proučavao ponudu i izvukao ljubavni roman s najme-lodramatičnijim ovitkom koji je ikada vidio. - Evo - rekao je pružajući joj. - Ovo bi se tebi trebalo svidjeti.

Catherine je preokrenula knjigu i pročitala zadnju stranicu. Zatim je otvorila na stranicu kojom žele zainteresirati ljude za kupnju te i nju pročitala. - Opa. Zvuči sasvim dobro. - Pružila mu je. - Uzet ću je.

Pogledao je cijenu. - Traže sedam dolara i pedeset centi za obično džepno izdanje? - Gurnuo je knjigu natrag na policu. - Izaberi

nešto drugo. - Izvukao je s police časopis *Iskrene ispovijesti* i gurnuo prema njoj. - Evo. Što kažeš na ovo?

- Moj Bože - uzdahnula je. - Baš si cicija. A što se tiče tvog čitateljskog ukusa, doista je priprost. - Ne obraćajući pozornost na časopis koji joj je pružio, izabrala je posljednje izdanje *Ti-mea*. - Uzet ću ovo. - S gnušanjem ga je pogledala. - Moraš se složiti, McKade jer ćeš ga dobiti na čitanje kad ga ja pročitam. Ili bi možda više volio da izaberem *Playboy*.

- O da, kako ne. Ja mogu čitati članke a ti gledati slike.

- Baš si zabavan - rekla je glatko i slegnula ramenima. - U svakom slučaju bi to trebalo umiriti takvu bijednu sitnu dušu jer ćeš morati samo istresti kešovine za jedan časopis.

Mrko ju je pogledao i ponovno dograbio ljubavni roman s police. Uzeo ga je, časopis koji je izabrala, torbe i nju poveo do blagajne za naplatu. Nakon što je platio, gurnuo joj je knjigu u ruke. - Evo ti. Umukni i čitaj.

Trepćući ga je gledala. Zbog nečega u izrazu njezova lica srce joj se stegnulo. Je li ga možda povrijedila svojim primjedbama? Ma ne... bilo je to smiješno i pomisliti; samo je postupio suprotno svom pravom karakteru. Kradomice je bacila pogled na njezove teške crne obrve navučene iznad nosa, u zlačano-smeđe oči koje namjerno nisu gledale u nju te u mrzovoljno ukošene usne. Zatim je spustila pogled na krupnu šaku u kojoj je čvrsto stiskao zarolan časopis tako da su mu se isticali bijeli zglobovi u usporedbi s preplanulom kožom. - *Nije li?*

- Hvala ti za knjigu - čula je sebe kako blago govori i zapravo se morala zaustaviti da ne pruži ruku i pomiluje ga po toj sti snutoj šaci. K vragu! Postala je žrtvom Stocholm sindroma⁵ bila je sigurna u to. Što bi drugo moglo objasniti ovu nenadanu želju da odobrovolji svog zarobitelja?

Neće to biti dobro. Osvrnula se oko sebe odlučna se vratiti na stari put. Njoj je tu bio potreban način da stvori novu gužvu, i što je još važnije, nekakvu vjerojatnu mogućnost koja će joj pomoći postići krajnji cilj, a to znači stalno ubacivati klipove

5 Sindrom poistovjećivanja ili čak zaljubljivanja otetog u otmičara

ometajući Samovo dragocjeno isplanirano vrijeme i ostaviti traga na njegovu toliko obožavanu novčaniku.

Najprije su izgledi bili veoma mršavi. Svatko je gledao svoj posao i to je samo govorilo o tome koliko je moralno pala u ovo nekoliko kratkih dana da joj se učinilo kao nešto loše. Ali tad je ugledala mladog muškarca koji je sjedio na klupi na drugoj strani prostorije i omamljeno piljio u njezine grudi te je malo živ-nula pomislivši da možda ima priliku. Provjeravajući teoriju opustila je ramena i povukla ih malo unatrag, duboko udahnula i promatrala kako su mu se usne objesile.

Uzdahnula je zbog nužnosti da još jednom iskoristi to pre-raskošno tijelo. Možda je mama na kraju krajeva ipak bila u pravu. Samo pusti ženu da pokaže previše oblina istodobno i čini se da muškarci potpuno izgube razum.

Naravno da je njezina spremnost da iskoristi tu činjenicu bila grješna.

Ali što je mogla reći, žena je morala učiniti to što je morala učiniti. Pa ako neki siroti glupan od dvije dojke ili dugih nogu ne može vidjeti pamet koja leži iza toga, onda...

Mogla je s tim pokušati.

Sam je bio odlučan u nakani da danas, kud puklo da puklo, Crvenoj neće uspjeti izbaciti ih iz autobusa. Stoga je potajice pazio na svaki njezin pokret. To je značilo daju je dugo promatrao kako čita. Onoga trenutka kad je autobus napustio stanicu, zakopala je nos u knjigu i dobra dva sata nije podignula pogled udahnuti. Upravo je pomislio kako je to vjerojatno najboljih osam dolara koje je ikada u životu potrošio, kad se ona prva pokrenula.

Tjelesno je bio na vrhuncu frustracije te kad je ona pružila ruku i prstima prešla duž njegove noge, njegova instinktivna reakcija bila je maknuti joj ruku, smjesta. To, ili je uzeti za dugačke bijele prste i pritisnuti ih na dio tijela koji je doista želio da ga se dodirne, što sto posto ne bi doprinijelo njegovoj profesionalnoj slici o sebi. Stoga joj je zgrabio ruku i vratio je na njezin dio rukohvata.

Nije znao što je smjerala tom igrom, ali znao je da ju je zaigrao kad je vidio kako se žacnula kao da ju je stisnuo čvršće nego što uistinu jest. *O, k vragu. S kim li se to sad poigrava?* Krado-mice se osvrnuo uokolo.

Pogled mu se naglo zaustavio na mladiću s druge strane prolaza. Dečko ga je mrko pogledavao. Sranje! Crvena je zacijelo znala kako ih izabrati. Vjerojatno samo dovoljno mlad i glup da ne promisli dvaput kako izaziva nevolju, dečko je nedvojbeno bio prepun testosterona, u naponu snage, napaljen i spreman ne birajući napasti i to bez mnogo prethodne rasprave. Sam ga je namjerno samo preletio pogledom dok je u uzburkanoj svijesti tražio načina da neutralizira situaciju prije no što eskalira do točke da ih izbace s još jednog autobusa.

Vratio se na vrijeme da vidi kako se Catherine mladiću osmjehnula hrabro, i pomalo sa strepnjom. Divno. U dva kratka pokreta uvjerala je mladića da je zlostavljana. Mora joj se odati priznanje. Ta žena je zbilja bila nadarena.

Pazio je da ne pruži ruke prema njoj unatoč još jednom pokušaju Crvene da ga isprovocira.

Ali kad je treći put posegnula prema njemu imao je vremena pomno razmisliti o problemu pa joj je uzeo ruku u svoju i njome prelazio duž svoje butine. Okrenuvši glavu osmjehnuo joj se pospano i puteno. Catherine pogled se suzio i on joj je pantomimom poslao poljubac. Nije se usudio pogledati prema drugoj strani prolaza, ali nadao se da će mladić barem biti zbunjen.

Otprilike nakon sat vremena vožnje zapazio je kako mladić ustaje i kreće prema stražnjem dijelu autobusa. Trenutak zatim Catherine ga je gurnula laktom.

- Oprosti - promrmljala je. - Moram u zahod.

Bez riječi, Sam je ustao i izišao na prolaz, ustuknuvši da bi joj načinio dovoljno prostora da se provuč pokraj njega. Promatrao ju je dok je njišući se odmicala niz prolaz, kao da su joj bokovi bili podešeni dobro podmazanim kugličnim ležajevima. Zaustavila se iza mladića koji je čekao red na zahod i Sam je vi-

dio kako se mladić okrenuo nakon što mu je ona nešto rekla. Duboko je uzdahnuo i za njom se uputio niz prolaz.

Prišavši joj iza leda obujmio ju je oko struka i sagnuo glavu da je poljubi sa strane u vrat. - Hej, ljubavi - rekao je tihim glasom osjećajući toplu mirisnu kožu i snažnije ju privio u zagrljaj. - Žao mi je što sam maloprije bio onako mrzovoljan. - Sve više stišćući njezino ukočeno tijelo, promrmljao je: - Oprostit ćeš mi? Molim te, dušo. Bio sam frustriran, ali konačno sam shvatio da je sve to dodirivanje samo tvoj način da mi dadeš do znanja kako je penicilin napokon izliječio tvoj problemčić.

Catherine je gledala izravno u mladića te je jasno mogla vidjeti prestravljen izraz koji je odavao daje shvatio. Osjećala je kako joj se lice žari i pokušala laktom odgurnuti Sama, ali on ju je tako čvrsto stisnuo da mu nije mogla nanijeti nikakvu znatniju ozljedu. Zarila je nokte u njegovu toplu dlakavu podlakticu. -*Svinjo!*

- Ah, ljubavi - bučno je mrmljao u konture njezina vrata -nemoj se ljutiti na mene. - Zatim je protrljao svoj glatko izbrijani obraz duž njezina vrata i Catherine se počeo dizati želudac. - Pretpostavljam da nisam trebao tvoje stanje iznositi u javnost, ali dugo je potrajalo dok mi konačno nije sinulo što mi pokušavaš reći i, tako sam se uzbuđio... Glas gaje izdao i ona je zakrenula glavu na vrijeme da ga vidi kako je muški pogledao u njezina prijašnjeg pomoćnika. - Doista nisam namjeravao biti tako neosjetljiv, ali vjerujem da ovaj ovdje mladić shvaća kako sam mogao biti tako nepromišljen, shvaćaš li sinko?

- Ha? - Mladiću je pogled zapeo za Catherinene raskošne obline, ali kad je shvatio da se njemu obraća, oblilo ga je crvenilo. Naglo je skrenuo pogled na Sama. - O, da, kako ne, naravno. - Tek tad je zahod bio slobodan za uporabu i on je odahnuo uz osjećaj olakšanja. - Uh, oprost'te... - Pobjegao je unutra zalupivši za sobom vrata, tako snažno da su odskočila i ponovno se otvorila prije no što ih je uspio dohvatiti te oprezno privući i zatvoriti.

- Narode, za četrdeset pet minuta stajemo za ručak u Ara-besque, u Wyomingu - najavio je vozač autobusa.

Sam je lagano popustio stisak. - Hoćeš li sad skinuti svoje šape s mene, Crvena?

Mislim da me ne bi trebao pitati što ja želim u ovom trenutku, McKade. - Ipak je povukla nokte.

Brzo joj se bezbožno osmijehnuo dok ju je oslobađao stiska, i onako ljutita kakva je bila, imala je problema da mu ga ne uzvрати. Bila je prestravljena sve do nove boje laka na nožnim prstima da na ovom svijetu postoji osoba koja doista vjeruje da Catherine MacPherson boluje od spolno prenosive bolesti. Pa ipak se potajno divila Samovoj zamisli. Da je ona prva na to pomislila mogla ju je u djeliću sekunde iskoristiti i situacija bi sad bila obrnuta. Bilo je nečega uzbudljivog u nadmudrivanju s tim muškarcem što ju je opasno uveseljavalo.

Ali nije to mogla dopustiti i složila je svoju najstrožu facu učiteljice. - Uživaj dok možeš, mladáhni lovče - hladno ga je savjetovala dok se prolazeći pokraj njega vraćla na svoje sjedalo -jer sam ja ta koja će se zadnja smijati.

- O, to misliš, ha? - nije skrivao da se zabavlja dok je koračao iza *nje*.

- Nema tu »mislim«, McKade, znam. - Njezina odmazda bila je u spoznaji da u onom trenutku kad autobus napokon stigne na odredište i kad cijelo to njihovo prepucavanje bude konačno završeno, njezini otisci prstiju neće odgovarati otiscima njezine sestre. A onda će se krupni, zločesti lovac na nagrade McKade živ pojesti.

Ili će pojesti svoje gaće, kao što joj je prvi dan obećao. Slegnula je ramenima. Živ pojesti, pojesti gaće, bitno je bilo samo da će ona uživati promatrajući ga kako se guši pri svakom pojedinačnom zalogaju.

Poludjet ću ovdje, Bobby - Kaylee je spustila zastor na prozoru sobe u prenoćištu kroz koji je virila, okrenula se i zagledala u njega dok je ljenčario na krevetu i gledao TV. Kako je mogao biti tako opušten, nije li osjećao zidove koji su se zatvarali oko njih? U tom trenutku prezirala je sve što je imalo veze s njim; njegov ležeran stav, njegovo zanimanje za televizijski program, njegovu nehajnu zavaljenost i prekrižene gležnjeve, ispružene laktove i ruke koje je stavio pod glavu navrh dva na-složena jastuka. Naglo se udaljavajući od prozora, uputila se prema vratima. - Moram malo izići.

To ga je barem navelo da odvрати pozornost od Svjetskog sportskog pregleda i za trenutak odvoji pogled. - Samo naprijed, samo idi - složio se olako - ako ti ne smeta što ćeš time uništiti element iznenađenja.

-Ja - zinula je usprotiviti mu se i reći da ide dodavola, psovati protiv svekolike nepravednosti, a zatim iznenada naglo zatvorila usta, bez riječi. Bacila se na krevet naglo sjela na rub i uzela časopis *Vanity Fair*⁶. Prekrižila je noge, nestrpljivo se poigravala nesputanim stopalima i prelistala nekoliko stranica oglasa u kojima nije našla ama baš ništa što bi je zanimalo. Odbacila je časopis u stranu i naglo se okrenula licem prema njemu. Duboko udahnuvši, lagano se smirila i prisilila se da uljudno kaže: — Imam strašnu nervozu od zatvorena prostora. - Na kraju krajeva, ta činjenica nije bila prouzrokovana Bobbyjevom pogreškom.

Pritisnuo je tipku na daljinskom da bi ugasio televizor i otkotrljao se na svoju stranu, podupirući se laktom. - To znam,

6 Vanity Fair - Sajam taštine

šećeru, a znam i to da si prava ugodna osoba za društvo. Moraš još samo malo izdržati ovdje. Složili smo se da postoji veliki rizik da bi ljudi, vide li tebe prvu, mogli reći nešto Catherine pred lovcem na nagrade, misleći od nje da si ti.

- Znam.

- A to bi moglo do kraja uništiti jedinu našu prednost...

- ... a to je faktor iznenađenja - završili su rečenicu uglas. -Znam, sve već znam!

- Pa onda?

Duboko u sebi je mrmljala iz čiste frustracije. - Želim to obaviti na pravi način, Bobby, doista želim. Ali iskačem iz kože.

- A što kažeš na to da te odbacim do onog malog salona za uljepšavanje na kraju grada...?

- Grada - rekla je podrugljivo. - Ti to nazivaš gradom? To je malo šire mjesto na cesti koje slučajno ima kafić, trgovinu mješovitom robom u kombinaciji s benzinskom postajom, hotelčić i ovo šugavo prenoćište puno žohara.

- Hej, nemoj zaboraviti telefonsku govornicu i salon za uljepšavanje. - Brzo joj je uputio očiti šarmerski osmjeh, a zatim je prijateljski laktom gurnuo u bok. - Daj, lutko, to je za Wyoming redovita metropola u procvatu.

- Za Wyoming, to sve govori. Tu čitava država vjerojatno ima samo jedan poštanski broj.

- O, ali imamo mi grad sa salonom za uljepšavanje. Moglo je biti i gore, mogli smo završiti u nekom u kojemu je recimo McDonalds umjesto njega. Onog trenutka kad se autobus zaustavi i tvoja sestra bude sigurna u kafiću moći ćeš napustiti ovu zagušljivu sobicu i uputiti se tamo do „Nakovrčaj i Oboji“. Da ti srede nokte. Ja ću te častiti, čak ću i s napojnicom iznenaditi. Što kažeš na to?

Kaylee je spustila pogled na nokte. - Pa, mogli su nekome zapeti za oko.

- Onda smo dogovorili izlazak. Čak ću te dopratiti do vrata „Nakovrčaj me“ salona.

Duboko je izdahnula. - Sjećam se dana kad je izlazak u dvoje značio šampanjac i plesanje salse do zore, a ne da netko s to-

bom odšće preko prašnjave autoceste do nekog malog salona za uljepšavanje u nekoj selendri i to zbog sam Bog zna kakvog posla oko uređivanja nokata.

-Hej, ima izlazaka različitih oblika i veličina, lutka. Ubrzo ćemo se mi vratiti na one s večerom i plesom. Onog trenutka kad oslobodimo tvoju sestru.

Tad mu se iskreno osmjehnula. - Obećavaš?

- To obećavam.

-Jedva čekam. - Osvrnula se po sobičku krcatom izlizanim namještajem i njezin osmijeh je iščeznuo. - Koliko je ustvari sati?

- Petnaest do dvanaest.

- O, Bože. - Njezin uzdah gađenja beskrajno se osjećao i dugačak snažan uzdah dopirao s dna dijafragme. - To znači da u ovoj šugavoj maloj paklenoj rupi treba provesti još dodatnih *duuugih* petnaest minuta prije nego što autobus navodno treba stići.

Sljedeće čega se sjeća bilo je da se prevagnula natrag na madrac i Bobbyja koji se podbočivši nadvio nad nju, cereći se vragolasto. - Znam način na koji će nam vrijeme sigurno začas proći - rekao je, spustio glavu i nosom joj dotaknuo vrat.

Kaylee ga je odgurnula za ramena. - Prestani se zajebavati, Bobby - odvrtila je razdražljivo, ali tek što je to izgovorila upitala se zašto dopušta da joj loše raspoloženje nadvlada zdrav razum. *Jesi li ti luda, ženo? Nije li to baš ono čemu težiš sve od trenutka kad si prvi put imala dugu jezičinu i postavila to glupo Ne Dodiruj me pravilo?*

- Želiš li to doista, Kaylee, da se povučem? - Činilo joj se da su riječi koje joj je prošaptao u uho odjek njezinih vlastitih. - Zajebavati zvuči baš kao što mi je liječnik naredio, ali ako ti kažeš ne... - Počeo se odmicati, ali Kaylee je tad pružila ruke i privukla ga. Progundao je odobravajući i promuklo rekao: - To je moja djevojčica.

Njegove usne, strastvene i upućene, kretale su se do kuta gdje se njezina čeljust spajala s udubinom iza ušne resice. Objema rukama se podbočio nad njom i savio laktove kako bi pri-

maknuo prsa njezinim grudima, trljajući se naprijed natrag, naprijed natrag sve dok te lukave usne nisu pretvorile Kayleene osjete u suludi kovitlac. Raširio je bedra oko njezinih, i spustio bokove.

-O, Bože, Bobby. - Rukama ga je primila za mišićavu stražnjicu i privukla na sebe, izdižući bokove da dočeka njegovu nježna prodiranja. - O, Bože, Bobby, o,... *sranje!*

Naglo je pomaknuo glavu. - Što je? Što je? - Zarumenjeli su mu se obrazi dok je piljio nju, i bilo je zbunjenosti u očima koje su od jačine uzbuđenja gorjele plavom bojom plinskog plamena.

- Psst! - Udahnula je i zadržala dah pokušavajući čuti od svog nepravilnog prigušenog dahtanja. Točno, tamo, čula je ponovno. - Autobus - prostenjala je. - To je sigurno autobus.

Stiže ranije.

Opsovavši potihom, Bobby se skotrljao s nje na leđa. Zapiljio se u strop dok je Kaylee žurno skočila s kreveta i prišla na-vučenim zastorima. Povukla ih je s jedne strane.

- Točno, u pravu sam, stiže. - Trenutak nije progovarala, a zatim je izlanula: - Eno je, Bobby, eno Catherine! Au, kako dobro izgleda. Mogla bi se još malo više našminkati i malo više natapirati kosu, ali sve u svemu trebala bi češće nositi moju od jeću jer...

-Za Boga miloga, Kaylee. - Bobby ju je lupio po stražnjici, odgurnuo u stranu i pogledao kroz prozor. - Gdje je?

- Eno je, ona u ružičastoj haljini. Što je, vjeruj mi, veliki napredak u odnosu na njezinu uobičajenu garderobu. Uostalom, ne moram ti ni govoriti, vidio si je na slici.

-Točno, bila je mnogo jednostavnija od tebe, ali to sad gotovo nije vrijedno spomena u ovoj situaciji. Ružičasta haljina, ružičasta haljina... Opa, sine. Ali ima tvoje tijelo, nema li?

Kaylee ga je lupila po ruci. - Da ti nije palo na pamet, gade.

Spustio je zastor i nacerio joj se. - Što da mi nije palo?

- Izvoditi makarenu u vodoravnom položaju s mojom sestrom.

Potiho pjevušeći bokovima je načinio nekoliko kretnji popraćenih složenim pokretima ruku. A zatim je, izmaknuvši sljedećem udarcu kojim je zamahnuta prema njemu, pustio da mu ruke padnu uz tijelo i prekinuo sa svojim poluozbiljnim izvođenjem tog plesa. - Ma kakvi, samo sam se šalio s tobom, lutka. Imam osjećaj da uopće nije moj tip.

- Ma daj, treba li me to sad utješiti? - Uvijek sam mislila da su tvoj tip sve koje dišu.

- O, to je bilo prije nego sam se zakvačio za tebe. - Rekao je to s lakoćom, zadirkujućim tonom, ali ga je negdje u dubini duše totalno dotuklo, na nekoj dotad još nedosegnutoj razini, da je mislio baš to što je i rekao. Od te istine postao je napet i osjećao se nelagodno te je naglo odagnao tu uznemirujuću spoznaju, drsko joj se nacerivši i još malo izazivajući. - Ali samo iz puke znatiželje, reci mi što bi učinila kad bi joj se pokušao udvarati ?

Pogledala ga je u oči. -Znači li ti što ime Lorena Bobbit?

Žurno je ustuknuo. -Više nego, lutka, ulijeva mi čisti strah. Isuse, Kaylee, nemoj se s takvim nečim ni šaliti.

Čedan osmijeh koji mu je uputila uopće nije ublažio nervozu koju je Bobbitino ime izazvalo te je pružio ruku i prodrmusao joj lakat. - Bila je to šala, je li?

- Hmm.

-Je li?

- Bit će bolje da pođemo, Bobby. Nemoj zaboraviti, ovo je znak za moje ime. - Pokazala je isto ono što je činila zadnja dvadeset četiri sata zaokružujući slovo K koje je oblikovala desnom rukom postavljenom naopačke na dlanu svoje lijeve ruke. - Pokaži mi »poslala me Kaylee«.

Želio je nastaviti s prijeljnom na svoj ponos i radost, ali je ponovio znak njezina imena i ispružio obje rastvorene ruke, dlanova okrenutih gore te ih privukao prema sebi.

- Dobro. A sad mi pokaži »nađemo se u ženskom zahodu«.

- Objema rukama oblikujući slovo D spojio je ruke. Dlanovi su bili okrenuti jedan prema drugom. Potom je pokazao na sebe, a zatim je palcem rastvorene desne ruke dotaknuo bradu,

spustio je, i njime dotaknuo prsa. Potom je prekrizio prste i u kratkom luku ruku pomaknuo udesno. Drsko joj se nacerio. -Prilično dobro, ha?

- Reklo bi se da nikad nismo bili spremniji. Voljela bih da mogu više učiniti. -
Odškrinuta je zastor. - Svi su ušli unutra.

Spreman si me prevesti preko autoceste na moj veliki izlazak?

Gotovo su bili stigli do ulaza u Nakovrčaj i oboji kad ju je Bobby uzeo za ruku i rekao značajnim prigušenim glasom: -Dat ću sve od sebe da za tebe oslobodim tvoju sestru, Kaylee. -Zbog čega je vjerojatno ispao pasji skot, ali tako je bilo.

Okrenula se prema njemu. - Znam da hoćeš, Bobby. - Prišla mu je na vrhovima prstiju i poljubila ga. - Hvala. Tvoj sam dužnik.

- Daa? Čuj, što se tiče onog slučaja Lorena...

- Ma daj, čovječe, hoćeš pogledati ove nokte? - zahtijevala je.

- Nadajmo se da Bumpkinova škola za uljepšavanje može nešto učiniti od njih, premda pretpostavljam, sudeći po njihovu izgledu, da ih mogu samo malo popraviti. - Zgrabila je novčanice koje je izvlačio iz novčanika i otvorila vrata salona za uljepšavanje. - Sretno - rekla je i otpuhnuta mu poljubac. Potom je zakoračila preko praga i Bobbyju pred nosom zatvorila vrata.

- Kako po ovoj vrućini možeš jesti svu tu tešku hranu? - znatiželjno je upitala Catherine. Pogledala je u salatu ispred sebe namjerno odvrćajući pogled od Samova tanjura s pečenom piletinom uz prilog pire krumpir, umak, povrće i kekse. Prvi put otkad ju je odvuкао od kuće nije naručila najskuplju stvar na jelovniku. -Jesi li siguran da je ta piletina dobra? Nekako mi zaudara.

I Sam je pomislio kako malo čudno miriše, ali imala je dobar okus. - To je samo zbog vrućine unutra - uvjerio ju je. Kad su ušli u restoran izvijestili su ih da neko vrijeme nisu imali struje. Premda je sad sve bilo u najboljem redu i ponovno radilo, klima uređaj još nije uspio potisnuti zagušljivu vrućinu koja se stvorila, i u kafiću je bilo vruće kao u paklu. Bezobrazno je odmjerio Catherine obuhvaćajući pogledom njezino vlažno čelo

uz crtu gdje je počinjala kosa, sjajno lice, znojem orošena prsa, i nacerio se krajičkom usana. -Zašto, Crvena, draga, brineš li ti to za mene?

Prezirno je dobacila: - Pa naravno. Ne želim da po meni povraćaš u autobusu ako se zaraziš salmonelom i otruješ tom pokvarenom piletinom.

Načinivši grimasu, odgurnuo je tanjur od sebe. - Od pomisli na to raste apetit.

Dok je davao znak konobarici, Catherine je podignula pogled i na drugom kraju prostorije ugledala muškarca koji ju je promatrao. Visok i zgodan, imao je crnu kosu poput Samove i oči za koje je čak i s te udaljenosti mogla vidjeti da su zapanjujuće nijanse plave. Malo se uspravila. To bi doista mogao biti njezin način da ih popodne izbace iz autobusa.

Potom se skamenila od šoka kad je on iznenada načinio znak imena njezine sestre. Kaylee? Kaylee ga je dovela? Pogled joj je pao na njegove izvijene obrve te mu je neprimjetno klimnula i srce joj počelo lupati.

Uperivši oba kažiprsta u zrak prinio je ruke jednu drugoj, priljubljenih dlanova. Potom je pokazao na sebe. *Nađimo se...*

Upravo u tom trenutku muškarac u novoj novcatoj odjeći, koji je na glavi nosio turistički kaubojski šešir marke Stetson, cipele od dvjesto dolara i zamršene zlatne lance, prišao je crno-kosom strancu i zgrabio ga za desno rame, ono kojim se koristio za pokazivanje znakova. Njih dvojica upustila su se u nešto što se doimalo gorljivim razgovorom. Trenutak poslije zajedno su izišli iz restorana.

- *Čekaj malo!* Catherine se žurno ogorčena nagnula naprijed. *Ne možeš me samo tako ostaviti da se tu motam. Gdje se trebam naći s tobom ?*

Sam je preko stola pogledao u nju. - U čemu je problem? -Sumnjičavo je bacio pogled uokolo, ali nije vidio ništa neobično. Ništa osim mladića koji je jezik isplazio blenuvši u znojem orošen dekolte Crvene.

U čemu je problem? - pomislila je mrzovoljno i skljojkala se natrag u stolac. *Muškarci. Dakle, što bi bilo novo?* ali naglas je sa-

mo promrmljala: - Ništa. - Nabijajući salatu na vilicu, pogledavala je naokolo. - Gdje li je ta konobarica? Mogla bih baš popiti čašu ledenog čaja.

Ali, čovječe. Kaylee će ga ubiti. Osim ako to Jimmy Chains ne učini prvi.

- Ne želim te povrijediti - Chains ga je uvjerio prije nego što ga je izveo kroz vrata restorana. Ali Bobby je imao loš predosjećaj da je neposredno prije svoje smrti Alice Mayberry vjerojatno čula iste riječi.

Koji zajeb.

Čovječe, znao je da je trebao pustiti Kaylee da sama sredi svu tu brljotinu. Daje bio pametan, vratio bi se u Miami gdje je život bio jednostavan, i našao tamo sebi novu ženu čiji život nije kompliciran. Ali barem je trenutačno Kaylee bila na sigurnom. K vragu, bilo mu je doista krivo što nije uspio oteti njezinu sestru lovcu na nagrade. Sve se tako lijepo i glatko odvijalo, sve dok se nije pojavio Chains. Catherine je zapravo razumjela jezik znakova kojemu ga je Kaylee poučila.

Chains ga je poveo otraga, iza prenoćišta, gdje mu je oslobodio ruku i ustuknuo korak. Bobby je razmišljao izvući pištolj, pitajući se koliko je to sigurno i bi li ga mogao izvući iz pojasa a da u tom izvlačenju ne prostrijeli svoj penis. Doista nije volio pištolje.

U drugu ruku, mogao je i pretrpjati to gnušanje ako je to značilo razliku između života i smrti.

- Mislim da to neće pomoći, tvoja potraga za Kaylee, Bobby - rekao je Jimmy Chains i Bobby je shvatio kako Chains nema pojma da Kaylee ima blizanku. On je očito vjerovao da je Catherine Kaylee. Je li tu bio kakav kut s kojega se moglo djelovati? Nije vidio što bi to moglo biti, ali zasad je to bilo sve s čim je mogao raspolagati.

- Ona je moja - rekao je - izgubila se bez riječi. Ne mogu joj samo tako dopustiti da pobjegne s nekim drugim tipom a da prije toga ne porazgovaram s njom.

- Što, zar ti ne znaš? Ne bježi ona od tebe, stari, taj šaljivčina je lovac na nagrade.
- Ma nemoj se šaliti!
- Ne šalim, ozbiljan sam, čovječe. Kaylee su uhitili zbog krađe automobila dok tebe nije bilo u gradu...
- Gluposti. Nije ona ukrala nikakav auto.
- O da, ukrala je, ukrala. A zatim je izgubila jamčevinu zbog ne pojavljivanja na raspravi i zato je sad progoni taj lovac na nagrade. Vodi je natrag da odgovara pred sudom.
- Ali zašto bi ona to učinila? Morala je znati da ću ja sve to srediti istog trena kad se vratim. Zašto nije jednostavno ostala na mjestu?
- Ja, hm... ne znam.
- Moram razgovarat' s njom. - Bobby je pošao.
- Žao mi je, Bobbarino, ali ne mogu te pustiti da to učiniš. Čuo je iza leđa otponac pištolja, okrenuo se i ugledao ga u Chainsovim rukama. - Upucat ćeš me, Jimmy?
- Ne želim. Ali ako me prisiliš, moraću.
- Hej. - Držao je ruke uz tijelo usrdno preklinjući. - Smiri se, ohladi. Ništa ja tu ne prisiljavam.
- Oduvijek si mi se sviđao, Bobby. I Kaylee mi se sviđala. Ne želim ja nikoga povrijediti, a posebno ne tipa koji pokušava vratiti djevojku. Ali šef kaže...
- Što, Jimmy C? Što Sanchez ima reći o ovome?
- Ništa. Okren' se.
- Hej, nisam tako mislio. Ako ćeš me upucati, onda me radije gledaj u oči.
- Rekao *sam* ti *da* te *neću* upucati! Isuse! - Chains je pokazivao pištoljem. - Okreni se i otvori ta vrata.
- Bobby se osvrnuo iza sebe. - Ova vrata? - Sve do tog trenutka nije ih ni zamijetio.
- Ta. Otvori ih.
- Shvatio je da nema velikog izbora. Otvorio ih je i osjetio ugodan zapuh hladnog zraka koji je dolazio iz nečega što se doimalo poput hangara hladnjače. Prtljajući po pojasu da napipa pištolj, zadržao je dah očekujući metak koji će mu okončati ži-

vot. Može li čovjek uistinu čuti pucanj koji će ga usmrtiti ako dolazi iz tako velike blizine?

Iznenada je osjetio strašan bol u glavi i imao je dovoljno vremena da shvati kako ga je Chains naglo udario drškom pištolja i, na kraju krajeva, nije ga ustrijelio, prije nego mu se zamračilo pred očima.

Catherine se odmaknula od stola. - Moram u zahod. Ruka je kliznula preko prostora koji ih je razdvajao i Sam joj je prikovao zapešće za stol prije no što je imala priliku ustati. - Možeš pričekati dok ne uđemo u autobus.

Spustila je pogled na njegovu krupnu tamnoputu ruku koja se doimala snažno i u kojoj je bila zarobljena njezina blijeda, slabašna ruka, a zatim podignula pogled i ponovno ga pogledala u oči. - Ne, ne mogu. Moram to obaviti odmah.

- Teško, Crvena. Jednostavno ćeš morati pričekati.

Catherine je naglo ustala i onom slobodnom rukom lupila po stolu kad se nagnula preko njega i zapiljila u Samovo lice. - Popila sam dvije velike čaše ledenoga čaja i čašu vode. Moram u WC. Ako ne dobijem dopuštenje, i to brzo, svi su izgledi da ću se upiškiti na licu mjesta. - Prignula se bliže, sve dok se na nekoliko centimetara udaljenosti nije unijela Samu u lice. - A ako se to dogodi, McKade, ako se javno pomokrim u gaće, možeš se kladiti da će cijeli kafić znati da je to zato što mi nisi DOPUSTIO DA SE POSLUŽIM WC-om!

Posljednjih nekoliko riječi doslovno je izgovorila vičući mu u lice i Sam je bio svjestan glava koje su se iz svakog kuta restorana okretale i pogledavale u njih. Oslobodio joj je zapešće. Trebalo je napora da ponovno pokuša kad ga je tako potpuno i učinkovito navela da popusti, ali je ipak povukao ruku. - Daj ovamo torbicu.

Doslovno ga je srušilo sa stolca kad ju je zavatlala i bacila mu je u prsa, ali oporavio se na vrijeme da vidi kako se okreće i bijesno udaljava. Mogao je pratiti kako odmiče držeći na oku obješene vilice koje su svjedočile o čitavoj toj bijesnoj kretnji oskudno ograničenoj usko pripijenom ružičastom haljinom.

Da je Catherine kod sebe još uvijek imala Kayleenu torbicu, bila bi je bacila preko ženskog zahoda istog trenutka kad je u njega ušla, a zatim bi je šutirala, šutirala i šutirala po podu. Jedva se prepoznala u takvom stanju, ali Bože, razbjesnio ju je! Što on misli tko je on da njoj govori može li ili ne može otići u zahod. Može biti sretan što nije zgulila kožu s njegova samodopadna arogantnog lica.

Ugledavši iznenada svoj odraz u zahodskom zrcalu njezino bijesno koračanje naglo je prestalo i ona se zapiljila u svoj odraz, čudeći se, otvorenih usta. Jednom rukom nesvjesno je posegnula kao da želi dodirnuti svoju sliku, ali odmah ju je spustila niz tijelo, prestravljena, kad je odraz u zrcalu ponovio istu kretnju.

Dragi Bože.

Njezino lice, obično blijedo, sad je bilo zažareno i vlažno. Kosa joj je blještalala navrh glave, tamo gdje ju je jutros bila pričvrstila, ali se poprilično nakrivila na jednu stranu i dijelovi kose su iskliznuli pa su neuredni pramenovi visjeli uz potiljak, desnu obrvu i vrat. Tijelo joj je bilo osuto grašcima znoja i izgledalo kao da bi se svakog trenutka moglo rasprsnuti i osloboditi ružičaste haljine. Izgledala je pohotno, divlje, seksipilno, izgledala je, joj čovječe, izgledala je...

Baš poput svoje sestre. To je mogla biti Kaylee koja je buljila u nju iz zrcala iznad pulta.

Njezin prvotni razlog za odlazak u zahod sad je postao imperativ i ona je brzo pojurila u pregradak, plešući na mjestu dok je brzo zadizala haljinu i povlačila gaćice. Otrgnula je zaštitni papir iz kućišta na zidu, poslagala ga na WC školjku i sjela.

O, Bože, o Bože, kad se dogodila ta preobrazba? Kako se dogodila a da je ona nije ni zamijetila? Kad se, premda je više voljela svoju prostranu odjeću, prestala neugodno osjećati u Kayleenoj? Kako je dopustila da lijepo ponašanje bez cmizdre-nja zamijeni borbenost za koju čak nije ni znala da je dio njezine prirode? Sve u vezi Sama McKadea trebalo je biti uvreda njezinu teško izvojevanom dobrom odgoju.

No umjesto toga činilo se da je sve u vezi njega veseli, iskušava i navodi da provodi pothvate za kakve nikada dosad nije ni sanjala da je sposobna. Žudila je za tim da ga cmokne i pobjegne što dalje od njega.

Da ga strasno poljubi, naglo mu skine gaćice i popne mu se u krilo. Stenjući, nagnula se i prislonila čelo na gola koljena.

Nije joj bilo jasno. Trebala je biti zapanjena svim tim promjenama koje su se dogodile u njoj u tako kratkom vremenskom razdoblju. Njoj su se naprotiv svidjele. Gdje joj je dođavola nestao zdrav razum? Nekoliko se puta uzastopno šakom udarila sa strane u koljeno.

Zatim je sjela. *O, daj molim te, to je tako jadno. Ne možeš li naći neko bolje mjesto za krizu identiteta od sjedenja u zahodskom pregratku s gaćicama oko gležnjeva?* To je jamačno nikamo neće dovesti, i ako se uskoro ne vrati natrag u kafić, Sam će doći i zalupati na vrata. Doista se trenutno nije osjećala spremnom za to.

Ma, vrlo važno, pomislila je pokušavajući naći načina da logički upravlja svojim otkrićem. Pomalo se zabavljala. Već su je opljačkali što se tiče jednog odmora pa što je onda sprječava da iz trenutačne situacije izvuče najveće zadovoljstvo. Ako joj se misao da je to tisuću puta zabavnije nego sama samcata obilaziti Europu ušuljala u svijest, kakve to veze ima na kraju krajeva? Nadmudrivanje s McKadcom bilo je poticajno. I bezopasno. Nitko zbog toga neće biti povrijeđen.

Ustajući, ispravila je ne samo odjeću nego i kralježnicu. Povukla je polugicu i pustila vodu, a zatim otvorila vrata pregrat-ka i izišla.

Ravno u otvor cijevi pištolja koji joj je bio uperen u prsa.

Nesuvislo je zaskvičala i posrtala unatrag sve dok čovjek s pištoljem nije slobodnom rukom posegnuo u pregradak i povukao je. Izvukavši je iz pregrađena prostora, pustio ju je. Catherine je koprcajući se pošla unatrag, ali ju je pult u kojemu se nalazio umivaonik spriječio u bijegu i njegovi oštri rubovi usjekli joj se u bokove. Pružila je ruke unatrag kako bi se prihvatila za rubove. - Što...?

Bio je to isti onaj muškarac koji je maloprije prekinuo stranca koji joj je pokušavao dati znak, i bilo je proketo dobro što je

upravo ispraznila mjehur jer bi u protivnom pogled na promjer cijevi crnog pištolja izazvao poveću lokvicu kod njezinih nogu. - Š... što hoćete od mene? - Raširila je ruke želeći pokazati da kod sebe nema ni torbice. - Nemam novca kod sebe. - Zatim joj je sinula uistinu grozna misao. *O, molim ti se, molim ti se. Samo da je pljačkaš a ne silovatelj.*

- Ne glupiraj se, Kaylee.

Srce joj je udaralo u rebra. Misli od nje da je Kaylee? Dakle, nije to nikakav slučajan čin nasilja nego usmjeren baš na njezinu sestru. - *O, Bože, Kaylee, zar lovac na nagrade nije bio dovoljan? Morala si me još spetljati s pištoljem naoružanim siledžijom.*

Catherine je ugledala srdačan nedostatak inteligencije u muškarčevim očima. Zapazila je njegovu nezgrapnu obuću, urbani kaubojski šešir te sigurno tisuću dolara vrijedan zlatan nakit i obzirno upitala: -Jimmy Chains?

- Žao mi je zbog ovoga, Kaylee. Ne volim što to moram učiniti, ali šef inzistira na tome da ne možeš držati usta zatvorena, a ja se stvarno moram vratiti u susjedstvo. Sav ovaj širom otvoreni prostor i glumljenje dobrog momka dovodi me do ludila.

Kretala se prema vratima uz rub pulta. - Mogu ja držati jezik za zubima.

- To sam mu i ja rek'o, Kaylee! Ali Sanchez kaže da ne možeš.

- Ma vrati se i reci mu da nije bio u pravu. -Jesi luda? Ne mogu to učiniti.

- Dakle, Chains, što mi drugo preostaje? Hoćeš li me ubiti?

- Ne želim to! - rekao je braneći se, što ju je prestrašilo više od otvorene prijetnje jer je mogla vidjeti da on to uistinu ne želi, ali da će to svejedno učiniti.

- O, daj, Kaylee, nemoj plakati. - Pružio je skupo izmaniki-rani prst kako bi joj obrisao suze koje su potekle uslijed pravog užasa. - Hej, pa neću to sad učiniti.

Jako utješno. Duboko je udahnula ne dajući oduška emocijama. Lagano izdahnuvši, pogledala ga je ravno u oči. - Lovac na nagrade neće samo tako sjediti i gledati kako me ti kao od šale izvodiš kroz vrata, Chains.

- Znam, ali imam za to plan. Vrata koja vode u kuhinju nalaze se preko puta hodnika. Kroz njih ću te izvesti. - Široko joj se glupavo osmjehnuo. - Prilično pametno, ha?

-Jest - složila se, protisnuvši kroz stisnute glasnice. - Veoma pametno. - Osjećala je kao da će joj srce iskočiti iz grudi.

Ispružio je ruku u kojoj nije držao pištolj i kratko je odobravajući potapšao po ruci. - Uvijek si mi se sviđala, Kaylee.

- Uh, ma i ti meni.

- Iskreno mi je žao što je došlo do ovoga. Ali moram učiniti što mi šef nalaže. Znaš, on je jako pametan tip.

-Vjerujem, to je sigurno istina. Ali ti si pametniji, Jimmy. Široko se nasmiješio. - Misliš?

- O da. Pitaj samo - o, Bože, kako li se ono zvao Kayleen tip, joj da - Bobbyja! - Naravno, ma pitaj samo Bobbyja! To sam ja njemu puno puta rekla.

Trenutak se doimao krivcem, ali prije no što je uspjela shvatiti zašto, njegov izraz lica se izgadio. Odmahnuo je glavom. -A ne, jako lijepo od tebe što tako kažeš, premda ja baš nisam tako pametan. Ali Hector jest.

Catherine se još malo odmaknula niz put. - O, ja mislim da ti sebe ozbiljno podcjenjuješ.

- Pa, zgodno se odijevam.

Catherine je osjetila kako joj se čeljust objesila i sigurno je to Chains vidio jer je požurio reći: - Ma ne mislim pritom na ovu jadnu odjeću, samo sam se prerušio u kauboja. Nego znaš, inače.

- Hm, u pravu si. U pravu! To ne mogu poreći. *Reče Alice u zečjoj rupi.*

U tom trenu zanjihase se i otvoriše vrata i nekoliko žena nahrupi kroz otvor, bučno razgovarajući. Chains je brzo spustio pištolj uz tijelo, tamo gdje je bio skriven od pogleda, i Catherine se, iskoristivši trenutačnu zbrku, progurala kroz grupicu žena i istrčala van u hodnik.

- Hej! - čula je jednu od njih kako razdražljivo govori kad su nedvojbeno ugledale Chainsa. -Što radiš unutra?Jesi li gnjavio tu ženu? Joj, dođe mi da zovem policiju!

Catherine je bacila pogled na dvokrilna kuhinjska vrata na guranje preko puta hodnika koja su joj privukla pozornost, a zatim protrčala pokraj njih. Sebi se učinila nepažljivom daje Chains smislio polovično inteligentan put za bijeg a da ona tu prokletu stvar nije ni primijetila, ali ovo nije bio pravi trenutak da ostane sama. Ovaj put će učiniti sve što je u njezinoj moći da ostane u Samovu društvu. Barem je imao pištolj, a to je bilo mnogo više od onoga što je ona imala za zaštitu. Izjurila je iz hodnika u glavnu prostoriju u kafiću.

Catherine se naglo zaustavila za stolom za kojim je McKade odmah ustao nakon njezina prilično dramatična ulaska. Zgrabila ga je za bicepse i samo ju je puka volja spriječila da mu se baci u naručje i potraži zaštitu njegovih mišićavih ruku. - Moj Bože, McKade, nećeš vjerovati...

Sam je osjetio kako su mu se mišići za koje ga je čvrsto držala zažarili i ukrutili dok je srdito gledao. Bio je već sit te stalne požude koja je ključala tik ispod površine. Izazivao ju je njezin najmanji dodir i obnovljena spoznaja navela ga je daje nepromišljeno napadne: - Što te to dovraga tako dugo zadržalo, Ma-cPhersonova? To je samo jebeni ženski zahod u kojemu nema muškarca koji bi te se dojmio. Osim ako nije, čekaj, nemoj mi reći, neki tip je silom ušao u ženski zahod, uperio pištolj tebi u glavu i rekao 'Pokaži mi svoje perje i tange, lutka.' - Mrko se zagledao u njezine krupne zelene oči koje su postale bezizražajne od šoka zbog napada. Znao je da tad treba prestati, ali čini se da se nije mogao suzdržati a da ne nastavi. - Na što si ti naravno odgovorila - glas mu je postao falset: -Joj, šećeru, pa ne treba ti pištolj da bih skinula odjeću.

- Pasji skote. - Priča o Chainsu ostala je zatomljena u Catherineinu grlu. Kakve svrhe mu sad to ima ispričati? McKade joj neće vjerovati jer ju je smatrao urođenim lašcem. O da, i droljom, ne smije to zaboraviti, ali ponajprije lažljivicom. Povukla ga je za bicepse koji su joj još uvijek bili pod rukama. Željela je samo pobjeći odavde prije nego Jimmy Chains sa svojim velikim pištoljem krene u potragu za njom. - Bježimo odavde, McKade.

Sam je stajao na mjestu. Uočivši njezino iznenada probljed-jelo lice, osjetio je zakašnjelu provalu grižnje savjesti zbog pokušaja zadirivanja. K vragu, na kraju krajeva to tko je bila Crvena ili što je učinila sa svojim životom nije imalo nikakve veze s njim.

Zatim je odbacio krivnju. Proživjet će. Kad se sad osvrne unatrag, važno je da je shvatio kako mu je bila na rubu reći nešto prije no što se okomio na nju. U njezinu glasu bilo je istodobne napetosti i uzbuđenja. - Što se događa?

- Ništa. Što bi tebe zanimalo. Spremna sam za povratak u autobus, i to je sve. Idemo.

Stisnuo je crne trepavice iznad zlaćanosmeđih očiju. - Kog vruga si sad naumila? - Još tri minute, narode - izvikivao je vozač autobusa.

Jednom rukom povukla ga je za ruku a drugom ga lupila po ramenu druge ruke. - Oprosti? Što sam sad naumila? Čovječe, pa ti si cijelo vrijeme sumnjičav. Moraš se osloboditi te navike, McKade, ublažiti malo tu napetost. Mogao bi to čak pokušati učiniti tako da ne ocrnjuješ mene - dodala je staloženo što jer bilo jako pohvalno, nije da se hvali. Prema onome kako joj je lupalo srce bojala se da bi navala krvi mogla za trenutak dovesti do prestanka rada. Bacila je pogled preko ramena, ali Chains se još nije pojavio. Okrenuvši se Samu, ohrabrujući ga je povukla za ruku. - Onda, idemo, ha? Daj mi sad torbicu.

Sam joj ju je pružio, ali bilo je jasno da i dalje sumnja u njezine namjere. Ma, dovraga s njim. Catherine se živo fućkalo što on misli, sve dok se kretao.

Konačno je krenuo, ali Catherine je mogla doslovno osjetiti njegove viteške porive dok su prolazili pokraj postarije žene na blagajni, koja je čini se bila u nekakvoj nevolji. Catherine je uzela Sama čvrsto za ruku i povelala ga da je zaobiđe. - Niti ne pomišljaj na to, kompa. Ne danas. Za promjenu će netko drugi morati igrati anđela čuvara Zlatnim Djevojkama iz autobusa Greyhound.

Spustio je pogled na mjesto na kojem mu je ona čvrsto pri-vijala ruku do svojih grudi. Vrućina je bila dovoljna da mu pro-gori rupu u bicepsima. - Što je s tobom? - mrko se zagledao u

njezine krupne zelene oči koje su ga gledale tupim nedužnim pogledom. - Znam da nešto smjeraš, Crvena, ali ne mogu dokučiti kog vruga.

Reci mi! Catherinena svijest je vrištala. Ima pištolj, može te zaštititi, reci mi!

Ali nije. Još uvijek se polako oslobađala spoznaje daje za dlaku izbjegla da je izvuku iz restorana i odvedu u smrt, i željela je između sebe i Jimmyja Chainsa načiniti što je moguće veću razdaljinu. Ako nahuška Sama na tog čovjeka, sam Bog zna što bi se moglo dogoditi.

Pretpostavimo da bi mogla navesti McKadea da joj povjeruje, što je bilo prilično veliko *ako*.

Čak i da joj uspije nekako zadobiti njegovo povjerenje, što ako Chains upuca McKadea prije nego što McKade uspije ovladati situacijom? Gdje će onda biti? U tom trenutku najvažnije joj je bilo slijediti svoj pritajeni poriv da se izgubi kilometrima daleko niz cestu, izvan ubojičina dosega.

Izići van bilo je kao izravno ući u najveću talionicu. Već se bila priviknula na vrućinu zagušljivog restorana, ali ovo je ponovno bilo nešto posve drugo. Zrak je bio ljepljiv i usijan pa je imala problema kako udahnuti dovoljno zraka u pluća da bi zadovoljila potrebu za kisikom. Srećom je popustila stisak na Samo-voj ruci u trenutku kad ga je sigurno usmjeravala da prođe iza sićušne starice jer je temperatura bila takva da je sve bilo spa-rušeno i isušeno pa bi spajanje s drugom oznojenom osobom na suncu koje je neumoljivo pržilo bilo nepodnošljivo. Catherine je zapravo osjećala kako joj se haljina pripija uz svaki centimetar uznojena tijela dok je pažljivo birala put prelazeći preko omekšala katrana koji se topio na površini asfalta. Adrenalin zbog sučeljavanja s Chainsom iznenada se rasplinuo i trebalo joj je uložiti golem napor samo da prijeđe preko tog kratkog parkirališna prostora.

Za razliku od toga u autobusu je bilo divno hladno, i utonula je u sjedalo osjećajući olakšanje. Bilo je glupo osjećati se sigurno samo zato što ju je sloj čelika i obojana stakla odvajao od prijetnje koju je predstavljao Chains, ali ipak je osjećala ugodu. To joj je samo ukazalo na to da treba razmisliti. Mora se pribra-

ti i razmisliti, jer ako ne bude mogla uvjeriti Sama da joj se prijetilo, prepuštena je sama sebi.

Piljila je kroz prozor budno držeći na oku ulazna vrata restorana. Ostali putnici ušli su u autobus i smjestili se u svoja sjedala, ušao je i vozač, zatvorio prednja vrata uz onaj pneumatski zvuk i pokrenuo autobus. Chains se nije pojavio. Sam joj je dotaknuo ruku. - Kog to vraga tražiš?

Catherine je istrgnuta ruku van njegova dosega i čitavim tijelom načinila trzaj ne želeći njegov dodir. Iznenadila ju je i zatekla snaga gorčine koja je nahrupila kroz nju. Okrenula se pogledati ga tek kad je autobus krenuo ispred kafića i rekla zapanjeno: - Ti si više nego očito dao do znanja da me smatraš samo lažljivom droljom. Zašto bih ti onda povjerala nešto, čak i da imam problema?

Što se Sama tiče, na ovom putovanju mu je ona zadala više udaraca nego što je trebala i zbog toga nije osjećao sram zbog svog ponašanja. Bezobrazno ju je odmjerio. -Jer sam ti sve što imaš, Crvena.

Prasak koji bi se mogao nazvati smijehom naglo se prolomio iz Catherinina grla. Glava joj je pala na naslon i ona je polako odmahivala, s jedne strane na drugu, buljeći u strop. - Neka nam onda svima Bog pomogne.

Jimmy Chains je izbjegao linč u ženskom zahodu jureći pognute glave pokraj ljutih suknji i pobjegao kroz kuhinju. Njegov prvi poriv kad je čuo da autobus odlazi s parkirališta bio je uskočiti u unajmljeni auto i krenuti za njima. Ali Kalee je rekla da je pametan, a on je tijekom godina zapazio da pametni ljudi obično stanu i promisle o onome što čine, a ne srljaju to učiniti odmah.

Stoga je i on tako postupio. Zaustavio se i razmislio o tome. Sinulo mu je da će prije ili poslije netko primijetiti da njegov automobil ne prestaje slijediti autobus.

Ali kako bi drukčije mogao znati gdje će se ponovno dočepati Kaylee ako ne može slijediti autobus? Pretpostavio je da uvijek može nazvati šefa i čuti njegovo mišljenje, ali u tom trenutku mu je to izgledalo poput očajno loše zamisli.

Zastao je i još malo razmislio o tome. Zatim je zaobišao do prednje strane kafića i prošao kroz ulazna vrata.

Bilo je tiho nakon velike užurbanosti i odlučio se raspitati kod tinejdžerice koja je pospremala stolove. - Hej - rekao je prišavši mladoj djevojci s dugačkim smeđim konjskim repom. Premještala je industrijski kuhinjski porculan sa stola i stavljala ga na kolica na kotačima, obrisala ruke o umrljanu bijelu pregaču privezanu preko traperica i podignuvši pogled pogledala u njega.

- Uh, ma ni sam ne znam kako se nisam uspio naći sa svojom sestrom kao što je bilo dogovoreno, ali eto, nisam - improvizirao je. - Znete li možda na kojem se sljedećem stajalištu autobus zaustavlja.

- Nisam baš sigurna da znam gdje sve staje - odgovorila je, saginjući se obrisati stol - ali znam da se zaustavlja zbog ručka kod Diamondbacka u Laramieju.

- Hvala, dijete. Zahvaljujem ti. Evo. - Gurnuo joj je novčanicu od dvadeset dolara. - Kupi si nešto lijepo.

-Jupi! -Tinejdžerica je piljila u novčanicu u ruci. Potom je prvi put odvratila pogled s posla koji je obavljala i nacerila mu se. - Hvala gospodine.

Osjećao se prilično dobro. Kaylee je bila u pravu; pametan je on. Budući da je bio inteligentan tip zaključio je da bi sad bilo pravo vrijeme izgubiti se iz grada. Uskoro ga neće biti u blizini kad Bobbyja pronađu u hangaru hladnjače. Napustio je kafić i uputio se ravno prema unajmljenu automobilu. Kad se odjavio iz prenoćišta ušao je u auto i pokrenuo ga. Zatim je trenutak tako sjedio *čekajući* da se klima uređaj uhvati u koštac s nagomilanom vrućinom.

Kad je temperatura dostigla podnošljivu razinu, ubacio je u brzinu i kružio po parkiralištu. Oprezno se uputio glavnom autocestom prema međudržavnoj.

Zatim je dao gas do daske i okrenuo ukras na haubi prema Laramieju.

14

Prije nego je Kaylee čula kako tutnjeći kreće autobus u kojemu se nalazila Catherine, malo je pogledavala *na* parkiralište kafića na kojemu je vozilo bilo parkirano, a malo se divila lijepom novom laku na svojim noktima. Salon *Nakovrčaj i oboji* mogao se nalaziti negdje Bogu iza leđa u SAD-u, ali njegova vlasnica je znala manikirati. Kayleeni nokti već cijelu vječnost nisu izgledali ovako vatreno.

Bio je to posve neočekivano sjajan trenutak. Maydeen, vlasnica i glavna kozmetičarka u CU&D bila je Kayleen tip solistice. Razgovarale su o modi, o muškarcima, i Kaylee je osjetila da je našla pravu srodnu dušu kad *su* otkrile da gledaju Čak istu sapunicu. Njihov odnos bio je zacementiran kad se Maydeen kategorički složila s njom da je trudnoća-ne-baš-istih-blizanki-od-dva-različita oca, što se prepričavalo kao glavna atrakcija prije nekoliko godina, do dana današnjega još uvijek glavni kandidat za priču s najslabijim zapletom u povijesti nagrađivanja. Kad je stigla Maydeenina klijentica naručena za 1:45, Kaylee je prišla prozoru pogledati gdje je Bobby. Ali i dalje je nastavila sudjelovati u razgovoru.

Potom se autobus s parkirališta udaljio niz ulicu krećući prema međudržavnoj, i ona se bacila na posao. Virila je kroz minijaturne rolete koje su pokrivalo prozor od pleksiglasa i nestrpljivo iščekivala kad će ugledati Bobbyja i Catherine.

Čekala je.

I čekala.

- Kvrugu, Bobby. - Pritisnula je nos bliže uz rolete. - Nije to valjda vraćanje milog za drago za bezazlenu malu šalu.

- Rekla si nešto, dušice? - Maydeen je podignula pogled sa šampona.

- Aha. Prokleti muškarci.

- Ajoj. Dečko kasni po tebe?

- Kvragu, baš to. - Kaylee je odvrtila pogled kojim je bdjela kod prozora i pogledala u glavni dio salona. - Što zapravo vidimo u njima, Maydeen? Kao da ne možemo živjeti s tim stvorenjima...

- A zakon nam ne dozvoljava da ih kastriramo - složila se kozmetičarka, a potom duboko samilosno uzdahnula. - Znam, prijateljice.

- Zapravo, bojim se da bi u ovom slučaju moglo biti problema - priznala je Kaylee obraćajući se preko ramena i nastavljajući promatrati kroz prozor. - Prije nego me dovezao, hm, spomenula sam mu omraženo ime Lorene Bobbit.

- Opa. Čini se da muškarci doista izgube svaki smisao za šalu kad se radi o toj ženi, nije li tako? I njezinoj umjetnosti u baratanju nožem i sličnim stvarima.

Ali Kaylee je prestala slušati. Pozornost je prikovala na muškarca koji je iza stražnjeg dijela kafića krenuo prema ulaznim vratima ustanove. Osjećala je kako joj ruke postaju hladne i znala da to nema nikakve veze s klima uređajem u salonu.

Poznavala je taj hod. Bila je posve sigurna da je isprekidano svjetlucanje koje se isticalo na podnevnom suncu dolazilo od odbljeska zlata.

Bio je to Jimmy Chains.

Uh, sranje. Povukla se i nehotice usplahirila premda je on već nestao u kafiću i nikako je nije mogao vidjeti kako stoji iza nakošenih roleta u salonu Nakovrčaj i oboji. To je najvjerojatnije značilo da je taj čovjek znao gdje je najprije treba potražiti.

Sranje, sranje, sranje, sranje, sranje. To je dovelo do novog pitanja o kojemu nije željela ni razmišljati. Je li znao da traži nju? O, *Isuse dragi, gdje li je Bobby?*

Zbog Chainove prisutnosti u ovom gradiću u Wyomingu to pitanje je postalo još više goruće.

Ubrzo je Chains izišao kroz ulazna vrata restorana i Kaylee se ponovno posve nagoniski naglo odmaknula. Promijenivši položaj kako bi ga držala na oku, promatrala je kako prelazi preko

parkirališta do prenoćišta i ulazi u srebrnu limuzinu. Srce joj je zalupalo. Majko Božja, je li i on sinoć imao unajmljenu sobu? Bilo je pravo čudo da nisu naletjeli jedno na drugo.

O Bože, molim te daj da s Bobbyjem i Catherine bude sve u redu, molila je.

Kaylee se uputila prema vratima onoga trenutka kad se Chains odvezao i nestao s vidika. Gotovo je bila već izišla kad se sjetila povikati: - Do viđenja, Maydeen. Odlazim.

- Došao ti dečko, dušice? - Maydeen je pričvrstila uvijač za trajnu kojeg je namotavala i ispravila se premještajući šaku na križa dok je istezala kralježnicu. - Sigurno neki tip na kojega bih rado provirila.

Kaylee se na silu ležerno osmjehnula. - Protuha se nije pojavila. Pretpostavljam da ćemo se naći u hotelu. Ili se tomu žarko nadala. *Molim te, molim te, samo da se negdje pritajio.* - Hvala za nokte. Ovako lijepe nikada nisam imala.

Stilistica se potapšala po džepu u kojemu je završila Kaylee-na prava napojnica. - Bilo mi je zadovoljstvo, dušice.

Istog trenutka čim su se vrata za njom zatvorila Kaylee se dala u nezgraplan kas. Kad je stigla u sobu prenoćišta, udubina dekoltea bila joj je mokra od znoja.

- Bobby - zazvala je tiho čim je ušla u zamračenu sobu. - Unutra si? Cat?

Ali ni u tmurnoj prostoriji ni u maloj skućenoj kupaonici nije bilo nikoga.

- Isuse, Isuse. - Sjela je na rub kreveta. Rukama je obujmila struk i nagnula se nad koljena njišući se naprijed-natrag. Gdje je bio? Je li ga se Chains dočepao? *O, samo da se to nije dogodilo.*

Duboko udahnuvši zadržala je dah, izdahnula i prisilila se sjesti uspravno. Morala je razmisliti. Morala je razmisliti onako kako bi to učinila Catherine u ovom slučaju i to riješiti.

Kaylee je munjevito poslala molitvu prema nebu da se Chains nije dočepao Cat. Ako jest, nikada to sebi neće moći oprostiti.

Udahnula je još jedanput i snažno izdahnula. Protresla je ruke. Za trenutak joj je pogled zapeo na lijepo izmanikiranim

noktima, ali potom je stisnula šake, zagurala ih u krilo i usredotočila se na turoban zid njoj sučelice. Dobro. *Sad razmisli.*

U ovom gradu bilo je tek nekoliko mjesta na kojima je mogla provjeriti. Možda bi jednostavno bilo pametno početi na jednom kraju i krenuti do drugog. Ako se tu, ne dao Bog, ništa ne pojavi, uvijek može prijeći preko ceste i isto to učiniti na drugoj strani. Premda je unaprijed znala da Bobby nije nigdje u blizini salona za uljepšavanje, koji je bio jedina zgrada na toj strani grada.

Izišla je iz sobe držeći na oku cestu za slučaj da se Jimmy Chains vrati dok je oprezno koračala neravnim pločnikom. Prvi put u životu proklinjala je svoju ljubav prema cipelama s visokim potpeticama, ali konačno je stigla do benzinske postaje u kombinaciji s trgovinom mješovitom robom koja je određivala jedan dio grada. Kad je otvorila vrata, iznad njih je zacilikalo zvono i mladić iza pulta je podigao pogled.

Imao je istaknutu Adamovu jabučicu koja je grčevito poskočila kad ju je ugledao. - Mog' vam pomoć'? - pitao je, ispitivački zadržavajući pogled na njezinim grudima dok je prilazila.

Posegnula je preko puka i stavila mu prst ispod brade, laganim dodirom je podižući sve dok je nije pogledao u oči. - Tu gledaj, šećeru, i obrati pozornost - rekla je, lupkajući prstom s grimiznocrvenim lakom na noktu po svojoj sljepoočnici paralelno s očima. Pocrvenio je, što ju je obično zabavljalo. Ali u ovom trenutku osjetila je jedino neuobičajeno razdražljiv i snažan poriv da se okomi na njega i poviče kako nema vremena za takva sranja.

Ako je bilo nešto što je Kaylee temeljito poznavala bili su to muškarci i njihov katkad veoma osjetljiv ego pa mu je samo uputila blag osmjeh i palcem prešla preko vilice prije no što je spustila ruku. - Doimaš mi se kao pronicljiv mladić. Jesi li danas tu negdje u blizini vidio ženu koja izgleda ovako kao ja?

Dok je Adamova jabučica bijesno poskakivala uz grlo i niz grlo, odmahnuo je glavom. Želio je i dalje skrenuti pogled, ali ga je na vrijeme revno vratio. - Nisam gos'đo. Toga bi se sigurno sjetio.

Dobacila mu je nisi-li-ti-najsladi-dečko osmijeh. - A što kažeš za crnokosog muškarca plavih očiju, otprilike metar osamdeset pet visokog? Jesi l' njega vidio?

- Nisam gos'đo.

- Kvragu. U svakom slučaju ti hvala. - Već je bila gotovo izišla kroz vrata kad joj je iznenada nešto sinulo, i ona se vratila. Mladićev pogled bio je prilijepljen za njezinu stražnjicu, ali ga je odmah naglo vratio i pogledao je u lice. Prikrila je skrušen osmijeh, ali mlade dečke ste jednostavno morali obožavati. Bilo ih je tako lako poučiti. -A muškarca smeđe kose, nešto ispod metar osamdeset visokog, s mnogo zlatnih lanaca?

Mladićevo lice se razvedrilo. Bilo mu je očito zadovoljstvo što joj može dati potvrđan odgovor. - O, da, njega sam vidio. Čudno odjeven. Dolazio je tu par puta u nekoliko zadnjih dana.

Doista je bila prava pravcata sreća što ona i Bobby nisu već prije naletjeli na Chainsa. - Hvala, šećeru - rekla je službeniku. - Ako se vrati, učini mi uslugu i nemoj mu reći da sam se raspitivala za njega, u redu?

- Razumijem.

Našla je vremena da mu uputi svoj stotinu dolara vrijedan osmijeh. - Ma ti si zlatan.

Već je napustila parkiralište trgovine i bila na putu prema gostionici kad se osvrnula i ugledala telefonsku govornicu koja je stajala na granici između parkirališta i gostionice. Izgledi da netko leži na podu govornice bili su veoma slabi, gotovo nikakvi, ali donji dio govornice, uključujući i vrata, bio je od nekakvog metala i izdaleka je bilo nemoguće ustanoviti da je zapravo bila prazna. Prišla je govornici i odgurnula vrata.

Lako su se otvorila.

Okretala se od njih kad joj je pogled privukao kontejner za smeće iza trgovine. Srce joj je jako zalupalo i morala je ispružiti ruku i pridržati se za prečku koja se pružala uz telefonsku govornicu. Potom je, spremivši se za najgore, uložila veliki napor i uputila se do spremnice.

Njezina netaknuta nova manikura doimala se neumjesno u odnosu na ulupljeni zeleni metal dok je čvrsto stiskala i podizala poklopac. Otvarajući ga onoliko koliko joj je to doseg ruku dopuštao, podignula se na prste i nagnula zaviriti unutra i odmah s olakšanjem odahnula kad je vidjela da u njoj nema ničega osim onoga što je trebalo biti. Pustila je da poklopac padne uz zveket.

Brišući podlakticom znoj s čela slobodnom je rukom lupkala po onoj mekanoj punoći iznad srca pokušavajući s nekoliko sporih udisaja kontrolirati ubrzane otkucaje.

- Isuse, djevojko, moraš se s tim uhvatiti u koštac. Mislim da ti je prva sijeda iskočila.

Ni ulazak u unutrašnjost mračne gostionice nakon nekoliko trenutaka nije ublažio njezinu napetost, ali je barem bio odmor od neumoljiva sunčeva blještavih. Stajala je unutra i čekala da joj se privikne pogled, ne obraćajući pozornost na glavobolju koja se počela javljati u pozadini očiju. Kad su se sjene polako razdvojile u pojedinačne detalje, osvrnula se naokolo i pogledom obuhvatila inventar.

Dvojica muškaraca sjedila su za šankom, nekolicina ih je razgovarala pijuckajući pivo u stražnjem separeu, a dugonja nagnut nad biljarskim stolom sam je gađao kugle. Podigao je pogled a da se nije ni uspravio i palcem zabacio šešir kako bi je što bolje oduševljeno odmjerio. Prvi put u životu Kaylee nije osjećala zadovoljstvo što je predmet muškarčeva divljenja. Uz tiho zavijanje s džuboksa žene koja je imala tatinu lovu i izgledala dobro poput svoje mame, uputila se prema šanku.

Pipničar je bio jedan od rijetkih koji je zadržao pogled isključivo na njezinu licu dok mu je postavljala pitanja. Cijenila je njegovu učtivost, ali bilo je to jedino zadovoljstvo koje je dobila. Nije vidio ni Bobbyja ni Catherine.

Nakon nešto više od sat vremena Kaylee je okružila natrag do prenoćišta i pokušavala provjeriti posljednju mogućnost, spremište hladnjaču iza njega. Zatekla je zaključana vrata na kojima je ručka bila loše nakrivljena što joj se učinilo prilično vjerodostojnim pokazateljem da u njemu danas nije bio nitko, o

Bobbyju da i ne govorimo. Predajući se, Čelom se naslonila na čvrsta daščana vrata.

Činilo joj se da je razgovarala sa svim stanovnicima Arabesque u Wyomingu. Jedina osoba koja se sjećala muškarca koji je odgovarao Bobbyjevu opisu bila je blagajnica u kafiću. Sjećala se da ga je vidjela kako odlazi s nekim tko joj je zvučao sumnjivo, poput Jimmyja Chainsa.

Morala se s time suočiti. Možda Bobby nije bio žrtva zločina. Provjerila je sva mjesta na koja bi se bilo zgodno otarasiti tijela. Svojim očima je vidjela Chainsa kako se sam odvozi i nije mogla uočiti nijednu sumnjivu hrpu blata koja bi ukazivala na žurno iskopan grob. Bez obzira s koje to strane promatrala, nametao se samo jedan zaključak.

Bobby je bio u dosluhu s Jimmyjem Chainsom, i to već duže vrijeme. Što je inače moglo objasniti kako ih je Chains uspio pratiti sve do ovoga grada. On je zapravo bio od onih tipova kojemu bi bilo teško objema rukama i uz svjetiljku napipati vlastitu stražnjicu.

Nije bila pripremljena na bol zbog izdaje, ali joj je poput kiseline izjedala želudac. Samojoj sebi je govorila da je Bobby samo jedan od tipova s kojima se može dobro nasmijati i strasno po-seksati, ali nekako joj se od početka uspio prišuljati i zateći je nespremnu te postati više od ljubavnika za dobar provod. Pomislila je kako to vjerojatno ima veze s načinom na koji joj se ponudio pomoći naći Catherine, premda Kaylee nije pristala na seks koji je njemu bio jako važan unatoč njegovoj očitoj nevoljkosti da bude upleten.

Ali nije li se on s njom poigrao kao s ribicom? Ponašao se tako nevoljko, što je samo poslužilo sve većem stjecanju njezine naklonosti, premda se ipak zalijepio za nju i dao sve od sebe da joj pomogne. Bože, sigurno je umirao od smijeha svaki put kad je mislila da im ide uzeti jelo iz kafića, a on se umjesto toga sastajao s Chainsom i planirao njezinu propast.

Lupila je šakom po vratima. - Proklet bio, Bobby!

- 'alo?

Bio je to promukao šapat, tako tiho izgovoren da je u prvi trenutak pomislila kako joj se pričinilo. Prezirno se narugala samoj sebi. *Budaletino. Želiš samo da sve te ružne pretpostavke nisu istinite. Shvati, dušo.*

Naglo je podignula glavu. - Bobby? - prislonila je uho uz vrata Srce joj je tako luđački bubnjalo i ponovno se ponadala te je jedva uspjela nešto čuti od tutnjave. - Bobby? Unutra si?

-Aha.

- O Bože, jesi li ozlijeđen?

- Hmm. - Nakon duge stanke promrmljao je. - Hladno mi je.

Kaylee je bučno prodrmlala oblu kvaku i svom težinom ramenom udarila o daščana vrata.

Nisu popustila ništa više nego kad je to isto već ranije pokušala. - Vrata su se zaglavila. Odmah se vraćam. Idem po pomoć.

Nije bilo odgovora i ona je trenutak oklijevala u agoniji neodlučnosti, prislonivši uho uz daščana vrata. - Bobby? Čuješ me, šećeru? Idem po pomoć.

Ponovno joj nije odgovorio i već ju je počeo hvatati prvi blagi osjećaj panike kad je jedva čujno prošaptao: - Kay. Otrčala je do prednjeg dijela prenoćišta i upala kroz uredska vrata tako snažno da su male rolete još dugo poskakivale na vratima nakon što je prišla stolu. Za stolom nije bilo nikoga.

Lupila je po malom samostojećem zvonu koje je služilo za pozivanje i kad to nije izazvalo neposredan učinak, učinila je to još jednom. I još jednom.

Nastavljala je mahnito pritiskati izazivajući kakofoniju. - Što se to do dovraga zbiva? - Vlasnik je naglo izišao iz stražnje prostorije brišući s krajičkajedne strane usana mrlju od umaka sa špagetima ubrusom kojeg je držao u desnoj šaci, dok je lijevom pokušao naglim trzajem osloboditi drugi koji mu je bio zaguran za ovratnik. - Prestanite s tom bukom. - Zgrabio je i izvukao zvono ispod Kayleena dlana.

- Brzo dođite - požurivala ga je. - Tamo otraga je jedan muškarac zaglavljen u spremištu hladnjače.

- Što? - Buljio je u nju. - U tom spremištu ne bi trebalo biti nikoga.

- Nije u njemu zato što u njemu želi biti! Gotovo je plesala koliko je bila nestrpljiva, nastojeći navesti tu mršavu šeprtlju da požuri. - Hajde, dovraga, hoćete li se pokrenuti? Moramo ga izvući.

Vlasnik je bio pomalo kočoperan čovjek i od njezina glasa na-kostriješilo mu se perje. Ponosno se uspravio povrijeđena dostojanstva. - Nemojte mi se obraćati tako ružnim riječima, mlada damo. Ako je ovo mali grad mislite da smo svi mi tu hrpa provincijalaca? Dobro razmislite. Usred sam večere i nemam vremena za vaše gradske grubosti i igre. - Okrenuo je leđa veži koja je razdvajala ured od životnog prostora.

U tri najduža koraka kakva u životu nije učinila, Kaylee je zašla iza pulta. Zgrabivši ga za rame naglo ga je okrenula i zgrabila šakama za košulju te svom snagom povukla naprijed. Na visokim petama bila je blizu metar osamdeset visoka, i kad je mali vlasnik prestao posrtati naprijed, nos mu se zario dva-tri centimetra u njezin dekolte. Izvukla ga je, odigla od poda i spustila glavu sve dok im oči nisu bile u istoj razini.

- Slušaj me, prдавče mali, nije ovo nikakva igra. Moj muškarac zaglavljen je u tvojoj hladnjači. Nije njegova ideja bila dospjeti tamo, i ako mu se bilo što dogodi samo zato što si odbio izvući svoju mršavu malu guzicu odatle i provjeriti, a da ne govorimo izbaviti ga, podnijet ću protiv tebe tužbu za nesavjesno ponašanje, tako golemu da od papirologije nećeš ugledati svjetlo dana sve do poodmaklc dobi! - Oslobodila ga je, i na vrtoj lavoј potpetici izvela zaokret za sto osamdeset stupnjeva. Nije se čak ni osvrnula nego se uputila prema vratima: - A sad, miči guzicu! Pokrenuo se.

Njegov bijes ponovno se razbuktao kad je ugledao u kakvom stanju je ovalna kvaka na vratima za koju je Kaylee posumnjala da je Jimmyja Chainsa ruku djelo.

-Vidi ovo - povikao je. - Samo to vidi! Platit će mi netko za to. Net...

Kaylee je mogla samo pretpostaviti da je dobro pogledao izraz na njezinu licu jer je potpuno progutao ostatak svoje tirade. - Morat ću donijeti alat - promrmljao je.

- Požuri. - Nije dočekala da se udalji nego se natiskala uz vrata. - Bobby? Šećeru? Čuješ me?

Nije bilo odgovora pa je šakom zalupala po daščanim vratima. - Bobby! O, Bože, molim te, molim te da mi odgovori.

- H... hladno, ženo - začula je njegov slabašan glas.

- Samo malo pričekaj, šećeru. Izvući ćemo te za minutu, dvije najviše. A onda ću te ja odmah utopeliti. - Mahnito se osvrtala oko sebe. - O, Bože, gdje li je taj mali pišonja? Zabacivši glavu počela je zapomagati iz sveg glasa.

Sama glasnoća buke koju je izazvala nedvojbeno je polučila brze rezultate. Vlasnik prenoćišta dotrčao je s kutijom alata, a posluga kafića je istodobno nahrupila kroz stražnja vrata restorana. Trenutak poslije dotrčao je i čovjek kojega je Kaylee smatrala rančero. Izglodana čačkalica virila mu je iz kuta usana u koje je bila zagurana.

On je preuzeo nadzor nad situacijom, prekinuo blebetanje i brojna pitanja te mirnim autoritativnim glasom upitao: - Što se tu događa, Irv? - Pitanje je bilo upućeno vlasniku prenoćišta.

- Nekakav dečko iz grada zaglavio se u mojoj hladnjači - odgovorio je Irv ogorčeno dok je bez zamjetnih rezultata prtljao oko svinute ovalne kvake na vratima.

Kaylee, koja je prepoznala osobu od akcije čim ga je ugledala, svu svoju pozornost usmjerila je na rančera. - Molim vas, gospodine - preklinjala je. - Izbavite ga. Nije on unutra zato što želi tu biti i umirem od straha da je teško ozlijeđen.

Rančer je promotrio vrata. - Pretpostavljam da bih ih mogao razvaliti nogom.

Irv je odmah otpuhnuo, ali Kaylee je prekinula ono za što se bojala da bi mogla biti tirada o svetoj nepovredivosti njegova vlasništva prije nego je dopustila da se razvije. - Ne - nevoljko je odbila. - Na kraju bi ga mogli samo još jače ozlijediti. Zvuči mi kao da je na podu, odmah iza vrata.

Rančer je čučnuo i prebira po kutiji s alatom. Kad je našao to što je tražio, ustao je i zakoračio naprijed. - Makni se ustra-nu, Irv - naredio mu je.

Irv se pomaknuo i rančer je stao na njegovo mjesto. Nakon nekoliko trenutaka otvorio je vrata, onoliko koliko je mogao dok Bobbyjevo nepomično tijelo nije prepriječilo put.

Kaylee se provukla unutra. - Bobby?

Ležao je licem okrenut podu i Kaylee se oteo tjeskoban jecaj s usana kad je ugledala oteklinu veličine guščjeg jaja na potiljku. U središtu otekline bila je duboka rasjekotina, oko rubova crna od ugrušaka krvi.

- Isuse. - Kleknula je pokraj njega. Njegova gola ruka bila je hladna na dodir kad je posegnula za njom. - Bobby?

- Kako je unutra, gospodična? - Slab tračak svjetlosti koji je dopirao kroz vrata trenutačno je bio zasjenjen krupnim ran-čerovim tijelom koji se provlačio kroz otvor. - Sve u redu s njim?

- Nije. Koža mu se smrzava i, ne odgovara, i... Ostala je bez daha i činilo se da ne može udahnuti dovoljno. Dahćući, osjećala je kako histerija prijeti preuzimanjem kontrole. Pružila je ruku prema rančeru. - Molim vas - preklinjala ga je bespomoćno između soptanja. - Molim vas.

- U redu. Sve je u redu. - Provirio je glavu kroz vrata. - Neka mi netko doda papirnatu vrećicu. - Okrenuvši se natrag, njegova poput kože čvrsta ruka sklopila se oko njezinih i pomogao joj je ustati. - Iziđite van, gospođice. Pustite mi da ga iznesem van pa da vidimo Čime se moramo pozabaviti.

Trenutak poslije položio je Bobbyja na vrući beton koristeći se pritom svojom besprijekorno čistom maramicom kojom je zaštitio ranu od dodira s prljavim tlom. Kaylee je čučnula pokraj njega, umirući od želje da i ona nešto pomogne. Nažalost, bila je jednako od pomoći kao muškarac koji je ležao ispružen pokraj njezinih nogu dok je soptala i borila se da dođe do daha, i kad je dotrčao kuhar mašući smeđom papirnatom vrećicom od ručka, rančer mu je istu zgrabio iz ruke, protre-savši je otvorio i pružio joj.

- Stavite je preko usana i nosa i dižite u nju, gospođice. Sve je u redu. Samo ste zbog panike ubrzano disali.

Kaylee je postupila prema naređenju i preko vrha vrećice promatrala kako rančer palčevima podiže jedan po jedan Bobbyjev kapak, provjeravajući reakciju zjenica na jakom popodnevnom suncu. Zatim je pritisnuo dva prsta na arteriju ispod Bobbyjeve vilice i sjeo na podvinute noge, pogledavajući u nju.

- Rekao bih da je to slučaj pomlađivanja pogoršan gubitkom krvi koji je posljedica udara u glavu. Zadobio je i potres mozga.

Kaylee je spustila vrećicu. - Ima li tu negdje u blizini liječnik ili ambulanta?

- Po standardima Wyominga. Unesimo ga u vaš auto i nacrtat ću vam kartu.

- Hvala vam. - Pružila je ruku preko Bobbyja da bi dodirnu-la rančerovu. - Sjajni ste.

U tom trenutku Bobby je otvorio oči i osvrtao se oko sebe, sve dok njegov nesiguran pogled nije skliznuo pokraj Kaylee-noga lica, a zatim se ponovno istim putem vratio i zadržao na njemu. Usta su mu se izvila u nešto što je bilo samo sjena nje-gova šarmerskog cereka, i to ju je uzdrvalo do temelja. Odmah za tim osjećajem uslijedila je snažna krivnja zbog sjećanja na ono što je vjerovala o njemu.

- O, Bože, Bobby, žao mi je - prošaptala je. -Jako mi je žao što sam tako mislila. - Uzela je njegovu mlohavu desnu ruku u svoje, prinijela je usnama i obasula poljupcima. Zatim ju je s puno poštovanja spustila među svoje grudi.

- Hej, nema probl'ma - nejasno je izgovorio. Nekoliko je puta zatreptao gledajući u nju pri čemu je usmjeravajući se na jednu točku pogledom klizio izvan fokusa. Napokon se, čini se, usredotočio na jednu točku na njezinu licu na koju se mogao usredotočiti. Piljio je u nju, usana slabašno razvučenih u osmijeh i spojenih obrva koje su izražavale zbunjenost. - Pozna...

Glas mu se izgubio, a zatim je čini se ponovno skupio snagu i ponovio: - Pozna...

Ponovno mu se glas izgubio i utihnuo, i ne popuštajući stisak kojim mu je držala ruku do zapešća zavučenu među svoje grudi, Kaylee se nagnula nad njega. S ljubavlju se zagledala u njegove plave oči. - Što to zna... šećeru?
Zatreptao je prema njoj. - Poznajem li te?

Autobus je krenuo s međudržavne prema mjestu s kojega se pružao pogled na prelijepi krajolik. Iza sebe je ostavio Great Divide Basin i počeo se penjati sve dublje u planine.

- Petnaest minuta narode - najavio je vozač na mikrofon. -Iskoristite to da protegnete noge i uživajte u pogledu.

Catherine je bila zabrinuta i na oprezu dok je silazila s autobusa. Osvrtala se naokolo očekujući da će svakoga trenutka od-nekuda iskočiti Jimmy Chins, vitlajući svojim pištoljem. Sam ju je čvrsto zgrabio za ruku i barem jednom joj se svidjelo što joj potpuno ne vjeruje. Nije se čak ni obazirala na to što se poput šupka ponašao tamo u restoranu. Samo je željela biti što bliže njemu, što je i učinila, premda je popustio stisak i konačno spustio ruku s njezina ramena.

Ali sa svakim trenutkom koji je prolazio bez uzbuđenja, popustila je i napetost. Prostor s kojega se pružao pogled bio je nešto veći od dvije uske trake koje su zauzimale pola petlje s međudržavne. Jedna je bila namijenjena za parkiralište i jedino vozilo parkirano na njoj osim njihova autobusa bio je kombi iz kojega se trenutačno iskrcavala peteročlana obitelj. Na desnoj strani prostora nalazio se kemijski WC i mala ograđena koliba sa strane parkirališne trake koja je služila kao čekaonica za putnike koji su čekali autobus, zbog kojih su se i oni zaustavili.

Još uvijek je bilo vruće na ovoj uzvisini, ali hladni povjetarac se na mahove poigravao s naznakom da će donijeti olakšanje. Sve u svemu bilo je tiho i mirno i uljuljkavši je odvratio joj pažnju od stalne budnosti te se Catherine odvojila od Sama i s ostalim mnoštvom koje se vrzmalo krenula prema mjestu s kojega se pružao prekrasan pogled.

Nekoliko minuta divila se pogledu na planinski lanac koji se pružao prema jugu, ali na koncu se počela osjećati stiješnjena

među tijelima i odmaknula se u stranu. Prošetala je natrag prema autobusu i barem na tren polako uživala u svojoj slobodi.

Odjednom je niotkuda na nju naletio automobil. Samo jedan trenutak bila je sama na traci dok se kretala prema autobusu, a već u sljedećem se sa autoceste pojavila limuzina. Krećući se uistinu prebrzo, tutnjila je ravno prema njoj.

Smrznula se nasred ceste promatrajući tonu željeza koja se obušila na nju. Zatim ju je ruka, pjegasta od starosti i u svim smjerovima išarana blagim strunastim venama, zgrabila za zapešće i povukla na sigurno. Automobil je projurio bez zadržavanja, promašivši je za dlaku.

Stajala je tako i grudi su joj se nadimale dok se borila doći do daha, bezizražajno buljeći u automobil koji je nestajao s vidika. Potom se okrenula i zapiljila u lice stare sitne koščate sjedokose gospođe koja je bila gotovo deset centimetara niža od nje i tako vitka da je izgledalo kako je i jači povjetarac može otpuhati.

- Prokleti tinejdžeri. - Njezina spasiteljica popustila je stisak, oslobodila Catherinino zapešće i zamahala rukom kako bi odagnala kovitlac zrnaste prašine koji se digao za automobilom koji je projurio jako velikom brzinom. - Trebalo bi im odmah oduzeti dozvolu zbog takvih akrobacija.

- O moj Bože, hvala vam - rekla je Catherine usrdno kad se konačno pribrala. - Spasili ste mi život. - Tad su joj do svijesti doprle ženine riječi. - Bio je to tinejdžer? Vidjeli ste vozača? - Ona nije nikoga ni načas opazila.

- Zapravo nisam, ali tko još vozi tako sumanuto?

Sam je dojurio i klizeći se naglo zaustavio ispred Catherine. Zgrabio ju je za oba ramena. - Jesi li dobro? Isuse, samo sam za trenutak okrenuo glavu i kad sam vratio pogled automobil je fi-juknuo niz cestu i netko je rekao da te za nekoliko centimetara promašio. - Pala mu je u naručje i on ju je čvrsto stegnuo pri-vijajući je bliže. Osjećao je neugodno stezanje u želucu.

- Prokleti tinejdžeri - energično je ponovila sitna starica. Sam je pogledao u nju preko Catherinina tjemena. - Jeste li im možda kojim slučajem zapamtili registarski broj?

- Nisam. Dogodilo se prebrzo.

- Spasila mi je život, Sam - mrmljala je Catherine u njegova prsa. - Da nije nje, ja bih sad bila razasuta po cijeloj cesti.

- Zahvaljujem vam u svoje ime, gospođo.

- Dovraga. - Žena je samo slegnula ramenima. - To bi svatko učinio.

- Možda i bi, ali nije. - Sam ju je preletio pogledom. Slabašan izgled je sasvim očito bio varljiv i on joj se nacerio. - Sigurno ste snažniji no što izgledate. Crvena je komad žene da bi je sitna ženica poput vas uspjela povući s puta automobilima koji voze nedopuštenom brzinom.

Podignula je ruku i tako pokazala iznenađujuće čvrst mišić. - Život na ranču, pedeset godina skijanja po bespuću i tripot tjedno u Svjetskoj gimnastičkoj dvorani otkad smo prodali posjed.

- Svemu tome od srca zahvaljujem.

Catherine se izvukla iz udobna Samova zagrljaja i okrenula prema svojoj spasiteljici. Pružila je ruku i stisnula ženine. - Doista vam hvala. Nikada vam to neću moći uzvratiti.

- Dušo, ništa mi ne trebaš vraćati. Drago mi je što sam se zatekla tu gdje sam ti mogla pomoći.

- Narode, vrijeme za ulazak u autobus - povikao je vozač autobusa.

U nastavku putovanja Catherine je razmišljala o tome kako ju je automobil za dlaku promašio. Po svoj prilici njezina spasiteljica ima pravo kad pretpostavlja da je vozač tinejdžer, netko mlad i dovoljno neiskusni da se uspaničari kad shvati da je umalo nekoga zgazio.

Ali Catherine se nisu sviđale podudarnosti. A dva bliska susreta sa smrću u manje od sat vremena učinila su joj se veoma podudarna.

Mnogo je razmišljala o tome prije no što su se zaustavili na tom odmorištu i došla do zaključka da je muškarac koji joj se danas u kafiću obratio jezikom znakova zacijelo bio Bobby La-Bon. U svakom slučaju, odgovarao je Kayleenu opisu. Pitanje je bilo: je li istina da gaje poslala njezina nekadašnja prevaran-tica blizanka ili je s Jimmyjem Chainsom bio nerazdvojan tandem plaćenih ubojica?

Ovo potonje nije joj se baš posve uklapalo. Nije mogla ne uzeti u obzir to što je vidjela tu dvojicu ljudi zajedno, ali teorija o konspiraciji zacijelo bi se malo bolje razmahala da je ta Bobby-osoba uistinu dogovorila na kojemu će se mjestu naći jer bi ona dala sve od sebe da bude tamo.

Dakle, ako Bobby tad nije bio s Chainsom, i ako ga je doista poslala Kaylee, je li to značilo da je i njezina sestra negdje u blizini? Je li ju došla izbaviti?

Catherine je sama sebi rekla kako je unaprijed osuđeno na neuspjeh ponadati se. Sestra kakvu je poznavala i voljela nikada se baš nije iskilavila da bi neku drugu osobu izvukla iz nevolje.

Ali bilo joj je toplo oko srca zbog tog sićušnog tračka nade.

Međutim, nije se mogla zadugo zadržati na jednoj emociji. Čitav uragan njih nastavio je poskakivati na sve strane, a njoj je pozornost najprije privukla jedna, a zatim druga. Ona koja se najdulje zadržala bila je krivnja.

Catherine je znala da joj je dužnost obavijestiti Sama o Chainsovu napadu. Poput šteneta sa zauzlanim starim rupčićem brinula je zbog te spoznaje sve otkad su napustili Arabesque, a incident s automobilom je tu zabrinutost samo pojačao. Mogla ga je grickati, istraživajući njušiti, i uzalud tragati za labavim završetkom koji bi na neki način magično razmrsio i otkrio neku drugu mogućnost, ali najdonja granica bila je sasvim jasno definirana. Nije imala drugoga izbora, kad je sličan napad mogao doći kao grom iz vedra neba, na bilo kojem mjestu i u bilo koje vrijeme.

A možda je već i došao.

Premda je strahovala od pomisli da se u to uplete sa Samom. Činjenica da se ponovno odmaknuo i zašutio govorila je glasnije od riječi da njegovo pokazivanje zabrinutosti tamo kod mjesta s kojega se pružao pogled nije bilo zbog nje, već zbog želje da svoje ulaganje sačuva netaknuto. Bio je tako tvrdoglavo i nepopustljivo slijep što se tiče nje da je znala kako bi navesti ga da joj povjeruje bila veoma teška borba.

No ipak, duboko je strpljivo uzdahnula, sadašnji trenutak bio je najbolji. Tako joj se učinilo.

Sam je to osjetio kad se Catherine okrenula prema njemu. Vrpaljila se na sjedalu sve otkad su se vratili u autobus, i u njemu je čitavo to meškoljenje izazivalo mučninu. Ne otvarajući oči, pružio je onu ruku do nje i pritisnuo joj bedro da je umiri.

- Hoćeš prestati s tim?

- S čim? - zahtijevala je zajedljivo. - Disanjem?

- Smeta mi. - Bio je to instinktivan odgovor, ali nije se želio sukobiti s njom. Samo je želio da se prestane vrpaljiti. Hladan znoj izbio mu je na čelu i slijevao se vlažan i ljepljiv na prsa i pod pazuh, a novi nalet mučnine dospio mu je u grlo prije no što se nasreću smanjio. - Dođavola, prestani s tim ljuljanjem.

- Ima nešto što ti moram reći. Čupnula ga je za prste koji su stiskali njezino golo bedro i Sam je povukao ruku. Ovaj put nije ni zamijetio dodir njezine kože ispod svoje ruke. Nestrpljivo ga je gurnula laktom i morao je duboko udahnuti kako bi se ot-hrvao još jednom naletu mučnine.

- McKade, hoćeš li obratiti pozornost na mene? - uporno je zahtijevala. - Rekla sam kako ti imam nešto reći.

- Uvjeren sam da će svaka riječ koja kapne s tvojih usana biti biser neprocjenjive vrijednosti - složio se protisnuvši kroz zube. - Ali ako nemaš ništa protiv, zadrži to za sebe. - Imao je loš, loš predosjećaj da mu ona piletina koju je pojeo za ručak baš i nije bila najbolji potez dana.

- Vjeruj mi, ne bi mi bilo ništa draže od toga - odbrusila je. - Ali kako je vrijeme od bitne važnosti...

- Rekao sam ti, zadrži za sebe! - Otvorio je oči i sve mu se odjednom učinilo previše svijetlo i sve boje predrečave. Kad je dođavola haljina na Crvenoj poprimila tu boležljivu nijansu sirupa za kašalj. Teško progutavši zagledao se u nju. - Nisam ras-položenje li ti jasno?

Šutke je dostojanstveno prihvatila njegovo oštro upozorenje.

- Vraški loše, Bubba, jer nisam raspoložena da me ubiju umjesto moje sestre!

Zaškiljivši je pogledao u nju. - O čemu to dođavola sad trabunjaš?

-Jimmy Chains, tip za kojega sam ti rekla da je ubio onu ženu u Miamiu, što je, mogao bi se prisjetiti dovelo do toga da se Kaylee ne pojavi na raspravi i izgubi jamčevinu i spojilo nas, bio je danas u Arabesquei.

- O, za ime Boga. - Povrh svega kako se osjećao samo mu je još to sranje trebalo. - Pretpostavljam da očekuješ kako bih ti trebao vjerovati na riječ. Sad kad smo dvjestotinjak kilometara poodmakli i kad nema načina da sam provjerim tvoju priču. A onda ćeš mi još reći da je u automobilu koji te umalo pregazio bio baš on.

- I sama sam se to zapitala.

S gnušanjem je piljio u nju. - Čovječe, pa ti mene zbilja smatraš glupim pasjim skotom, nije li tako?

- O, pa nikada nisam rekla da si glup.

U redu, sam je bio kriv za tu primjedbu. Brišući hladan znoj s obrve upitao je sarkastično: - A gdje se to točno taj Jimmy Chimp...

- Chains! Jimmy Chains.

- Taj tip Chains magično pojavio? U Arabesquei. - Sam je morao teško progutati usljed nadolazećeg vala mučnine što ga je samo još više razbjesnilo. Nije bio raspoložen za njezine igre. - Što je radio, besposličario za obližnjim stolom dok smo jeli?

- Ne, on je...

- Pretpostavljani da si ga jedino ti vidjela.

- Zapravo, čitava skupina...

- Zamisli na trenutak da sam tako lakovjeran da mi uistinu prodaš svoju usranu priču - ponovno ju je prekinuo ne želeći se prepustiti zamršenom klupku zbilje i fikcije za koji je znao da će zaplesti svojini okretnim jezikom pruži li joj samo malu priliku. - Što te to ponovno navodi na to da pomisliš kako te on želi ubiti? Ne postajemo li pomalo melodramatični?

Bijesno se uspravila uz trzaj, a on je baš u taj trenutak i na tom mjestu umalo izgubio svoj ručak.

- Ne znam - rekla je gnjevno - postajemo li? Meni to baš i nije posebno melodramatično vjerovati da bi me mogli ubiti

kad mi netko zagura pištolj u lice. Ali, to sam ja. Možda je to za vrhunskog, neustrašivog dečka na nagrade poput tebe sasvim uobičajen svakidašnji događaj.

Nekakav kutak razuma u njegovoj svijesti koji je još uvijek funkcionirao pokušavao mu je reći da su u ovom razgovoru postojali slasni podaci koji su bili važni i na koje bi trebao usredotočiti svoja novčana sredstva koja su se brzo topila. Njegova prva instinktivna reakcija zapela je za prijezir koji je izrazila riječima »dečko na nagrade«. Dovraga, jednako tako može reći i napastovatelj male djece.

Agresivno joj se unio u lice ne obraćajući pozornost im novo probijanje znoja koje je taj pokret izazvao. - Misliš li ti da ja uživam u utjerivanju jamčevine? - zarežao je. - Misliš li da mi se sviđa provoditi svaki svoj budan trenutak u društvu lopova i propalica?

- Mislim da jako uživaš u tome. Samo što moja sestra nije propalica. A nije ni lopov.

Oprezno se odmaknuo dovoljno daleko kako bi je mogao još bolje drsko odmjeriti od glave do pete. - Ne, tvoja sestra zvuči poput prave, produktivne građanke koja poštuje zakon. Ali za razliku od nje ti si...

- O! Baš si guzica! Srdito mu je odgurnula rame. Činjenica da ga je to samo zaljuljalo na mjestu samo je pojačala njezin bijes i nezadovoljstvo. - U redu, pretpostavimo za trenutak da prihvatim tvoju samoobmanjujuću maštariju da sam ja Kaylee MacPherson. Što ti dođavola daje za pravo da se podrugljivo ismijavaš načinu na koji ona zarađuje za ži...

Zatekla se kako govori u vjetar. Uz prigušenu psovku iznenada se odgegao sa sjedišta i navrat-nanos odjurio niz prolaz do stražnjeg dijela autobusa.

Catherinine usnice su postale mlohаве i ona je skliznula na njegovo mjesto uz prolaz izvirujući iza visokoga naslona vidjeti što on to zaboga radi. Dok je promatrala, on je doslovno skinuo vrata zahoda sa šarki prije no što je nestao duboko u unutrašnjosti i ona je ogorčeno otpuhnuvši ponovno pogledala naprijed.

Za krepati! Da barem nije uobičajeno za njega da bude tako grub. Taj tip ne zna reći »oprosti«. Morao je obaviti nuždu i jednostavno je skočio i otišao. Ne bi mu kruna pala s glave da je nešto rekao, ali to je bila samo ideja. Ona je iznijela nepobitnu tvrdnju i radije nego da je priznao da bi mogla biti u pravu, on se izgubio. Ljutito se naglo vratila natrag na svoje mjesto i uzela knjigu.

Bila je strašno zabavna tako da je jedva podignula pogled kad se ubrzo nakon toga neki čovjek uputio niz prolaz dolazeći iz prednjeg dijela autobusa. S druge strane razgovor koji je njegov dolazak izazvao privukao joj je pozornost.

- Ako ste se uputili u zahod - čula je kako netko iza nje govori - možete se odmah vratiti. Nekakav tip je u njemu već gotovo pola sata.

- Netko će morati otići porazgovarati s vozačem - ubacio se neki drugi glas. - Koliko čujem, nekoliko gospođa u stražnjem dijelu autobusa veoma će brzo biti u kritičnom stanju.

Catherine je bacila pogled na prazno mjesto do sebe i prenu-la se kad je uočila da se Sam još nije vratio. Oklijevajući je odložila roman i premjestila se na njegovo sjedalo kako bi se još jednom osvrnula i provirila iza naslona. Ono što je prvo uočila bio je dugačak red koji se stvorio ispred jedinog nužnika.

Sam nije bio među ljudima koji su stajali u njemu.

Nije se zaustavila preispitati otkuda takva iznenadna zabrinutost za njega; jednostavno je samo djelovala. Ustala je sa svog sjedala i u trenu se spustila niz prolaz.

- Molim vas - upitala je prvu osobu u redu na koju je naišla. - Što se tu događa?

- Nekakav tip je unutra i povraća sve iz sebe - odgovorio je mladić u kojemu je Catherine prepoznala istog onog dečka kojega se jutros nadate zamoliti za pomoć prije no što joj je Sam dokrajčio plan.

Ispričavajući se na svakom koraku probijala se prema početku reda i pokucala na vrata nužnika. - Sam? Jesi unutra?

- Odlazi, Crvena. - Trenutak mrtve tišine uslijedio je nakon tih obeshrabrujućih riječi, a zatim se kroz vrata nepogrešivo začuo zvuk snažnog povraćanja.

- O, Sam - prošaptala je. Okrenula se ljudima koji su čekali u redu. - Sigurno je to zbog piletine koju je pojeo za ručak. Učinilo mi se da nema dobar miris.

Bili su sućutni, ali imali su svoje probleme od kojih je najveći bio onaj koji je uključivao njihovu krajnju potrebu za nužnikom.

Okrenula se prema vratima. - Sam? Pred vratima se stvorio čitav red ljudi koji su čekali da uđu unutra.

On je izronio iz svog jada tek toliko koliko mu je trebalo da izgovori istinski uvredljiv prijedlog što ti spomenuti ljudi mogu učiniti.

- Ma ne misli on tako - uvjeravala je one koji su bili dovoljno blizu da to čuju, ali mogla je uočiti da je sa samo nekoliko riječi Sam potpuno uništio onaj faktor sućuti pa su ti koji su čekali veoma brzo gubili strpljenje. Nekoliko ljudi koji su bili pri dnu reda izgledali su raspoloženi za neposredno izazivanje nereda. - Možda je bolje da popričam s vozačem.

Dvadeset minuta poslije autobus je bio parkiran ispred trošnog motela u malom gradu u Wyomingu i vozač je bio u stražnjem dijelu autobusa, lupao po vratima. - Gospodine! Molim vas otvorite. Moram inzistirati na tome da napustite nužnik. To nam je jedini kojega imamo i zbog činjenice da ste ga zauzeli nastala je velika potreba ljudi vani.

Sam je podigao glavu s vrata na koja ju je bio naslonio. - Mogu - složio se slabašnim glasom. - Ali u tom slučaju ću se isповraćati po čitavom vašem lijepom i čistom autobusu.

- Našli smo vam smještaj za večeras, gospodine. Vaša supruga pokupila je vaše torbe i sad je u sobi, očekuje vas.

Njegova supruga? Sam se drhtureći uspravio na noge i isprao usta vodom iz sićušnog umivaonika. O čemu to dodavola taj idiot govori?

Zatim mu je sinulo i Sam je opsovao. Taj obmanuti bedak sigurno misli na Crvenu.

Otvorio je vrata i teturajući izišao. - Gdje je ona? - Glupo pitanje. Vjerojatno već desetak kilometara daleko odavde.

~ U sobi, gospodine. Dajte - tu se mišićava krupna ruka ispružila da ga povede - dopustite mi da vam pomognem.

- Moja supruga...

- ...je posve dobro. Ona sigurno nije jela isto što i vi. Ona je jedna sasvim fina susretljiva žena, gospodine. Pravi ste sretnik. Joj, koliko bi žena pravilo problema oko toga što moraju sići s autobusa, posebice na ovakvu mjestu. Oprezno koračajte, gospodine. Ali vaša supruga mi je rekla da ne brinem zbog toga i da će se ona već nekako snaći.

Da je imao snage, Sam bi bio prezirno iskrivio usnicu. Kladio bi se da je ona upravo napravila nešto prije nego što je u plesnom ritmu otišla niz cestu.

- Trošak- promrmljao je, ali istina je bila da mu je u tom trenutku doista bilo svejedno. Ponovno je počeo osjećati mučninu koja je privremeno jenjala.

- Za to će se Greyhound pobrinuti, gospodine. Ništa ne brinite. Pazite, stepenica. Još jedna. Evo nas, stigli smo.

- Zahod - promrmljao je Sam. - Brzo.

- Ovamo, Sam.

Trgnuvši se podigao je glavu kad se oglasila Crvena. One njezine krupne zelene oči bile su blago zabrinute, ali on se nije zavaravao vjerujući kako je to zbog njega. Tako se ponašala samo zbog vozača. Jasno da se neće izdati dok god ima nekoga tko je može vidjeti; trebao je to znati. Čekat će dok autobus ode.

Osjetio je jak napadaj mučnine i posrćući se uputio u kupaonicu.

Catherine je zahvalila vozaču autobusa i za njim zatvorila vrata. U prostorijici je bilo zagušljivo i stari rashlađivač na prozoru bio je učinkovitiji u stvaranju buke nego u rashlađivanju zraka. Jedva je mogla čuti od njegove buke kad se autobus pokrenuo i krenuo. Brišući rukom čelo prekapala je po svom kovčegu sve dok nije našla kratke hlačice i potkraćenu majicu. Brzo se presvukla, a zatim otišla pomoći Samu onoliko koliko je bilo u njezinoj moći.

Zatekla ga je kako sjedi na podu leđima okrenut vratima dok su mu dugačke noge bile svinute oko nužnika i ruke prekriže-

ne preko ruba zahodske školjke. Bio je pravi prizor iscrpljenosti, onako čelom oslonjen na podlaktice.

Njegovo krupno tijelo zauzelo je većinu dostupna prostora u prostorijici, ali ipak se uspjela provući unutra. Spustivši pogled na košulju koja je na njegovim leđima bila prozirna od znoja, jednom je rukom posegnula za tankim malim ručnikom dok je drugom odvrnula slavinu. Hladnom vodom namočila je ručnik, iscijedila ga i načinila oblog.

- Evo - rekla je kleknuvši iza njega kako bi mu oblog pritisnula uz potiljak. - Od ovoga ćeš se osjećati bolje. - Prtljala je nastojeći mu otkopčati gumbe na košulji.

On se trgnuo unatrag i u tom skućenom prostoru snažno pritisnuo leđima njezin trbuh. - Kog vraga ti tu radiš? - želio je znati ne skrivajući da je iznenađen. - Bio sam uvjeren da ćeš biti kilometrima daleko.

Catherine se neugodno lecnula kad je shvatila da joj nikada nije ni palo na pamet otići i ostaviti ga da se sam snalazi kako zna i umije. Uslijed prezira zbog svoje sentimentalnosti i takve nezaslužene zabrinutosti za čovjeka koji je dao sve od sebe da joj zagorča život glas joj je postao zajedljiv kad je s njegova vrata skinula oblog, ponovno ga navlažila i prislonila mu uz čelo. - Dan je tek počeo, McKade.

Glava mu je pala natrag na njezine bujne grudi. - Bit će da je tako.

Upravo ga je oslobodila mokre košulje koja se zalijepila za njega kad je ponovno osjetio novi napadaj mučnine. Sljedećih sat i pol promatrala je kako mu se mišići na golim leđima žestoko napinju ispod kože dok se naginjao nad zahodsku školjku. Jedan napadaj slijedio je za drugim, uz veoma mali razmak između njih, i doslovno je mogla vidjeti kako mu se utroba preokrenula sve dok naposljetku u njegovu želucu nije ostalo ništa što bi mogao povratiti. Konačno je isčezao i zadnji grčeviti napadaj i on se skljkavši naslonio na nju. Ponovno ga je obrisala hladnom krpom.

- Trebali bismo te vjerojatno odvesti u bolnicu.

- Ne. - Odmahivao je glavom negodujući. - Ne mogu si priuštiti bolnicu.

- A možeš li si priuštiti umrijeti?

Slabašan smiješak zatitrao mu je u uglu usana. - Neću umrijeti. - Zabacio je glavu unatrag tonući sve dublje u mekane grudi i prostrijelio je pogledom. - Osim toga, pomislio bih da bi ti to uljepšalo dan.

- O, da - složila se sarkastično. - Sama pomisao da vlastima objašnjavam tvoj raspadajući leš doista me uzbuđuje. - Pro-drmala ga je, ali njegov očajan jecaj i trenutačan gubitak boje koju je uspio povratiti naveo ju je da s osjećajem krivnje spusti ruke uz tijelo. - Nije trenutak za škrtarenje, Sam.

- Mora biti - promrmljao je. - To je jedini način da ikada dođem do te ribarske kućice za Garyja.

Catherine je navukla obrve. - Kakve ribarske kućice? I tko je dodavola Gary?

Udobno se naslonio uz nju. - Prijatelj. Gary i ja smo bili MP-jevci. Catherine je naglo izvila obrve. - MP-jevci? Znači li to vojna policija? Vojska SAD-a? -Da.

- Same McKade, imao si pravi posao i napustio ga da bi postao lovac na nagrade?

- Morao sam. - Gornjim dijelom tijela naglo je tromo klonuo i naslonio se na nju dok ga je napuštala posljednja snaga. -Garyja je pogodio metak namijenjen meni. Ostao je paraple-gičar. Netko se morao pobrinuti za — prekinuo je rečenicu opsovavši kad ga je novi napadaj mučnine natjerao da sjedne i ponovno nagne nad zahodsku školjku, raspinjan grčevima koji *su* kulminirali bez povraćanja.

Catherine je pogledala deblji kraj pištolja koji je izvirivao iz njegovog pojasa i izbočeni novčanik u stražnjem džepu. Izvadila je oboje dok je on bio toliko zaokupljen svojim očajnim stanjem da nije ni primijetio. Odlazeći ih na stranu ustala je ponovno navlažiti ručnik hladnom vodom. Nakon nekoliko trenutaka još jedanput se tromo naslonio na nju kao da mu je ona bila privatna ležaljka.

Tapkala mu je hladnim oblogom čelo, vrat i ramena. - Zašto kažeš da je metak koji je ozlijedio tvog prijatelja bio tebi namijenjen? Jesi li naljutio nekoga? Lako je to mogla predočiti.

- Nisam, bio sam dočasnik na visokom rangu u zapovjedništvu. Trebao sam imati nadzor nad situacijom.

Čekala je, ali on nije dalje objašnjavao. - To je sve? Trebao si imati nadzor nad situacijom, ali ga nisi imao; i zato je metak koji je paralizirao tvog kompića trebao pogoditi tebe umjesto njega?

-Da.

- Nisi nikoga razbjesnio da bi to bio razlog zbog kojega su zabunom pogodili tvog prijatelja dok su zapravo ciljali tebe?

- Bože, Crvena. - Glas mu je bio prepun gnušanja. - Nisam.

- Ali ipak je tvojom pogreškom ranjen.

- Točno!

Osjećajući da je potresen, ponovno je navlažila ručnik i njime ublažujući napetost prešla mu po ramenima i duž širokih ključnih kostiju. - Ne shvaćam. Možda, ako mi objasniš što se dogodilo.

- Eto, taj natankirani Spec 4 probio se kroz glavne vratnice.

- Stani malo, stani malo - prekinula ga je. - Što je Spec 4?

- Specijalista, četvrte klase. Čin, Crvena, viši od pozornika, a manji od narednika.

- A pod natankiran podrazumijevaš...

- Pijanca koji puzi četveronoške. Osim toga, poslije smo saznali da je pušio zagrijani kokain. Ali u to vrijeme znali smo samo da se probio kroz vratnice i marinci na straži pozvali su vojnu policiju, odnosno mene i Garyja.

Slijedili smo vojnika do prostora za vojnu paradu, sve do mjesta na kojemu je ostavio svoj Jeep. Tip je posrtao po zelenilu vičući i povremeno pucajući iz pištolja kojega nije smio imati.

Sam je sklopio oči, zamišljajući kao daje jučer bilo. Vlažna noć, pun mjesec koji je zalazio i izlazio iza gomile oblaka. Nepravilno parkiran Jeep koji je još radio, svjetla na njemu bila su upaljena, a vrata na vozačevoj strani otvorena. Tišina u kojoj su se zrikavci prestali glasati ometeni ljudima. - Razgovarao sam s njim pokušavajući ga smiriti. Istodobno smo poticali bočni manevar. - Glava mu je poskočila na valu oštrog udara od kojega su se nadigle grudi Crvene i mogao je doslovno osjetiti pitanje prije nego je i bilo postavljeno. Uz blagi osmijeh u jednom kutu usana dao joj je odgovor a da ju nije ni naveo da ga priupita. - To je ono kad jedan član, u ovom slučaju ja, krene na jednu stranu zadržavajući pozornost predmeta potjere, a njegov partner se uputi na drugu. To omogućava manji, ili barem razdvo-

jeni cilj koji predmet potjere može naciljati, i ostavlja više mogućnosti vojnoj policiji da ga razoruža.

- Dakle, je li Gary na neki način bio prisiljen provoditi taj bočni manevar protiv vlastita uvjerenja?

- Nije, to je standardni postupak djelovanja. I općenito veoma učinkovit.

- Samo što taj put...

- Samo što sam taj put ja zajebao - rekao je bez oklijevanja. - Izgubio sam pozornost Spec 4. Njišući se, kretao se napri-jed-natrag pokušavajući nas obojicu odjednom pokrivati, ali uglavnom je bio usmjeren na mene, kako je i trebao biti, i pomislio sam kako sam napredovao u pokušaju njegova smirivanja. Gotovo *sam* ga uspio nagovoriti da odbaci oružje. Ali tad sam učinio nešto, rekao nešto pogrešno, jer se iznenada izbezumio, počeo urlati i ispaljivati metke. Bacio sam se na zemlju i zapucao. - Teško je disao zbog težine svog neuspjeha. - Srušilo je i njega, ali dovraga, bilo je prekasno. Već je bio pogodio Garyja.

Nastupio je trenutak tišine, a potom je Catherine upitala. -A zašto je to onda bila tvoja pogreška?

- Zato što sam ja bio zapovjedni narednik, dođavola!

Osjetila je previranje u napetim mišićima, na svim mjestima na koja su je doticali. - A Gary je bio...?

- Narednik stožera.

- Pretpostavljam da to nije neki vrlo visoki čin.

-Ja sam bio odgovoran za sigurnost situacije nad kojom sam izgubio nadzor. Završilo je tako što čovjek koji ne samo da je bio pod mojim zapovjedništvom već i moj najbolji prijatelj više nije mogao pokrenuti noge.

Catherine je pomislila kako počinje shvaćati. - Gary je tebe okrivio?

Nasmijao se kratko, oštro i nesretno. Catherine je iznenada osjetila poriv da mu pruži utjehu, da ga uzme u naručje i ziba poput malog djeteta.

- Šest, ili možda osam mjeseci Gary je bio bijesan na cijeli svijet. Krivio je Spec 4, marince koji ga nisu zadržali na vratni-

cama, vojsku SAD-a općenito. K vragu, krivio je čak i Boga. Ali iz nekog glupog razloga, nikada nije krivio mene. - Zvučao je kao da ga je mučilo baš to što je njega izuzeo.

- Možda zato što je to prihvatio onako kako se dogodilo, kao tragičan događaj.

- Ne, nego zato što je bolji prijatelj nego što zaslužujem. -Izjavio je to bez oklijevanja, tonom koji je davao do znanja da je razgovor završen.

Potom se promeškoltio. - Mislim da je bljuvanje napokon prestalo. - Bio je slab poput mačića i osjećao je hladnoću do kosti, što mu je sudeći po ustajaloj vrućini unutra bio pokazatelj da je dehidrirao. Ipak se uz napor izvukao iz toplog počivališta i odvojio od tijela Crvene. Postalo mu je opasno toplo i to nije bilo dobro. - Dovraga, ovaj pod zacijelo nije mjesto na kojemu treba sjediti. Idemo odavde. - Osovio se na noge.

Pitajući se gdje je u čitavoj toj priči mjesto ribarskoj kućici, Catherine je odsutno podignula njegov novčanik i pištolj i uputila se za njim u glavnu prostoriju. Kad mu je prišla, prtljao je s nečim što je izvukao iz svoje valjkaste putne torbe, ali tek kad se okrenuo shvatila je da su to lisice.

- Oprosti Crvena - rekao je pružajući se da je dohvati. - Ali preslab sam da bih te progonio. Moram to učiniti.

- Ne! - Izdaja je bila poput noža zarivena u srce i ne razmišljajući ga je počela udarati rukama po prsima, odguravajući ga iz sve snage. Srušio se poput posječena stabla na krevet iza sebe.

Tresla se kad je ugledala kako se ispružio na madracu. -Ušljiva izdajnička svinjo! Ostala sam i brinula o tebi, a ti me sad hoćeš vezati kao pseto na lancu? - Nijednom nije zaplakala otkad ju je odvuкао od kuće, ali sad su joj oči bile pune suza koje je bijesno naglo odagnala. Neće mu dopustiti da vidi na što ju je sveo, prokleta bila ako će.

Sam se uz napor osovio na lakat, osjećajući drhtavicu i slabost. Trljajući se po mjestu na prsima po kojemu ga je udarala piljio je u njezine zarumenjene obraze i bijesne zelene oči koje su bile još krupnije zbog suza kojima nije dala da poteku. Isu-

se, čime gaje to udarila, čekićem? Zatim je ugledao što ima u ruci i posve zanijemio. - Spusti pištolj, Crvena. -Što? - Spusti. Pištolj.

Spustila je pogled na oružje u svojim rukama, kao da ga nikada u životu nije vidjela, lagano ga dižući i spuštajući dok joj je od šoka nestalo snage u prstima. O, Bože, zaboravila je da drži pištolj u rukama. Na umu joj je bila samo njegova udobnost kad mu gaje izvukla iz pojasa, ništa drugo.

Ali suočena s njegovom izdajom duboko je udahнула i bolje namjestila oružje u ruci, sve dok ga nije propisno držala. Bio je teži no što je izgledao i opisivao je drhtavo krivudavu osmicu u zraku dok ga je podižući uperila prema njemu. Za pripomoć je prinijela drugu ruku i u njoj ugledala čvrsto stisnut njegov novčanik. Drhteći, zagurala ga je u utor među grudima i onom slobodnom rukom pridržala teški pištolj.

- Ne približavaj se, McKade. - Polako se krećući prišla je i dograbila kovčeg s kreveta. Potom se žurno vratila natrag. Njegove zlaćanoosmeđe oči netremice su je promatrale, i premda mu je lice bilo nezdravo blijedo i nije učinio nijedan očiti pokret, nije vjerovala da neće ustati s madraca i silom je spriječiti.

- Nisi trebao posezati za lisicama - rekla je tresući se. - Sve bi bilo u redu, samo da nisi posegnuo za lisicama. - Ustuknula je povlačeći se do mjesta na kojemu je ostavila torbicu i sagnula se ne skidajući pogleda ni uperena drhtava pištolja u njega, pipajući jednom rukom sve dok prstima nije okrznula remen. Na brzinu ga se domogla i zabacila preko ramena. Izvukla je Samov novčanik iz udubine dekoltea i spustila ga u torbicu te ponovno podignula svoj kovčeg i natraške uzmaknula prema vratima.

- Bit ću humanija od tebe i neću te vezati. Za slučaj da ti ponovno pozli. - Otvarajući vrata prošla je natraške kroz njih, a zatim oklijevala trenutak piljeći u njega. Lice mu je bilo pepeljasto, ali su mu oči žarile dok ju je gledao, a njegova gola prsa, ruke i ramena isijavale moć koju nije mogla podcijeniti. - Žao mi je zbog tvog prijatelja - prošaptala je. - Uistinu mislim da nisi bio kriv.

Potom je zaguravši pištolj u torbicu pobjegla u zasljepljujuću sunčevu svjetlost.

- K vragu! Da se nezadovoljstvo moglo mjeriti jačinom glasa, zvučalo bi to poput lavlje rike. No riječi koje su proizišle iz Samova grla bile su jedva nešto glasnije od kreketeta.

Teškom mukom se nastojao uspraviti, ali kad je uspio sjesti na rub kreveta morao je sam sebi priznati da mu je snaga ozbiljno narušena. Nije dolazilo u pitanje dati se u potjeru za njom, barem ne zasad.

Brzo je opsovao.

Potom se prisilio osoviti na noge. Kvragu, i te kako je dolazilo i bolje će mu biti da mrdne guzom ili će ona netragom nestati.

Njegova prilika da dođe do ribarske kućice upravo mu se izazovno šepireći izgubila kroz vrata, i uopće nije shvaćao samoga sebe zbog činjenice da je ono za čim je u sebi najviše žalio bilo to što neće imati priliku iskoristiti nijedan kondom koji je nekoliko zadnjih dana skupljao po dozatorima u zahodima. Bio je nedokučiv tip, pravi profesionalac.

Drhtureći, izvukao je iz valjkaste putne torbe čistu košulju koju je navukao na sebe. Zatim je sjeo na rub kreveta kako bi prikupio snagu. Znao je da bi trebao piti što više tekućine, maloprije se prestao znojiti, i zbog činjenice da je dehidrirao, više no zbog bilo čega drugog, teturao je poput tek okoćena ždrje-beta. Ali kad je poslije nekoliko trenutaka želeći se napiti pustio vodu u umivaoniku u kupaonici, zbog blagog mirisa klora želudac mu se pobunio i preokrenuo te je odložio čašu i ne kušavši vodu. Tromim hodom vukao se u potrazi za četkicom i pastom, oprao zube, a potom pokušao iznova.

Došlo mu je na povraćanje.

Kvragu s tim. Kreni već jednom. Još ne prestaje. Nagonski je posegnuo prema križima provjeriti gdje mu je pištolj. I opsovao kad se sjetio gdje ga je zadnji put ugledao, kako se klimavo klata u rukama Crvene. Prokletstvo. Sad bi tako rado zapalio.

Oteo mu se osmijeh premda mu nije bilo do šale. Mora joj se odati priznanje jer je doista bila prava mustra. Toliko je

snažno i vješto u nekoliko zadnjih dana privlačila pozornost na sebe da je ovo bio prvi put u prilično dugo vremena da je pomislio na cigarete. Svaka čast mladoj dami.

Ali dođavola čovječe, nije to bilo ništa. Odbacivanje želje za nikotinom bila je sitnica u usporedbi s načinom na koji joj je uspjelo da joj istrese dušu i ispriča sve o Garyju, nakon čega je bezbrižno sitnim korakom izašla kroz vrata, razvlačeći za sobom njegovu utrobu.

Počelo ga je progoniti sjećanje na njezin pogled kad je ugledala lisice. Ni u kom slučaju nije bio bezbrižan. Bijesno ga je odagnao. Vrlo važno. Znao je on već kakva je sjajna mala glumica.

Međutim, nije mu bilo lako odbaciti posljednje riječi koje mu je uputila.

Noge su mu se potpuno odsjekle kad mu je rekla kako on nije kriv za to što se dogodilo Garyju prije nego se plesnim korakom uputila kroz vrata i niz autocestu. Sam se naslonio uza zid kako bi za trenutak uspio doći do daha.

Zašto bi otišla i takvo što rekla? Imala je nadmoć u tom trenutku, drhtavom rukom držala je pištolj što znači da time nije mogla ništa postići. Zašto je onda to rekla?

Čovječe, nije je se domogao, uopće se nije domogao. Ali dočepat će se on te proklete ribarske kolibice za Garyja, kud puklo da puklo, i zbog toga mu je bila potrebna. Stoga bi se trebao pridići, poći za njom i dovesti je natrag.

Odmah će. Čim skupi malo snage.

Jimmy Chains je zavaljene stražnjice sjedio u unajmljenom automobilu odsutno vrteći i prebacujući čačkalicu s jedne strane usta na drugu dok je promatrao putnike koji su izlazili iz autobusa. Čekao je da se pojavi Kaylee. Bilo je vrijeme da se stvari uspješno okončaju i on vrati u susjedstvo.

Zatim se naglo trgnuvši ispravio u sjedalu i ispljunuo čačkalicu na pod. Izgledalo je kao da je zadnji putnik napustio vozilo jer je vozač zatvarao vrata. *Jebem ti, što je sad ovo?*

Izlazeći iz automobila zalupio je vratima i gazeći odlučnim korakom uputio se preko parkirališta presresti vozača koji se kretao prema gostionici. - Hej - povikao je Chains. - Trebao sam se ovdje naći sa sestrom, rekla je da će doći vašim autobusom. Crvenokosa, zgodna ženska, zamamnih oblina, 'ste je vid-jeli?

- Uh? - Trepćući, vozač je začuđeno piljio u čovjeka koji se pojavio kao grom iz vedra neba, a zatim se drhtureći pribrao. - O, crvenokosa. Jesam, njezin suprug se otrovao hranom. Morao sam ih ostaviti u prenoćištu. - Nastavio je svojim putem.

Lovcu na nagrade je pozlilo? Chains je u mislima trljao ruke. To je bilo dobro, samim time njegov posao će biti mnogo lakše obaviti. - Čekajte malo! - U nekoliko krupnih koraka pokušao je sustići vozača. - U kojem prenoćištu? Gdje?

- Žao mi je, gospodine. Nije mi dopušteno davati takve podatke.
-Jebemti, riječ je o mojoj sestri!

Vozač se ukrutio i prostrijelio ga odbojnim pogledom. - To vi kažete - rekao je ukočeno i mjerkaio Chainsa, kao da je tražio sličnost. Neiskreno je ponovio: - Žao mi je. Takva su pravila.

Chains je pomislio na silu izvući podatke iz tog malog govornara, ali bilo je tu previše publike a šef mu je rekao da izbjegava javnost. Jebeni pasji skot, i što će sad?

Dakle, čovjek je morao jesti pa je pretpostavio da bi i sam mogao nešto pregristi sve dok je on tamo. Nešto će mu vjerojatno sinuti dok bude ponovno dolijevao gorivo u staru krtiju. Na kraju krajeva, pametan je on.

Tako je Kaylee rekla.

Ništa mu nije sinulo dok je trpao u sebe prženi pileći odrezak i pečeni krumpir. Mučio se mozgajući sve dok ga nije glava zaboljela, ali ostao je bez odgovora kad je pojeo krišku pite od jabuke i popio kavu.

Dok mu je konobarica ponovno točila kavu načuo je razgovor za sljedećim stolom.

Jedva je spazio tinejdžericu koja se zaustavila uz stolić do njegova. Za stolićem je sjedio dječak, možda dvije tri godine stari-

ji od nje, i ta mala slatkica zacijelo je imala poriv privući dječakovu pažnju. Chainsa mladenačka ljubav nije ni najmanje zanimala, ali načulio je uši kad je progovorila.

- Hej - rekla je sramežljivo. - Kakva je bila nagodba s onim muškarcem i ženom koji su morali sići s autobusa. Ja sam Belinda. - Neznatno se nasmiješila dječaku i slegnula ramenima.

- Mislila sam da ćeš možda ti znati jer sam te vidjela kako si prije tog razgovarao s njom.

- Ja sam Joel. - Dječak je također slegnuo ramenima. - Zapravo, ne znam ništa o njima, ali znam da je frajer utrobu bljuvao u zahodu i da nitko od njega nije mogao obaviti nuždu. Zato su ih ostavili u tom prenoćištu.

Chains se zavalio u stolcu i prestrašio tinejdžere uplećući im se u razgovor. - Kako se zvalo to mjesto na kojem su ih izbacili? - želio je doznati. - To je moja sestra s kojom sam se ovdje trebao naći.

Dječak je bio ljut što je ovo očijukanje prekinuto u zametku, ali mu je veoma spremno odgovorio. - Ne znam, čovječe. Očajnički sam morao u zahod pa nisam baš ni obraćao pozornost.

- Nisam ni ja vidjela - dodala je djevojčica. - Ali negdje otprilike dva sata vožnje odavde.

- Ma ne, prije će biti oko sat i četrdeset pet minuta - usprotivio se dječak.

Okrenula se prema njemu sasvim očito se želeći pokoriti njegovoj boljoj procjeni. - Misliš?

- Pa da, sat i četrdeset pet minuta. Sto posto.

Dakle tako. Chains se osovio na noge spuštajući napojnicu na stol. - Hvala dečko - rekao je. Posegnuo je za računom koji je bio naopačke okrenut na mladićevu stolu. - Čuj, daj da ja to platim.

- Hej, hvala faco. - Mladić se nacerio pogledavši u djevojku. - Hoćeš nešto slatko? Ja častim, sad kad sam dobio nekoliko dolara na koje nisam računao.

Chains je uzeo novu čačalicu na šanku dok je blagajnik zbrajao dva računa. Zagurao ju je kut usana i nacerio se dok je

prelazio preko parkirališta prema svom autu. Kaylee je bila u pravu. Pametan je on momak.

Koliko jedna žena može biti glupa? Catherine se bijesno vraćala bankinom uz autocestu dok je smeđu torbu držala čvrsto stisnutu uz truh. Nije mogla vjerovati, jednostavno nije mogla vjerovati da se vraća u tu sobu u prenoćištu.

Dragovoljno se predajući u prevarantske pandže Sama McKadea.

Mogla je posve lako pobjeći. Razgovarala je s vlasnikom mjesne garaže koji joj je bio voljan iznajmiti automobil. Imala je Samov novac kojim je to mogla platiti i već odavno je mogla nestati i vratiti se svom sređenom sigurnom životu. Svaka pametna žena bi to učinila. Jednostavno uskočila u taj automobil i zaputila se kući.

Ali ona nije mogla zaboraviti Samovu odvratnu boju ni suhe, ispucale usnice. Nije bilo veće glupače od nje zato što je brinula o tom čovjeku i to je sebi već nekoliko puta ponovila. Ali je li ju to opametilo ili joj usmjerilo pozornost na vlastite probleme, na ono o čemu je trebala brinuti? Dođavola, nije.

To je ona zvala »pušioničar«, nije tu bilo nikakve dvojbe.

Sitničava istina bila je ta da ju je Sam McKade privlačio toliko da se činilo kako mu ne može odoljeti. I eto je sad tu, s torbom punom boca Gatoradea koje su kvrcakale jedna o drugu i kutijom slanah krekerah kako se vraća izigravati Majku Tereziju čovjeku koji će je vjerojatno liscama privezati za najbliži komad pokućstva prije no što ga uspije upitati »kako si«?

Koja glupača.

Zatekla ga je kako sjedi na podu, u duboku snu, skljojkanog uza zid. Spuštajući torbu čučnula je uz njega i pružila ruku kojom ga je blago prodrmlala za rame. - Hajde, Sam - mrmljala je. - Hajde, dušo, nije to baš najbolje mjesto za oporavak. - Hajde, pomoći ću ti da legneš na krevet.

- Uhhh. - Otvorio je oči i rukom protrljao neobrijanu bradu. Pokušao je oblizivanjem vratiti vlažnost usnicama, ali jezik

mu je bio suh poput ostatka usana. Crvena mu je pomogla da ustane, a njegovi napori da pripomogne bili su nespretni i uglavnom neučinkoviti. Slabašno se prevrnuo na prostirku na kojoj je ležeći treptao i gledao u nju. - Hej. Sanjao sam da si otišla.

- Jesi li? - Skinula mu je cipele i čarape i ostavila ga. Čuo ju je kako odlazi u kupaonicu, ali odmah zatim je izišla i čulo se šuštanje papira i kvrcanje stakla priljubljenog uz staklo. Ubrzo se vratila, sjela pokraj njega i provukla mu ruku ispod ramena pokušavajući ga podići i poduprijeti. - Evo. Popij to.

Hladna osvježavajuća tekućina skliznula mu je niz grlo i Sam ju je pohlepno gutao sve dok nije odmaknula čašu.

- Lakše - promrmljala je. - Ne želiš valjda da ti se ponovno vrati. - Ponovno mu je prinijela čašu usnama i prisilila ga da pije malo pomalo, što ga nije zadovoljavalo, sve dok šalica nije bila prazna.

- Paše. - Pogledao ju je podigavši pogled. - Još.

Popio je još tri čaše. Dopustila mu je samo oskudne gutljaje dok nije utažio žeđ. Konačno se ponovno skljojao na jastuk. Posljednje što je čuo bio je njezin glas i neko mrmljanje o krekerima.

Potom je naglo upao u bezdanu crnu rupu.

Catherine je bdjela nad njim. Nije bila sigurna treba li pozvati liječnika. Pitanje je najvjerojatnije bilo sporno, ali sumnjala je da bi ga u ovom bespuću mogla naći. No time nije prestala njezina zabrinutost.

Sam se budio otprilike svakih sat vremena, užasno žedan i ona ga je pojila s još Gatoradea, nakon čega je, poput čovjeka koji s jedne strane svijeta zakorači u duboki svemirski prostor, ponovno odmah tonuo u dubok san. U jednom trenutku budan, a već u drugom u komi; nije to bilo normalno. Kad je bio budan žalio se da mu je hladno, što po ovoj vrućini doista nije bilo normalno. Međutim postupno mu se vraćala boja u lice i usne mu više nisu bile onako potpuno isušene. Ali koža mu je bila suha i on je i dalje drhturio pa ga je umotala u deke. Osjećala je opuštenost i olakšanje kad se oko devet sati lagano oznojio i ostao budan dovoljno dugo da razdražljivo opsuje zbog

pokrivača natrpanih na njemu i zbacih ih na pod. Nagovorila ga je da pojede nekoliko krepera i kad je ovaj put utonuo u san učinio joj se prirodnijim stupnjem nesvjesnog stanja.

Sjedeći uz njega na krevetu, Catherine je pustila da joj glava lupi o zid. Prvi put u nekoliko sati osjećala je da će s njim biti sve u redu. Trebala bi otići.

Ali pomisao na to da pokupi torbicu i kovčeg i smisli plan djelovanja bila joj je prenaporna. A časna istina bila je da to zapravo nije ni željela učiniti. Nekako joj se njezin pouzdan i siguran život u Seattleu više nije činio tako privlačnim kao još samo prije nekoliko dana. Koliko god se trudila, više nije mogla čuti njegov zov.

A osim toga, bila je sigurna da će se sutra ujutro probuditi prije Sama, tako da se i sama mogla malo odmoriti, vidjeti kako se osjeća pri dnevnom svjetlu i tek tada odlučiti što će.

- O, Bože. - Catherinin glas bio je slabašan i protkan skrivenim strujanjem hysterije. Tupim udarcem lupila je glavom o zid, jedanput, dvaput, triput. Bila je u velikoj, velikoj nevolji ako je bila svedena na obranu Scarlett O' Hare. *Gluposti, Rhett, o tome ću razmišljati sutra.*

Dovraga. Bila je neovisna žena. Nisu joj bila potrebna zastarjela predratna opravdanja i racionalizacije južnjačke ljepotice. Donijela je dobro promišljene odluke i ponašala se u skladu s njima. Ona...

O, *dovraga s tim.* Skliznula je na madrac uz Sama. Bila je preumorna za to, doista će o tome razmišljati sutra.

Za manje od minute spavala je kao top.

Da se Jimmy Chains mogao dočepati onog mladića, panke-ra koji mu je rekao da je Kaylee u nekakvom prenoćištu koje je sat i četrdeset pet minuta udaljeno zapadno od Larami-eja, bio bi ga na pola razbio, slomio mu obje ruke i sasuo jebene zube niz ždrijelo. Bezuspješno je pretresao po bespuću jedan gradić za drugim, i čineći to počeo je zamjećivati razdražljivost koja je zacijelo isticala čud njegova oca svih tih prijašnjih godina. Možda je taj starac na kraju krajeva imao pravo. Možda su šake bilo jedino što je mudrijaš tinejdžer razumio.

Mladić je njega smatrao budalom, a on je mrzio kad ljudi misle da je glup. Malo ih je to dvaput učinilo, barem pred njim, jer je uvijek istog trena reagirao; šakama, nogama, razbijenom bocom, nožem ili pištoljem. Nikada nije volio povrijediti žene, ali pristao je ubiti Alice Mayberry kad je Sanchez došao na tu ideju, i nikada u životu ne bi to učinio samo zbog novca.

Ta kučka nazvala ga je krupnim, glupim i ružnim, i to ne jedanput. Koliko je ona zbog toga postala pametnija?

Ali Kaylee je bila posve druga priča. Zacijelo mu se nije sviđala pomisao daje mora povrijediti, premda je znao koliko je to nužno. Možda i nije često razgovarala s njim tamo u klubu, ali uvijek mu je uputila prijateljski smiješak, dobacila duhovitu primjedbu ili upitala kak' si? kad god su im se putovi ukrižali. Nikada ga nije navela da se osjeća tupastim ili glupim, kao što je to činilo nekoliko drugih djevojaka.

A danas mu je rekla da je pametan. Nitko mu to dosad nije rekao.

Istina, nije on bio blesav kako se činilo da svi o njemu misle. Recimo da se nitko tako glup kako su neki za njega mislili ne bi znao tako elegantno odjenuti. A kad je osjetio potrebu da se po-

mokri i zaustavio na prostoru s kojega se pružao prekrasan pogled, kad je ugledao Kaylee nasred ceste ispred sebe kao božanski odgovor na sve njegove molitve, nije li jače pritisnuo gas?

Bio bi je pregazio da nije bilo one starice koja joj je pritekla u pomoć. Tko bi pomislio da se netko tako sićušan i slabašna izgleda može tako brzo pokrenuti?

Chains se stresao kad se dovezao na parkiralište još jednog u nizu trošnih prenoćišta upravo kad su se oblaci prolomili i počela lijevati kiša. No činjenica je da je razmišljao brzo, poput pametnih ljudi, i iskoristio situaciju čineći ono što je trebalo učiniti.

Dovraga, *tupastoj* osobi ponajprije na pamet ne bi palo jesti u restoranu gdje se autobus zaustavio da ručaju putnici pa ne bi ni načuo razgovor o ženi za kojom je tragao. Otvorio je vrata automobila i po kiši žurno potrčao prema zamračenom uredu motela.

Lice mu je bio zažareno, a šake stisnute. Dobro, možda sad nije bio najbolji trenutak razmišljati o razgovoru u restoranu. Pokušao je otvoriti vrata ureda, a zatim zalupao po njima kad je shvatio da su zaključana. Razmišljajući o tome ponovno se posve izobličio. Bilo je već gotovo dva sata ujutro, a on još nije pronašao prenoćište koje se navodno trebalo nalaziti samo sat i jebelih četrdeset pet minuta od mjesta s kojega je krenuo. Volio bi da se može dočepati tog pankerskog šupka.

Upravo se spremao progurati šaku kroz prozor na vratima i sam dohvatiti knjigu gostiju, kad se u stražnjem dijelu prostorije upalilo svjetlo. Polako se izvukao muškarac, škiljeći na blještavom svjetlu koje je upalio dok je prilazio vratima.

Iznad njih je zacilikaloo zvonice kad ih je otvorio. - Ružna noć

- pozdravio je Chainsa. Zijejavajući, odvukao se natrag do stola.

- Želite jednokrevetnu?

- Ne želim, čovječe. Želim podatak.

Čovjek je oprezno podigao glavu.

Chains je bio umoran i svega mu je bilo dosta, htio je poći kući, tamo gdje rastu palme umjesto ovog usranog obračun-kod-OK-koralala prizora. Činilo mu se da je ovo bila dovoljno

privatna situacija da je od toga tipa mogao na silu izvući sve podatke koji su mu bili potrebni, a da time ne naljuti svog šefa. Sigurno se vidjela ta njegova spremnost na nasilje jer je čovjek bez riječi otvorio knjigu gostiju, stavio je na pult i okrenuo prema Chainsu da može lakše pročitati.

U njoj se nije nalazilo Kayleeno ime, kao ni ime lovca na nagrade, ali bio je pametniji no što bi se moglo očekivati. - Crvenokosu s atraktivnim sisama, visokog tamnokosog tipa - naglo je izgovorio. - Vidio si ih?

- Nisam, gospodine.

Chains se nagnuo preko pulta. - Meni ne bi lagao, bi li?

- Ne bih gospodine. - Čovjek je teško progutao, ali mu je gledao u oči bez oklijevanja.

Chains je opsovao, a potoni zabrinuto otpuhnuo. - Dovraga s tim. Nema mi druge. Daj mi tu jednokrevetnu. Uхватit će nekoliko sati sna i naći će je ujutro.

Sam se probudio u praznoj sobi. Naglo se uz trzaj pokrenuo u krevetu i plahta mu je skliznula ispod pojasa. Kamo je nestala Crvena? Sinoć se vratila, ako nije sanjao? Ali gdje je bila sad?

Zatim je kroz lupu kiše po krovu i zujanje krvi u ušima čuo prigušenu buku i zavalio se natrag na kvrgavi jastuk. Nije otišla; bila je u kupaonici. Čuo je tek veoma slabašan zvuk, nekakvo prigušeno zvec, zvec, zvec koje je zacijelo dolazio iz prostorije te osim ako tijekom noći nisu dobili miševe, zvuk je poticao od nje.

Osjetio je u mjehuru potrebu za mokrenjem što je shvatio kao dobar znak jer je to značilo da je sinoćnja dehidracija samo stvar prošlosti. Ali premda je odbacio pokrivače na stranu pomaknuo se samo do ruba kreveta. Tamo je sjeo, stopala raširio na tankom tepihu i oklijevao ustati i uputiti se u kupaonicu.

Imao je golem problem pred sobom. Počeo se pitati nije li se dočepao pogrešne blizanke.

Trljajući nadlanicom preko vilice jedva da je od snažnog lupanja srca i iznenadne navale emocija zapazio hrapavost jutarnje brade. Bože, kakva užasna pomisao. Ali morao ju je razmo-

triti. Postojala su neka... protuslovlja u vezi nje na koja nije obraćao pozornost.

Eto recimo imala je beskrajno bogat rječnik. Što li je ono rekla nekidan, da je namjeravala reći ljudima kako je on vodi preko granice zbog pohotnih namjera. Koja bi to još zabavljačica rekla *zbog pohotnih namjera*?

A da ne govorimo da je pametnija nego što je očekivao nakon prvotnog dojma. Daleko pametnija. Dovraga, razmišljala je brže od njega u napetim situacijama te i najmanju mogućnost pretvarala u svoju korist.

Nije mu promaknulo ni da je, osim onog jednog puta, nije zanimalo devet desetina sadržaja šminke u toaletnoj torbici. Ili činjenica da se prijateljski odnosila prema ženama i djeci ne obraćajući pozornost na tipove koji su se saplitali pokušavajući joj se što više približiti, osim ako nije nastojala pridobiti njihovu pomoć kako bi pobjegla od njega.

A osim toga... sinoć se vratila.

Bio je to pravo uzbuđenje, nešto što nije mogao posve shvatiti. Kad je otišla, zacijelo nije bio u stanju dati se u potragu za njom. Mogla je u bilo kojem smjeru pobjeći u bilo koju državu, što bi joj omogućilo posve pristojnu prednost. Možda bi je on ponovno našao, a možda i ne bi. Čak i kad bi je našao, svi su izgledi bili da bi bilo prekasno ili bi ga koštalo toliko da mu se uopće ne bi isplatilo. Zašto onda jednostavno nije nestala?

Može li to značiti da nije imala što izgubiti jer je bila ona osoba za koju je oduvijek tvrdila da je, što će potvrditi jednostavnim otiskom prstiju na kraju puta?

O, sranje, McKade. Bilo mu je zlo od same pomisli na to, i to ne samo zbog novca od kojega će se morati oprostiti ni zbog spoznaje da je ponovno iznevjerio Garyja.

Sjećao se svake izgovorene riječi, svakog poduzetog postupka. Sve to činio je pod pretpostavkom da ima posla s lažljivom tupastom zabavljačicom. I kradljivicom automobila.

A ne s uglednom učiteljicom gluhih.

Naglo je ustao s kreveta. Dobro, ako je pogriješio, ispričat će joj se. No hoće li isprika biti dovoljna? *Sumnjam, kompa, nadasve sumnjam.* Pa dobro, vratit će je kući. On će...

Prizor koji je ugledao kad je gurnuo i otvorio vrata kupaonice koja nisu bila do kraja zatvorena zasunom zaustavio je sva razmišljanja u njegovoj glavi.

Bila je leđima okrenuta vratima i jednu je nogu držala na zahodskoj školjki, nagnuta tako da od gležnja do koljena može oprezno povlačiti britvicu uz nasapunanu nogu. Lagano se okrenula kako bi otresla britvicu u sudoperu i udarila njome uz rub umivaonika uz zvec zvec zvec kojim je otresla višak vode, a zatim se okrenula natrag prinijeti britvicu novoj nasapunanoj površini. Ponovno je na sebi imala njegovu košulju čiji se rub zadizao svaki put kad se prignula rukovati britvicom, što je otrkrivalo, a potom sakrivalo dio gaćica ispod košulje.

Gaćica koje su se sastojale, koliko je on mogao vidjeti, od jednog jedinog satenskog traka koji je razdjeljivao njezine oble, čvrste guzove. Bile su poput ruža crvene. Zapravo pristale.

Zato što su odgovarale malim napućenim usnicama na njezinoj tetovaži.

Tetovaži koja je bez riječi pozivala sve pridošle da poljube njezinu preslatku stražnjicu.

Tetovaži revijske plesačice, a ne učiteljice.

Olakšanje koje se nije potrudio pobliže preispitati zakolalo je njegovim venama. Isuse, koji idiot. Dobro, možda on jest stvorio jednu dvije pretpostavke koje su bile klišeji... recimo da je zabavljačica isto što i glupača. Ali nije posve izgubio razum ni osjećaj za dodir. Gotovo se glasno nasmijao. Potom je pomnije promotrio britvu u njezinoj ruci i ono luđačko previranje koje je dovelo do olakšanja pretvorilo se u ljutnju.

- Hej - pobunio se širom otvarajući vrata - to je moje.

Skočila je vrisnuvši: - Sveta Djevico Marija! - Rukom se po-tapkala po srcu, nekoliko puta udahnula, a zatim okrenula glavu i zagledala se u njega. — Jel' ti to hoćeš da ja doživim srčani udar? Izlazi odavde! - Posegnula je otraga rukom kako bi rub košulje navukla preko stražnjice i ponovno se usredotočila dovršiti bri-

janje noge, mrmljajući potihom o nevidljivim muškarcima koji se šuljaju naokolo poput mačaka u kavezu za ptice.

- Daj mi to. - Posegnuo je za britvicom u njezinoj ruci, ali ona se zakrenula i spriječila ga podignutim laktom. Ruka u kojoj je držala britvicu nije promašila povući potez po djevičanski netaknutom dijelu nasapunane noge. Promatrao je beskrajnu opustošenost glatke noge koja se pojavila na mjestu preko kojega je prešla britvicom dok se umrljana bijela pjena gomilala na oštrici. - Kvrugu, Crvena, to mi je bio zadnji, a sad je i taj beskoristan.

Catherine gaje pogledala preko ramena. - Vidim da ti je jutros mnogo bolje. Ponovno onaj stari šarmer. - Zamahnula je, isprala i lagano potapkala. Prinoseći ponovno britvicu koži spriječila je još jedan njegov pokušaj da joj je naglo oduzme. - Hoćeš li prestati! Porezat ću se zbog tebe.

- Sranje. - Uspravio se i zapiljio u nju. - Uništena je. Sad se jednako tako mogu obrijati i s poklopcem stare limenke. - Uklonio je kosu s čela i namrgodio se gledajući u nju. - Zahrdalom limenkom. Onom koju su nožem otvorili.

- O, siročče. Ne mogu se sjetiti kad sam zadnji put čula tako sućutnu i tužnu priču.

Izjurio je iz skućene prostorijice, ali već sljedećeg trenutka vratio se u nju. Gurnuo je gladak bijeli predmet s navojima na jednoj strani u Catherininu vidno polje. - Evo - zarezao je. - Koristi svoj prokleti brijaći aparat.

Odgurnula ga je ramenom okrećući se kako bi dohvatila posljednji preostali trag pjene sa stražnjeg dijela noge. - To je Epi-lady, McKade.

- Daa? I?

- To znači da ne može lijepo i uredno obrijati kratke dlake poput električnog brijaćeg aparata tvoje majke; čupa ih iz korijena. Koristi ga ti. Ja se tolikom bolu neću izlagati.

- Pa zašto si onda spakirala tu prokletu stvarčicu? Vrtoglavo se okrenula sasuti mu nekoliko biranih riječi u lice, ali on je krupnom rukom bahato zamahnuo prema njoj.

- Ma nema veze, zapravo me to i ne zanima.

Nakrivio je glavu i zavirio s donje strane dugačkog lista njezine noge. - Misliš li završiti s tim? Ne mogu cijeli dan stajati tu i zadržavati mokraću, Crvena; moram u zahod.

- Moj Bože. - Skeptično ga je pogledala. - Ne vjerujem ti.

- A što se tu ima vjerovati? Ako moraš ići, moraš ići. Proizvela je zvuk poput ispuštanja pare. - Dobro. - Odbacivši u sudoper krpu kojom je obrisala posljednju pjenu, progurala se pokraj njega. - Eto ti sad, nezahvalniče.

Bila je u glavnoj prostoriji prije no što ju je zaustavio njegov glas. - Crvena.

- Što je? - Nije se okrenula. Proklet bio, trebala je otići kad joj se već bila ukazala prilika.

- Hvala ti. Za ono sinoć. - Govorio je tiho i promuklo želeći svojim glasom doprijeti do nje. - Ne pretvaram se da znam zašto si se vratila, ali sam ti zahvalan. Jutros se dobro osjećam i znam da to tebi dugujem. - A zatim je zatvorio vrata koja su ih dijelila.

Kvragu. Catherine je kroz jedan dio zastora odsutno buljila u kišu koja se slijevala niz prozor. Izluđivao ju je. Bio je tako bahat. Iritantan. Previše tvrdoglav da vidi dalje od svojih slijepih predrasuda.

Uzbudljivo.

Hm, pa suočimo se s tim. Ona je već jutros uglavnom donijela odluku, pa čemu se onda pretvarati i ponašati drukčije? Ostala je tu vidjeti kamo to čudno putovanje vodi.

Godinama je vjerovala da želi živjeti stilom života idiličnih obiteljskih sapunica. Uobičajenim i sigurnim. Ali možda je bila mnogo sličnija Kaylee no što je ikada pomišljala. A možda to i nije bilo tako strašno.

Počela je shvaćati kako je godinama uzastopno potiskivala i poricala sastavne dijelove svoje ličnosti. Osloboditi se stege nije nužno značilo put do uništenja. Kao što se ni prihvaćanje njezine seksualnosti nije automatski moralo poistovjetiti s neodgovornošću. Bilo je sasvim očito da su neke Kayleene karakteristike bile iste kao njezine. One kojima je potajno zavidjela. Možda je zapravo bilo važno baš to što je ona činila s njima.

Polako je razvrstavala stvari u kovčegu, razmišljajući o tome. Dok je Sam izišao iz kupaonice shvatila je barem jedan aspekt.

- Bio sam u pravu - prigovarao je izlazeći. - Uništila si oštricu. ženske noge i muško lice nikada nisu za isti brijaći aparat. - Mrgodio se gledajući u njezine udove zbog kojih se naljutio i dugačkim prstom dodirnuo minijaturni komadić toaletnog papira koji je točkicom krvi bio prilijepljen za njegovu vilicu, a zatim pokazao na druge koji su mu ukrašavali lice. - Vidi ovo! Najvjerojatnije će mi ostati doživotni ožiljci.

- Joj, siročče. - Srce joj je počelo lupati, ali nije oklijevala, prešla je preko prostorije i stala ispred njega. Samo su ih centimetri dijelili.

Podignuvši pogled shvatila je da je kritički oprezno promatra i gotovo se preplašila. Ako doživi fijasko, osjećat će se poput najgoreg idiota. Ali morala je pokušati.

Pogleda usredotočena na ranicu ispod njegove mrzovoljno spuštene donje usnice koja joj je bila konačan cilj, pružila je ruke i zgrabila ga za ramena, propevši se na prste. - Tu. - Začuvši prigušenu strasnu boju svog glasa nervozno je jezikom lupkala po donjoj usnici. Kad bi on to znao, prvi put u životu zvučala je baš kao Kaylee.

- Da mama poljubi pa će proći.

Sam je posve utihnuo kad je Catherine prislonila mekane napućene usnice na mjesto na kojemu je bio prilijepljen toaletni papir, ono koje joj je najprije pokazao, a potom na drugo na suprotnom obrazu. Zatim ga je poljubila malo ispod donje usnice.

Je li se to ona poigravala s njim? Mogao je osjetiti njezinu žestinu, njezin miris i svoje usne koje su se odlučno ukrutile. Dobro onda, dvoje može igrati tu igru. Volio je natjecanja. -Želiš se igrati? - Provukao je ruku i obgrlio je oko struka i naglo privukao njezine bujne obline uz svoj torzo. - Zaigraj ovu. -Žestoko je prislonio usnice uz njezine.

Kao vatra na barut, emocije među njima odmah su planule same od sebe. Različita mišljenja, pojedinačne brige, misli o nadigravanju, sve je to buknuo. U Samovu grlu potmulo je tutnjao dubok čeznutljiv glas i usnicama je prekrilo njezine tragajući vrškom jezika za njezinim okusom. Prsti su mu sve dublje to-nuli u njezino tjeme, a ruka oko struka pojačavala stisak i sve se više naginjao prema njoj kad se poljubac izmaknuo kontroli dok se ona sve više i više savijala unatrag, sve dok je samo njegova čvrsta ruka kojom joj je držao glavu i čvrst stisak oko struka nije spriječio da padne na pod.

Catherine ga je obgrlila i objesila mu se oko vrata, ali su je uslijed napetosti prolazili trnci neugode i bila je smetena od uzbuđenja. Naglo je odvojila usne od njegovih. - Moja leđa - pro-tisnula je ostavši bez daha. - Sam, mislim da nije bila namjera nagnuti se u ovom smjeru.

- Što? - Veo seksualnog uzbuđenja mutio je njegov zlaćani pogled i tek postupno je logično razmišljanje prodrlo kroz njega. Crne trepavice lijeno su zatreptale i spustio je pogled zagledavši se u njezino iskrivljeno tijelo. - O, dođavola.

Jezikom je prešao preko pune donje usnice. Zatim se ispravio pomažući joj da se lagano uspravi. Bez riječi je spustio ruke, ali ju je dugim prstima zgrabio za zapešće i povukao prema krevetu. Tamo ju je pustio, ali je odmah ponovno spustio glavu i dodirujući je samo usnama, nježno je poljubio. Zatim ju je, promuklo progundavši, poljubio žešće.

Brzo je skliznulo u nešto žestoko i izvan kontrole, tijela su im se našla zagipsana u zagrljaju kad je, potiho stenjući, Catherine posegnula za majicom na njegovim križima. Izvukla ju je iz pojasa, povukla uz tijelo i osjećajući kako podiže ruke prevukla mu je preko glave. To je prekinulo poljubac i ostala je trepući uzbuđeno i smeteno zapiljena u lepezu crne dlake na njegovim mišićavim prsima dok su njegovi prsti brzo otkopčavali gumbe na pamučnoj košulji koju je imala na sebi.

Zglobovi su mu okrnuli njezinu kožu dok joj je otkopčavao gumbe, i ona je, bez obzira na podražaj, dok mu usne nisu počivale na njezinima ponovno počela pomalo dolaziti k sebi. Tad je savio koljena i prislonio usne uz njezin vrat. Usnice su mu bile strasne i vješte i ona je sklopila oči utonuvši natrag u olujnu strast. Držala se za njega provukavši prste kroz petlje na njegovim trapericama. Trenutak nakon toga razdvojila joj se košulja i skliznuvši s ramena visjela joj na laktovima, a Samove usne prestale raskalašeno orgijati po njezinu vratu kad je podigao glavu.

Izenada je sva ta kretnja prestala. Čini se da je čak i zvuka nestalo kad je Samu zastao dah u grlu. Zbunjena, Catherine je polako podigla pogled. Zašto je prestao? Je li ga odbila time što je samo stajala poput glupače i puštala ga da sve sam obavi?

Nije to imalo nikakve veze s nedostatkom njezine umješnosti, shvatila je to istog trenutka kad ga je pogledala. Obuhvaćao ju je pogledom zlaćanih smeđih očiju i silna strast koju je osjećala u tom pogledu dok je piljio u njezine grudi, struk i bokove izazvala je rumenilo od kojeg joj je postalo vruće u prsima i koje se proširilo prema licu. Spustila je ruke uz tijelo i košulja je skliznula na pod.

Sam se osjećao kao da ga je ritnuo konj. Rukom se pro trljao iznad srca dok je piljio u nju, ne mogavši odvojiti pogled. -Bože - protisnuo je kroz čvrsto stisnute glasnice. - Tako si... -Ponovno je pročistio grlo i pokušao ponovno: - Nikada nisam vidio ništa tako... Bože, tako nevjerovatno...

- Grješno? - ponudila se oporo Catherine kad joj se učinilo da je ostao bez riječi. - Samo naprijed, možeš to reći, znaš. Ništa više od onoga kako je to mama uvijek nazivala.

Sam je prezirno dobacio: - O, da, to je u redu da mama procijeni tjelesni izgled svoje kćeri. - S puno poštovanja pružio je prst do vrška jedne lijepo oblikovane bež bradavice. Čvrsto se ukrutila pod njegovim dodirnom iskočivši nešto više od centimetra, a krug oko nje se izobličio i smanjio sve dok ga nije posve nestalo. Zadrhtao je i objema rukama prešao joj niz tijelo kako bi je obuhvatio oko struka. Jedva ju je dodirivao vrhovima prstiju. Spuštao je pogled prema dubokom urezu njezina pupka, punim slatkim oblinama bokova i još niže, sve do komadića crvenog satena koji je jedini ostao na njoj iznad tih dugačkih čvrstih bedara. - Ako mene pitaš, dušo, tijelo poput ovoga više je nego religiozno iskustvo. Znam da bih danima mogao klečati pred njim. - Zatim je lijeno vratio pogled do njezina lica. Od boje koja joj je zagrijavala prsa, na mjestu se zaustavio i naglo svratio pogled na njezino lice. - Crveniš se?

Nevjerica u njegovu glasu navela ju je da to porekne. - Tko, ja? Ne, naravno.

Pritisnuo joj je tamnopusiti prst uz prsa i zagledao se u bijelu točku koja se na trenutak pojavila usred velike jarko crvene površine kad ga je podigao. - Vraga ne. Crveniš se. - Glas mu nije zvučao optužujuće. Ali bio je blizu tomu.

- Ne budi smiješan. - Nakrenula je bradu prema njemu. - Žene poput mene izlažu gola tijela deseci ma ljubavnika. Nosimo tanga gaćice i perjanice i šepirimo se pred stotinama muškaraca. Tisućama. Mi se ne crvenimo.

Bila je to više nego potvrda svega na što je ikada pomislio. Pa zašto mu je onda njezina izjava zvučala sumnjivo? *Doista sad želiš o tome razmišljati, druškane?*

Potihopsovavši naglo ju je privukao u zagrljaj i prosiktao kroz zube kad je osjetio njezine grudi pritisnute uz svoju dijafragmu. Čvrsto je zgrabivši za sklisku kosu, povukao joj je glavu unatrag. - Šuti - promrmljao je. - Samo šuti, Crvena, i po-ljubi me.

Njezine zelene oči prkosno su bljesnule, ali je odmah poslušno podigla usne. Bile su mekane i podatne i on je jezikom vodio ljubav s njima, uvlačeći ga i izvlačeći sve većom prisilnom kretnjom. Za trenutak ga je obujmila rukama oko vrata i podigla jednu dugačku nogu kojom gaje obuhvatila oko bedra, dajući sve od sebe dok se penjala uz njegovo tijelo.

Sam je zastenjao duboko u grlu i prevrnuo ih na kvrgavu prostirku. Legao je na nju i raširio joj noge kako bi se ugnijezdio među njima. Svoj ukrućeni ud čvrsto je poput klina zabio u njezin rascjep.

Kovitlac osjećaja tutnjao je Catherinenim tijelom i ona se cvileći prepustila njegovim oduševljenim usnama. Trenutak potom ostala je zadihana kad je naglo odvojio usne od njezinih prelazeći njima niz njezino tijelo. Podigao joj je zdjelicu ali njegovo spolovilo zamijenili su čvrsti trbušni mišići i osjećaj zadovoljstva jednostavno više nije bio isti. - O, molim te - prekli-njala je, šireći bedra i trljajući se uz njega. - Molim te, Sam.

- Što hoćeš, ljubavi? - Obrazom ju je pomilovao po grudima promatrajući je. - Ovo? - Otvorivši usne nježno je zagrizao u punoću njezinih grudi. Zatim ih je pustio i pomaknuo se centimetar-dva prema unutra i malo niže da bi otvorio usne nad novim teritorijem. - Ovo?- Utonuvši usnama u njezinu bljeduu, bljeduu put na kojoj su se slabašno nazirali modri tragovi žila, čvrsto ju je povukao zubima.

Bradavica joj je iskočila u slijepom iščekivanju da i nju gric-ne. Samove usne su popustile stisak. - Bože - prošaptao je promuklo. Posegnuo je za bradavicom poput fanatika za neprisvo-jenom dušom. Usnama je obuhvatio ponuđen slastan zalogaj i sisao dok je svojim dugačkim smeđim prstima dohvatio i povlačio drugu, zanemarenu bradavicu.

Dugo je otegnuto zastenjala izgovarajući njegovo ime. Vrpo-ljeći se privlačila je svoj brežuljak prema njegovu truhu. -Joj, molim te, molim te.

Gundajući je rastvorio usnice i obuhvatio joj bradavicu i Catherine je bespomoćno promatrala kako plazi jezik i liže je niz oblinu, sve dokle je mogao dosegnuti, ne puštajući nabrekli vršak izvan dohvata. Krupnom tamnoputom rukom milovao joj je i gnječeći oblikovao drugu dojku.

Sve od dana kad se razvila, grudi su joj bile samo izvor neugode. Ali jutros, možda prvi put u životu, svidale su joj se i bila je ponosna na njih. Vidjevši njega kako iskazuje počast tim povećim oblinama, kao da ih želi pojesti, iznenada joj je pružilo osjećaj nevjerojatne moći.

Nikada nije shvaćala kakav afrodizijak mogu biti.

Prestao je stisak njegovih prstiju i pomno je procjenjivao izraz njezina lica dok je kradomice gurao ruku između njihovih tijela i kliznuo njome, dlanom okrenutim nadolje niz njezinu dijafragmu, truh, još niže. Zaustavio se kad je završetak šake, lagano poput pera počivao na njezinoj stidnoj kosti dok joj je gurao vrh prsta u pupak. Zatim je polako zakrenuo rukom i prsti mu kliznuli ispod crvenog satena na njezin pahuljasti brežuljak.

Žudno se izdigla na njegov dodir i on je srednjim prstom nepogrešivo točno razdvojio priljubljene usmine okomivši se poput projektila u potrazi za strasti prema skliskom biseru njezina klitorisa. Lagano ga dodirnuvši vrškom prsta istodobno je čvrsto stisnuo usnice oko njezine bradavice koju je duboko uvlačio sišući.

Prigušeno vrisnuvši, Catherine se izvila na krevetu. Za trenutak su joj samo glava i pete bili pričvršćeni za čvrsto tlo.

Osjećala je uzdrhtalost i tutnjavu težeći za ispunjenjem. Nikada u životu nije takvo što doživjela. Onih nekoliko puta u prošlosti kad je njezina seksualnost prijetila da joj se prepusti, ona je čvrsto pritisnula poklopac ne dopuštajući joj da se ispolji. Ali nije imala ama baš nikakve namjere poricati strast koja joj

je uzburkala krv i stenjući je stisnula šake u njegovoj crnoj kosi privlačeći ga uz grudi koje je isprсила.

Nesvjesno je počela miješati bokovima i raširila bedra kako bi osjetila još čarobnih dodira njegovih prstiju. - Ah, to Sam. To. Želim te. - Dodirujući je, skliznuo je prstima i kliznuo u njezino međunožje dok je ona odsutno jednolično pjevušeći ponavljala »želim te, želim te, želim te«.

Pustivši joj dojku uz zvučan cokatj usana Sam se oslonio na koljena kleknuvši među njezine noge. Izvukao je ruku iz njezinih gaćica i zagledao se u nju. Oči su joj bile tamne od uzbuđenja, a bradavica vlažna i rumena od dodira njegovih usana.

- Bože, tako si slatka - promrmljao je i nestrpljivo pružio ruke kako hi skinuo komadić satena s njezinih bokova. Pogled mu je privukao trokut pahuljičastih kovrča koje su krasile brežuljak i zaustavio se. O, moj Bože. Bila je skroz naskroz riđa. Posvuda.

S puno poštovanja vrhovima prstiju dodirnuo je svijetle kovrče.

- Gdje? - pitao je promuklo, milujući je palcem duž rascjepa. - Gdje me to želiš, Crvena? Lagano je kružio oko njezina otvora, pritišćući, ali ne prodirući u nju. - Tu?

- Sam? - Grčeći se pokrenula se uz njegovu ruku.

Onom slobodnom rukom uzeo ju je za bradu i podizao sve dok nije pogledala u njega. Palcem ju je i dalje nastavljao mučiti. - Reci mi gdje me želiš.

- U sebi? Obliznula se. - Molim te, Sam, daj da te osjetim u sebi.

Naglo je otkopčao traperice i zatim se osovio na noge na krevetu i stao između njezinih ispruženih bedara dok je svlačio hlače i gaće. Zapazio je kako je usmjerila pogled na erekciju koja je ponosno i nestrpljivo iskočila nad njom. Promatrao je kako joj se zjenice šire i lagano čeznutljivo pomicanje bokova je prestalo. Teško je progutala.

Obrve su mu se spojile. Nije on bio nikakav pastuh, samo običan momak čiji je penis bio prosječne veličine. Možda je

trenutno mogao s njim zakucati čavao, ali nije bio nešto za što je mogla pomisliti da će je raznijeti. Sigurno je to zbog motrišta.

Premda to nije bila prava procjena. Čak i da joj se iz njezina kuta gledanja učinio obdarenim poput pastuha, zašto bi je to zaustavilo? Iskusne žene obično su više voljele kurate. Osim ako...

Ne. Nelagodno je zakrenuo ramenima na pomisao koja mu je iznenada pala na pamet, a još nelagodnije mu je postalo zbog osjećaja koje je izazvala. Žurno se spustio na koljena među njezina bedra. Neće se predomisлити.

Jedna za drugom Catherine su salijetale misli dok je promatrala Sama kako pruža ruku za zaštitom i navlači, navlači i navlači kondom duž svog penisa. Nije znala je li ta stvar bila uistinu tako masivna i sposobna joj nauditi kako joj se činilo ili je jednostavno bio tako dugačak zato što je vidjela jednog od onih loših momaka pa je izgubila svaki osjećaj za perspektivu.

Došlo joj je da se nasmije. Ma naravno. Kao da je prije svega ikada toliko njih vidjela a kamoli nekoga tako pomno razgledala.

Živci su joj posve popustili i bila je na rubu da sve to prekine kad se on spustio na nju. Oslonio se dlanovima i propeo na čvrste ruke. Zatekla se kako bulji u njegove zlaćanosmeđe oči, okamenjena snagom plamtećeg pogleda u njihovoj dubini.

- Kao da smo izgubili zalet - promuklo je promrmljao, savio laktove spuštajući se kako bi joj prsima dodirnuo grudi, pomičući se naprijed-natrag. Crna kosa ovlaš joj je dodirnula vilicu dok su se njegove usne prilijepile sa strane njezina vrata i blago ga sisale.

Catherinine bradavice koje su se nedavno povukle opet su do kraja iskočile i osjećaji za koje je smatrala da su zbog živaca nepovratno umrtvljeni ponovno su oživjeli i zatutnjali poput teretnog vlaka koji se oteo kontroli. Izvila je leđa i priljubila bolne dojke uz njegova prsa.

Sam je zabacio glavu na dodir i zapazila je kako su mu se usnice razvukle i bljesnuli zubi. Odsutno je piljio u zid dok se trljao uz nju poput pripitomljene mačke, gore-dolje, s jedne stra-

ne na drugu dok su se ramena i ruke savijali od napora. A zatim se njegovo spolovilo naglo sudarilo s njezinim i oštro je udahnuo kroz stisnute zube. Spustio je bradu i značajno je upitno pogledavao svojim zlaćanim pogledom kroz stisnute crne trepavice.

— Pusti da uđem u tebe.

Ne bi mu se mogla oduprijeti čak i da je željela. Povlačeći prema sebi koljena, otvorila mu se.

Na taj način postala je ranjiva, onako kako samo žena može biti, ali on je ušao u nju polako, pazeći. Krvlju natopljeno tkivo, natečeno i osjetljivo, razdvojilo se da bi ga primilo, a odmah zatim se zatvorilo oko svakog centimetra debljine koji je ušao u njega. Lagano ga je izvukao iz korica mača koje su ga obavile, a zatim ga još malo dublje zabio. U grlu je osjetila jezu kad je za-stenjala u nuždi i gležnjevima se pričvrstila za njegova bedra. Zgrabila ga je za guzove i sramežljivo ga potičući naglo povukla.

- Ah, to - Sam je povukao bokove, a zatim ih gurnuo prema naprijed, smjestivši joj ga cijelog. Primirio se boreći se da dođe do daha. Pogledao je u nju, zapazio pramen svijetle kose koji joj je pao preko jednog oka, i odmaknuo ga ustranu. - Bože. Tako.Si. Uska. Kao da je bio stisnut u usijanoj vlažnoj baršunastoj rukavici za broj premalenoj. Njišući bokovima, plitko i nježno ulazeći u nju promatrao je paradu emocija koje su joj prelazile licem. Želja za još. Bespomoćno čuđenje. Oblizala se, privila k njemu i na njegov začuđeni uzvratila ošamućenim pogledom.

Prodirao je sve jače i dublje u nju dok su joj nokti tonuli u njegovu stražnjicu. Oštro udahnuvši kroz stisnute zube zabio se u nju, provukao ruke ispod nje i zakotrljao ih.

Ležala je ispružena na njegovim prsima i iz kuta usana oteo mu se cerek kad je ugledao njezine širom razrogačene oči kako pilje u njega i zaprepašten izgled koji joj je preletio licem. -Ako je ikada neka žena građena da bude odozgo, onda si to ti. - Namjestio joj je noge sa svake strane svojih bokova. Sviđala mu se njihova glatkoća ispod njegovih ogrubjelih ruku. A zatim je, dograbivši je za napeta bedra, prodro u nju. - Zajaši me.

Vidio je kako su joj se obrazi zarumenjeli na njegovu naredbu, ali izdigla se dok ga nije opkoračila, pokusno izdižući bokovima, a zatim skliznula niz njegov ukrućeni ud. Ponovila je kretanju. U očima joj se odražavao brz pogled zaprepaštena zadovoljstva. Dizala se i spuštala osjećajući čvrstinu njegove erekcije u sebi i tromo je podigla ruke iznad glave, prekrížila ih visoko uzdignutih laktova i naslonila obraz uz jedan biceps. Sklopila je oči.

I osmjehnula se, oblizujući se.

Samov penis povećao se uz trzaj. - O, čovječe, mislim da sam stvorio čudovište. - Rukama je krenuo prema njezinim grudima i odigao bokove od kreveta. Pljoštalice se naslonila na njega u savršenom ritmu. Povlačio ju je za bradavice škripeći zubima ne bi li se odupro potrebi da poput podivljalog zabijača teških stupova ne izgubi vlast nad sobom i svrši. - Doista ti se sviđa tu gore, ha?

- Sam? - Glava joj je pala unatrag i ona se nešto brže pridigla na njemu, a zatim malo žešće nabila natrag. Pružio se iza nje i pričvrstio joj ruke uz svoje noge. - O, Bože, Sam. Ja ću. Ah, Bože, želim...

- Svršiti - promrmljao je i palcem prekapao po vlažnim zamršenim kovčama iznad mjesta na kojemu su bili spojeni. Napipavši njezin čaroban gumb pritisnuo je i osjetio kako se zločesto nacerio kad se njezino tiho stenjanje spiralno pojačalo za nekoliko oktava. - To je to, ljubavi, prepusti se. Hoću vidjeti kako svršavaš zbog mene.

Čvrsto je prikovao pogled za njezino lice sve dok se ti gorući osjećaji i podrhtavanje unutar nje nisu iznenada stopili postajući sve žešći i žešći, kad su eksplodirali nebu pod oblake poput velikog finala na skupu Vatrometa Amerike. Trzajući se i grčeći dok ju je pogađao val za valom ekstaze zabacila je glavu i zastajala iz sveg glasa.

Čuvši je, vidjevši i osjetivši kako ga sa svakim stezanjem iznova uzastopno sve jače stišće, Sam se izgubio. Njegov palac polako je skliznuo iz ovlaženog gnijezda, ali Catherine ga je zgrabila za zapešće nastojeći ga zadržati na mjestu i ponovno ga počela luđački stezati.

Iz njegovih pluća prolomilo se: - Aaaaah! - Onom slobodnom rukom primio ju je za stražnjicu i čvrsto zgrabio dok su mu se bokovi naglo podizali s prostirke.

Zabio se u nju jednom, dvaput, triput, a zatim je zadnji put nabio na kolac što ju je uzdiglo visoko, i piljeći u njezine zaru-menjene obraze, snene oči i raščupanu riđu kosu ulazio uz uzavrela pulsiranja. Trzajući bokovima svršavao je i svršavao osjećajući zadovoljstvo koje ga je protreslo do srži i unatoč zubima kojima je škripao boreći se protiv toga u prsima mu je hučalo ime koje mu je grunulo uz grlo i prolomilo se kroz razdvojene zube.

- *Catherine!*

Skljokao se na prostirku objuivši je rukama i čvrsto privukao uz sebe kad se klonulo srušila na njega. Trljajući bradu o njezino tjeme netremice je piljio u strop.

Tjeskoba se borila s prostodušnom vrstom sreće i postupno pobijedila. Koliko god čeznuo za tim da sam sebi kaže da je drukčije, znao je koga drži u zagrljaju. Ovaj put tu nije bilo nikakve dvojbe.

Tetovaža revijske plesačice mogla je u usporedbi sa svim ostalim razlozima koje je već izvukao izgledati kao stvarnost koja ne odgovara njezinom izgledu. Ali sve je to palo u prašinu kad je vidio kako se zacrvenila, osjetio njezino usko, neiskusno tijelo i neprijetvorni izraz čuđenja. Bila je to Catherine MacPher-son. Ugledna učiteljica slijepih.

Možda i nije znao kako je završila s istom poljubi-me-u-gu-zu tetovažom kakvu ima njezina sestra blizanka. Ali znao je jedno: ovaj put je zbilja zajebao, ne misleći pritom na poziciju koju je zauzeo oskvrnjujući to slatko, slatko tijelo.

Uspio se dočepati jebene pogrešne sestre.

Nagnut naprijed na krevetu Bobby je promatrao kako se Kaylee šulja po prostoriji. Kad je šutnja postala toliko nesnosna da je više nije mogao podnijeti, tugaljivo je zatražio odgovor: - Ne misliš li ti nikada više razgovarati sa mnom?

Dobacila mu je preziran pogled, a on gotovo šesti-sedmi put ponovio: - Lutko, žao mi je što nisam znao tko si, je li u redu? Ali nije to baš toliko dugo trajalo i ne smiješ biti tako stroga prema meni. Nisam planirao izgubiti pamćenje i sasvim sigurno nisam dopustio da me zviznu po glavi samo da bih tebi pokvario dan.

Nastavila ga je ignorirati koračajući od prozora pokraj kojega se zaustavila samo da bi prstima zabubnjala po prozorskom oknu i durila se pri pogledu na kišno jutro, prilazeći do stola i dva stolca u kutu, pa odlazeći do kupaonice i natrag. Promatrajući je, Bobby je osjećao kako u njemu raste napetost. U glavi mu je žestoko bubnjalo i osjećao je neugodnu slabost u cijelom tijelu, ali unatoč tomu želio ju je još više, sa svaki dugonogim korakom koji je načinila. Još gore, želio je njezin pristanak i to ga je u trenutku razljutilo.

Bez obzira na njegova osjećanja, prokleta dobro je znao da su veliki izgledi da njezin pristanak neće tako skoro dobiti. Bilo je očito zbog sveg tog neizraženog bijesa zbog kojega joj se riđa kosa doslovno dizala na glavi.

Činjenica da ona ne želi prihvatiti njegovu ispriku doista mu je počela ići na živce. - Dovraga, Kaylee - provalilo je iz njega nakon što je vidio kako dovršava još jedan puni krug. - Imao sam potres mozga! K vragu, vjerojatno ga možda još uvijek imam. Nisam samo tebe zaboravio.

Barem joj je uspio privući pažnju. Sijevajućim pogledom i mrzovoljnih usana Kaylee se naglo okrenula prema njemu. -Nemaš - odbrusila je.

Zatreptao je promatrajući je zbunjeno. - Što to nemam?

- Nemaš više potres mozga.

- Daa? - Postao je ratoboran zbog njezina nedvosmislena tona. - Kako ti do dodavola znaš? Osjećam kako mi u glavi još uvijek nešto očajno bubnja.

- Sjećaš se liječnika iz ambulante? Rekao mi je na što trebam paziti, a tvoji su simptomi nestali oko ponoći.

Liječnika i ambulante jedva se sjećao. Sjećao se samo da je došao, hladniji od smrti, osim na mjestu gdje su mu leđa dodirivala komadić usijanog betona i tamo gdje mu je podlaktica do zapešća bila zavučena među najraskošniji par sisa koje je ikada vidio u životu. Sjeća se svoje ruke koja se pojavila iz već spomenutih sisa koju mu je zgrabila prekrasna crvenokosa koja se zabrinuto nadvila nad njim.

I sasvim se dobro sjeća načina na koji ju je ispustila, kao da je kugom zaražena vreća smeća kad je upitao poznaje li je.

Vožnja kroz krajolik do ambulante ostala mu je u nejasnu sjećanju, kao i pregled koji je potom uslijedio. Mislio je da je nakon te uslijedila još jedna vožnja, ali pojedinosti se nije sjećao. Jedino zna da gaje crvenokosa povremeno budila i da je već bilo kasno kad ga je konačno pustila da na miru zaspi.

Probudio se jutros i shvatio da mu se većinom vratilo pamćenje kad se zatekao u Kayleenu naručju. Ali kad joj se pospano osmjehnuo i pozdravio je onim svojim uobičajenim maznim glasom: - Hej, lutka - skočila je s kreveta poput ofurene mačke. Otad se neprekidno i bez riječi bijesno duri. *A on je bio* taj kojemu su glavu ulupili zbog razloga koje čak nije mogao ni prizvati posve u sjećanje.

Pa ti sad shvati.

- Evo. - Iznenada mu je pod nos gurnula svoje grimizno crvene nokte. - Uzmi to.

Mehanički je ispružio ruku i ona mu je u dlan spustila tri aspirina.

- Donijet ću ti čašu vode - rekla je hladno, okrenula se i izišla iz sobe.

Kaylee je pustila vodu da teče i rukama se oslonila na radnu plohu buljeći slijepo u svoj odraz u zrcalu dok se sama sa sobom borila da se savlada. Bobby je bio u pravu. Morala je biti blaža prema njemu.

- Ali, Isuse, bilo je to teško, jako teško učiniti kad su njezine emocije razulareno divljale na način na koji ih je osjećala u posljednjih dvadeset i nešto sati.

Nikada u životu nije bila tako okamenjena strahujući za nekoga. Mnogo je puta bila prestrašena zbog sebe, i općenito se bojala različitih situacija, ali nikada nije doživjela onaj užas od kojega se steže utroba i koji nastaje iz straha za sigurnost druge osobe.

Jučer je Bobby došao svijesti baš kad je njoj sinulo da su osjećaji koje gaji prema njemu ozbiljni. Posljednje što je bila u stanju shvatiti jest činjenica da dok je ona prvi put u životu sasvim vjerojatno zaljubljena, on čak ni ne zna tko je ona.

Odvela ga je u ambulantu što je samo po sebi bilo noćna mora. Liječniku i medicinskoj sestri trebalo je čini se gotovo cijela vječnost prije nego što su mu stabilizirali tjelesnu temperaturu i smatrali da ga je sigurno otpustiti, i to s popisom naputaka dugačkim poput njezine ruke. Nikada se nije suočila s takvom odgovornošću za sebe, a o nekoj drugoj osobi da i ne govorimo.

Cijelu noć bila je prestravljena do srži, uvjerenjena da će nekako zabrljati i učiniti nešto što će ga vrtoglavo baciti u nepovratnu komu. A zatim, kad se on jutros probudio kao da se ništa neobično prije toga nije dogodilo, strah se pretvorio u bijes. Osjećala je kao da se otkravljuje.

Koliko god joj se sviđalo biti ogorčena na njega, prava krivica se nikako nije mogla pripisati Bobbyju. Na potiljku je još uvijek bila ružna čvoruga koja je, za Boga miloga, samo malo splasnula tijekom noći. Kvragu. Shvatila je da zaista nema izbora nego prijeći preko toga.

Ali to joj se nije moralo sviđati.

Napunila je čašu vodom i zavrnila slavinu. Noseći je natrag u sobu sjela je na rub kreveta i pružila mu je. - Koliko se točno sjećaš jučerašnjeg dana?

- Bobby je navukao obrve. - Znao sam tko si čim sam se jutros probudio. Ali što se ostaloga tiče, sjećam se samo bljeskova nepovezanih dijelova koje kao da vidim kroz gazu.

- Možeš li mi izložiti čega se sve sjećaš?

Skoncentrirao se. - Pokušat ću. Sjećam se da sam ušao u kafić dogovoriti da se nađem s tvojom ses... Plave oči zapanjeno su bljesnule kad su susrele njezin pogled. - O, sranje, lutko, tvoja sestra. Ne mogu vjerovati da sam sve vezano uz nju zaboravio. Dopustio sam da je odvedu, nisam li? - Iznenada se oslonio na lakat i Kaylee je promatrala kako mu nestaje boje s lica. - Chains! Davao sam znakove Catherine, onako kako si me ti naučila, kad se pojavio Chains. - Propisno je opsovao i počeo se po glavi. - Taj pasji skot. On me udario. Ni on je se nije dočepao, je li?

Kaylee se obuhvatila rukama. - Ne znam. Nisam čula da se netko uzrujava zbog nestale žene dok sam te tražila po Ara-besquei, ali što se tiče svega što se otad dogodilo... - Bespomoćno je slegnula ramenima. A zatim proračunato usputno dodala. - Pretpostavljam da je vjerojatno mislio od nje da sam ja, ha? - Očajnički je željela čuti nešto drugo.

Želja joj se nije ispunila. -Aha. - Očito su se događaji počeli jasnije odvijati u Bobbyjevoj svijesti. - Nije imao razloga vjerovati drukčije. - Lutko, došao je ovamo po Sanchezovom naređenju.

Kaylee je zastenjala zbog cjelokupne zbrke koju je stvorila. Ali kad se Bobby pokušao uspraviti u krevetu pritisnula je ruke uz njegova prsa da ga spriječi u pokušaju. - Što misliš kamo ćeš?

- Vratiti ti tvoju sestru.

- O ljudi moji, ne budi šupak! *O, samo ti daj Kaylee, napadni ego. To će ga navesti da povрати zdrav razum.* - Ma to je doista lijepo od tebe, ali nisi u stanju: *-Ne, ne, ne, ne, NE! Što je s tobom, curo? Znala si s muškarcima bolje postupati kad si imala dvanaest.*

- Ma, samo ti hoću reći kako je liječnik rekao da nekoliko dana moraš mirovati. Rekao je daje to apsolutan, koju li je ono riječ upotrijebio, o, da *imperativ*.

Bobby se izmaknuvši njezinim rukama otkotrljao na drugu stranu kreveta. - Zajebi imperativ - predložio je. - A zajebi i liječnika.

Kaylee je provela doista groznu noć. Raspalila se i srušila ga natrag na leđa što je bio pokazatelj koliko je snage izgubio čim je ona to mogla sasvim lako učiniti. - Zajebi ih? *Zajebi ih?* - Popevši se na njega opkoračila ga je preko trbuha i zagledala mu se u lice. - Odnosi li se to i na mene, također? - Pritisnuvši mu rukama ramena, svom težinom se oslonila na njih kako bi ga držala prikovana na mjestu. - Imaš li ti uopće pojma koliko sam bila prestrašena, Bobby? Sigurno je bilo stotinu prokletih stupnjeva u tom autu, a ti si bio do zuba zamotan u deku i nasmrt se smrzavao. Liječnik je rekao da nam je puno bolje otići u grad koji je bio sedamdesetak kilometara udaljen, za slučaj da ti zatreba hitno medicinsko liječenje pa sam te zamotala natrag u auto i poput kakvog poludjelog vozača utrka vozila do tog kaubojskog grada Gotham Cityja. Ali još mi je rekao da ti ne smijem dopustiti da odspavaš više od pola sata u komadu pa sam se morala zaustavljati i buditi te, provjeravati reakciju zjenica, a ti si se svaki put glupavo smješkao onim svojim šarmantnim osmijehom i pitao me tko sam. O, da, točno, dao si mi do znanja da ti se jako sviđaju moje s...sise.

Dograbila ga je za ramena i protresla, možda bi se moglo reći žestoko da je bio tako čvrsto prikovan za krevet pod njezinom težinom. Netremice ga je gledala u privlačne plave oči.

- Dakle, dopusti da ti dam do znanja kompa da mi je došlo do ušiju i da te više neću vaditi iz govana. Nemam blagog pojma kako se brinuti o sebi, ali o tebi sam nekako uspjela, i prokleta bila ako ću te pustiti da ustaješ i izvodiš nekakve maštarije poput mačo tipa iz crtića i pokvariš sve što sam teškom mukom postigla. Dok god u meni ima života, to se neće dogoditi, tako da se s tim moraš pomiriti, prijatelju, p... proklet bio tvoj muški ego!

Nije ni bila svjesna da plače sve dok on nije ispružio ruku i vrhovima prstiju joj obrisao suze sa obraza. Potom ju je gurnuo s unutarnje strane lakta, izmaknuo joj ruke i privukao na sebe u svoj mišićavi zagrljaj. - Psst - pjevušio je potihom gurajući joj glavu u udubinu svog vrata ne dopuštajući joj da se pomakne i pri-tišćući bradu na njezinu kosu. Bacila mu je ruke oko vrata i on ju je milovao dokle je rukama mogao dohvatiti. - Psst, psst, psst. Sve je sad u redu, lutka. Sve si ispravno učinila, a ja ću napraviti sve što ti kažeš.

- Bila sam tako ustrašena, Bobby.

- Znam, lutka, znam. - Lupkao ju je bradom - ali uspjela si. Učinila si sve što je trebalo učiniti. Baš onako kako bi to i tvoja sestra učinila.

Zabacila je glavu i podigla pogled prema njemu. - Tako sam gadno zabrljala. Moram naći Cat i izvući je iz te zbrke. - Jesi li već zvala Scotta?

- Nisam. Nisam. Na njega sam i zaboravila. - Oslobodila se njegova zagrljaja. - Odmah ću to učiniti.

Nakon petnaest minuta spustila je slušalicu. - Skinuli su ih s drugog autobusa, ali ovaj put Scott misli da nije zbog nečega što je Cat učinila. U kompjuteru Greyhonda stoji obavijest da im moraju platiti račun za prenoćište i ne samo izdati nove karte već dogovoriti da sljedeći autobus stane na posebnom stajalištu i pokupi ih. Trebao bi večeras u pet stići u Laramie. Počela je u kovčeg ubacivati ono nekoliko komada odjeće koje još nije bila spakirala.

Bobby se uz veliki napor oslonio na lakat. - Što radiš?

- Idem pred autobus.

- I zato ti treba kovčeg? - Nije mu se sviđao nelagodan osjećaj koji je milio u dubini njegova trbuha.

Kaylee je prestala s pakiranjem i pogledala ga. - Ako je ni na koji drugi način ne budem mogla oteti lovcu na nagrade, morat ću mu se sama predati.

-Ne!

- A što mi drugo preostaje, Bobby? Dopustiti da ubiju Catherine umjesto mene?

- Da! Ne. Ne znam. Ali smislit ćemo već nešto.

- Ako to ne učinimo u sljedećih nekoliko sati, moram to učiniti. Moram krenuti da bih na vrijeme stigla u Laramie.

- A gdje se to sad nalazimo, dođavola?

- U Cheyenneu.

Protrljao je lice. Spustivši ruke pogledao je u nju. - Sigurno ima neki drugi način, lutka.

-Otvorena sam za sve prijedloge. Ništa mi ne pada na pamet. Jedino što jasno znam je da ću to doista učiniti, i na smrt sam prestrašena. - Prošla je prstima kroz kosu i otpuhnula. Susrevši se s njegovim pogledom, pokušala mu je objasniti. - Cijeli svoj život puštam Cat da se o svemu brine. Prihvatila sam to kao svoje pravo, kao da je to nešto što se samo po sebi podrazumijeva. Eto, sinoć sam iskusila kako se to ona morala osjećati i imala sam sate i sate vremena razmišljati o tome kako je bila mlada da svu tu odgovornost preuzme na sebe. Nijedno dijete nikada ne bi trebalo snositi toliku odgovornost, ali nitko od nas, ni ja, ni moj tata ni moja mama nismo dvaput promislili prije no što smo njoj natovarili da sama rješava sve naše brljotine.

Nastojeći se uspraviti, Bobby se pokrenuo i sjeo na rub kreveta. - Kad bi mi barem u toj proklesoj glavi prestalo ovako bubnjati - promrmljao je. - Ne mogu jasno razmišljati. - Spustio je ruke kojima je protrljao sljepoočnice i pogledao prema njoj. - Nešto sam razmišljao kako bismo ti i ja mogli otići u Vegas i početi iznova. Tamo su brojne mogućnosti za ovakve poput nas. Mnogo predstava i revija za nekoga tko je nadaren poput tebe. K vragu, kladim se da bih možda mogao dogurati do mjesta šefa kockarnice u nekom velikom kasinu.

Kaylee je netremice piljila u njega u agoniji. Uvijek je mislila kako je on dobar dečko, ali sad joj on nudi više no što je ikada očekivala od njega. Očajnički je objema rukama željela zgrabiti tu priliku.

Pa ipak...

- Ne mogu dopustiti da naude Catherine umjesto mene, Bobby. Bezbroj puta sam prešla granicu između dobrog i lošeg,

mного više nego što se usudim i pomisliti, ali mislim da je to nešto s čim nikako ne bih mogla živjeti.

Bobby nije poznao Catherine, pa ako je trebalo izabrati tko mora izvući kraći kraj, on bi posve iskreno radije izabrao nju nego Kaylee. Iznosio je svoje argumente sve dok nije promukao, ali ništa od toga što je rekao nije promijenilo Kayleeno mišljenje i bio je prisiljen samo sjediti i gledati kako nakon nekoliko sati teturajući izlazi kroz vrata u svojim deset centimetara visokim potpeticama. Posljednje što je vidio prije no što su se za njom zatvorila vrata bilo je njihanje njezinih lijepo zaobljenih, u spandex utegnutih bokova, odbljesak sunca u njezinoj kosi i kovčeg koji je odskočio od dovratnik i udario o njezin oblikovani nožni list. Nestrpljivo ga je povukla i vrata su se uz šk-ljocaj zatvorila.

Zavalio se natrag u krevet, psujući. Nije mu se sviđao taj poriv da učini nešto glupo plemenito, ali mu je stalno padalo na pamet. Imao je nekakav grozan osjećaj da bi i on jednako tako postupio, da se osjećao samo malo jačim. Još manje mu se sviđalo kruljenje koje je osjetio u utrobi pitajući se kad će je ponovno vidjeti.

Ali ispostavilo se prije nego što je mislio.

Kaylee je naglo upala kroz vrata vrativši se u dvadeset do sedam iste te večeri. Spustila je kovčeg na pod i bacila torbicu na krevet.

Bobby je osjećao kako se nacerio kad je skočio s kreveta. -Vratila si se! - Pružio je ruke prema njoj i privukao je u naručje. - Dovraga, tako je dobro vidjeti te. - Kao da nije mogao odvojiti ruke od nje. - Sjećaš se onog Nema-seksa-sve-dok-ne-nademo-Catherine pravila? Znaš, lutko, onog trenutka kad povratim preostalu snagu, nazdravit ćemo tome.

Kasno mu je sinulo da se nije oduševila poput njega te je nakrivio bradu i zagledao joj se u lice. - Što se dogodilo? -Ukočio se. - O, sranje, nije valjda Chains?

- Nije. Barem se nadam da nije. - Kaylee se ušuškala u njegov zagrljaj. - Nije je bilo tamo, Bobby. Autobus je stigao, ali Cat i lovac na nagrade nisu bili u njemu.

- Zašto imam osjećaj da to ne znači da se sad možemo uputiti u Vegas?
 - Vozač je rekao da se zaustavio pokupiti ih, prema naputku koji je dobio, ali je otišao kad ga nije čekao nitko u kafiću u kojemu mu je rečeno da će ih zateći.
 - I?
- Ponovno se prepustila njegovu zagrljaju, podignula pogled i ispitivački mu se zagledala u lice. - Zabrinuta sam, Bobby. K vragu, pa gdje bi mogla biti?

Sam nije namjeravao ponovno zaspati, ali je upravo to učinio. Zaspala je i Catherine, otkrio je to kad se probudio i vidio da je već dobrano prošlo dva sata popodne. Bili su izvaljeni nasred prostirke poput dva šteneta koja su spavanjem izliječila energično rječkanje, i polako se izvukao osiobodivši se njezinih dugih nogu i mekanih ruku. Uspravivši se, protrljao je rukama lice. Zatim ih je spustio do bedara, gdje ih je postupno stisnuo u šake dok je piljio u nju.

Bože, baš je bio papak. Zaboravi ribarsku kućicu; bit će sretan ako ga ne zadese zamršene pravne optužbe. Nema smisla uljepšavati; oteo ju je. K vragu, oteo ju je i vukao naokolo poput komada neuredne prtljage, i s vremena na vrijeme je vrijeđao. S vremena na vrijeme.

Sranje.

Prebacivši jedan dio prekrivača preko oblina ispruženih na prostirci koje su ga najviše dovodile do ludila, ustao je. Podmukao osjećaj duboko ga je nagrizaio u utrobi, i nije bilo načina da saznaje li uzrok tomu činjenica da je svaki komadićak koji je u zadnja dvadeset četiri sata stavio u sebe ponovno izbljuvan ili užasna zbrka koju je od svega načinio, ali sumnjao je ipak u potonje.

Ali što je tu je; nije bilo koristi motati se naokolo i cmizdriti zbog toga. Bolje da nabaci na sebe odjeću, ode po hranu i donese je u sobu. Catherine će sigurno biti gladna kad se probudi, premda je on sumnjao kako će ikada više moći nešto progutati od one teške mase koja mu se pravokutno prepriječila u prsima.

*

Catherine se probudila u praznoj sobi.

Prozebla, dohvatila je kut prekrivača koji joj se skupio u krilu kad se uspravila u krevetu, i odsutno ga zamotala oko sebe. -Sam? - Nije bilo odgovora, ali nije bila zabrinuta. Kamo god da je otišao vratit će se, a osim toga, ovaj put je nije ostavio liscama privezanu za okvir kreveta da iščekuje njegov dolazak. Život je bio lijep. Pogledala je kroz prozor kroz pukotinu na zastoru, ugledala kišu koja se pretvorila u sipulju i osmjehnula se protegnuvši se ispod prekrivača.

Sjajno se osjećala.

Nazvao ju je Catherine. Nisu razgovarali nakon vođenja ljubavi jer je ona bila slaba i začuđena da bi svoje osjećaje mogla izraziti riječima, a Sam ju je jednostavno šuteći držao i milovao dokle su mu dosezale ruke, sve dok oboje nije utonulo u san. Ali sad će sve biti u redu.

Sad je jednom zauvijek znao tko je ona.

Nije očekivala da će ga spoznaja učiniti opreznim, poput mješanca koji očekuje udarac, ali onog trenutka kad ga je ugledala kako ulazi kroz vrata, znala je da je postao oprezniji.

Zaustavio se tek kad je ušao unutra i zatresao glavom poput pokisla psa. Kišne kapi koje su mu se slijevale niz tamnu kosu letjele su u svim smjerovima i krupna ruka zaustavila se zagladiti je kad je spustio pogled na nju. Oprezno je pogledavao iza mreže crnih trepavica. - Hej - rekao je, dok je drugom rukom čvrsto stiskao vrećice koje su u njoj visjele, iz kojih se širio miris. Gurnuo ih je prema njoj. - Hm, čuj, donio sam ti malo hrane.

- Hvala. - Prešla je preko prostorije ponovno pristojno odjevena u njegovu preveliku košulju i Kayleene crvene gaćice. -Umirem od gladi. - Uzela je od njega paket, sjela za stolić u kutu i otvorila ga poderavši ovitak. - Što si to donio? Nadam se da nema piletine.

- Catherine.

Ozbiljnost njegova glasa navela ju je da podigne glavu. Na njezino čuđenje uz smeđi vrat i na glatku kožu vilice polako mu se širilo crvenilo.

- Uh, mislim da ti dugujem veliku ispriku. - Pročistio je grlo. - Golemu. Od početka si mi pokušavala reći tko si, ali te ja nisam slušao.

Ah, obrana. Slatko. Promatrala je njegove zarumenjene obraze, slušala kako zamuckuje u potrazi za riječima, i samoj sebi čestitala u mislima. Ali ponovno zatomivši cerek, zakolutila je očima prema njemu i netaktično mu uputila prijekoran pogled. Na kraju krajeva, zaslužila je barem malo zabave na njegov račun. - Duguješ mi daleko mnogo više od isprike, McKade.

Ozbiljno je ošinula Sama pogledom svojih zelenih očiju, i on u njima nije vidio zabavu ispod površine. - Da. Znam. - Dlanovi su ga svrbjeli od želje da posegne za njom, i protrljao ih je o šavove traperica prije nego ih je zagurao u prednje džepove. Pogrbivši se, teško je progutao. Nekako se unatoč svemu nadao kako to ipak neće morati učiniti. - Hm, morat ću početi dogovarati da te odmah pošaljem kući.

Catherine se umalo ugušila komadićkom kruha kojega je upravo bila odgrizla. Progutavši ga gotovo neprožvakana, spustila je bagetu na stol. Spremala ga se podsjetiti na izvjesnu ponudu kako će pojesti svoje gaće, ali ta njegova izjava je u trenu izbacila sve riječi iz nje. Ako je izraz njezina lica bio i blizu onako skamenjen kao što je osjećala dok je buljila u njega, sigurno je bio prizor za vidjeti. - Molim, što si rekao?

- Rekao sam da ću...

Gnjev joj je zakolao venama. - Moj Bože, ne vjerujem ti, Sam.

- Gledaj, ja znam da je to nedostatna zadovoljština...

- Ti to smatraš zadovoljštinom? Kakav si ti to čovjek? Ako vjeruješ da sam Catherine a ne Kaylee, onda moraš znati da sam ti govorila istinu o Jimmyju Chainsu. Taj čovjek me pokušava ubiti, a ti ćeš me pustiti da sama rješavam svoj problem. Naravno, zašto ne - zaključila je ogorčeno iskrivivši usnice. - Nitko nikada nije vjerovao da bi meni mogla biti potrebna pomoć u rješavanju životnih problemčića.

Iskopane ratne sjekire, Sam je piljio u nju. Usred otkrića da ona nije Kaylee sve drugo osim pomisli na to kako je u svemu loše postupio bilo mu je posve nestalo iz misli.

Koraknuo je prema njoj, a potom se zaustavio. - O, Bože. Zaboravio sam - rekao je odmahujući glavom izvrnut ruglu. - Odveo sam te od kuće, ponižavao te, na svakom te koraku nazivao lažljivicom, zaveo te...

- Taj mi se dio prilično svidio - rekla je mrzovoljno.

Bio je toliko zadubljen u svom jadu da to što ga je prekinula nije ni doprlo do njega. - A kad sam otkrio da mi nagrada za tvoje hvatanje neće omogućiti kupnju ribarske kućice za Garyja, nudim ti da te pustim da sama rješavaš opasnu situaciju koju sam stvorio. Sigurno misliš da sam pravi šupak. - Zaustila je nešto reći, ali on ju je, hrapavo se osmjehnuvši preduhitrio, podigavši ruku. - Nemoj, ništa ne govori, oduvijek si me smatrala šupkom.

Catherine se vratilo dobro raspoloženje. Nije mu ona bila potrebna za pogrдно izražavanje, sve je on to sam izvrsno obavio. Taj čovjek je sasvim sigurno ozbiljno shvaćao svoje obveze. Pitala se neće li se ponuditi i kupiti joj ribarsku kućicu. - Zapravo, htjela sam ti reći da nisi ti stvorio opasnost. To je jednostavno bio nus proizvod tomu što se Kaylee u pogrešno vrijeme našla na pogrešnom mjestu.

Nakrivio je usnice. - Jako velikodušno od tebe.

- Pa da, to sam ja, velikodušna do zablude. Sam, reci mi nešto. - Čekala je sve dok je nije pogledao u oči. - Kažeš da si zaboravio na Chainsa. Jesi li ga se sjetio prije no što si se ponudio vratiti me kući?

- Nisam, ali...

- Za Boga miloga, onda prijeđi preko toga. Previše toga preuzimaš na sebe, nisi ti odgovoran za sve na ovome svijetu. Dođi. - Počela je vaditi hranu. - Hajdemo jesti.

Veoma smiješno je izgledao u licu. Očito zbunjenom, mehanički odgovor na tu emociju bila mu je razdražljivost. Krupne ruke bile su mu zagurane u džepove dok ju je promatrao prkosnih usana i oprezna pogleda. Pa ipak je koraknuo naprijed kad je trzajem brade zapovjedno pokazala na hranu koju je izvadila.

Malo poslije završila je brišući usnice i odlažući papirnati ubrus. - Dakle, što ćemo sad?

Promatrala je Sama kako žvače upravo odgrizeni komad. Pogled mu je još uvijek bio oprezan dok ju je promatrao preko stolića, ali obrisao je usne malim papirnatim ubrusom čvrsto stisnutim u šaci, i njemu svojstveno bahato zahtijevao odgovor:

Reci mi sve što znaš o Chainsu.

Ispričala mu je i zavalila se na stolcu očekujući njegov odgo-vor.

- Sasvim sigurno se moramo držati zajedno. - Sam se pretvarao da zbog toga nije osjetio veliki nalet zadovoljstva. - Pretpostavljam da je najznačajnije pitanje što ćemo učiniti sljedeće? - Promatrao ju je kroz stisnute trepavice. - Želiš da te povedem kući?

- Ne. - Uslijed njezina odlučna odmahivanja glavom nekoliko pramenova crvene kose omotalo joj se oko blijedog vrata. Promatrao je kako ih raspliće prstima i kosu gura iza ušiju. -Dobila sam dojam da Chains nema pojma o meni - rekla je - i iskreno govoreći, uskoro će to tako i ostati. Ni na koji način ga ne želim dovesti ravno do svojih vrata. A osim toga - njezine zelene oči bile su u istoj razini s njegovima kad je za njih priko-vala pogled - sad sam uvučena u ovo. Nećeš me se riješiti sve dok ne vidim kako to na kraju završava. Zaslužila sam i imam pravo na to.

Hej, to mu je odgovaralo. Uprijevši se nogom o tlo zgrabio je naslon stolca i podigavši stražnjicu zaokrenuo se i uz mukli udarac spustio stolac približivši se nekoliko desetaka centimetara Catherininom. Poželio je ispružiti ruku i dotaknuti njezina glatka bedra, odmah ispod ruba košulje, ali je ipak samo čvršće stisnuo prste oko sjedala. - Dobro. Koliko shvaćaš, ovo je u mojoj nadležnosti. - Vjerojatno je proigrao sve ostalo u ovom debaklu, ali proklet bio ako će proigrati nadzor. Bio je odgovoran za ovu situaciju,pa će se pobrinuti da to riješi, odsad pa nadalje.

-Joj, pa naravno, Sam - odgovorila je, i sama blagost njezina glasa navela ga je da sumnjičavo zaškilji. - Nikako drukčije ne bih na to ni pristala.

*

Trebao je znati da je bilo predobro da bi bilo istinito. K vragu, pa znao je, ali bio je tako glup da je dopustio sebi da bude uvučen.

- Dovraga, Catherine, kažem ti da to sebi ne možemo priuštiti - rekao je nakon dvadeset minuta. No unatoč tome zatekao se kako korača uz nju prema gradskoj garaži, pogrbljenih ramena štiteći se od sipulje.

- Ne možemo mi priuštiti sebi drukčije postupiti - usprotivila mu se. - Chains nas traži u autobusu. U konačnici će nam se unajmljeni auto isplatiti više nego natrčati na njega. - Uzvratila mu je pogled onim svojim krupnim zelenim očima. - Vjeruj mi. Jesam li ikada dosad pogriješila?

- Kvragu. Zlatna kartica. - Zarolao je ramenima, a zatim je onoliko graciozno koliko mu je to uspjelo priznao: - Ma, kvragu, mislim da si u pravu. Garyjeva ribarska kućica je ionako prošlost.

- Pogledaj to s vedrije strane, Sam. Greyhound će pokriti troškove za sinoćnje noćenje i najvjerojatnije možeš unovčiti preostale karte. To bi nam pomoglo namiriti troškove. - Brzo ga je pogledala ispod trepavica. - Velika šteta što nemamo opremu za kampiranje. U tom slučaju mogao bi smanjiti troškove smještaja.

Proučavao je njezin bezazlen izraz lica. - Ti doista uživaš navodeći me da se osjećam poput škrcu, je li? Ali znaš da nisam. Samo sam imao određena sredstva i rok i dao sve od sebe da se držim i jednog i drugog kako bih postigao svoj cilj.

Time je dirnuo Catherine u srce. Njegov cilj bio je postignut i on je tu spoznaju prihvatio kao činjeničnu. Ni jednom nije cvilio zbog toga onako kako bi ona došla u iskušenje učiniti.

A osim toga, znala je da on ne bi uvažio njezino mišljenje. Bio je čvrsto ukorijenjen u svom profesionalizmu i držao se na odstojanju. Bezbrižno je rekla: - Dakle, to je lijepo čuti. Znači li to da nećeš imati ništa protiv da si kupim odjeću kakvu želim, hoćeš li?

Nije bila sigurna je li joj se svidio način na koji su mu oči zasjale. - Nešto posve komotno? - ispitivao je. - Poput one bluze na koju ti je onaj dečkić prvi dan prosuo sok od grožđa?

-Da.

- Dobro, može! Ali nemoj sad luđački navaliti na mene. Nemam baš golem budžet.

- O, šećeru, misliš da ja to ne znam. Sigurno negdje u ovoj državi ima nekakav Kmart.

U Laramieju su našli trgovinu u kojoj se roba prodavala po popustu, najdalje mjesto do kojega im je vlasnik garaže dopustio da uzmu njegov auto. Ostavljajući ga kod nacionalne agencije za iznajmljivanje automobila koja je s tim čovjekom imala ugovor, unajmili su nešto prostranije vozilo kako bi stala dva para dugačkih nogu i zaustavili se kupiti Catherine novu odjeću. Potom su se zaputili na drugu sporednu autocestu koja je vodila do granice s Koloradom.

Sat i pol kasnije Catherine je naslonila lakat na otvoreni rub prozora i udisala aromatičan zrak planinskih vjetrova Kolorada koji su puhali kroz njezinu na potiljku skupljenu kosu, i osjećala se kao da je sklopila mir s cijelim svijetom.

Njezina euforija velikim je dijelom potjecala od toga što je ponovno mogla nositi odjeću koja joj se nije pripijala uz svaki atom tijela. Spustila je pogled na svoje plisirane zelenkastos-međe kratke hlačice za šetnju, na njihove prostrane manšete koje su završavale nešto iznad koljena i komotnu majicu kratkih rukava koja je uz njih pristajala. Majica joj nije bila prostrana poput većine odjeće u ormaru kod kuće, ali ponovno se nije osjećala onako sputano što se tiče njezina tijela kao što se osjećala prije tjedan dana.

Život je bio divan.

- Prokleti glupi idiotu.

Catherine je iznenada odvrtila pogled od spektakularnog krajolika kojega je promatrala kroz bočni prozor i iznenađeno pogledala Sama. Njegove crne obrve bile su spojene nad hrptom nosa, i pozornost je naizmjenično usmjeravao između ces-

te koja je vijugala kroz planinu i retrovizora. Bilo joj je drago kad je shvatila da se to ne odnosi na nju pa se uzvrpoljila na sjedištu vidjeti što mu je to privuklo pozornost.

Veliki srebrni automobil bio im je bučno za petama. Čak dok je gledala razdaljina između dva vozila se smanjila.

- Glupi pašji skot - zaurkao je Sam. Na brzinu joj je dobacio pogled. - Zavezana si? Dobro. - Držeći na oku cestu iza sebe, lagano je pritisnuo gas. - Idiot nas pokušava preteći, a tu nema nimalo prostora.

Čim je to izrekao, automobil se otraga zabušio u njih. Catherine je vrisnuh, ali njezin vrisak se začuo tek kao pištanje kroz paralizirane glasnice. Sam je opsovao i jače stisnuo upravljač, ispravljajući smjer kojim je auto skrenuo prema prljavoj bankini i strmini bez zaštitne ograde iza nje.

Automobil im se još jedanput cvileći približio i udario u stražnji branik. Metal je zaškripao o metal i automobilske gume na Catherinenoj strani podignule su oblak prašine i sitnih kamenčića klizeći s autoceste prema bankini.

- Moj Bože, je li pijan? Zašto to čini? - Ostala je bez daha i još jednom se okrenula na sjedalu pokušavajući vidjeti tko je u automobilu iza njih.

Bučao je iza njih i ubrzano prešao u nadolazeću traku, vozeći usporedno s njima.

- O, moj Bože, o moj Bože - prošaptala je. - To je on, Sam, to je Jimmy Chains. Kako nas je našao? Gledala je taj drugi automobil u razini s njihovim i ugledala Chainsa kako podiže ruku s boka. - Pazi, Sam! Ima pištolj!

Iskoristivši Samovu podijeljenu pozornost dok je istodobno pokušavao voziti i pogrbiti se kako bi postao manjom metom, Chains je naglo zakrenuo upravljačem prema njihovu automobilu. Njegovo masivnije vozilo udarilo ih je sa strane i odbacilo na rubnik.

Sam se borio nastojeći zadržati vozilo što dalje od ruba. Prašina se uskovitlala ispod guma koje su se naglo zavrtjele, i imao je nadzor nad prednjim kotačima kad se Chains vratio i udario ih u stražnji odbojnik. Od toga se još uvijek nagnuti stražnji dio

zavrtio prema rubu. Jedan trenutak utabano blato bilo je ispod stražnjih kotača, a već sljedećeg gume su se vrtjele u zraku. Automobil je u trenu visio iznad planinskog ponora. Potom je, uz otegnuto pucketanje nadvladala sila teža i prednje gume odignule su se s tla. Trenutak nakon toga hauba je bila usmjerena prema nebu.

- Omojbože, omojbože - Catherine je odsutno ponavljala kad su počeli kliziti unatrag. Pružila je ruke prihvatiti se za ploču s instrumentima, ukopavajući prste u nju i svom težinom se naslanjajući uz nju kao da dovoljno pritiska može spriječiti automobil da se ne prevrne unatrag i zauvijek okonča njihovim strmoglavljivanjem niz planinu. Sam je bio pogrbljen nad upravljačem onoliko koliko mu je to remen kojim je bio vezan dopuštao.

Automobil je skliznuo te brzinom svjetlosti i strašno bučno odletio niz gotovo okomit obronak. Prednji kotači su se nekoliko puta odizali od tla, ali automobil je ipak nekako uspio izbjeći prevrtanje. Međutim Catherine je osjećala kako joj se okreće želudac praveći zvijezde.

Kad je nagib postao nešto manje okomit, grmlje i tanke grane ogulile su boju s metala i šibajući ulazile i izlazile kroz otvoren prozor na Catherininoj strani. Kamenje je glasno odskakalo i čulo se kako zvekeće o metal s donje strane auta dok je zelenilo nejasno prelijetalo preko prednjeg stakla.

Automobil je iznenada, uz škripu koja se prolomila, udario u izdvojen kamen i zavrtio se kao oko osi. Njihao se sasvim dovoljno dugo da su jasno mogli vidjeti masivno zimzeleno stablo koje je bilo srušeno nasred njihova puta niz brijeg, a potom skliznuo. Dok su jurili niz strmi nagib Catherine se potihom molila da njezina smrt bude brza i bezbolna. Kao da teretni vlak udara u zid od opeke, zabili su se ravno u stablo.

Dva zračna jastuka naglo su se otvorila s instrument ploče i odbacila ih natrag u sjedala.

Zadihan smijeh kojim je izrazila nevjericu prolomio se iz Catherinina grla. - O, moj Bože - dahtala je. - O, moj Bože, vjeruješ li ti ovo? Je li sve u redu? Sam, živi smo! - Pružila se

dotaknuti njegovu snažnu ruku koja je počivala na sjedalu među njima, i dahtala: - Posve sam zaboravila da taj automobil ima punu opremu. O, Bože, Sam, živi smo. - Podigla je drhtavu ruku do njegove vilice. - *Živi.*

Pogledom je prelazio po njoj procjenjujući u kakvom je stanju. Zatim su mu se crne obrve spojile iznad nosa kad je ponjušio. I ponjušio ponovno. - Osjećaš li benzin? - Iznenada je počeo psovati i iščupao sigurnosni remen. - Sranje! Sigurno je ta stijena probušila rupu u spremniku za benzin. - Naglo se okrenuo prema njoj. - Otkopčaj remen, Crvena. - Kad ga je na trenutak samo blijedo pogledala, zarežao je: - Pokreni se. Dov-raga, moramo se izvući odavde.

Pokrenula se, i kad se oslobodila stega posegnula je za ručkom na vratima. Zaustavio ju je njegov glas.

- Ne - rekao je. - Izidi kroz prozor. Nitko ne zna kakva je šteta načinjena na vratima i samo jedna iskra mogla bi nas vinu ti u nebesa.

Piljila je u njega dok se teško oslobađala zračnog jastuka i gurala od sebe grane zimzelenog drveta kako bi raskrčila put do otvorena prozora. - Kakva iskra?

- Od metala koji dotiče metal, dušo. Samo jedan dodir i, bum! Pretvoreni smo u roštilj!

- Moj Bože. - Catherine je zastala i zapiljila se u nj. - Pun si vedrih vijesti, nisi li? Kako ti to uopće znaš?

Samovi bijeli zubi bljesnuli su na preplanulom licu. - Hej, živi smo, slatkice, ne može biti vedrije od toga. Ne znam kako znam. Pretpostavljam da su to muška posla. Skeptično je izvila obrvu. - To upijate kroz penis, je li?

- Batina je poznata po tome da obavlja najbolji dio mog razmišljanja - složio se Sam i oduševljeno je potapšao po nozi dok se lagano uspinjala na prozorsko okno. Ali što je batina mislila u tom trenutku, priznao je dok ju je promatrao kako se izvlači, nije baš odgovaralo danoj situaciji.

Bio je jutros toliko zaokupljen traganjem za svim što je zabrljao da je potpuno iz vida izgubio činjenicu da Catherine nije nikakva laka žena. Nekako je sam sebi utuvio u glavu da je uz

sve ostalo nepošteno iskoristio njezino neiskustvo. Ali da Crvena nije željela voditi ljubav s njim, onda ona to sasvim sigurno nipošto ne bi učinila.

Kvragu. Borio se protiv glupava osmijeha... i izgubio.

- Pruži mi torbicu. - Lice joj se pojavilo se na prozoru. - Čemu se cerekaš? Mislila sam da brineš kako ćeš postati komad pečenja na roštilju.

- Benzin se neće sam od sebe zapaliti. - Pružio joj je torbicu kroz prozor. - Odmakni se malo. - Uhvatio se za tešku granu iznad glave te se i sam provukao istim putem. - Ništa nam se neće dogoditi sve dok ne stvorimo nikakve iskre.

Sagnuvši se provukao se ispod grana i obišao iza automobila provjeriti prtljažnik. S obzirom na sve što je pretrpio, za divno čudo izgledao je posve neoskvrnut i trebao bi biti dovoljno siguran da se može otvoriti kako bi uzeli torbe. Ugurao je ključ.

I tad se zapucalo.

- Pasji skot! - Odustajući od prtljažnika zgrabio je Catherine za zapešće i povukao je iza stabla, posluživši se njime kao štitnikom između njih i osobe koja je pucala. - Bježi!

- Je li to Chains? - Izvlačila se iz njegova stiska bacajući pogled preko ramena i pokušavajući vidjeti koliko je blizu opasnost. - Stiže li?

- Ne, mislim da je još na vrhu. - Nestrpljivo ju je povukao. - Dođi ovamo, Crvena, mrdni se. Vjeruj mi kad ti kažem da je najbolje za nas što više se udaljiti od tog automobila.

- Ali on je predaleko da bi s običnim pištoljem postigao učinkovit domet, nije li?

- Istina... osim ako ne pogodi stijenu tamo gore na brijegu i pošalje jednu od onih iskri o kojima sam ti govorio. Iza spremnika je ostao trag benzina, sve dolje do stabla, što znači da bis mo se još mogli pretvoriti u roštilj. - Ovlaš ju je pogledao osvrćući se preko ramena i odvlačeći je sve dublje u šumu. - Želiš to riskirati?

Catherine ga je brzo pretekla. - O, ne, ne, gospodine. Ne želim.

Imaš li ti uopće pojma gdje smo? - Spuštao se sumrak i Catherine je bila nervozna poput mačke. Na nogama je od gležnja do bedara imala ogrebotine, a ruke i noge bile su joj pune ugriza. Lupivši još jednog komarca koji ju je pokušavao lišiti još malo krvi, kretala se odmah iza Sama za dlaku izbjegavajući da mu ne nagazi pete. -Jesi li ikada kampirao dok si bio dijete? - bila je znatiželjna. -Ja nisam nikada u životu. - Zabacila ja glavu unatrag kako bi pogledala uvis kroz visoko uzdignuta zimzelena stabla, tjeskobno želeći ugledati komadić neba. -Izgubili smo se, nismo li? - Za moj ukus je ovo prilično na otvorenom.

Sam se zaustavio i okrenuo uhvativši je za ramena kako bi je pridržao kad je naletjela na njegova prsa. Ustuknuvši korak držao ju je na određenoj udaljenosti i proučavao izraz njezina lica. - Stat ćemo i postaviti kamp za večeras - rekao je odlučno.

- O, dobra ideja. - Pogledala je oko sebe i zapazila da se nalaze na maloj čistini. - Kako to ljudi zapravo čine? Pretpostavljam da podignu šator, osim što ga mi nemamo. Bismo li se trebali dati u potragu za bobama? Ali što ako su otrovne? - Kad bi barem mogla prestati. Što više je brbljala to je postajala sve us-trašenija. Ali ova golema divljina bila je nešto što je izlazilo izvan dometa njezina iskustva.

Sam ju je svojom krupnom rukom pomilovao po kosi. -Nismo izgubljeni, Crvena. Večeras tu moramo provesti noć, ali sutra ćemo stići u grad. Prikupi drva za ogrjev. Ja ću se dati u potragu za bobicama.

Očajnički je željela ne izgubiti ga iz vida, ali snažno se ugrizla za unutarnju stranu obraza kako bi spriječila sva ta sramotna preklinjanja koja je osjećala kako joj zapinju u grlu. Bila je

samostalna žena, dođavola, uvijek je to bila. Brinula je o ljudima i doista nije trebala nikoga tko bi brinuo o njoj. Gledajući za njim sve dok nije zamaknuo među stabla, nekoliko je puta duboko udahнула kako bi zaustavila paniku. Bože. Doslovno je nenormalno ubrzano disala. Baš jedno.

Ali imala je nekakav loš osjećaj da sva ta neobuzdana priroda jednostavno vrvi mnogonogim stvorenjima spremnim i željnim puzati po njezinoj izloženoj koži.

Tumarala je po vanjskim rubovima čistine oprezno skupljajući opale grane i pažljivo pregledavala ima li na njima tragova životinjskog svijeta prije no što ih je prinisila sve većoj gomili u središtu proplanka.

Kad se iznenada nedaleko začuo pucanj, gotovo se upiškila u gaće. Ruku je stavila na uzlupalo srce i kliznula u sjenu zimzelenih stabala gdje se tjeskobno vrzmala sve dok nije začula Sa-mov glas.

- Catherine? Ne budi nervozna, ljubavi, to sam bio ja hvatajući nam ručak. Dolazim odmah, samo da ga oderem.

Odere? Odmahnula je glavom. Nije čak željela ni znati.

Međutim već nakon sat vremena osjećala se mnogo opuštenije. Sam je raspirivao vatricu usred kruga kamenja koje je skupio i osjećao se božanski miris zeca kojega je okretao na improviziranom ražnju. Nakon ponovljena uvjerenja da će ujutro stići u civilizaciju, trenutačno su je brinula samo raznolika os-monoga stvorenja.

Bacivši nervozan pogled iza sebe u mrak, približila se Samu. - Misliš da u ovim šumama ima dosta pauka?

Njegova pozornost bila je usmjerena na zeca. - U Koloradu smo, Crvena. Tu nema paukova. Kao što na Havajima nema zmija.

Opušteno se naslonila uz njega.

Dok nije razmislila o tome.

- Uvijek govoriš neistinu, samo da bi ostavio dojam, McKade. - Udarivši ga po koljenu, ispravila se i udaljila od njega. - Ako imam fobiju od pauka, nisam glupa.

Okrenuo je glavu, a zlaćane mu oči bjeskale pri odsjaju vatre kad je susreo njezin pogled. - Ne znam kako da ti to priopćim, dušo, ali imati fobiju od paukova znači biti glup.

- Daj, molim te! Pretpostavljam da se ti ničega ne bojiš, ni onoga što je logično ni nelogično.

- Dođavola, ne. - Šakom se lupio posred prsa. - Ja biti snažan muškarac.

Nešto je grubo promrmljala i bacila još jedan nervozan pogled prema tami.

Sam se nacerio i prebacio ruku oko nje, ponovno je privlačeći k sebi. Sviđala mu se njezina ranjivost jer se kod nje nije često viđala. I proklet bio ako nije stvorila u njemu najluđi poriv da je zaštiti.

- Ne vjeruješ u to, ha? Pa onda vjeruj u ovo...

Udobno ju je namjestio pod ruku i zabacio glavu unatrag bacajući pogled prema zvijezdama koje su bile nisko na nebu. Zatim je odvratio pogled i pogledao je u lice. - Nećeš naći mnogo paukova na ovoj uzvisini. A ako se slučajno dogodi da na nekoga nabasamo, riješit ću ga se prije nego ti se uopće približi.

- A što ako mi se prišulja s leđa? Iz mraka?

- Catherine, paukovi se više boje tebe nego ti njih.

Pogledala ga je onako kako čini se samo žena zna, i on se brzo povukao. - Dobro, načinimo kompromis i recimo da se gotovo jednako toliko boje tebe koliko se ti bojiš njih. Poanta je u tome da su u suštini sramežljiva stvorenja. Ne zaskaču ljude iz mraka. Vježbaju izbjegavanja.

Ispustila je još jedan zvuk nevjerice, ali osjetio je da se opustila. - Gladna? - upitao je. - Mislím da će ovaj zec ubrzo biti pečen.

Jeli su prstima i pili vodu s potoka iz limenke za pivo koju je našao na šumskom tlu. - Ljudi doista znaju biti nevidavni, ali ovaj put nam je dobro došlo - rekao je kad ga je Catherine upitala otkud mu. - Oribao sam je što sam bolje mogao, a tu već dovoljno dugo leži tako da čisto ne vjerujem da su ikakve klice preživjele.

Puna želuca i uz Samovo mršavo tijelo koje ju je grijalo s desne strane, Catherine se više nije osjećala tako očajnički izvan svog elementa. Ali nije se ni mogla osloboditi osjećaja da će u svakom trenutku pauk uspuzati preko njezinih nezaštićenih leda te je nastavila nervozno pogledavati iza sebe.

Iznenada ju je Sam zgrabio za zapešće. - Ti se nećeš opustiti sve dok su ti leda izložena, jesam li u pravu? - rekao je. - Dođi onda 'vamo. - Privukao ju je da sjedne njemu među noge. Namještajući je da sjedi leđima naslonjena na njegova prsa, rukama ju je obujmio oko struka. - Pričaj mi, koje razrede imaš?

Prvi put otkad ju je izvukao iz poznate atmosfere automobila potpuno se opustila. Zagrijana toplinom njegova tijela ušuš-kala se još malo dublje u njegov labavi zagrljaj i zapiljila u vatru. Nije se mogla sjetiti nikoga tko se na takav način potrudio da se ona osjeća sigurno, posebno u vezi nečega tako nevažnog kao što je fobija. Bilo je u tome nečega... veoma... lijepog. Ugodnog.

- Sedme i osme - odgovorila je.

- Bože, tinejdžere pubertetlije? Nije ni čudo kako ti ništa nije moglo promaknuti. Koji predmet?

- Uglavnom jezike.

Kopkala je po oteklini koja ju je svrbjela na listu noge dok mu je odgovarala na ostala pitanja o svom poslu. Nakon nekog vremena ušutjeli su. Dok je pospano piljila u vatru sinulo joj je da je samo ona bila tema njihova razgovora. Zabacila je glavu unatrag prislonivši je jače uz njegovo rame kako bi mu nakratko vidjela profil. - Mogu te nešto upitati?

- Naravno.

- Zašto ti je toliko važno kupiti prijatelju ribarsku kućicu?

Na trenutak se ukočio, ali onda je osjetila kako mu se opuštaju mišići kad se promeškoltio iza nje. Njegove tople ruke samo su je neznatno pomaknulo i namjestile je tako da odgovara novom položaju, a on joj je spustio bradu navrh tjemena. - Gary i ja smo uvijek govorili kako ćemo je kupiti kad odemo u mirovinu - rekao je neodređenom bojom glasa. - Sasvim slučajno je na tržištu sad ista ona u koju smo išli kad smo bili na dopustu.

- Pretpostavljam da je baš zato posebna. - Spojile su joj se obrve. - Pa zašto onda o njoj uopće nikada ne govoriš kao o svojoj ribarskoj kućici?

- Što? Naravno da govorim.

- Ne. Ne govoriš. Mogla je osjetiti po načinu na koji se pojačao stisak ruku oko nje da ga je dirnula u živac, ali je svejedno osjećala poriv da nastavi. Bilo je nečega u tome, znala je to. - Uvijek je nazivaš Garyjevom ribarskom kućicom, kao da to nema ama baš nikakve veze s tobom.

Sve Samove želje koje su u zadnje tri godine bile uredno zapretane, sad su navirale u njemu. Postojalo je nešto što bi on, u drugim okolnostima, promijenio u svom životu. Činjenica da je ona na neki način dirnula u ono što je on čak sam od sebe skrivao, razbjesnila ga je. Popustio je stisak i spustio ruke.

- Nije li to jako čudno - rekao je zajedljivo posežući za grančicom i bacajući je na vatru - kako ženu možeš jednom poševiti, a ona misli da zna i najmanju sitnicu o tebi?

Istog trenutka kad ih je izustio riječi su mu odjekivale u glavi i bio je zapanjen. Možda i jest odgojen u siromaštvu, ali majka ga je učila da se prema ženama odnosi s poštovanjem. Osjetio je kako se Catherine istog trenutka povlači i stisnuo bedra sa svake strane njezinih bokova, ponovno je zagrlivši kako bi je zadržao na mjestu.

- Oprosti - rekao je promuklo. - To je bilo neumjesno, ne znam što mi je došlo.

- Ma ne, posve si u pravu - učtivo i hladno mu je odgovorila. - Ne duguješ ti meni nikakvo objašnjenje. Na kraju krajeva, mi smo gotovo stranci.

- Sranje. - Privukao ju je čvršće uza se.

- Mi smo sve drugo samo ne stranci. Pogodila si me u... živac, eto što je, i samo sam ti htio vratiti.

- Zato što? - glas joj je bio hladan, nezainteresiran.

- Zato što si u pravu. - Oštro je otpuhnuo i pogledao usred vatre pokraj njezina u stranu zakrenuta profila. - Gary i ja oduvijek smo razgovarali o kupnji ribarske kućice, ali bio je to samo san, shvaćaš? Nešto što se činilo dalekom budućnošću.

-A sad je tu, ha?

- Aha. - Kroz leđa je osjećala kako mu se nadimaju prsa. - Tako nekako.

Pogledala je u zvijezde. - A čime bi se ti radije bavio?

- Ničim. - Ponovno je slegnuo ramenima. - Zadovoljan sam ovim što radim.

- Kvragu. - Okrenula se i zagledala u nj.

- Reci mi da ne zabadam nos u tuđe poslove ako ne želiš razgovarati o tome. Ali nemoj mi reći »ničim« a zatim se okrenuti i to iskoristiti kao ispriku da kažeš nešto uvredljivo zato što si nesretan kampist. Reci mi, čime bi se radije bavio?

- Ne tiče te se.

- U redu. - Ponovno je gledala ispred sebe i ukočeno sjedila među njegovim nogama.

-Volio bi biti policajac, ha? - Sam je opsovao i oslobodio ruku da zagladi kosu. - Doista mi se sviđalo biti u vojnoj policiji. Sviđala mi se hijerarhija i red. - Stisnuo mu se želudac pri pomisli da više nikada neće ostvariti takvu razinu zadovoljstva, ali duboko je uzdahnuo, potom izdahnuo i malo se uspravio sjedeći. - Ali ne možeš uvijek imati sve što želiš. Takav je život.

Glas joj je bio nježan, ponovno pun topline i zainteresiran kad ga je upitala: - I što ćeš sad učiniti?

- Dođavola, tko će ga znati? Pretpostavljam da ću vidjeti mogu li skrpati kakvu nagradu koje se vrijedi dočepati prije nego što istekne mogućnost za kupnju ribarske kućice. Ali znam što ne iščekujem.

Zabacila je glavu i pogledala ga. - A što to?

- To što ću sa sljedećeg telefona do kojega dođemo morati Garyju priopćiti da sam ovo uprskao.

Probudili su se u zoru, smrznuti, ukočeni, i barem što se Catherine tiče, zlovoljni. Izvukavši se iz Samova zagrljaja ustala je i obrisala sa sebe prašinu, koliko god je mogla. Nedostajala joj je četkica za zube, i trenutak-dva mučila se mišlju na vruću vodu i čistu odjeću. Dugačko tuširanje i nova četkica za zube bit

će joj nagrada kad se dočepaju civilizacije što će, o molim ti se Bože, biti uskoro.

Dala je sve od sebe da se odupre zovu prirode, zastrašena pomisli da sama uđe u tu šumu. Međutim konačno je potreba postala toliko jaka da je više nije mogla zanemarivati. Strpljivo uzdahnuvši nestala je među stablima.

Sam je gledao za njom kako nestaje. I on se osjećao zlovoljno. Što je on to dođavola radio?

Njegov odnos s Catherine skrenuo je daleko od prihvatljivog, postao posve smiješan i bilo je krajnje vrijeme da se vrati na stari put. Poznavao ju je, koliko, čitavih šest dana? Dovraga, znao je bez imalo dvojbe da je istoga trenutka kad sredi situaciju oko Jimmy Chainsa i Hectora Sancheza više neće vidjeti jer će na brzinu otići. Vratit će se svom životu i svojoj udobnoj kućici, svom uvaženom poslu i to će biti to. Više nikada neće vidjeti te zelene oči.

Dakle, to je bilo to, vrijeme da se prestane ševiti naokolo. Nema više pokušaja seksualnog približavanja i sasvim sigurno više nema istresanja duše toj ženi. Odsad pa nadalje ponašat će se profesionalno. Bacivši zemlju po ono malo žara koji je ostao u rupi u kojoj je založena vatra, oglušio se na olovan osjećaj u utrobi. Možda će ga malo gristi, ali znao je da je to ispravna odluka.

Bila je to odluka koja je posve nestala iz njegovih misli kad je šumom odjeknuo Catherinin vrisak od kojega se ledi krv u žilama.

Prignuo se i potrčao u šumu držeći u ispruženoj ruci pištolj koji je pridržavao drugom, pretražujući šumu da pokrije što je više moguće teritorija sve dok ne otkrije opasnost. Catherine je stajala drhtureći, samu sebe obujmila i jednim stopalom stajala na drugom, ali Jimmyju Chainsu nije bilo ni traga. Pogledom preletjevši preko obližnjih stabala uputio se prema njoj. - Jesi li dobro? Gdje je on?

- Tamo - rekla je drhtavim glasom i pokazala na tlo. - Baš tamo...

Zbunjen, pogledom i debljom stranom pištolja slijedio je smjer koji je pokazivala drhtavim prstom. Nije bilo ničega za vidjeti.

Osim pauka.

Trebala mu je čitava minuta da toga postane svjestan. Potom je spustio ruku u kojoj je držao pištolj. - O, zaboga miloga... *zato* ti tako vrištiš da se šuma ori? - Recimo da je to bila tarantula pristojne veličine... - Svemogući Bože, pomislio sam da si pala Chainsu u ruke.

Drhtavim prstom pokazivala je na kukca. - Ubij ga!

- To je pauk, lutka. Ne ide se naokolo i ne ubija paukove...

Dobacila mu je pogled prepun nevjerice i gnušanja. - Ustrijelio si bespomoćnog zeku!

- Pobogu, Crvena, to je nešto drugo. To nam je bio ručak.

- *Ubij ga!*

- Gledaj - rekao je razumno - smjestio se točno navrh kamena. Kad metak pogodi kamen, odbije se. A tad bismo se svi mogli naći u svijetu ozlijeđenih.

- O, Bože, kako ima debele, dlakave noge. - Podignula je pogled i krupnim očima zagledala se u nj. - Molim te, Sam.

Sam je zgazio pauka i od njega načinio paštetu.

Zagnjurila mu se u naručje i provukao je ruku oko njezina vrata, prislanjajući joj obraz uz svoja prsa. Zgrabila ga je oko struka, očajnički pokušavajući uzdrhtalo tijelo stopiti s njegovim.

Svemogući Bože. Kako se dođavola mogao zakleti da će se ponašati kao profesionalac kad je ona nastavljala s takvim ponašanjem?

Blago ju je odlijepio s prsa, malo odmaknuo od sebe i proučavao.

Pješačenje kroz šumu i noć provedena na otvorenom nisu mu predstavljali veliku smetnju. Ali njoj to baš i nije bilo ugodno iskustvo. Bila je izgrebana, izbockali su je komarci, koža joj je bila čak bljeđa nego obično, i pola kose ispalo joj je iz punde koja se nakrivila na desnu stranu tjemena.

Grubo joj je prstima začesljao i uklonio kosu s lijevog oka. -Je li sad sve u redu?

Duboko je uzdahnula i otpuhnula. Zatim joj se otmjena mala brada ustalila, ramena ispravila i samo je kratko klimnula. Odmaknuvši se od njega ustuknula je izvan dohvata njegovih njegovanih prstiju.

Spustio je ruke niz tijelo. Bila je hrabra, mora joj se priznati.

- Dobro - rekao je otresito. - Hajdemo raskrčiti kamp i krenuti odavde.

Catherine se vukla za Samom i činilo joj se kako to traje danima. Povremeno je podizala pogled s tla koje je pomno promatrala i pogledavala mu leđa. Po načinu na koji je koračao dok su mu se ruke njihale, opuštenih ramena, zviždukajući za Boga miloga, reklo bi se da šeću nekim uglednim pasažem s dućanima, a ne da traže put kroz golemu šumu usred divljine. Izazivalo je to veliku razdražljivost. Zašto to nije stvorilo prepreke koje će mu podmetati nogu onako kako je neprestano podmetalo njoj? Pa baš i nije znao dobro zviždati.

Bila je odveć zauzeta motrenjem gdje stavlja nogu, jednu ispred druge, pa nije ni zamijetila kad se zaustavio. Naletjela je na njega dovoljno snažno da mu se spljoštenih grudi prisloni uz leđa.

Uspostavivši ravnotežu virnula je iza njega i zapanjeno shvatila da su se našli na istom mjestu s kojega su krenuli, kod njihova zgnječena unajmljena automobila na čijoj je haubi bio ukras od zimzelena stabla. Dobacila je Samu sumnjičav pogled.

-Je li to pametno?

Sam je prišao prtljažniku i otvorio ga. - Ne znam koliko je pametno, ali to nam je zasad vjerojatno najsigurnije mjesto. Bilo je dovoljno vremena da se zagušljive pare rasprše.

- Ali što s Chainsom?

Dobacio joj je Kayleen kovčeg i zalupio prtljažnik. Izvukao je kartu iz valjkaste putne torbe, rastresao je i raširio preko prtljažnika, pričvrstivši je svojom krupnom rukom.

- Gledaj - rekao je privlačeći je bliže da jasnije vidi. – Koliko ja mogu procijeniti, ovo je najbliže mjestu gdje nas je skrenuo s ceste. Razmišljao sam o tome da krenemo ovim putem - du-

gačkim prstom prelazio je po ruti koja je razdjeljivala autocestu, ali što sam više o tome razmišljao to više sam shvaćao da nas on baš tamo očekuje. - Okrenuo je glavu i glas mu je zagrmio u njezinom uhu kad je rekao: - Stoga, pograbi ono bez čega ne možeš živjeti i ostalo ostavi u autu. Idemo ovuda.

Pogledala je uz veoma strmi obronak niz kojega su se prevrnuli i nekako uspjeli živi ostati. - *Ovuda?*

- Ovuda. I kad ti kažem da uzmeš malo prtljage, Crvena - njegov zlaćanosmeđi pogled prikovao ju je na mjestu - onda to doista i mislim. - Uzmi samo najnužnije. Trebat će ti slobodne ruke i nema govora o tome da ću ja više ponijeti visoke ružičas te potpetice.

Kayleen novčanik završio je u Catherininu stražnjem džepu. Izabrala je čisto donje rublje, četku za kosu, četkicu i pastu za zube, dezodorans i bočicu hidratantnog losiona. Potom je uz-dahnuvši izvukla čistu odjeću iz torbe. Činilo se da će ponovno morati obući Kayleenu odjeću. Ubacila je to što je izabrala u vrećicu iz trgovine u kojoj su kupovali po sniženim cijenama, i pružila je Samu.

Prekapajući po njoj vratio joj je bočicu hidratantnog losiona. - Rekao sam samo ono najnužnije.

- To je nužno. Služi kao zaštita od sunca. - Pokazala mu je izgrebane ruke. - Samo zato što ti imaš grubu kožu poput nosoroga ne znači da se ja neću ispržiti. Svijetle sam puti, McKade, lako izgorim.

Samo za trenutak odmjerio ju je od glave do pete obuhvaćajući pogledom svaki centimetar izložene kože. Potom je nešto progundao, ponovno ubacio hidratantni losion u plastičnu torbu u koju je dodao još nekoliko svojih stvarčica i zavezao je sebi za remen.

- Izvoli - rekao je kopajući zadnji put po svojoj valjkastoj torbi. Pružio joj je zgnječenu čokoladicu. - Doručak.

- O, Bože, čokolada! Tko je rekao da ne znaš ispravno postupati s ženom. Otvorila ju je i gladno zagrizla. Pojela je više od pola kad joj je sinulo da ni on nije ništa jeo. Spustila je ruku. -A ti?

- Lako za mene.

Vidjela je kolike količine hrane može pojesti. Uz posljednji čeznutljiv pogled pružila mu je ostatak čokoladice. - Evo. Smaži to.

Nestrpljivo ju je pogledao. - Rekao sam ti da je lako za mene.

- Uzmi, Sam. - Gurnula ju je prema njemu. - Ne podnosim lako grižnju savjesti.

Bilo je to nešto s čime se mogao poistovjetiti pa je uzeo čokoladicu, proždrljivo gutajući dok je promatrao kako ona poput mačke jezikom oblizuje rastopljenu čokoladu s vrhova prstiju. Pročistio je grlo. - Hvala.

- Nema na čemu. - Šaleći se progundala je. - Molim. Nacerio joj se. - Pravi si prijatelj, Crvena. Spremna za pokret?

- Nikad spremnija, reklo bi se.

Bilo je to mukotrпно penjanje, ali ne toliko teško sve dok se nisu približili vrhu. Zadihana, Catherine se prebacila preko još jednog brežuljka uhvativši se za punu šaku šikare. Nadlakticom je obrisala znoj koji ju je peckao u očima, a potom se netremice malodušno zagledala u strmu stijenu koja se izdizala nad njom dok se Sam penjao priključiti joj se. - O, Bože, pogledaj to. Nemoguće.

- Ne, nije. Sjajno napreduješ. Ima mnogo više uporišta za noge i ruke no što na prvi pogled izgleda. - Svojim krupnim rukama uzeo ju je za ramena i lagano zakrenuo ulijevo. - Gledaj tamo. Pruži ruku i uhvati se za taj kamen. Tako. A sad nogu stavi točno na to mjesto.

Govorio joj je za svaki korak gdje će staviti ruku a gdje nogu i upućivao je tako cijelim putem dok se penjala uz stijenu.

Nakon nekoliko metara, obronak se na veliko Catherininino olakšanje nakosio prema unutra. Zbog tog novog nagiba manje joj se činilo da visi preko pravog ponora.

Zatim se iznenada našla na vrhu. Učvrstivši se laktovima preko ruba napipala je posljednje uporište za noge, pridignula se i prebacila, a potom zakotrljala i leđima legla na čvrsto tlo.

Trenutak poslije priključio joj se i Sam. Buljeći u nebo, zapuha-no se nasmijala, a zatim okrenula glavu i pogledala ga. - Uspjeli smo. - Nasmijala se glasnije. - Bože dragi, uspjeli smo! - Kotrljajući se popela se na njega i zvučno ga poljubila.

Njegova ruka našla se u njezinoj kosi kad joj je uzvratio poljubac. A zatim su se razdvojili, sjeli i nacerili jedno drugom. Ustao je i ispružio ruku da joj pomogne pridići se.

Stresali su sa sebe prašinu kad su začuli korake iza leđa. Osmijeh je isčezao dok su se sporo okretali.

- Dobrodošli natrag- rekao je Jimmy Chains. Pištolj u njegovoj ruci bio je postojano uperen u Catherine. - Baš se i niste žurili.

Suprotno Samovim očekivanjima Chainsu nikada nije palo na pamet provjeriti na karti gdje se autocesta ponovno spaja za slučaj da se Sam i Catherine odluče pješice uputiti u drugom smjeru. Nakon što je jučer vidio kako su se probili na sigurno u podnožju gudure kratko je razmotrio spustiti se i dovršiti posao. Ali zbog jednoga pogleda na neprohodan teren i drugoga na svoje lijepo ulaštene cipele tu je zamisao odbacio.

I zato je čekao. Bilo mu je dosadno i odjeća mu je bila užasno zgužvana, što ga je jako živciralo, ali kad se sve uzme u obzir, bio je jako zadovoljan samim sobom i situacijom.

Dodavola. Sve te godine nikada se nije ostvario, a imao je kvalitete jebenog genijalca.

Zamahnuo je pištoljem prema Catherine. - Priđi.

Catherine nije dijelila njegovo mišljenje. Mislila je da će se skupiti uz Sama i pritajiti iza njegovih udobnih zaštitničkih širokih ramena. Ali tad se sjetila nečega što joj je rekao, nije li to bilo tek preksinoć, o tehnici kojom se koristila vojna policija. Uzdahnula je mireći se sa sudbinom.

- Bočni manevar - rekla je jedva čujno dok se odmicala od Sama i tako podijelila cilj koji su zajedno predstavljali.

- Crvena, odmah se vraćaj ovamo! - Sam ju je pokušao zgrabiti, ali ona se izmaknula izvan njegova dohvata i Chains je skrenuo pištolj s nje kako bi njega imao na nišanu.

Hm, dovraga. Nije to bilo ono što je namjeravala. Sam je bio taj koji je imao oružje, i da bi mu pružila priliku da se njime koristi morala je na sebe skrenuti svu pozornost Jimmyja Chain-sa.

- Čuješ li kako se on meni obraća, Jimmy? - upitala je razdražljivo. Jutarnje sunce blješteći se odbijalo od zamršena zlat-

na nakita plaćenog ubojice i kontrastom isticalo sjaj njegovih besprijeckorno ulaštenih cipela dok je Catherine neuspješno rukom stresala prljavštinu sa svoje odjeće sve više smanjujući razdaljinu između sebe i Sama. - Vidiš li ti ovo? Sva sam prljava. Nije to bilo ništa posebno ni na početku, ali barem je bilo čisto. Više nikada neće biti isto.

Jimmy Chains je okrenuo glavu kako bi je promotrio. Ali pištolj je i dalje bio uperen u Sama. - Meni se to ne čini velikim gubitkom, Kaylee. Gdje si to kupila, u Kmartu?

- Točno. Zamisli ti to. Ali mladom specijalnom agentu FBI-ja ne sviđa se odjeća zabavljačice pa mi je pobacao svu super odjeću. Misli da sam fifica.

- Nema se tu što »misliti« sestro - zagundao je Sam. - Fifica si ako misliš da će te ta sitna igrice nekamo dovesti.

Optuživački je u njega uperila prst polako se još dalje odmičući. - Vučeš me kroz šumu i tjeraš da spavam u prljavštini i sad sam još ja ta koja je glupa i necivilizirana? Tu ima i paukova, Chains. Velikih, crnih, dlakavih. - Nije morala odglumiti kako se trese. - Mrzim svu tu prirodu. Moja ideja života je udobnost i čaše za tekilu bez soli na rubu. Hoću kući, tamo gdje se ljudi znaju ponašati. On doista nema pojma o tome. - Pakosno je pogledala Sama i načinila još jedan korak koji će prisiliti Chai-nsa da odluči koga od njih dvoje želi držati na nišanu.

Jimmy Chains se konačno potpuno okrenuo licem prema njoj i pištolj spustio niz tijelo. - Čovječe, Kaylee - rekao je tugaljivo. - Doista čovjeku otežavaš posao.

Vidjela je kako Sam poseže rukom za pojas na leđima. Istodobno je začula škripu automobilskih guma koje su se zaustavljale *na* šljunku rubni ka iza njih. Vozilo je djelomično bilo skriveno pogledu zbog zavoja na cesti i nisko spuštenih rasprostranjenih zimzelenih grana. Zakoračila je na cestu vidjeti tko se to zaustavio i umalo zapjevala hosanu kad je ugledala rotirajuća svjetla na vrhu automobila policijske ophodnje na autocesti. -Policija - promrmljala je s puno poštovanja.

Potom se okrenula, skeptično nacerila Samu... i zapazila da je Jimmy Chains nestao. Osvrnuvši se oko sebe čula je kako au-

tomobil bučno nestaje niz autocestu iza nje. - Hej - usprotivila se ogorčeno, ali Sam je bio pokraj nje prije nego je uspjela izustiti prigovor, pružajući snažnu ruku da je silom zgrabi za zapešće kao da je želi kazniti. Pogledi su im se sreli i ona je u njegovim zlaćanosmeđim očima vidjela pogled ubojice. Za Boga miloga, uperen u nju.

- Drži jezik za zubima i pusti mene da to riješim - rekao je potihom.

- Ali on bježi!

- A što sam trebao učiniti da ga zadržim, Crvena, povući obarač? Ja sam bio posve izložen rendžrovu pogledu, Chainsa nije mogao ni vidjeti, što je bilo sasvim dovoljno da me upucaju. Ispričat ćemo policajcu sve o njemu, ali ako Chains ima imalo mozga već je našao nekakvu sporednu cestu i parkirao se čekajući da frka prestane. Dakle, hoćeš li jednom u životu to prepustiti meni?

Policajac u ophodnji izišao je iz svog vozila. - Trebate pomoć ljudi?

- Trebamo - složio se Sam kad je Catherine doista iskreno rekla: - Tako nam je drago što vas vidimo!

Sam ju je stegnuo za zapešće. - Jučer nas je skrenuo s ceste...

- Nekakav manijak. Sretni smo što smo ostali živi. - Catherine je izvukla ruku iz Sameva stiska prije no što je mogao još više ozlijediti njezinu kožu svu u modricama. Nije znala u čemu je njegov problem, ali neće ga on iskaljivati na njoj, dostaje ona zlostavljanja pretrpjela u jednom tjednu. - Reci mu za Chainsa koji je upravo odmaglio.

- Kvrugu. Pokušavam, kad bi mi ti dopustila da od tebe dođem do riječi.

Nisu se mogle vidjeti oči policajca u ophodnji iza sunčanih naočala od kojih se reflektirao odbljesak, ali nije bilo sumnje da se iznenada osjetila napeta budnost u njegovu držanju. - Netko vas je natjerao da skrenete s ceste? Namjerno?

- Da, gospodine, i taj isti nas je tu dočekaio danas kad smo se uspeli. Odmaglio je maloprije kad je vas ugledao.

- Čekajte malo, jučer vas je natjerao da skrenete s ceste i potom se tu motao čekajući da se popnete? Zašto? Gdje?

- Malo je teže odgovoriti zašto. Ali čekao nas je tamo. - Sam je pokazao niz autocestu do mjesta na kojemu su sletjeli s ceste.

Catherine se preznojila kad je ugledala dokaz njihova sunov-raćivanja niz planinu. Na asfaltu su bili tragovi kočenja, rub je bio izglođan i niz cijelu stijenu i obronak tragovi na kamenju, spljošteno grmlje i slomljene mladice nijemo su svjedočile o putu kojim je vozilo krenulo. Stražnji dio automobila prikazan u perspektivi s ovolike udaljenosti nazirao se ispod obješenih zimzelenih grana.

Policajac u ophodnji je zviznuo. - U pravu ste, sretni ste. Što ste ostali živi. Bolje će biti da mi sve objasnite.

Sam je to učinio sažeto, ne ulazeći previše u pojedinosti. Policajac je sve to zapisao, provjerio Samovu osobnu iskaznicu i dozvolu za nošenje oružja. Sasvim očito je bio nezadovoljan. -Barem ste zapamtili registarski broj tablice na tom automobilu?

- Nismo, dogodilo se prebrzo - rekao je Sam. - Bio je to noviji model srebrnog Chylera, ali bio sam odveć zauzet time što sam pokušavao automobil održati na cesti da bih čitao registarski broj. - Posegnuo je za Catherininom rukom i privukao je da stane ispred njega. Uklanjajući joj pali čuperak kose s oka, upitao je nježno: - A ti, Catherine? Jesi li ti vidjela broj?

Možda se policajcu i učinio skrbnim, ali Catherine je vidjela bijes duboko u njegovim očima. Nije shvaćala, ali trenutačno nije ni pokušavala. Samo je odgovarala i odgovarala na brojna pitanja.

- Čujte - konačno je rekao Sam. — Bilo je to napornih dvadeset četiri sata. Gospodična MacPherson je smoždena. Biste li bili ljubazni odvesti nas do hotela? Htio bih nju smjestiti prije no što počnem dogovarati s osiguravajućim društvom, iznajmljivačem automobila i vučnom službom. Rado ću vam u automobilu odgovoriti na sva vaša pitanja.

Za nešto manje od sat vremena policijsko vozilo zaustavilo se u Fort Collinsu. - Birajte otrov - rekao je policajac dok su pro-

lazili pored nekoliko prenoćišta, pokazujući na cijene smještaja koje su se protezale u skali od najniže do najviše cijene izražene u dolarima.

- Taj - rekla je Catherine - pokazujući na najljepše mjesto koje je ugledala i policajac je skrenuo na njegovo parkiralište. Kad joj je Sameva ruka upozoravajući stisnula bedro, promrmljala je tako tiho da samo on čuje: - Ovo ide na Kayleen račun. Najmanje nam toliko duguje i, da budem iskrena, McKade, dosta mi je odsjedanja u rupama.

Popustio je stisak.

Trenutak zatim policajac u ophodnji zaustavio je Sama u trenutku kad se ovaj spremao iza Catherine izvući iz vozila. - Ako pročitate i potpišete ovo izvješće, gospodine, možemo se odmah dati u potragu za gospodinom Slovakom.

- Uzet ću nam sobu - ponudila se Catherine. Zahvalila je policajcu na pomoći i ušla u ured.

Sam je još uvijek razgovarao s policijskim službenikom kad je ona završila s prijavom pa mu je dala ključ i uputila se u sobu. Ušavši unutra bacila je Kayleen novčanik na krevet i skinula se nemarno na pod bacajući odjeću čiji je trag vodio od kreveta do kupaonice. Otvorila je tuš, zakoračila u kadu i uzdah-nuvši zadovoljno stala pod kišu kapljica koje su se žestoko isparavale i udarale po njoj.

Upravo je isprala šampon iz kose kad je netko uz zveket ko-lutova naglo odmaknuo zastor tuš kabine. Naglo se okrenula, rukama i nogama nastojeći automatski prekriti i zaštititi izložene dijelove ženskoga tijela. Na drugom kraju kade stajao je Sam koji je plastični zastor držao skupljen u svojoj krupnoj šaci, mrkog pogleda i navučenih obrva.

- Kog vruga si to pokušavala izvoditi tamo s Chainsom? - zarežao je. - Ubiti se?

Uspio je sve to držati potisnuto u sebi dok su obavljali razgovor s policajcem, a sad je želio samo posegnuti preko kade, zgrabiti je za skliska bijela ramena i tresti je sve dok joj biserno bijeli zubi ne zacvokoću. - Svemogući Bože - grmio je. - Umalo zbog

tebe nisam doživio jebeni srčani udar! Ili je to bio tvoj plan? Možda se ti uopće nisi pokušala ubiti, možda si pokušavala ubiti mene? - Tako je čvrsto stiskao zastor da su mu zglobovi ispod kože probljedjeli. - Dovraga, Crvena! Već sam te vidio u istim invalidskim kolicima uz Garyja. Kažem ti, takav teret ne bih mogao još jednom podnijeti.

Prestala je skrivati grudi i ispružila je ruku. Osjetio je blagi dodir njezinog prsta duž vilice. - Jednoga dana doista ćemo morati porazgovarati o tvom napuhanom osjećaju odgovornosti - promrmljala je.

Zatim se bacila na njega i iznenada se našao u stisku vlažnih ruku, kose s koje je kapala voda i šezdeset pet kilograma raskošnog, mokrog crvenokosog tijela zalijepljenog za njegovu prednju stranu. - Bože - prošaptala mu je u uho, dah joj je bio vruć. - Mislila sam da nam nema spasa kad se Chains pojavio.

- Pa si pomislila kako ćeš mu se ti ponuditi prinijeti sebe za žrtvu?

- Ne, razmišljala sam samo o tome da razdvojim cilj, onako kako si me ti učio. - Ruka joj se zaplela u njegovoj kosi, povukla mu glavu unatrag i usne su joj slijepo potražile njegove. - Ne želim o tome sad razgovarati. Poljubi me, Sam.

Obećao je sebi da više nema seksa, da će se odsada nadalje ponašati profesionalno. Bilo je to obećanje koje je bez grižnje savjesti prekršio.

Usne su mu se pomaknule za djelić centimetra koliko je bilo potrebno da se spoje s njezinima i zastenjavao je kad je osjetio mekoću njezinih usana i vrele opojne okuse koji su mu ostali na jeziku kad su se usnice razdvojile.

Rukama je pipajući tražio uporište na njezinim skliskim leđima nastojeći je privući bliže dok se ona smijući odmicala od njegovih usana koje su sa svih strana napadale.

Liznuo joj je donju usnicu. - Imaš previše odjeće na sebi, McKade - rekla je posežući za gumbom na njegovom pojasu. Naglo je povukao košulju preko glave dok se ona borila s rasporom na hlačama. Vrškom prsta odbacivši cipele i otarasivši se donjeg rublja nakon nekoliko sekundi stajao je ispred nje gol.

Žurno ga je povukla za ruku i zakoračio je u kadu te naglim pokretom navukao zastor iza njih. Voda mu je pokuljala preko glave i slijevala se niz leđa.

- Okreni se - prošaptala je. - Oprat ću ti leđa.

Čistoća mu baš nije bila najvažnija na svijetu, ali poslušno se okrenuo i rukama oslonio o pregradni zid. Pognute glave borio se doći do daha dok su nasapunane ruke klizile preko njegovih ramena, leđa, stražnjice. Nasapunani prsti marljivo su mu klizili između guzova, dotaknuli mu testise i on je raširio noge.

Zatim je Catherine prislonila bujne grudi uz njegova leđa, a njezin humak i bedra ugniježdila se poput vilice uz njegovu stražnjicu i njezine vitke ruke kliznule mu oko struka. Mišići na njegovu trbuhu napeli su se ispod pjene sapunice koju je stvorila na površini, a on se pridigao na jagodicama nožnih prstiju želeći da te radišne ruke krenu samo malo niže, molim te, joj, Bože, samo... još... malo... niže.

A onda su krenule i iz njegovih pluća eksplodirao je uzdah. Prepustio se njezinu dodiru i spustio pogled ugledavši kako se pojavljuje taman i ljutit u odnosu na bijelu pjenu mjehurića sapunice i dugačke, blijede prste. Stegnuo je bokove i nestao u njezinim šakama. Potom je ponovno iskočio. - O, Bože, Crvena — promrmljao je. - Želim ući u tebe.

Oboje ih je zavrteo i Catherine se našla leđima okrenuta pregradnom zidu dok je Sam napola čučao među njezinim nogama. Njegove krupne ruke gutale su joj grudi. Masirale ih, stis-kale i navlačile, a zatim se premještale sve dok joj bradavice nisu iskočile kroz raširene prste. Skupio je prste i masiranje, stiskanje i navlačenje je iznova otpočelo. Iz njezina grla sporo je dopiralo jecanje.

Njegove usne su je ljubile, lizale, sišući tražile put niz njezin trbuh, struk. Jezikom joj je ulazio u pupak, a potom je ljubio po trbuhu. Trenutak zatim čučao je među njezinim nogama, dižući pogled prema njoj, dok su mu oči blještale zlatnim odsjajem između stisnutih crnih trepavica.

- Catherine, raširi noge, učini to zbog mene.

Zacrvenjevši se, raširila ih je kako joj je naredio, a zatim se ugrizla za zglobove kako bi prigušila vrisak kad su se njegove usne pokrenule da je tamo poljubi, dok je njegov okretan jezik ližući razdvajao osjetljive nabore.

- Sam, oSam, oSam, oSam - nije prestajala ponavljati dok su joj se ruke zaplele u njegovoj tamnoj kosi pokušavajući ga u jednom trenutku odvojiti, a zatim ga u sljedećem čvrsto zadržala na mjestu prije no što je ponovno podigao glavu i sjeo na pete. Oblizujući se, strastvenim je pogledom piljio u nju. Zatim se naglo osovio na noge, zgrabio je za bokove, podigao uza zid i uronio u nju jednim glatkim, kontroliranim pokretom.

- O, Bože, Catherine - stenjao joj je u uho. - Kako si dobra.

Obujmila mu je ruke oko vrata, ali nije posve znala što učiniti s nogama. Taj položaj podigao ju je na nožne prste i ona je nesigurno prebacila jednu nogu preko njegova boka, oslanjajući se tabanom o list njegove noge. Tako se osjećala malo sigurnije, ali još uvijek nezgrapno.

- Obje, dušo. - Zgrabio ju je za stražnjicu i podigao. Glasno je uzdahnula kad je osjetila kako gubi tlo pod nogama. Čvrsto se držeći njemu za vrat nagonski je podigla obje noge i stegnu-la mu bokove, a potom tiho zaječala zbog ponoće koja ju je do kraja ispunila.

- To. To mi se sviđa - odobravao je i počeo se micati. - Baš to.

Vruća voda pogodila ju je ispod pazuha s jedne strane grudi, bubnjala joj o struk, cijedila se preko vanjske strane bedara i savijenih koljena. Samove ruke zgrabile su je za stražnjicu, njegova dlakava prsa dodirivala su joj bradavice i naglašeno prodiranje i povlačenje njegove poput čelika čvrste alatke nadraživalo je preosjetljive živce duboko u njoj. Bila je odmah spremna eksplodirati, ali žarko je željela da to potraje. Dahćući, pojačavala je stisak sve dok se nije prestrašila da će ga udaviti i pokušala se dovesti do razine na kojoj osjećaji nisu bili tako intenzivni kako bi se uspjela suzdržati.

Sam to nije dopuštao. - O, ne, nemoj - promrmljao je promuklo. Savio je koljena kako bi našao udobniji položaj i nadi-

rao u nju nastojeći sa svakim prodorom doprijeti do same srži. Osjećao je ritmičko dizanje i spuštanje njezinih punih obliha grudi čvrsto pritisnutih uz njegova prsa, osjećao stisak glatkih ruku oko vrata i čvrsto stezanje oko bokova. Spustivši glavu jezikom joj je oplahnulo uho i potaknuo da šaptom izusti nerazumljive zvukove.

Utroba mu je izgarala od divljačkog zadovoljstva kad je njezina glava lupila o zid i ona potihlo zaječala izgovarajući njegovo ime. Promatrao je kako joj se rumenilo širi preko blijedih obraza, kako joj se mračni pogled i gubi oštrinu, i osjetio moć koja nije nimalo ovisila o njegovoj veličini i snazi. Potom su ga omotala užarene uske korice mača i muzle ga te je za njom otišao preko ruba. Procijedivši njezino ime kroz stisnute zube zabio se duboko, i sa svakim uzavrelim pulsiranjem kojim je svršavao u nju oteo mu se grleni jecaj.

Klonuvši, spustio se i prekrivenih nogu sjeo na dno kade, a Catherine ležala prebačena preko njegova krila, dok su joj dugačke noge bile labavo prekrivene njemu iza leđa. Ruke su joj tromo pale iza njegovih leđa, a brada joj počivala tamo gdje mu se vrat spajao s ramenima. Prihvatio ju je cijelom težinom nježno prelazeći prstom gore-dolje po naježenoj kralježnici kad mu se mlitavo skljojala u naručje.

-Jož - prošaptala je nakon nekoliko trenutaka ne trudeći se podignuti glavu. Osjećala se kao da je netko iz nje posve izvadio kostur. Umrtnjenoj do točke inercije udovi su joj bili otežani, mišići opuštani, i samo su ustrajna naknadna probada-nja u prolazu bogatom živčanim završecima u kojemu je još uvijek bio zatvoren pokazivala znakove života. Lijeno je stisnula unutarnje mišiće kako bi taj osjećaj što duže potrajao.

- Osjetila ga je kako još jednom pulsira u njoj.

- Ali - ponovila je stisak i osjetila da je i on učinio isto. Ono što je bilo napola kruto, iznenada se ukrutilo dvije trećine.

I raslo.

- Sam? - prošaptala je.

Kao odgovor pritisnuo je bedra prema dnu kade i tom kretnjom skliznula je niz njegov falus koji se zavukao duboko u

nju. Opustivši koljena odigao je bedra od poda i podigao je nekoliko centimetara uvis.

Probadanja u njoj pretvorila su se u prava podrhtavanja. - O, moj Bože, Sam?

Lijenom preciznošću kao da pliva leptir stilom podizao je i spuštao svoje nakrivljene butine. - Pruži ruku iza sebe i zatvori vodu, Crvena.

Kad je smogla snage poslušati ga, sagnuo je glavu i nosom joj dotaknuo grudi koje su se ispršile kad se pomaknula. - Mogli bismo se tu neko vrijeme zadržati - rekao je grubo. - Ne bih želio da se utopiš.

Bobby se upravo manevriranjem uspio dočepati komadićka raja kad je telefon zazvonio. Kayleena suknja bila je zgužvano omotana oko struka dok je potrbuške ležala na krevetu, a on bio zauzet udovoljavajući pozivu napućenih usana s njezine male crvene tetovaže.

Podignuo je glavu zbog tog nenadanog prekida. - Nadam se da mi nećeš zamjeriti ako se javim.

Bila je u kušnji. Bože, kako je bila u iskušenju! Njegova usta koja su tako savršeno odgovarala usnama na njezinoj stražnjici bila su podatna, vrela, i nije ga bilo taaaako duuuugo.

Ipak ...

Njišući se osovila na ruke i koljena te posegnula prema naprijed zgrabiti slušalicu telefona na noćnom ormariću. - Halo -rekla je baš u trenutku kad su je Bobbyjeve usne ponovno nastavile ljubiti. Ali ovaj put su se nekoliko centimetara niže igri priključili i njegovi prsti i morala je snažno zagristi kako bi se suzdržala da ne zaječi.

- Kaylee, to sam ja, Scott - rekao je muškarac koji je nazvao. - Sestra ti se upravo poslužila tvojom Visa karticom za plaćanje sobe u gostionici Planinsko sljeme u Fort Collinsu, u Koloradu.

Pružila je ruku iza sebe i zgrabila Bobbyja za zapešće kako bi spriječila prodiranje njegovih prstiju. -Je li bila sama?

- Ne znam, ali ona je potpisala, a ne lovac na nagrade. Akoje suditi po cijeni, mjesto je mnogo ljepše od običnih rupa u koje ih je on prijavljivao.

- O moj Bože, Scott, hvala ti. - Vratila je slušalicu na mjesto i prevrnula se. - Našao ju je. - Nacerila se muškarcu pohotna

pogleda koji je čučao u podnožju kreveta. - Bobby! Našao ju je. Postoji mogućnost da je sama.

Spremala se pobjeći iz kreveta kad ju je zgrabio za gležanj i povukao u vodoravan položaj. Uzverao se na prostirku kako bi se nadvio nad njom, dok ju je njegova topla ruka milovala niz trbuh.

- Ne žuri toliko, lutko. To su doista dobre vijesti, ali sljedećih deset minuta ništa nam neće značiti u rasporedu. - Njegovi prsti kliznuli su natrag u toplo gnijezdo njezina medunožja.

- Daj, Bobby, ovo je ozbiljno. - Odmaknula mu je ruku i otkotrljala se.

- Kvragu! Skljokao se na leđa. - Počinjem ozbiljno mrziti tvoju sestru.

Kaylee je primirila ruke. Odložila je majicu koju je uzela premotati i okrenula se da bi ga pogledala. Nezadovoljstvo iz njega širilo se u valovima kad joj je uputio mrk pogled. - Ma, nemoj biti takav. Molim te. Catherine ni za što od ovoga nije kriva.

Nije baš izgledao uvjeren u to i sinulo joj je da i ona duboko u sebi nosi neke svoje ozbiljne frustracije. Koje su je napustile, ajme meni, čim je morala donijeti još jednu odluku poput odrasle osobe. To preuzimanje odgovornosti doista je bilo stresno. Kako se Cat mogla s time svakodnevno nositi?

Ali vratimo se natrag odluci. Dobro, da vidimo. Mogla je Bobbyju glavu otkinuti zato što se s više volje nije složio s njezinim planovima... ili se za oboje mogla pobrinuti za uzrok problema.

Osjetila je kako joj se krajičak usana razvlači u smiješak. Veliko nadmetanje.

- Znaš što? U pravu si. - Nasmijala se i uronila natrag na krevet, zakotrljala se i legla na njega. - Čuj, što drugo mogu reći frajerčino, kad si u pravu u pravu si. - Vrpaljila se, ugnijezdila grudi na njegova prsa i cerekala mu se. - Deset minuta ovamo ili onamo manje-više neće ništa promijeniti.

Samovi prsti nervozno su lupkali po stolu sve otkad se zavalio u jednu od fotelja, ugurao telefonsku slušalicu između uha i ramena i ukucao svoj broj na Floridi. Prekinuvši lupkanje u pola pokreta podigao je mali prst, pročistio njime slobodno uho, izvadio ga i proučavao njegov savršeno čist vrh. Sasvim je jasno čuo ono što je pomislio da je čuo. Ipak je upitao ne vjerujući: -Na što si krenuo?

- Na tečaj kompjutera, čovječe - čuo je Garyjev glas kako mu odgovara s druge strane. - Već sam ti prije nekoliko tjedana rekao da ću se upisati. Kvragu, morat ćeš obraćati više pozornosti na ono što ti govorim.

- Kompjuteru - odsutno je ponovio. Ponovno je u ritmu počeo lupkati po ljuškavoj površini stola. Što je to značilo? Gary je uvijek prezirao bilo kakav posao koji bi ga držao u zatvorenom prostoru.

- Vidiš, tko bi to mislio, ha? - Pokazalo se da sam nadaren za naivčinu. Sjajan način za upoznati komada, Sam. Više od pola razreda su slatke curice. Ima jedna posebno zgodna plavušica koja sjedi do mene. Cura se stvarno muči da skuži. Nekoliko sam joj puta pomogao pa ona sad misli da sam pametniji od Alexa Trebeka. - Garyjev hrapavi smijeh dopirao je s druge strane. - Izlazimo u petak uvečer. Hej, a što je s tobom? Je li ti još uvijek zabavljačica privezana za krevet?

Samovi prsti još jednom su se primirili. Sranje. Bio je to onaj dio od kojega je strahovao. Našavši uporište ispravio se i protegnuo telefonski kabl do prozora. - Uh, Gare, što se nje tiče ima dobra i loša vijest. Naravno, dobra vijest za mene je ta da sad u mom krevetu svojom voljom provodi prilično mnogo vremena.

- Ozbiljno? Tako treba, Sambo.

- Ma da, samo loša vijest je ta što se ispostavilo da ona uopće nije zabavljačica nego njezina sestra blizanka.

Trenutak je zavladao mrtva tišina. Zatim je Gary gušeći se progovorio: - Dočepao si se pogrešne sestre?

-Aha.

- Poštenjačina McKade dočepao se pogrešne sestre?

Stisnute čeljusti, slijep za sve s druge strane stakla, Sam se podlakticom naslonio na prozorski okvir. Podigao je šaku, a zatim muklo udario, jedanput, dvaput, triput.

Garyjev smijeh odjekivao je s druge strane: - O, Bože - pro-tisnuo je. - Baš lijepo. Dakle, ako se ne šepiri oskudno odjevena, na koji način zarađuje za život?

- Poučava gluhe - promrmljao je.

- Što si rekao? Moraš glasnije govoriti, Sam. Nisam te posve čuo.

- Ona poučava gluhe!

Gary se smijao dok ga nije zaboljelo.

- Drago mi je da se zabavljaš - prekinuo ga je Sam. -Jer to znači da ću dobiti šipak kao nagradu za nju. Što dalje znači da, ne nađem li nešto drugo i to pronto, ribarska kućica pripada prošlosti.

Smijeh je prestao. - O, sranje, čovječe, brineš li ti zbog toga? - Prije no što je Sam uopće mogao formulirati odgovor, Gary je otpuhnuo. - Naravno da brineš. Slušaj me Sam - iznenada je progovorio ozbiljnim glasom. - Vjerojatno je svejedno.

- Dovraga, Gare, ne moraš me štedjeti. Znam da sam ovo doista zabrljao.

- Zajebi osjećaje, čovječe. Što misliš kako bih ja dovraga mogao sretati žene u divljinama Sjeverne Karoline? Ribarske kućice obično su krcate muškarcima. Koliko smo puta otišli na to mjesto i zatekli komade? Jednom, jesam li u pravu? I cura je mogla zagristi mamac, u to nema dvojbe, ali žvakala je Red Man, Sam.

- Ali sviđalo ti se tamo.

- Naravno, sviđalo mi se, bilo je to sjajno mjesto na koje možeš pobjeći... dok sam sretao žene u bazi ili u gradu. Ali sad to više nije mjesto za mene. Jebeš ribarsku kućicu, čovječe. Idi negdje i priključi se policijskim snagama.

Sam je još uvijek stajao na istom mjestu, u šoku, razmišljajući o razgovoru kad je nakon petnaest minuta u sobu ušla Catherine. Osmjehnula mu se i s dvije mirisne vrećice zamahnula prema njemu.

- Sendviči od govedine s roštilja - rekla je. - Fini i sočni. -Zamijetivši još uvijek telefon u njegovoj ruci, izvila je obrvu. -Dobio si prijatelja?

- Aha.

Zapazila je namrgođeno nakošene usne i mrzovoljan pogled što se nije moglo ni usporediti s lijenim zadovoljnim čovjekom kakvog je maloprije ostavila, i zastala je dok je vadila hranu. -Ajoj, joj. Bio je bijesan, ha?

- Nije gos'đo. - Sam je prišao stoliću. Uzevši sendvič, odmotao je zamotani kraj i odgrizao golem zalogaj. Vilica se žestoko pokretala dok je bijesno žvakao, a potom zvučno progutao.

Prostrijelio ju je bijesnim pogledom zlaćanih očiju. - Kaže da je svejedno što će propasti financiranje ribarske kućice jer to ionako nije to što on želi.

Spustila je svoj sendvič i progutala mnogo manji slastan zalogaj koji je odgrizla. - Ali... to je dobro, nije li?

Pogledao ju je kao da je rekla nešto neizrecivo glupo. - To je sranje, eto što je to.

- Molim?

- Rekao sam da je to sranje. I sad mu još trebam povjerovati da na kraju krajeva uopće ne želi to mjesto zato što u ribarskoj kućici ne može sretati žene?

To joj je zaokupilo pozornost. - O, može li on još...?

Načinila je nejasan pokret rukom nagoniski pogledavši u Sa-movo međunožje, a zatim žurno odvratila pogled, osjećajući se nelagodno što pokazuje znatiželju po pitanju nečijeg seksualnog života.

- Kvragu, može, još uvijek - izravnim pokretom ruke narugao se blagim pokretima koje je načinila. - Taj čovjek živi za mačkicu, oduvijek. - Zapazio je blago rumenilo koje joj se pojavilo na obrazima i na trenutak osjetio sram zbog svoje grubosti. - Oprosti - promrmljao je. Pa ipak, ta temeljna premisa bila je istinita i on je isturio bradu prema njoj. - Ali dovraga, to je činjenica. To je jedino što se nije promijenilo od dana kad smo se upoznali. On žene progoni poput lovačkog psa i slijedi ih revno kao uvijek.

-

- Dakle... ništa ne shvaćam. Zašto je onda teško povjerovati da želi ostati tamo gdje su mu mnogo dostupnije?

- Ma daj, Crvena, *kompjutori*? - Odgrizao je još jedan zalogaj sendviča i bijesno žvakao.

Namrštio se. - Ne pratiš me.

- Kaže da je otkrio jebenu sklonost za kompjutore!

- A to je loše jer...?

- Jer je u svakom segmentu živio za izazove policijskog posla, baš kao i ja. Uvijek je govorio kako bi radije umro nego bio osuđen na posao u zatvorenom prostoru.

- O ljudi moji, Sam! - Piljila je u njega ne mogavši vjerovati da tako iskusan tip može biti tako tup.

- Život tog čovjeka nije više ono što je nekad bio, i nikada više neće ni biti. Ali za Boga miloga, on se ipak nosi s time... Još uvijek trči za ženama, za što trebaš imati hrabrosti iz invalidskog stolca, i aktivno nastoji zamijeniti nečim ono što je nekad radio. A što ti tu zapravo ne razumiješ?

- Onaj dio kad mi je rekao da zajebem ribarsku kućicu i odem se priključiti negdje nekakvim policijskim snagama! -Bacio je ostatke sendviča u vrećicu. - Kako ne shvaćaš, Crvena? On to čini zbog mene.

- Joj, jooj. Dobro, složimo se na trenutak s takvim tumačenjem. I, što ćeš učiniti? Baciti mu njegovu velikodušnost natrag u lice? Spasiti njega umjesto sebe? - Odložila je sendvič. - Moj Bože, s tvojim egom je sve u redu, nije li?

- Ne znam o čemu govoriš.

Samo zato što je vidjela da on to iskreno misli pokušala je obuzdati svoje sve veće nestrpljenje. - Previše odgovornosti preuzimaš za probleme drugih - obzirno mu je pojasnila, našto ju je on odmah prekinuo.

- Ne radi se tu o »drugim ljudima« - rekao je nestrpljivo. -Radi se o Garyju. Čiji sam život ja zajebao.

- Grrrr! - Zgrabila je pune šake i vukla se za kosu sve dok joj se kapci nisu zategnuli. Podignula je pogled prema njemu. -Kvrugu, Sam, pa ti si najtvrdoglaviji gnjavator kojega sam ikada srela u životu!

Doimao se krajnje povrijeđeno. - Zato što ne bježim od odgovornosti?

- Najprije mi objasni tko te tražio da za to preuzmeš odgovornost? Gary? Sumnjam u to. - Srdito je uperila prst u njegova prsa. - On je posve odrastao čovjek. Tko si dođavola ti da umjesto njega odlučuješ kako on nije kompetentan znati što želi?

- To ja nikada nisam ni činio - urlao je Sam. Načinio je velik korak naprijed unoseći joj se u lice, kao da ju je samom svojom veličinom i blizinom mogao zastrašiti i navesti da povuče optužbu.

Odmah je uzmaknula i nos joj se našao ispod njegova. - Da ne bi - ti baš to činiš. Uvijek si tako vraški spreman preuzeti brigu o svačijim problemima. Ali možda bi trebao vjerovati i poštivati sposobnosti svojih prijatelja. Možda bismo mi sami željeli biti odgovorni za vlastite postupke. Je li ti to ikada palo na pamet? Ha? Je li, ha?

Zgrabio ju je za prst kojim gaje bocnula u prsnu kost i zapiljio se u njezine bijesne zelene oči. - Što ti znači to mi? Kad sam to ja ikada nagazio tvoju dragocjenu odgovornost?

- Bože dragi, Sam! A što si ono jutros rekao, da misliš kako ne bi mogao podnijeti taj teret da me Chains ubio.

-Jebiga, ne bih.

Proizvela je zvuk kao kad para izlazi iz potpuno proključala čajnika. - Kad su to moji postupci postali teret koji ti trebaš ponijeti? Bila je to moja odluka da potaknem taj bočni manevar. Nisi ti nadležan za ono što ja činim, Samuele McKade.

- Ja sam ti rekao za taj prokleti bočni manevar. Danima te vučem po toj selendri, i ne bi bila tu niti bi ti Chains mogao nauditi da te ja nisam zgrabio i odvuкао od kuće.

- Moja sestra me u to uvalila ostavivši me na cjedilu, premda je prokleta dobro znala da ćeš me zamijeniti s njom. Zašto to onda nije njezina greška? Ili ne, čekaj, potražimo uzroke još dalje. Moja majka me rodila. Budući da nisam odgovorna za svoje postupke pretpostavljam da je sve što mi se dogodilo od dana rođenja dosad sigurno njezina pogreška.

- Bože, glava će me zaboljeti. - Shvatio je da je i sam bio posve raspaljen. Možda je i bila krajnje bijesna, ali nije mogao poreći da je bila uzbudljiva žena. Prestao je masirati čelo i dlanovima kliznuo niz njezinu toplu, okruglu guzu, utonuvši u nju prstima i privlačeći je bliže. Izvijajući se iz struka prema natrag spustio je pogled na njezino zarumenjeno lice, a zatim još malo niže. Ponovno je na sebi imala sestrinu odjeću koja je mnogo toga otkrivala i on joj je to najrazumnije predočio dok je kružnim pokretima lagano trljao zdjelicu uz nju.

- Život je pre-kratak, Crvena. Što kažeš na to da ti i ja prestanemo mariti za male stvari i...

- Ne vjerujem ti! - Iznenada se pretvorila u kovitlac lakata, koljena i ruku koje su ga gurale od sebe i sljedeće što zna bilo je da se našao izvan sobe prenoćišta buljeći u zatvorena i zaključana vrata.

- Crvena? - Muklo je udarao šakama. - Catherine! Pusti me unutra. - Njegova naredba dočekana je šutnjom i on je jače udario u daščana vrata. - Rekao sam otvaraj ta prokleta vrata.

Anatomski nemoguć prijedlog bio je jedini odgovor koji je dobio, i psujući se udaljio od vrata. Bilo mu je jasno da se s njom ne može razgovarati dok je u takvom nerazumnom raspoloženju.

Našao je kafić u prizemlju, sjeo i razmišljao o nelogičnom emocionalnom stanju žena. Kvrugu, zašto ne mogu biti sličnije muškarcima? Analitične, razumne. Ali ne. Kad njih čuješ ispada da je ozbiljno preuzimanje odgovornosti nešto loše.

- *Kvrugu, sinko, moraš obraćati više pozornosti kad ti nešto govorim.*

Nelagodno je zakrenuo ramenima i kratko klimnuo konobarici koja se zaustavila pokraj njegova stola natočiti mu šalicu do vrha.

Obraćao je.

Nije li?

Kvrugu, obraćao je. Samo zato što nije želio vidjeti čitav prijateljev život sjeban, tek da bi on mogao odbaciti ono što je znao da je njegova dužnost, pobjeći i priključiti se policijskim snaga-

ma, nije značilo da ne obraća pozornost. Bilo je to isto kao reći da bi trebao stajati postrance i promatrati olupinu vlaka kad je mogao spriječiti tu prokletu nesreću uklanjajući krhotine koje bi ga mogle izbaciti s tračnica. Vidjeti jebene krhotine značilo je obraćati pozornost.

Možda bi trebao vjerovati i imati poštovanja prema sposobnostima svojih prijatelja. Možda bismo mi željeli sami biti odgovorni za svoje postupke.

Sam je lupio šakom po stolu. Srebrni jedaći pribor je zazve-ckao i nekoliko ljudi okrenulo se vidjeti čemu toliko komeša-nje. Rumenilo mu se proširilo uz vrat. Pogrbivši se, buljio je u neprobojnu crnu površinu kave u šalici.

Prokleta bila. Zašto je morala spominjati? Samo je želio učiniti ono što je ispravno. Težio je za tim da plati dug koji nikada ne može biti isplaćen. Bio je...

Sranje. Bio je arogantni šupak. Poštenjačina McKade koji je smatrao daje njegovo mišljenje jedino ispravno, i još jednom pretjerujući pokušao spašavati.

Premda nitko nije tražio ni želio da ga se spasi.

O, čovječe, kakva šala. *Nisi sad u vojsci, dečko. Nisi više viši nadređeni dočasnik čiji je moto Tu Vojnik bez čina Prestaje. Navikni se na to.*

O, Bože doista je predlažući seks pokušao privesti kraju prepirku s Crvenom. Bio je mrtav čovjek.

Sjedio je i uzrujavao se zbog toga nad još jednom šalicom kave pokušavajući iznaći načina da se izvuče iz rupe koju je sam iskopao.

Cvijeće. Možda bi ga danas u neko doba pustila da se vrati u sobu kad bi joj donio neko lijepo cvijeće. Sve žene vole kitice cvijeća, zar ne? Možda bi trebao ponovno nazvati Garyja. Njegov prijatelj je sa ženama oduvijek umio bolje od njega.

Raspitao se na recepciji, ali nigdje u blizini nije bilo cvjećarne. Veliko iznenađenje, bilo bi to previše jednostavno. Dakle, to je bilo to. Premda su izgledi da će se Chains pojaviti bili slabi, gotovo nikakvi, samo je idiot mogao izvrdati i ostaviti ne-

zaštićenu ženu kojoj se prijeti. Jednostavno se morao vratiti u sobu praznih ruku.

Zatim mu je djevojka na recepciji rekla za supermarket tamo niže u ulici, u kojemu prodaju svježe ubrano cvijeće. Može otići tamo i vratiti se za pet minuta, rekla je.

Umalo se nagnuo nad stol i poljubio je na licu mjesta. Jednostavno morate zahvaliti nekome tko vam je sasvim moguće upravo spasio guzicu.

Catherine je začula kucanje na vratima i namrgodila se. Vidjela je Samov ključ ostavljen na stolu nakon što ga je izbacila. Je li ga doista željela pustiti unutra?

Ne, nije, još uvijek je bila ljuta. U drugu ruku, je li imala drugoga izbora? Bili su zajedno u tome, a osim toga, jedva je mogla shvatiti koliko je glup bio u svojoj tupastoj glavi ako ga je navela da cijelo popodne ostane stajati vani u predvorju. Strpljivo uzdahnuvši, naglo je otvorila vrata.

I odskočila iznenađeno kad je s druge strane vrata ugledala svoju sestru blizanku.

- Iznenađenje - rekla je Kaylee onim svojim prepoznatljivo grlenim glasom.

- *Deja vu* - odvrátila je Catherine odsutno. Pogledavajući iza sestre u visoka crnokosa muškarca, dodala je: - Osim što tebe nije bilo zadnji put kad smo ovo izvele. Pretpostavljam da si ti taj silno obožavani Bobby LaBon.

Kaylee je zapela preko praga, bacila se sestri u naručje i Catherine ju je grčevito zagrlila prožeta istinskom radošću zbog činjenice da se Kaylee dala u potragu za njom.

- Oprosti, Cat - promrmljala joj je Kaylee u uho dok ju je žestoko stiskala uz bujne grudi. - Tako mi je žao što sam te uvalila u sve to.

- O, da, što s toga tiče - rekla je Catherine i iznenada se bijesno odmaknula i zapiljila u lice svoje blizanke. - Znaš li da me onaj Jimmy Chains, kako li se već ono zove, pokušava na sve načine ubiti? Pogledaj me! - Raširila je ruke kako bi njezina sestra mogla vidjeti ogrebotine i ugrize koji su joj nagrđivali kožu.

- Znam, izgledaš sjajno.

- *Sjajno?* Prevertala sam se automobilom niz stijenu, vucarala kroz šumu u kojoj sam morala provesti noć, imala blizak susret s paukom, i ti mi kažeš da sjajno izgledam? Pogledaj me Kaylee! Sva sam nikakva!

- O, moj Bože, pauk? O, Catherine, žao mi je.

- I treba ti biti, potpuno mi je utjerao strah u kosti. Da Sam...

- Ali te sićušne ogrebotine se jedva naziru, seko, a ti tako dobro izgledaš u pristojnoj odjeći za promjenu. Kad već o tome govorimo, gdje je moj kovčeg? Ovih nekoliko zadnjih dana vrijeme mi je vraški utjecalo na ten, a u tebe je sva moja prava kozmetika.

- Kako da ti to priopćim, Kaylee? Tvoja dragocjena kozmetika je u prtljažniku automobila kojeg je Jimmy Chains na silu izgurao preko stijene.

Promatrala je blijedo lice svoje sestre koja je prvi put postala svjesna opasnosti u kojoj se Catherine zatekla. Bobby, koji je poput osobe koja promatra teniski meč promatrao njihovu nijemu glumu zgrabio je Kaylee iznad lakta i poveo je s vrata koja je zatvorio za njima.

- Katkad se malo zanese i skrene na sporedno - rekao je Catherine - ali se sva slomila nastojeći doći do tebe.

- Natjerao te je da se skotrljaš sa stijene? -jaukala je Kaylee. - Što još?

- Nekoliko puta uperio pištolj u mene. Pokušao me pregaziti. Provukla je ruku kroz kosu. - Barem mislim da je to bio on. Čuj, uđite iz tog predvorja - pozvala je. - Možemo popričati. Doista mi je drago što te vidim, Kaylee. Mnogo mi znači to što si se dala u potragu za mnom.

Uvela ih je u motelsku sobu. Bobby se skljkao u stolac, ali Kaylee je ostala stajati, utučeno piljeći u Catherine.

Prve njezine riječi bile su riječi divljenja. - Način na koji si usporila lovca na nagrade može se mjeriti s genijalnošću, Cat. Nisam znala da u sebi imaš sposobnost za kršenje brojnih pravila.

-Pretpostavljam da sam ti sličnija nego što je ijedna od nas to ikada pomislila, ha?

Kaylee se nacerila. —Vjerojatno jesi. Nikad nećeš povjerovati, ali imam i ja u sebi neke tvoje ne baš uzbudljive karakteristike. Dakle, kako si mu uopće uspjela pobjeći?

- Kome pobjeći?

- Pa zna se, lovcu na nagrade. - Kaylee ju je iznenada užasno pogledala. - O, moj Bože, Cat. Otarasila si ga se, nisi li? Molim te. Nemoj mi reći da je još uvijek tu.

Sam je trebao znati da je pet minuta optimističan vremenski raspon. Trajalo je skoro dvadeset minuta kad je koraknuo iz dizala i uputio se prema njihovoj sobi noseći u jednoj ruci čvrsto stisnutu kiticu tulipana. Pokucao je na vrata i nije ga iznenadilo kad mu Catherine nije odgovorila.

Imao je osjećaj da će ga navesti da se potruđi ponovno zadobiti njezin pristanak.

Ali nikamo ga neće dovesti to stajanje vani u hodniku. Uzeo je ključ koji mu je dala djevojka s recepcije kad joj je priznao da se zaključao izvana, i otvorio vrata. - Crvena? - zazvao je nježno. - Nosim ti nešto za pomirenje, draga.

Uputio se niz kratko predvorje. Zastori su bili otvoreni na velikom prozoru ravno ispred njega, i zatekao se kako gotovo izravno gleda u sunce. Podižući u celofan zamotane tulipane kako bi oči zaštitio od sunca, zaškiljio je zaslijepljen od tog bljeska.

Bio je već gotovo ušao u motelsku sobu kad je ugledao tamnokosa muškarca zavaljena u jednom naslonjaču. A odmah do Catherine stajala je, razabrao je kad su mu se oči priviknule, njezina dvojnica.

Catherinina blizanka u ruci je držala pištolj. Otprilike je bila jednako vješta kao i njezina sestra u baratanju vatrenim oružjem, ali ga je ipak uperila odlučno, premda se ne bi baš moglo reći nepokolebljivo, ravno u njegova prsa.

Catherine je samo trenutak prije otkrila iznenađujuću vijest i njezina potpuna neočekivanost zatekla je Kaylee nespremnu. Nemajući vremena povratiti se iz šoka, zgrabila je Bobbyjev pištolj iz svoje torbice kad je začula Samov glas, og-lušujući se na Bobbyjeve i Čatine prosvjede. Zatim je, prije no što je uspjela reći »bu« lovac na nagrade ušao u prostoriju. Bio je krupan, tamnopus i zastrašujući unatoč nelogičnom svežnju cvijeća u golemoj šaci i blagog tona upućenog njezinoj sestri.

Premda je njoj srce tako jako lupalo kao da će iz grudi iskočiti, nije se doimao posebno zbunjeno. - Kaylee McPherson, pretpostavljam - izgovorio je otežući. Sporo je spustio cvijeće koje je zaklanjalo njegove oči boje viskija, koje su se stisnule iza mreže crnih trepavica. - Spusti pištolj prije no što netko bude ozlijeđen - kratko je naredio. Posve je ignorirajući, kao da se njezina poslušnost sama po sebi podrazumijeva, okrenuo se prema Catherine i pružio joj u celofan umotane tulipane. - Izvoli - progundao je. - Za tebe su. Žao mi je zbog onoga maloprije, možda sam i postupio kao bezveznjak.

Catherine je ispružila ruku prihvatiti ponuđeno cvijeće koje je gurao prema njoj, i čvrsto stisnula vlažan svežanj uz prsa. Nervozan pogled ostao joj je prikovan za kolebljivi pištolj. -Kaylee, molim te - preklinjala je.

Kaylee nije bila naviknuta na to da je muškarac posve zanemari. - Slušaj, prijatelju - obratila se Samovom profilu. - Ne tražimo nikakve nevolje. Samo ćemo uzeti Cat i izgubiti se odavde. Nema potrebe da netko bude ozlijeđen.

Sam je okrenuo glavu i pogledao prema njoj. - Smisli novi plan, ženo. Nikamo vi nju ne vodite.

Odlučnost i sijevanje u njegovim očima naveo je Kaylee da žurno posrćući ustukne za korak. Zatim se pridržala i uspravila izbacivši bradu i prsa. - Slušaj me, gospodine, ja imam kod sebe pištolj. Nisi ti taj koji zapovijeda.

U sljedećem trenutku piljila je u dršku njegova pištolja. Moj Bože, otkuda ga je izvadio? Nije čak ni vidjela da ga je izvukao. - *Bobby*. - Na njezino vječno poniženje glas joj je zaskvičao nekoliko oktava više od uobičajenog, popustivši na prvom slogu.

Bobby se napola pridigao iz stolca, ali ga je Samova tiha naredba da sjedne i nepokolebljiva ruka koja je uperila pištolj u Kaylee navela da utone natrag u jastuke.

- Sam! - zajaukala je Catherine prosvjedujući, ali on ni na nju nije obratio pozornost.

Pogledao je Kaylee pitajući se kako ju je uopće mogao zamijeniti s Catherine. Bile su slične, to je točno. Ali kad jednom upoznaš pojedinca, razlike su još uočljivije od sličnosti. - A sad se lijepo i polako sagni i spusti pištolj na pod - dao joj je upute. Nije odgovorila dovoljno brzo kako je njemu odgovaralo, i on se otresao: - Učini to! Poslušala je.

- A sad ga gurni nogom prema meni.

Mrzovoljno ga je šutnula preko tepiha.

Podigao ga je i zagurao uz svoj, za pojas traperica na križima. Potom se uspravio i nacerio nepristrano u troje ljudi ispred sebe. - Dakle, ovo sad postaje doista zanimljivo, zar ne?

- Zanimljivije nego što misliš - začuo se novi glas s do vratka, i Sam se, potihom oštro opsovavši, polako okrenuo.

Niz kratko predvorje približavao se Jimmy Chains. Kad je zakoračio u glavnu prostoriju podigao je ruku da zaštiti oči, ali u istom trenutku kad je Sam shvatio da mu je vidno polje smanjeno, Chains je zavitlao pištoljem i držao ga na nišanu.

- Nikako ne pomišljaj na to - zarežao je. - Zapravo, da sam na tvom mjestu, dvaput bih razmislio da doista duboko uzdah nem. Čak i napola slijepom dovoljno si velik cilj, a iskreno govoreći, šupčino, ozbiljno ćeš me raspizditi.

- Niti ne želim - promrmljao je Sam, ali Chains ga nije slušao. Zagledao se iza njega zablenuo, širom razjapljenih usana.

- Blizanke? - izustio je hrapavim glasom. - Vi ste jebene blizanke?

- Pa, nisam baš sigurna da je to pridjev kojim bih se poslužila -javila se Catherine našto ju je Kaylee zgrabila za podlakticu i upozoravajući je stisnula.

Chains je uopće nije slušao. - Koja j' od vas Kaylee? - želio je odgovor.

Sestre su se međusobno pogledale. Potom su se okrenule prema Chainsu i uglas rekle: -Ja.

- Catherine - upao je u riječ Sam istodobno kad je Bobby promrmljao: - Ma, sranje. Chains se okrenuo muškarcima. - Dakle, koja je koja? Obojica muškaraca bezizražajno su ga pogledala našto je on odbrusio: - Jebem ti, obje ću ih upucati.

- Nećeš - usprotivio se Bobby. - Kayleena sestra nema ništa s tim, ona je jednostavno uvučena u svu tu zbrku. Jimmy Chains kakvog ja poznajem nikada ne bi hladnokrvno upucao nedužnu ženu.

- A možda me ne poznaješ tako dobro kao što misliš. - Ali Chains nije dalje navaljivao. Zamahnuo je pištoljem prema muškarcima. - Ustani, Bobby. I ti, šupčino, okreni se. - Pištoljem je načinio kružnu kretnju. - Namjestite se obojica.

Sam i Bobby su položili ruke uz najbliži zid, raširili noge i stajali mirno dok ih je Chains prepipavao zbog oružja. Uzeo je dva pištolja iz Samova pojasa. - Pravično sam zaradio mali arsenal - mrmljao je sretno dok ih je gurao sebi za pojas i ustuknuo korak. Iz džepa je izvukao poduže uže.

- Morat ćete mi pomoći oko ovoga, djevojke. - Pružio je uže Catherini. - Vas dvojica - obratio se muškarcima. - Ležite na krevet leđima okrenuti jedan drugome i ruke stavite iza sebe.

Zaveži im zapešća - naredio joj je. - Sranje, a čime ćemo im zavezati gležnjeve? Da sam znao da će tu biti dvojica donio bi' ja još užeta. - Osvrnuo se po sobi i prišao otvorenim zastorima.

Koristeći se džepnim nožićem prerezao je konope za povlačenje i gurnuo ih prema Kaylee. - Evo. Zaveži im noge.

Nekoliko minuta poslije muškarci su bili uredno svezani i Chains je stajao uz krevet zadovoljno ih motreći. Ha! Da ga sad mogu vidjeti sve one šupčine koje su ga nekada nazivale glupim.

Cerekajući se, ustuknuo je. - Dame. - Širokim zamahom ruke načinio je gestu pokazujući kako blizanke trebaju ispred njega krenuti u predvorje. - Poslije vas. - Glasno se nasmijao kad je za njima zatvorio vrata motelske sobe.

Ni blizu nije bio tako zadovoljan nakon sat vremena. Kvragu. Nije se mogao samo tako vozikati gradom s dvije doista stasite crvenokose u autu. Bile su previše uočljive i koliko je on znao, policija im je bila žestoko za petama. Trebao je skrenuti s ceste i načiniti plan.

Blizanke. Čovječe, o čovječe, dovraga, tko bi to pomislio? Je-bemti, a što bi trebao učiniti s onom koja nije Kaylee? Jedva se pomirio sa sudbinom da će učiniti ono što se s *njom* moralo učiniti, a to sigurno nije bilo ono što je jedva čekao. Nakon cjelokupne frustracije progonjenja po cijeloj državi nije mu se učinilo posve nemogućim kao što je bilo kad je krenuo iz Miamijsa, ali nije se ni zavaravao time da će to biti jednostavno obaviti.

Sasvim sigurno nije želio dokrajčiti i onu drugu. Kamo ga je to vodilo? I kako saznati koja je koja?

Zaustavio se na parkiralištu lijepoga motela u lancu. Ako se već neko vrijeme moraju skrivati, onda to neće biti u nekom jeftinom ćumezu i zabačenom motelu. Parkirajući se blizu ureda okrenuo se prema svojim zatočnicama. Prijavit ću nas. Vas dvije se ne mičite. - Prodornim pogledom prikovao ih je za mjesto. - Mislim to ozbiljno. Budem li vas morao progoniti, jebem ti, obje ću vas upucati i smatrat ću da sam dobro učinio. Dosta mi je već svih tih gradova Bogu iza leđa u proklesoj Zemlji prvih naseljenika. Želim se vratiti u civilizaciju i ne želim se

tu zadržavati više no što je potrebno. - Izišao je iz automobila i zalupio vratima.

Sestre su se odmah okrenule jedna prema drugoj. - Jesi li dobro? - istodobno su upitale i Kaylee je dodala: - Bože, Cat, oprost. Ovo je takva zbrka.

- I, kako ćemo je popraviti? Imam Samove lisice. Uzela sam ih dok se Chains zezao s konopima za povlačenje zastora. -Catherine je zavukla prst u dekolte i izvukla ih nekoliko milimetara iz udubine kako bi ih pokazala sestri, a zatim ih ponovno zagurala unutra. - Nemam ključ pa smo gotove ako mu dopadnu šaka. Ali ako nam se pruži prilika da ih prve iskoristimo...

- Uspjela sam Bobbyju krišom spustiti škarice za nokte -rekla je Kaylee. - Možda će im trebati vremena da njima prerežu uže, ali ubrzo će biti za nama.

- Ali kako će nas naći?

Kaylee joj je ispričala o njihovom genijalcu kompjuterašu.

- Ma sve je to lijepo i sjajno - složila se Catherine. - Ali bit će učinkovito samo ako se Chains posluži kreditnom karticom za plaćanje sobe. Morao bi biti totalni idiot... - Vidjela je podignutu obrvu svoje sestre i opazila lagani smiješak u krajičku njezinih usana. - U redu. I više je nego glupo pomisliti da može ostaviti sve svjedoke koje ostavlja i pobjeći pa pretpostavljam da nije isključena ni mogućnost da će se poslužiti kreditnom karticom. Nije baš veoma bistar, je li?

- Glup je k'o stup, ali nemoj mu se to nikada ni slučajno usuditi reći u lice. - Kaylee je pružila ruku i zgrabila sestru za bedro kao da time želi podvući važnost svog upozorenja. - Zbilja mislim da on sam po sebi nije zločest, ali vidjela sam kad je gazio gromade od ljudi, veličine dostavna kamioneta pretvarajući ih u paštetu kad su se ismijavali na račun njegove gluposti.

- Onda sam mu isto tako rekla da je pametniji od Sancheza. A on je meni rekao da si mu se oduvijek sviđala, Kaylee. Možda od toga možemo za sebe izvući korist.

- Toga, i činjenice što smatra da civilizacija završava na granici s Floridom. Sigurno postoji neki način da to iskoristimo.

Utihnule su kad su ugledale Chainsa kako izlazi iz ureda. Trenutak zatim ušao je u automobil i odvezao ih do stražnje strane motela. - Svi van - kratko je naredio.

Tek što su ušli u sobu, nacerio im se, očito zadovoljan samim sobom. - Hej, upravo sam otkrio kako ću vas razlikovat' - rekao je. - Skidajte gaće.

- Molim? - upitala je hladno Catherine.

- Skidaj gaće, djevojčurak. Kaylee ima tetovažu na stražnjici.

- Obje imamo tetovažu na stražnjicama.

- Ma dobro - narugao se. - Skidaj ih.

Zakolutila je očima ali i poslušala, polako spuštajući kratke hlačice niz jedan guz. Više od toga nije bilo ni potrebno jer su sve Kayleene gaćice bile tange. Osvrćući se preko ramena vidjela je u Chainsovu pogledu da se razvedrio.

-Tiboga! Znao sam!

- Ha, Jimmy? - rekla je Kaylee. Dok je bio zauzet promatrajući Catherine, ona je razgolitila svoju stražnjicu. Čestitao je samome sebi dovoljno dugo da bi bacio pogled na nju.

- Sranje!

- Mi smo blizanke, Jimmy - rekla je obzirno Catherine dok su ona i Kaylee izravnavale odjeću.

-Znam da ste blizanke - zarežao je. -Ali kog vraga ste pože-ljele imati istu jebenu tetovažu?

Slegnula je ramenima. - Bila je to tinejdžerska pobuna protiv naše mame.

Ponovno je opsovao i provukao prste kroz kosu. - Nadao sam se da ću to morati izbjeći, ali moraću izgleda nazvat' šefa.

- Ooo, Jimmy. - Kaylee je zatresla glavom prema njemu. -Mislim da ti to uopće nije pametno.

- Kog vraga nije?

- Zato što ti to ne ide u prilog. Hector je sve to uredio tako da ti nastradaš ako stvari krenu pogrešnim putem.

- Hector to ne bi učinio, on mi je prijatelj.

- Ili on samo želi da ti u to vjeruješ. - Pružila je ruku i sućutno ga kratko potapšala. - Ali Hectorov jedini prijatelj je Hector.

- Stvari se tu ponešto otimaju kontroli, Chains - dodala je Catherine sućutnim glasom našto se okrenuo i zapiljio u nju.

Ona se koraknuvši malo udaljila od Kaylee. -Jesi li nas spreman obje ubiti?

- Ako budem morao.

- Tu, u ovoj sobi? Receptonar te vidio. Neće li te povezati? -Oh...

- A što je s Bobbyjem i Samom? - upitala je Kaylee i Chains se naglo okrenuo. - I oni su sad svjedoci. Ne možeš sve ubiti. A znaš što će Hector reći? Tvrdit će da ne zna ništa o tome. Ostavit će te da se sam snalaziš, a ti si samo pokušavao dati sve od sebe da mu pomogneš. Još gore, reći će nešto zločesto u vezi tvoje inteligencije.

- Hoće vraga! Pričate bezveze što ću vam odmah dokazati! -Uzmaknuvši udaljio se od obje i podigao telefonsku slušalicu. Bacajući pogled od jedne do druge, ukucao je broj kluba Tropi-cana.

- Kvragu, LaBon, možeš li biti malo obzirniji? Bockaš me već deseti put.

- Hej oprosti, ali znaš da okolnosti nisu baš najidealnije. Činim najbolje što mogu.

- Dobro, ali pokušavaj to učiniti a da mi više ne pustiš krv, ha?

-Vjerovao ili ne, McKade, to mi je i cilj. Iskrvariš li posvuda više neću biti sposoban stezati ove glupe škarice.

Sam je prezirno otpuhivao. To ga trenutačno nije najviše brinulo.

On i Bobby dali su se na posao oko spona kojima su bili vezani čim su se vrata iza Chainsa i blizanki zatvorila. Konopci oko njihovih gležnjeva bili su prilično jednostavni. Uspjelo im je ostati prilično prostora između stopala kad ih je Kaylee vezala. Načinila je puno čvorova, ali Chains nije provjerio kako ih je svezala. Spone na zapešćima bile su druga priča. Catherine ih je ostavila onoliko nezategnute koliko se usudila, ali to im nije bilo dovoljno da oslobode ruke. Uspjeli su se dovesti u uspravan položaj i sad su sjedili na krevetu leđima okrenuti jedan drugom, dok je Bobby naslijepo nespretno rukovao škaricama

za manikuru između njih, rezuckajući konopce kojima su im bila prevezana zapešća.

Sam je bio nestrpljivo napet. Mogao je samo mirno sjediti i držati jezik za zubima, a zapravo je želio urlikom izraziti svoj bijes i pripisati krivnju. Ali kad se pomagalo još jednom omak-nulo i zabilo u unutrašnju stranu njegova zapešća, stisnuo je zube i prigovor zadržao za sebe.

- Eto!

Usklik je bio nepotreban kad je Sam osjetio da tanka užad postaju labava i vise preko zapešća. Nespretno su se ispetljali i trenutak naslonili jedan na drugoga ispravljajući ukočene bolne zglobove ramena i zarolali ruke u mnogo prirodniji položaj.

Konačno oslobođen, Sam je bio neobično paraliziran. Pogledao je u svoja urezana zapešća. - Hoće li ih ubiti? - upitao je bolno.

- Mislim da neće, ako budu oprezne.

- Sjajno. - Promukao smijeh pobjegao mu je iz grla. - Catherine nikada nije oprezna.

- Bobby se izvio i zakrenuo vratom. - Kaylee tvrdi da jest. I da je pametna.

- O da, vraški je pametna.

- Pametna je i Kaylee, ali Jimmy Chains nije. Bit će s njima sve u redu. - Bobby je ispravio leđa i odmaknuo se od Sama. - Nazvat ću Scotta. - Spustio se s kreveta, okrenuo, i pogledao u njega. - Bolje ti je da počistiš te ostriške. Kad završiš, ja ću već obaviti telefonski razgovor pa možeš nazvati muriju.

Sam je osjećao snažan poriv da bude onaj koji će spasiti Catherine, ali ga je odbacio čim se osovio na noge. Odbiti pomoć, Bobbvjevu ili policijsku, bilo bi neodgovorno.

Počeo je shvaćati kako je katkad njegova potreba da bude posve odgovoran i da se ponaša po propisima pomalo opsesiv-na, ali danas je bila ključna. Nije bilo vrijeme početi trčkarati naokolo srljajući poput nekog egzibicionista nakljukanog stero-idima.

Osim toga, nije to bio onaj njegov osjećaj odgovornosti kojeg je preispitivala Crvena. Bilo je to preuzimanje cjelokupne

odgovornosti kad sve krene naopako. Ali ovaj put ništa neće poći naopako. Nije moglo.

Bože, molim te ne dopusti to.

Duboko u utrobi imao je onaj nelagodni osjećaj mučnine koji mu je govorio da se nikada ne bi oporavio kad bi se nešto dogodilo Catherine.

Kad je Chains utipkao telefonske brojeve, Catherine je uhvatila Kayleen pogled. Koristeći se jezikom znakova brzo joj je objasnila temelje Samova bočnog manevra i razrade njegove moguće uporabe.

Kaylee je podigla desnu ruku dlanom okrenutu prema gore, na kojoj su prsti bili savinuti i pokušavala dodirnuti vrhove prstiju lijeve ruke. Ponovno. Catherine je ponovila plan.

- Kog vraga tako mlataráš rukama? - iznenada je upitao Chains podigavši pogled s telefona.

- Oprosti, živčana sam - odvratila je i protresla ruke prije no što je podigla jednu kojom je protrljala potiljak. - To me smiruje. - Gledala je kako Kaylee koristi priliku kad je odvratio pozornost da joj uzvrati znak da je shvatila. Ali tad je dodala promjenu.

Catherine je usnama oblikovala Ne!, a zatim oblik usana pretvorila u kiseo osmijeh kad se Chains namrštió pogledavši prema njoj.

- Daj, prekini s tim, živcira me. Bok, Hectore? - Jimmy je prestao obraćati pažnju na žene čim je pozornost ponovno usmjerio na telefon. - Ja sam, Chains.

- Nadam se da me zoveš izvijestiti o zadovoljavajućim ishodima Kayleena slučaja - dobio je hladan odgovor.

- Zbog toga i zovem, šefe - pročistio je grlo. - Imam mali problemčić.

- Za trenutak je nastupila tišina. - Kakav problem? - hladno je upitao Hector.

- Jesi li znao da ima blizanku?

-Što!

- Blizanku. Tu je.

- Dakle, u čemu je problem? - odbrusio je Hector. - Pobrini se za obje.

Jimmy Chains odmaknuo se od zida uz kojega je bio naslonjen. - Pa ne mogu samo tako ubiti nedužnu ženu - usprotivio se. - A osim toga, tu su LaBon i lovac na nagrade. Znaju da su cure sa mnom, šefe. Počnem li ubijati sve koji su upleteni, bit će nagomilanih tijela poput cjepanica. Stvar se pomalo komplicira.

- Slušaj me, jebeni idiote, poslao sam te tamo da...

- Kako si me to nazvao? - prekinuo ga je Chains a izmaglica žestoka bijesa počela se javljati iza očiju.

-Jebeni idiotom - vikao je Hector. - Dao sam ti zadatak kojega bi svaki Pero mogao riješiti, a Što si ti učinio? Pretvorio to u jebeni cirkus! Slušaj me sad dobro, Chains, jer ne želim zbog ovoga dobiti po glavi...

Chains je zalupio slušalicom i ostao stajati dok su mu se prsa nadimala te piljio odsutno pokušavajući doći do daha.

- Žao mi je, Jimmy - rekla je blagim glasom Kaylee našto su se njegove oči sporo usredotočile na njezine kad je shvatio da ga sažaljivo promatra. - Ostavit će te da sam snosiš odgovornost, neće li?

Iskoračio je. Istom kretnjom izvukao je pištolj i uperio ga ravno u njezino srce. - Neće, ako se pobrinem srediti situaciju onako kako se od mene očekuje.

- To će Sanchezu sasvim sigurno odgovarati - rekla je Catherine našto se okrenuo i uperio pištolj u nju. - Ti ćeš neizbježno biti doveden u vezu s jednim tijelom, i on će jednostavno tvrditi da si pobjesnio.

- Odmahujući ucviljeno glavom zbog toga što je netko od njegovih zaposlenika mogao nešto tako grozno učiniti - dodala je Kaylee. Kad se okrenuo natrag držati je na nišanu činilo se da se pomaknula udesno više no maloprije.

-Jebemti, neću se sam uvaliti.

-Tko će ti povjerovati, Jimmy, ako imaš samo svoju riječ protiv njegove? On je ugledni biznismen u zajednici, a ti si samo izbacivač. Ja sam jedina koja može potvrditi tvoju priču, ali u tom slučaju ću i ja biti mrtva, neću li? - Približila mu se za korak. - A znaš što je najgore u svemu? Strpat će te u zatvor tu u Palookavilleu i više nikada nećeš vidjeti Miami.

Chains je probljedio.

- Premda možeš preokrenuti državne dokaze - rekla je Catherine, i dok mu se pištolj spustio uz tijelo naglo se okrenuo i shvatio da je nekako potpuno zamaknula iza njega. - Ako se predaš, mogao bi se nagoditi u zamjenu za svoje svjedočanstvo.

- Čak i ako moraš odležati, bilo bi to u Floridi, Jimmy - rekla je Kaylee i on se ponovno okrenuo. Stajala je tik ispred njega. - Ti si inteligentan momak. Razmisli o tome. Kladim se da bi smanjili kaznu i doslovno je sveli ni na što ako s njima surađuješ.

- Misliš?

- O da, mislim. I zašto bi se Hector posve izvukao dok ti izdržavaš kaznu?

- Točno - složio se Chains ratoborno. - To mi se ne čini poštenim.

- I nije. - Ispružila je ruku. - Mogu li dobiti pištolj, Chains? Ukočio se. - Kvrugu, ne možeš.

- Žao mi je što to čujem jer sam se ponadala za malo dostojanstva ovdje. Ali pretpostavljam da smo svedeni na rutinu Tri lakrdijaša.

Osjetio je trzanje krajička usana. Oduvijek je volio Tri lakrdijaša. - O čemu ti to dođavola pričaš, djevojko?

- O ovome.

Odgurnuvši mu ruku u kojoj je držao pištolj dalje od tijela, snažno ga je odgurnula. Istodobno je Catherine udarcem izma-knula noge ispod njega. Pao je poput srušena stabla, a pištolj se otkotrljao preko sobe dok je on padajući rukom udario o nogu stolca.

Urlajući od bijesa pokušao se zakotrljati na bok kako bi uspio dograbiti rezervni pištolj na križima. Cipela s visokom pot-

peticom izvršila je pritisak na njegovo međunožje, kožni potplat čvrsto je pritiskao spolovilo, a šiljak nepogrešivo prijeteći dodirivao mošnje.

Smrznuo se buljeći uvis u dugačku bijelu nogu i pogledom prelazio preko isturenih grudi do Kayleenog lica koje je svečano vireći uzvrćalo pogled. Jedva je disao znajući da bi i najmanja težina mogla duboko zariti taj šiljak. Pretvarajući ga u trenutku u trajan sopran.

Molim te - rekla je obzirno Kaylee. - Ne miči se. Doista te ne želim povrijediti, Jimmy. Ali hoću, ako me natjeraš na to.

Pretjerano sporo, ali ne prijeteci, raširio je ruke u razini glave. - Ne mičem se. Vidiš? Ležim lijepo i mirno.

Catherine je čučnula pokraj njega i provukla ruku iza njegovih leđa s namjerom da ga oslobodi oružja. Odloživši pištolje ustranu namršteno je pogledala u sestru. - Dovraga, Kaylee, nisam očekivala da ćeš mu na taj način odvratiti pažnju od mene. Mogao te upucati.

- Izvuci lisice da ga možemo svezati, seko, i dohvati konopac za gležnjeve. Rekla sam ti da će doći do male izmjene tvog velikog plana. Ja sam te u to uvalila, pa zašto bi onda ti bila dovedena u opasnost? Isuse, Cat, ti oduvijek cviliš...

- Ne cvilim!

- ...kako ja ne preuzimam odgovornost za svoje postupke. Eto, sad sam preuzela, ali ni to ti ne odgovara. Daj se ti dovraga već jednom odluči. Catherine je škljocnula lisicom oko Cha-insova zapešća i lagano spustila pokraj njega. Potapkala ga je po ramenu. - Stavi drugu ruku iza sebe i malo se zakotrljaj da ih mogu pričvrstiti jednu uz drugu. - Zatim je podignula pogled prema sestri. - U pravu si, u pravu si, oprosti. Počinjem zvučati poput Sama, a to ne želim. - Osmjehnula se. - Doista si to dobro izvela, Kaylee. Veoma sam ponosna na tebe.

- To mi se već više sviđa.

Oprezno je zagurala prste u Chainsov prednji džep i iz njega izvukla nož. Potom je pogledala u osam centimetara visoku potpeticu zbog koje je bio veoma, veoma poslušan, i nacerila se svojoj sestri. - Dakle, tebi se taj dio anatomije baš sviđa, Kaylee?

To je samo jedna od onih profinjenih malih ironija zbog kojih vrijedi živjeti, ne misliš li tako?

- Daj molim te, o kakvim to malim ironijama trabunjaš?

Lagano je potapkala sestru po prijetećoj nozi. -Joj šećeru, pa o tome kako se najveća muškarčeva aktiva u trenutku može pretvoriti u njegovu najveću pasivu.

Kaylee se nacerila. - O, da. To je ta profinjena mala ironija. To je nešto predivno, nije li?

Catherine je odrezala konop sa zastora i čvrsto zavezala Cha-insova stopala. Kaylee je polako povukla šiljastu potpeticu i promatrala ga kad je prvi put iskreno duboko udahnuo. - Kako je, Jimmy, želiš se možda uspraviti?

- Ne. Ako nemaš ništa protiv, ostat ću ležati.

- Zbilja. Znaš, nismo te mi maloprije zezali. Doista trebaš pokušati postići nekakvu nagodbu u zamjenu za svjedočenje protiv Hectora. Ne dopusti mu da prema tebi postupi kao prema glupanu jer si mnogo pametniji od onog kako te on smatra.

- Istina. Razmislit ću o tome.

- Nazvala sam policiju - rekla je blagim glasom Catherine koja je stajala pokraj kreveta. - Idem provjeriti sobu u Innu. -Završila je razgovor i trenutak kasnije priključila se sestri. -Nitko ne odgovara pa sam razgovarala s recepcijom. Oni će obavijestiti zaštitare i poslati gore nekoga. Odvlačeći Kaylee us-tranu, tiho je progovorila: -Jasno ti je, zar ne, da ćeš se i sama morati predati?

Kaylee je otpuhнула i povukavši porub svoje spandex suknje cijelim tijelom zalelujala kako bi materijal ravnomjerno rasporedila preko svojih raskošnih oblina. - Ali, znam. Pretpostavljam da ću dopustiti tvom lovcu na nagrade da me odvede natrag. - Zabacila je glavu i radoznalim pogledom motrila svoju sestru. - Kad već o tome govorimo, seko...

- Kladam se da bismo te optužbe za krađu automobila mogle povući - rekla je Catherine.

- O, ja na to računam. Ono na što *ti* ne bi trebala računati jest promjena teme. Kakva je priča između tebe i Visokog, Tamnokosog i Opasnog?

Catherine je pogledavala lijevo, desno i na stranu. Konačno je sreća sestrin pogled. - O, Bože, Kaylee, mislim da sam zaljubljena. Ne. - Nestrpljivo je odmahнула glavom. - Nema se tu što misliti; znam da jesam, nije li to ludo? Prošlo je samo, koliko, pet ili šest dana? Izgubila sam pojam o vremenu. U početku sam, kad me na silu odvukao od kuće, samo željela da plati zato što mi je moj lijepi uređeni svijet okrenuo naopačke. Potom sam ga na svaki mogući način pokušala omesti u napredovanju, navesti da potroši vremena i novca. Ali, Bože, tako je vraški seksi i ljubazan prema sićušnim staričama, može se na njega osloniti, na neki način je nepojmljivo odgovoran za svoje postupke...

- Po tome bi nedvojbeno bio tvoja srodna duša.

- A sad želim djecu s njim i nemam pojma što on osjeća prema meni ni što želi od te veze. Što ako to čini samo da me ševi do iznemoglosti dok ne dođemo u Miami?

-Je li barem dobar u onome?

Catherinine oči su zasjale. -Joj, Bože, i te kako.

- A po tome kako on tebe gleda, rekla bih da si i ti. Što me, moram ti to reći, seko, premda si moja blizanka, donekle iznenađuje. - Načinivši trzaj, lagano je slegnula ramenima. - Ipak, to su dobre vijesti. Muškarci su velikim dijelom poput kuhinjskih podova; postavi ih dobro prvi put i možeš po njima hodati godinama. - Nacerila se svojoj sestri i prijateljski je gurnula bokom. - Vjeruj mi, Cat, nemaš zbog čega brinuti. Ovaj je siguran.

Catherinin smijeh bio je prožet histerijom. - Mislim da si ti to pobrkala. Hoću reći da nisam ni znala da bi moglo biti tako.

- Možda, ali ti očito nisi dopustila da te to pretvori u jednu od onih idiotkinja koje odmah odustanu od svog identiteta i nekom muškarcu postanu otirač. Za Boga miloga, taj čovjek ti je donosio cvijeće i govorio ti kako je bio glup. To je veoma dobar znak.

Catherine je na njezine riječi odmahнула rukom. - Ma, to je samo zbog toga što smo se posvađali oko njegova smiješna poriva da na sebe preuzme krivicu svaki put kad nešto pođe krivo.

Dobro - priznala je - zbog toga i zbog načina na koji je mislio da me seksom može navesti da ne spominjem tu temu kad sam ga na to podsjetila. Nimalo romantično.

- Dušice moja, cvijeće je uvijek romantično. A osim toga, nisi vidjela njegov pogled kad sam mu priopćila kako smo Bobby i ja došli po tebe. Ja jesam, i nasmrt se prestrašila.

- A što se tiče Bobbyja - Catherine se zalijepila za ispriku kako bi skrenula s teme razgovora. - Za tipa kojemu se ti nikada nisi potrudila nešto ispričati, doista se čini da te poznaje uzduž i poprijeko.

Kaylee se doimala smetenom kao nikad dotad. - Zapravo, ovaj tjedan smo baš puno razgovarali. Mislim da bismo trebali zajedno otići u Vegas. - Ako je njezino slijeganje ramenima namjeravalo izraziti ravnodušnost, pogled je govorio nešto sasvim drugo. - Naravno, to bi moglo biti malo teže ako moja guzica dospije u zatvor.

- Ozbiljno sam mislila kad sam rekla da ćemo to srediti, Kaylee. I drago mi je da tvoja veza s njim uspijeva. Čini se da jako brine o tebi.

Nakon nekoliko trenutaka stigla je policija i blizanke su bile uhvaćene u kovitlac dok su im uzimali izjave, a Chainsa odveli u udaljeni kut sobe gdje su ga držali pod strogom prismotrom. Sam i Bobby upali su usred tog prizora.

Sam je pogledom prelazio preko onoga što se činilo golemom hrpom ljudi dok se nije zaustavio na Catherine. S Bobbyjem koji mu je bio za petama upao je u prostoriju, i krenuo ravno prema njoj. Zgrabivši je za nadlaktice povukao ju je na nožne prste i držao nedaleko od sebe dok ju je pregledavao od glave do pete, tragajući za ozljedama. Želio ju je naglo povući u naručje i snažno zagrliti cijelim tijelom, onako kako je Bobby grlio Kaylee, ali osjećao se sputanim, ponajprije zbog osjećaja odgovornosti što ju je u doveo u ovako neugodan položaj, ali i zbog prostorije pune nepoznatih ljudi koji su ih promatrali. - Je li sve u redu?

Nije mu promaknulo da se ni ona njemu nije bacila u naručje. Samo mu je piljeći uzvraćala pogled onim svojim bezdanim zelenim očima i klimala.

-Dakle, što se dogodilo? LaBon i ja smo bili zabrinuti. - Bacio je pogled prema Bobbyju i Kaylee koji, čini se, za razliku od njega uopće nisu bili neskloni slobodnom ponašanju u javnosti. Upravo kad je pomislio kako će morati potražiti nekakvo vatrogasno crijevo, razdvojili su se i priključili njemu i Crvenoj. Provukao je prste kroz kosu i bespomoćno se zapiljio u Catherine. - Dovraga, kako si mu pobjegla?

Ona i Kaylee naizmjenično su objašnjavale, upadajući jedna drugoj u riječ.

Bila je tako pametna i domišljata te je brzo nestajao posljednji pravni razlog kojeg je imao daje zadrži uz sebe. -Je li netko pozvao savezne agente? - upitao je, i kad su ga Cat i Kaylee izvijestile kako one smatraju da ne treba, oklijevajući se okrenuo potražiti nadležnu osobu.

Za sat vremena stigla je FBI i ponovno je svatko od njih davao izjavu ili su ih još jednom razmatrali. Konačno je na zadovoljstvo brojnih agencija sve bilo sređeno i Chainsa su odveli nakon uvjeravanja da će biti izručen u Miamiju. Prostorija se postupno raščistila od provoditelja zakona.

Sam se ponovno priključio Bobbyju i blizankama. Zaustavljajući se ispred Kaylee, rekao je: - Moram te odvesti natrag u Floridu. - To ga je trebalo učiniti doista omiljenim kod Crvene.

- Znam - složila se Kaylee.

Bacio je pogled na Catherine, ali ona ga je gledala kao da je očekivala da će reći nešto srodno. Budući da mu se utroba prevrtala, a misli bile tromе i spore, njemu je to bilo nepojmljivo. - Dakle, rezervirat ću nekoliko mjesta u prvom zrakoplovu koji leti za Miami.

- Rezerviraj jedno i za mene - oglasila se tiho Catherine. Pružila je ruku kojom je zgrabila sestrinu i uputila mu pogled kojega čak nije mogao nimalo dešifrirati.

- I za mene jedno — složio se Bobby.

Osjetivši se progonjenim i u krivu, premda točno ne znajući zašto, odbrusio je: - Ti svoje plaćaš, LaBon.

- Kako god. - Bobby je slegnuo ramenima smatrajući to nevažnim, i okrenuo se prema Kaylee. - Predat ću se istog trena, čim stignemo tamo, lutko - obećao joj je s puno žara. – Nećeš ti više ni trenutka ispaštati za moje brljotine.

Bacila mu se u zagrljaj. - O, Bože, Bobby, koja zbrka. Volim te, znaš li to.
- I ja tebe volim, lutko.

Njezin smijeh bio je lišen humora. - I jednom i drugom to puno znači.
- Govori u svoje ime, lutko. Meni znači jako puno.

- Znaš, Bobby, stvarno mi se svidjela ona zamisao o Vegasu. Ali umjesto toga - rekla je sumorno -jedno od nas trunut će u zatvoru.

- Ma ne. - Stisnuo ju je. - To se neće dogoditi. - Nagnuvši se unatrag protrljao je rukama po njezinim bokovima i uputio joj šarmerski osmijeh. - Vjeruj mi, lutko. Još ćemo mi vidjeti Vegas. Sve ću ja to srediti.

Sjajno, pomislio je Sam pokušavajući uhvatiti Catherinen pogled, ali ona ga je po kratkom postupku izbjegavala. Kriminalac će sve srediti.

A dobri dečki će dobiti šipak.

- Hector Sanchez?

Hector je nestrpljivo pogledao čovjeka u jeftinu odijelu, ali je prestao davati naputke svom pipničaru i obratio mu pozornost. Osjetio je nervozu vidjevši da ga ne čeka samo jedan već dvojica muškaraca u odijelu i kravati koji žele da im se posveti, ali je hladno rekao: -Ja sam Sanchez. Kako vam mogu pomoći, gospodo?

Uhićeni ste zbog nagovora na ubojstvo Alice Mayberry. Imate pravo braniti se šutnjom...

- Onaj jebeni Chains - zarežao je potihom Hector. Počevši se preznojavati pogledao je u svog pipničara koji je zablenu buljio u njega kad je jedan policajac povukao Hectoru ruke iza leđa i

na njih stavio lisice, dok mu je drugi monotono čitao prava. -Nazovi mog odvjetnika - uputio ga je dok su ga odvodili. -Naći ćeš njegov broj na stolu u mom Rolodexu. Čuješ me, Rex? - oštro je rekao kad je čovjek u šoku nastavio otvorenih usta buljiti u prizor koji se odvijao pred njim. - Nazovi mog jebenog odvjetnika.

*

- Ti si idiot, Same, znaš li to?

Sam se zagledao u Garyja, a zatim na peti izveo precizan zaokret za sto osamdeset stupnjeva, i udaljio se.

Gary je u kolicima krenuo za njim. - Dakle, puštaš je da se bez borbe vrati u Seattle? Nisi se čak potrudio ni izjasniti, Čovječe, niti joj iznijeti svoje proklete namjere?

Sam se naglo okrenuo prema njemu i ratobornost mu se mogla pročitati iz svakog napetog mišića. - Možda su moje namjere bile dobiti vatreni komad guze a zatim se posve izgubiti.

- Ma daj. Zato se zadnjih dan i pol samo šuljaš vrebajući naokolo, drsko odgovaraš i režiš, i općenito nije vrijedno ljudskog života nastojati ti se približiti.

- Pa odjebi onda, zašto to ne učiniš - urlao je Sam. Provukao je prste kroz kosu i prezirno piljio u Garyja očajnički se pretvarajući da se tako ne osjeća. - O Bože, Gare, policajac kojega poznajem u centru grada reče mi kako je LaBon laskanjem uspio nagovoriti ženu kojoj je ukrao auto na povlačenje optužbe. Zar to ne nadilazi sve? On će se izvući glatko, bez ikakvih posljedica.

- Kog vraga to ima veze s tvojom učiteljicom?

- Zar ne vidiš? Život njezine sestre će se srediti. Sumnjam da će se Crvena nakon toga dugo zadržati.

- Pobogu, čovječe, a zašto bi? Jesi li se ikada potrudio pokušati razgovarati s tom ženom?

-Jesam, dovraga, pokušao sam. Otišao sam danas popodne do nje, baš porazgovarati, premda činjenice dovoljno govore same za sebe.

- A kako ti to znaš?

- Kvragu, nisi vidio da me tražila, jesi li? Vjerojatno joj je sto puta odlanulo što me zadnji put vidi, ali ipak sam otišao popričati s njom jer priznajem da sam u prošlosti donosio neke potpuno pogrešne pretpostavke.

Zvuk koji je proizišao iz Garyjeva grla odavao je da se iskreno slaže s tim, ali suzdržao se da nešto ne dometne. Već su jako mnogo puta dosad popričali o tome što je želio od života, kao i odbijanju da od Sama uzme novac koji je dobio za nagradu. - I...?

- I ništa, Gare. Nije bila kod kuće. I tako sam povratnu kartu koju sam kupio za nju stavio u Kayleen poštanski sandučić.

Nadam se da si pažljivo birao riječi kad si ostavljao poruku da shvati kako zapravo ne želiš da ona tu prokletu kartu iskoristi. -Ah?

- O, Bože, Sam, nemoj mi reći da si joj ostavio samo kartu. Ostavio si uz nju nekakvu poruku, jesam li u pravu?

Sam je frustriran piljio u njega. - A kog vraga sam joj trebao napisati na poruku?

- Sranje. - Gary je pošao natraške u kolicima i zakrenuo ih. Bijesno okrećući kotačima u suprotnom smjeru prostorije od onoga u kojemu se nalazio njegov prijatelj, oštro je dobacio preko ramena: - Kao što sam ti već rekao, Sam. Katkad znaš biti totalni jebeni idiot.

Ako mene pitaš - rekla je Kaylee dok su ona i Catherine prilazile njezinoj žućkastoružičasto ožbukanoj kući - taj čovjek je totalni jebeni idiot. Iskreno govoreći iznenađuje me jer mi se čini da je od onih koji postižu što žele i prokleta dobro znam da te žarko želi imati.

- O, koja mašta - rekla je Catherine.

- Ma, nemoj mi zamjeriti, ali vidjela sam pogled tog tipa i, vjeruj mi, na umu mu je samo imati te. - Kaylee ih je propustila u minijaturno predvorje, a zatim otključala poštanski sandučić. Zagrabivši unutra izvukla je sve iz njega i zagurala u torbicu. Okrenula se svojoj sestri. - Jesi li sigurna da se nećeš predomisлити i izići s nama proslaviti?

- Posve.

- Dobro će ti činiti.

- Ne, samo vi idite. Ti i Bobby biste mogli baš malo ostati nasamo, a ja ionako nisam raspoložena ni za kakvu zabavu.

- Onda dobro. - Kaylee je otvorila vrata svog stana i ispred Catherine ušla u dnevnu sobu. - Samo da nađem taj rezervni ključ. Ne znam kako mi to prije nije palo na pamet.

- Vjerojatno zato što smo bile doslovno svaki trenutak zajedno. - Catherine je nestrpljivo čekala da njezina sestra ode, očajnički priželjkujući malo vremena za sebe.

- Čuj, ako ga ne možeš naći, nema veze - rekla je. - A kamo ću to ja ići?

- Nikad se ne zna. O, evo ga. - Kaylee ga je ubacila u posudu na kraju stola. - Bit će tamo, za slučaj da ti zatreba. Dakle, pretpostavljam da ćemo se poslije vidjeti, ha?

- Aha, zabavite se. - Odlazi, odlazi, odlazi. - Nemoj brinuti o meni, Kaylee - naglasila je kad je njezina sestra oklijevajući za-

stala na vratima. Namjestila je osmijeh. - Sa mnom će biti sve u redu, vjeruj mi. Idi i lijepo se provedi, zaslužila si. Znaš, doista sam ponosna na tebe. Sve si ispravno učinila i zbog ispravnih pobuda.

Kaylee je izravnala rastezljivu likra tkaninu koja joj je obavijala bokove. Susrela je pogled svoje blizanke. — Na neki način sam i sama na sebe ponosna. U zadnjem tjednu sam mnogo toga naučila, među ostalim da nisam tako glupa kako sam oduvijek mislila za sebe. Dakle! - Nadigla je svoju natapiranu frizuru i izbacila grudi. - Nemojmo se sad tu raspekmeziti jer će mi se maškara razmazati po cijelom licu pa ću izgledati poput jebenog rakuna. Odlazim. - Okrenula se prema vratima i odmah potom natrag, posežući u svoju poveću torbu. -Joj, daj mi molim te razvrstaj poštu, hoćeš? - pružila ju je, i naoko bezbrižno mahnula svojoj sestri mrđajući vatreno nalakiranim noktima i posrćući se uputila kroz vrata.

Catherinina osmijeha je nestalo. Bacivši poštu na kraj stola, odmah do ključa, bacila se na kauč, naslonila glavu i zapiljila u strop, te jednim oštrim izdisajem, nesretna, istisnula sav zrak iz pluća.

Bože, već je zaboravila kako je odvratno vlažna Florida u ljetno doba. Gotovo opipljiv zrak bio je usijan i težak, i odmah se osjećala bolesnom.

Oteo joj se gorak osmijeh dok je dizala ruku i nadlakticom brisala graške znoja s čela i obraza. Tako je. Kao da je zbog vremena bila bolesna.

Što se to dovraga dogodilo? Kaylee nije bila jedina koja je očekivala da su Samove namjere ozbiljnije od prolazne ljubavne veze. Pa ipak, činilo se da su u jednom trenutku vodili ljubav pod tušem, a da su se već u sljedećem događaji odvijali poput odbjeglog teretnog vlaka. Kad je sve ponovno došlo pod kontrolu pretvorio se u onoga usko usmjerena mrzovoljna muškarca kakvog je srela prije tjedan dana. Kako je samo mogla toliko pogrešno procijeniti situaciju?

I kako je bilo moguće da se njezin život toliko zagužva u takt) kratkom vremenskom roku?

Poželjela se vratiti kući. U poznatu udobnost gdje će slobodno moći liječiti rane u samoći. Ormaru s odjećom koja nije isticala svaki blagoslovljeni centimetar njezina tijela, životu koji je bio siguran i pomno isplaniran.

U redu, možda je to zvučalo pomalo... dosadno. Ali sve će se to činiti drukčije kad se vrati svom pravom životu.

Obrisavši lice savinutim laktom prišla je termostatu i pojačala ga. Zatim se vratila do kauča i posegnula za Kayleenom postom. Razvrstat će je kad ju je Kaylee zamolila, a zatim potražiti telefonski imenik i nazvati nekoliko avioprijevoznika i raspitati se za letove.

Prelistavala je telefonski račun, ponudu za kreditnu karticu, razglednicu iz New Hampshirea na kojoj piše kako bi željeli da je Kaylee tamo, prije no što su joj se ruke zaustavile na sklopivom prospektu zrakoplovne tvrtke na čijoj je prednjoj strani pisalo njezino ime. Nepomično se zaustavila i za trenutak ostala sjediti buljeći u to. Potom ga je naglim pokretom otvorila i izvadila jednosmjernu kartu za Seattle. Po redu vožnje zrakoplov je trebao prekosutra poletjeti iz Miamijsa.

Nije trebalo biti posebno bistar da shvati tko joj je to ostavio, i iznenada ju je obuzeo bijes. Čist, bezglav, užaren do bjelila.

Nije imala pojma kako je došla do Samova stana. Nije se sjećala kad je nazvala taksi i nije se mogla prisjetiti vožnje od Kayleena stana. Jednog trenutka sjedila je na sestrinu kauču, buljila u kartu u ruci vrišteći u mislima od bijesa... a već sljedećeg lupala je na mrežasta vrata i ubrzano disala dok je slobodnom rukom zaklanjala oči štiteći se od sunca i naprezala gledajući niz mračno predvorje.

Bijesno je nogom odgurnula vrata kad joj na kucanje nisu odmah odgovorili. - Otvaraj ta prokleta vrata, ti šugava kukavice!

Gary je pokretao kolica izlazeći iz kuhinje u predvorje. Neumoljiva buka na ulaznim vratima počela mu je kidati živce. -Stižem, evo stižem - odbrusio je. - Dovraga, obuzdajte se.

Pokrećući kotače prema vratima nagnuo se naprijed i udario po ručki na mrežastim vratima, skinuo zasun i zabivši se u njih odškrinuo ih dva-tri centimetra. Netko s druge strane odmah ili je zgrabio i naglo širom otvorio. Od prizora koji je ugledao pred sobom olabavila mu se vilica.

- Sveta... - progutavši kletvu ne pokušavajući prikriti divljenje piljio je u crvenokosu na svom pragu. Sam je bio u pravu, koža joj je bila posve bijela. Ali nikada mu nije palo na pamet spomenuti da je visoka i građena tako da i snažnijem muškarcu srce otkaže. Njezina kosa intenzivne boje blještala je na jarkom popodnevnom suncu i buljila je u njega pogledom koji je zbog ljutnje postao blistavo zelen.

- Nije ni čudo što se vuče poput pretučena pseta - promrmljao je. Uzmičući od vrata, mahnuo joj je da uđe. - Čini mi se da si dobila kartu.

- Gdje je on? - Brišući nadlakticom obrvu Catherine se osvrkala naokolo kao da je očekivala da će se Sam pojaviti na svjetlu dana. Prišla je najbližim otvorenim vratima i naglo ih otvorila, zapovjednički ga dozivajući.

Gary se u kolicima kretao za njom. - Nema ga tu, gospođice. Otrčao je do trgovine po cigarete. Jesi za pivo?

Pogledala ga je kao da ga doista prvi put vidi. Obrve su joj se spojile iznad nosa. - Sam ne puši.

- Zapravo puši, ili bolje rečeno pušio je, sve do prije nekoliko tjedana. Rješava se te navike, ali prije petnaest minuta je zaključio da se ne treba uzrujavati.

- Da, očito za puno toga misli da se »ne treba uzrujavati« - složila se Catherine ogorčeno.

- Čuj, ne mogu baš reći da se u tome slažem s tobom. - Prije no što je uspio formulirati obranu da spasi prijateljevo dupe čuo je kako se uz škripu otvaraju, a zatim uz nagli udarac zatvaraju mrežasta vrata. O, kvragu, loše, mogao je iskoristiti to malo vremena da se Crvena ohladi. Zakrenuo je kolica da presretne svog kompića, ali bilo je prekasno. Sam se pojavio u dovra-tku, mrzovoljna pogleda, a nezapaljena cigareta visjela mu je s krajička usana. - Imaš društvo - bio je najbolji način na koji ga je Gary mogao upozoriti.

Sam je već ugledao Catherine i stao kao ukopan. Srce mu je počelo snažno udarati o grudni koš i iznenada je bolno oživio svaki osjet. Bože, činilo mu se da je mjesecima nije vidio, a prošla su samo dva dana. Ali bila je tu.

A to je bila dobra vijest.

Loša vijest bila je ta da je očito bijesna. Kvragu, trebao je poslušati Garyja, to je tek sad shvatio. Bacio je brz pogled prema prijatelju vidjeti ima li on kakvu pametnu ideju da ga izvuče iz škripca i zbrke koju je stvorio. Očito nije imao jer se Gary u kolicima udaljio iz sobe.

Uspravlajući se oprezno je gledao kako mu se Crvena bijesno približava preko prostorije. U redu, dakle pogriješio je kad joj uz zrakoplovnu kartu nije ostavio poruku. Ali sad je bila tu i mogao je to popraviti. - Čuj, Catherine... započeo je pomirljivim tonom.

Uvredljivu kartu mu je zalijepila na prsa i bahato visoko podignula nos poput tipične učiteljice. Cigaretu na koju je zaboravio bocnula ju je u ratoboran kut brade, i ona ju je slobodnom rukom odgurnula ispred sebe. Obrazi su joj se zarumenjeli i oči plamtjele zelenom vatrom između stisnutih trepavica dok je netremice piljila u njega, a on se, nelogično, osjećao bolje nego u proteklih četrdesetosam sati.

- Znaš što možeš s ovim, McKade? - zahtijevala je odgovor gurajući mu zgužvanu kartu u prsni mišić.

- Spaliti je?

- O, naravno, možeš je baciti u vatru. I dok bude u najvećem plamenu, zašto je ne zaguraš tamo gdje sunce nikad ne...

Dok je prstima klizio u njezinu kosu da joj objema rukama pridrži glavu, naglo je prislonio usne uz njezine i prekinuo ostatak njezina prijedloga. Široko je razrogačila oči i zgrabila ga za zapešća, povlačeći ih, ali on ju je čvrsto držao i iskoristio priliku što su joj usta bila otvorena usred bombastična govora. Sasvim dovoljno da njegov jezik sklizne u njih i... tamo, da, baš tamo. Bože, tako mu je odgovarao njezin okus. Ovaj put joj bez borbe neće dopustiti da ode.

Ljubio ju je sve dok joj kralježnica više nije bila tako kruta i dok mu nije klonula na prsa. Ljubio ju je sve dok nije sklopila

kapke, kad su joj usne postale mekane i strastveno mu uzvratile. Zatim ju je prislonio uz najbližu okomitu površinu i nastavio s ljubljjenjem.

Konačno je odvojio usne od njezinih i ljubio je u ključnu kost, obraz, bradu, vrat. - Oprosti - rekao je, a glas mu zaškri-pao poput stare slavine. Pročistio je grlo, ali još uvijek je zvučao promuklo kad je rekao: - Bože, Crvena, oprosti, zabrljao sam. Osjećao sam se tako odgovornim zbog toga što sam te uvalio u svu tu zbrku i bojao sam se, o ne, Bože, bio sam prestravljen da će ti Chains nauditi. I to sve mojom greškom.

Žestoko ga je udarila u prsa. - Taj smo razgovor već vodili. Nisi ti odgovoran za cijeli svijet!

Uzeo joj je stisnute šake u svoje. - Da, sad to znam... tu. - Podigao je njezinu zarobljenu ruku i njome pokuckao po sljepoočnici. Zatim ju je spustio, razdvojio joj prste i pritisnuo ih sebi uz prsa. - Još uvijek tu to rješavam, znaš? Katkad imam suženo vidno polje i zaboravim pogledati veliku sliku. I tako kad pomislim da sam naučio sve važne nove lekcije, sve mi se pomiješaju i ja se vratim starom načinu razmišljanja. - Privukao ju je uz prsa i bradu naslonio na njezino tjeme.

Prtljala je oko njegove izbljedjele majice kratkih rukava na mjestu gdje je bila zagurana u pasicu. - Nisi valjda tako mrzovoljan zato što nisi sam obavio spašavanje? - Nisam!

- Znam koliko voliš biti odgovoran do zadnje pojedinosti.

- Bio sam ponosan na tebe. Kvrugu - zvuk koji je proizveo bio je napola brektanje napola smijeh - čak sam i na tvoju sestru bio ponosan. Ne samo što ste postigle najbolje s čovjekom koji je imao tri pištolja već ste ga usput nagovorile da svjedoči u korist države.

- Nisi se ponašao kao da si ponosan - nije se složila. - Ponašao si se kao da ne postojim. Bobby je ljubio i ljubakao se s Kaylee, a što si ti učinio? Brzo me odmjerio a zatim ostavio po strani da bi se mogao pozabaviti munjom. Željela bih da se doista priključiš tim snagama.

- Hej - rekao je bocnut - nisi se ni ti meni bacila u naručje.

- Znam, ali to je bilo zato što... Pregrizla je sve što je htjela reći i osjetio je iznenadnu napetost u njezinu držanju. Odmaknuo se da bi joj se zagledao u lice.

- Zato što?

- Ma ništa, nema veze. Znaš što? - podignula je bradu prema njemu. - Možda su tvoji razlozi odveć lažni. Možda je istina da si dobio moju sestru i svoju glupu nagradu pa ti više nisam bila potrebna. No sasvim sigurno si me dovoljno brzo nogirao.

Premda je dio njega u tome prepoznao napadačku diverzantsku taktiku, ipak je uspjelo. Savršeno. - Lupetaš! - zaurlao je oslobodivši je. -Znaš i sama da lupetaš! Možda nisam tako dobar u iskazivanju osjećanja pred svima kao dragocjeni Bobby tvoje sestre, ali mislio sam s tobom popričati u zrakoplovu. A zatim su nam pobrkali mjesta za sjedenje i nisam imao priliku pa sam, ah... izgubio živce, eto što sam, je li ti sad jasno? Ispao kukavica. Krivio sam sebe za čitavu tu ušljivu situaciju i smatrao sam da i ti tako misliš pa sam se suzdržao od iznošenja osjećaja telefonom.

Catherine je piljila u njegove zlaćanosmeđe oči i promatrala kako svoju krupnu ruku frustrirano zavlaci u kosu. Duboko je smireno udahnula. A zatim se, lagano izdahnuvši, posve pribra-la.

Umjesto da zahtijeva da joj kaže koji su to osjećaji, riskirala je kao nikada u životu i rekla mu što ona osjeća za njega: - Volim te, Sam.

- Što si rekla? - Umirio se, a ruka mu zastala na pola puta zavučena u tamnoj kosi, lakta okrenuta prema stropu.

- Volim te. Zato ti se i nisam bacila u naručje tamo u motel-skoj sobi. Tek što sam sama sebi priznala kako se osjećam iznenada si se pojavio, ali bio si sav poslovan i suzdržan pa sam pomislila kako to ne bi ni želio čuti.

Polako je spustio ruku. - O, da, želio bih. I te kako bih želio. - Progutao je, i Adamova jabučica kliznula mu je duž grla. -Uvijek sam govorio da je nemoguće zaljubiti se u tjedan dana. Ali s tobom želim što prije pred svećenika, promijeniti zakone da zabrane razvod i vezati te za sebe s onoliko zakonskih veza

koje mogu naći ili izmisliti. Bože, Crvena, tako sam se očajno osjećao. Mislio sam da ćeš otići, vratiti se svom životu, potpuno zaboraviti na mene, i to me paraliziralo. Mogla si imati koga želiš, kog vruga bi poželjela biti sa mnom? - Savio je koljena kako bi im se lica našla u istoj razini. Nježno joj je vrhovima prstiju uklonio kosu iza ramena, a zatim lagano rukama klizio duž njezinih golih ruku. - Ali volim te, Crvena. Bože, koliko te volim. - Uzeo ju je za ruku i nacerio joj se. - Što kažeš na to: Hoćeš se udati za mene?

- Pa, ne znam baš. - Pogledala ga je kroz mrežu gustih trepavica. - Upravo sam saznala da si pušač. Doista mrzim pušenje. - Mogao je on pušiti i tri kutije cigareta na dan, a ona bi unatoč tome jedva dočekala priliku da ga učini svojim, ali to mu ne mora reći. - Zapamti, mogla sam imati koga sam htjela - promrmljala je čedno. - To si mi ti rekao.

Podigao je krajičak usana i lagano zdjelicu prislonio uz njezinu. Nježno se protrljao uz nju dok su mu ruke nastavljale poput perca lagano, zavodnički kliziti duž njezinih ruku. - Tko kaže da sam pušač? To je prokleta laž. Više nisam.

- Na svoje sam oči vidjela dokaz. Kad si ušao, cigareta ti je virila iz usana. - Lagano se stresla. - Odvratna navika.

- Nisi je vidjela zapaljenu, jesi li?

- Pa... nisam.

- Eto ti, vidiš. Ti i ja ćemo se vjenčati. Nema razloga da to ne učinimo.

Podigla je nos. - Možda nisam spremna za takve obveze.

- Ne tjeraj me da budem grub, Crvena. Napućila je usnice i otpuhнула čineći prijezirno *pff*.

- Dobro, nemoj samo reći da te nisam upozorio. - Sam ju je škiljeći pogledao. - Znam gdje žive jako veliki paukovi. Naći ću ja jednoga... samo... tako. - Zapucketao je prstima pred njezinim licem.

Zatreptala je. - Iskoristio bi protiv mene moj najveći strah samo da bi bilo onako kako ti želiš?

Bezobrazno joj se nacerivši prešao je jezikom preko gornjih zuba i mrdnuo crnim obrvama pogledavši u nju.

- Moj Bože. To je za svaku osudu. Ti si takva podla odvratna zmija. - Dok se naginjala unatrag lice joj je bilo utjelovljenje lažnog užasa dok je buljila u njega. Zatim su joj se usnice sporo razvukle u zločest osmijeh.

- A meni se baš to sviđa kod muškarca.

EPILOG

Stoooj, mislila sam da ću doživjeti srčani udar nastojeći stići na vrijeme. - Kaylee je zapuhana stigla u svlačionicu u crkvi. - Zrakoplov nam je kasnio, a onda su nam zadržali prtljagu. Jesmo li zaustavili predstavu?

- Ne, još ima dovoljno vremena da se odjeneš. - Catherine je zagrlila sestru. - Lijepo je vidjeti te.

- Znam. Htjela sam odvojiti više vremena za posjet, ali ovo je bio ludi tjedan. Pričat ću ti o tome kad uhvatimo vremena.

- Da te predstavim svojim djeverušama. - Catherine ih je predstavila, a zatim se izmaknula očekujući predviđenu reakciju.

Kaylee je nije razočarala. - Dovraga, Cat! - Stisnula je šake na svojim oblikovanim bokovima zagledana u svijetlozelene haljine koje su nosile dvije Catherinine pratilje. - Kad si mi rekla "imaj povjerenja u mene da izaberem savršenu haljinu za kumu", teško sam progutala i, pustila te... premda je u meni sve nagoni vrišteći upozoravalo da sam jako pogriješila. - Djeveruše su prikrivajući osmijeh promrmljale ispriku i izišle iz prostorije, a Kaylee se okrenula natrag sestri.

- Trebala sam znati da će tvoje vjenčanje biti jedno i anemično.

-Ja bih ga radije nazvala elegantnim - odgovorila je mirno Catherine i cinično se osmjehnula svojoj blizanki. - Premda moram priznati da je sigurno nezanimljivo usporedi li se s Kapelicom vatrene ljubavi. Naš misnik je običan stari svećenik, a ne moderno utjelovljenje Elvise kakvoga si ti imala.

Kaylee se nacerila, a pogled joj postao sanjarski kad se prisjetila. - Nije li to bilo nešto najbolje?

- Hmm - odgovorila je Catherine suzdržano. Zatim je uzvratila sestri cerek. - U svakom slučaju, Kaylee, moraš imati

malo povjerenja u mene. Misliš da ja dosad ne znam kakav je tvoj ukus?

- Ne, ako je suditi po ovim jednostavnim haljinama koje su upravo izišle kroz vrata - preispitala se Kaylee motreći vjenčanicu svoje sestre. - Premda moram priznati da *ti* doista lijepo izgledaš. Tvoja haljina trebala bi biti samo trunak uža, i mogla bi imati više perlica, to sigurno, da dodaju malo blještavih. Ali sve u svemu, draga moja Caty, sve si ti to učinila kako valja. Pokazuje te u najboljem svjetlu.

- Znam. Nije li sjajna? - Catherine se zaustavila diviti samoj sebi u zrcalu koje ju je pokazivalo u naravnoj veličini. Naglašavajući njezinu figuru pješčanog sata haljina joj je pristajala uz tijelo, premda nije bila priljubljena; dugačka, uska, cjevasta, boje bijele kave. Bila je nisko rezana ispod grudi naizgled bez naramenica ispod iluzije perlica koje su se protezale od ramena do struka, gdje se uzila prije no što je kliznula preko izbočine bokova i u laganim naborima spuštala se do poda. Lijepo se osjećala u njoj.

Susrela je Kayleen pogled u zrcalu i izvila obrvom. - Onda, spremna si obući svoju? Zatvori oči.

- Tu ružnu, ha? - Ali Kaylee je poslušno učinila što joj je bilo naređeno.

Catherine je otvorila patentni zatvarač na vrećici s odjećom koja je visjela na vješalici na vratima i izvadila sestrinu haljinu. Prisanjajući je uz sebe, rekla je: - Sad možeš pogledati.

Kaylee je otvorila oči. - Oo! - Zastao joj je dah u grlu. - O moj Bože. O MOJ BOŽE! - Počela je sa sebe naglo skidati običnu odjeću koja je padala na mjestu na kojemu je stajala. -Lijepa je, seko, baš je lijepa!

- Nisam li ti rekla da možeš imati povjerenja u mene? - Pozorno je podignula smaragdnozelenu haljinu i pružila je svojoj blizanki. - Rekla sam krojačici da ima na umu Jessicu Rabbit⁷, ali ona dugo nije bila u zemlji pa nije shvatila. Zato sam joj morala reći da našije još mnogo dodatnih perlica. Još sam joj rekla da izmjeri po meni i stisne tako da ne mogu disati.

7 Lik iz filma, utjelovljenje raskošnih oblina

-

-

- Savršeno - šapnula je Kaylee.

- Aha. - Nacerila se promatrajući svoju blizanku kako privlači haljinu uz grudi. - Pomislila sam da će ti se svidjeti. Obuci je. Već je vrijeme za rokenrol i želim vidjeti kako izgledaš.

Nekoliko trenutaka poslije, tamo dolje kod oltara, Sam je zavukao prst ispod svoje leptir kravate i povukao. - Bože – rekao je. - Hoće li ova zabava ikada otpočeti?

Svećenik je njega i djevere maloprije izveo, a zatim ih ostavio da se preznojavaju ispred mora nepoznatih ljudi.

- Gary je podigao pogled prema njemu. - Postaješ mi pomalo nervozan, sinko?

- Veliki trenutak.

Bobby, koji je još uvijek namještao svoj široki pojas oko struka, rekao je nakrivivši usne: - Diši duboko. Bit će sve u redu, čim je ugledaš.

- Čovječe, kako izgleda - primijetio je Gary gledajući po crkvi - rekao bih da si na ovo potrošio prilično novca.

- Da, dobro da si odbio uzeti dio novca od nagrade. Nisam pojma imao da se može financirati mala zemlja za istu svotu novca koju potrošiš za vjenčanje i prijam. Da sam to znao, mogao sam Jimmyja Chainsa lišiti nakita prije no što smo ga predali saveznim agentima.

- Kad već o tome govorimo, u zadnje vrijeme on i Sanchez su kod kuće u svim novinama - rekao je Gary. - Dobivate li vi ovdje izvještaje?

- Ne. Seattle bi mogao voditi brigu o onome što se događa u Miamiu. - Sam je ponovno povukao kravatu i prikovao pogled za vrata na kraju crkvena prolaza.

- Na kraju krajeva, Kaylee neće morati svjedočiti - dometnuo je Bobby. - Cijeli tjedan razgovaramo s državnim odvjetnikom i tek jučer smo sigurno saznali. Sanchezov odvjetnik prihvatio je nagodbu uz priznavanje krivice. Moram vam reći da nam je golemi teret pao s leđa.

Začule su se orgulje, ali vrata su ostala zatvorena. Samu se utroba preokrenula.

-Dali su mu dvadeset do dvadeset pet godina - rekao je Gary. - Chains je bolje prošao. Dobio je negdje između petnaest i dvadeset.

Otvorila su se vrata i Sam je prestao sudjelovati u razgovoru. Pogledom je prešao preko dvije djeveruše u svijetlozelenom, preko Kaylee u kičeno smaragdnom, ravno do Catherine. Njezina podignuta kosa blještala je ispod prigušenog svjetla ponad glava, a ona je bila prikaza u bijelom, blijeda i spokojna. Uhvativši njezin pogled ugledao je kako joj se lice razvuklo u blistav osmijeh.

Oduzela mu je dah i njegove nervoze je nestalo. Zamijenio ju je snažan ponos. Bila je pametna, bila je lijepa, i bila je njegova.

- O, ljubavi - promrmljao je dok je sve glasnija glazba dopirala s orgulja, osjećajući smiješak u kutovima usana. - Dođi tatici.

Prijam je bio u punom jeku kad se Gary u kolicima dovezao do mladoženje. - Što kažeš na jedan ples s mladenkom? - upitao je. Sam je bio malo posesivan što se tiče Catherine, od samog trenutka kad se uputila niz prilaz, pa je čak i sad progundao nešto što je značilo da se ne slaže. - Ne pitam te da je poljubim, Sambo, pitam samo za jedan ples.

Catherine se nasmijala, potapšala Sama po obrazu i zadignu-la suknju te se popela Garyju u krilo. Manijački se nacerivši prijatelju naglo je pokrenuo kotače unatrag i zavrtio ih, a zatim vratolomno odvezao do ruba plesnog podija. Kad su tamo dospjeli, polako je kružio njegovom obodnicom.

- Nikad nisam vidio Sama tako sretnog- rekao je. Pogledao je ozareno Catherininino lice, a ona mu se slatko i zadovoljno osmjehnula, našto se on nasmijao: - Kvragu, pa i sama izgledaš sretno.

- I jesam - složila se. - Sretna sam što ga mogu usrećiti. Ali nije to samo zbog mene, Gary. To je i zbog odlaska na Akademiju.

Na njezino veliko zadovoljstvo Sam se prijavio na Policijsku akademiju odmah nakon što je nju dopratio u Seattle.

- Da, bila je to odluka koja dugo kasni. Drago mi je da je konačno progledao.

Catherine ga je dodirnula za podlakticu na kojoj su se mišići pod njezinim prstima stegnuli i savili dok ih je pokretao, lijeno i sporo kružeći. - Nedostaješ mu, znaš li to?

- Nabavi mu psa. Njemu je jednostavno potreban netko o kome će se brinuti. - Gary joj se bečarski nacerio. - Ili još bolje, rodi mu dijete. - Pozorno ju je promatrao kad je dodao: - S druge strane gledano, lijepo je tu. Možda ću se i ja doseliti kad završim tečaj. Tu ste ti i Sam. A tu je i Microsoft. Sigurno ne bih imao ništa protiv tu se zaposliti.

Catherine ga je zagrlila oko vrata i nasmiješila se. - To bismo uistinu voljeli.

- Vрати mi moju ženu, Proscelli.

Oboje su, s jednakim osmijehom na licu, pogledali Sama i Gary je dodirnuo zamišljeni šešir. - Tvoja najmanja želja njezina je zapovijed.

- Živim za taj dan. - Sam je pomogao Catherine sići s Garyjeva krila, a zatim je obrvom dao znak prijatelju. - Tamo uz bife je jedna zgodna. Ako požuriš, mogao bi stići na vrijeme i upucavati joj se. - Gledao je Garyja kako zakreće stolac i uda ljava se. - Posreći li se, ona će te zabaviti pa se nećeš upucavati mojoj ženi - dodao je potihom.

Crvena je provukla ruku, obujmila ga oko struka i privukla u zagrljaj. - Nećeš biti jedan od onih dosadnih ljubomornih muževa, hoćeš li?

Privukao ju je u naručje i zanjihao se na mjestu uz ritam glazbe. - Možda samo danas. I tijekom medenog mjeseca. A onda ću se smiriti.

- Dobro. Znaš da volim tebe, samo tebe.

Zagledao joj se u svijetle oči, prinio ruku te nježno prstima prešao po rumenom oblom obrazu. - Znam. A ja sam ludo zaljubljen u tebe, Crvena. Reći ću ti nešto. - Salutirao je Kaylee i Bobbyju koji su plešući prošli pokraj njih, a potom ponovno posvetio pozornost svojoj nevjesti. - Nakon medenog mjeseca muškarci te mogu gledati koliko god žele.

Naravno, ako te neki od njih pokuša taknuti - posjednički je prešao rukama niz njezinu slatku zaobljenu guzu i mrdnuo bokovima, usisavši zrak kad je savršeno ponovila njegovu kretnju - dušo, možda ću morati postati gadan.

SVRŠETAK